BUTLLETÍ OFICIAL
DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

XII legislatura · cinquè període · número 649 · divendres 17 de juliol de 2020

TAULA DE CONTINGUT

2. Tramitacions closes per rebuig, retirada, canvi o decaïment

2.10. Procediments que es clouen amb l'adopció de resolucions

2.10.25. Propostes de resolució

Proposta de resolució sobre el desenvolupament de l'economia verda i la potenciació de l'R+D+i de les empreses
250-00980/12
Decaïment 11

3. Tramitacions en curs

3.01. Projectes i proposicions de llei i altres propostes de norma

3.01.02. Proposicions de llei

Proposició de llei de creació del Centre Català d'Empresa i Drets Humans
202-00078/12
Presentació: GP ERC, GP PSC-Units, GP CatECP, SP CUP-CC, GP JxCat 12

3.10. Procediments que es clouen amb l'adopció de resolucions

3.10.25. Propostes de resolució

Proposta de resolució sobre la reassignació de les competències en funció pública
250-01323/12
Pròrroga del termini de presentació d'esmenes 20

Proposta de resolució sobre la necessitat d'aplicar les propostes de l'Informe de la Comissió d'Estudi de les Polítiques Industrials en el Sector de l'Automoció
250-01324/12
Pròrroga del termini de presentació d'esmenes 20

Proposta de resolució sobre la dotació de mitjans telemàtics a les seus judicials
250-01325/12
Pròrroga del termini de presentació d'esmenes 20

Proposta de resolució sobre el garantiment de la inserció laboral de les persones amb discapacitat en la crisi posterior a la Covid-19
250-01326/12
Pròrroga del termini de presentació d'esmenes 20

Proposta de resolució sobre el retorn de l'activitat firaire
250-01327/12
Pròrroga del termini de presentació d'esmenes 20

Proposta de resolució sobre la inclusió de Catalunya en la xarxa certificada de zones verdes de la Unió Europea
250-01328/12
Pròrroga del termini de presentació d'esmenes 21

Proposta de resolució sobre les escoles privades de música
250-01329/12
Pròrroga del termini de presentació d'esmenes 21

Proposta de resolució sobre la necessitat d'una nova regulació completa en matèria de caça
250-01330/12
Pròrroga del termini de presentació d'esmenes 21

Cinc fascicles, fascicle primer

Proposta de resolució sobre l'increment de la dotació de la prestació econòmica de serveis bàsics
250-01331/12
Pròrroga del termini de presentació d'esmenes 21

Proposta de resolució sobre la dotació de les escoles oficials d'idiomes amb els professors i els mitjans necessaris per a garantir la continuïtat dels cursos
250-01332/12
Pròrroga del termini de presentació d'esmenes 21

Proposta de resolució sobre el foment de la mediació en els contractes de lloguer d'habitatges i habitacions per als joves estudiants
250-01333/12
Pròrroga del termini de presentació d'esmenes 22

Proposta de resolució sobre el compliment del principi de neutralitat per al respecte del dret fonamental a la llibertat ideològica
250-01335/12
Pròrroga del termini de presentació d'esmenes 22

Proposta de resolució sobre el tractament de la corrupció als mitjans de comunicació públics
250-01336/12
Pròrroga del termini de presentació d'esmenes 22

Proposta de resolució sobre l'increment d'efectius policials a Mataró davant l'increment de la delinqüència i de les ocupacions
250-01337/12
Pròrroga del termini de presentació d'esmenes 22

Proposta de resolució sobre els funcionaris de les forces i els cossos de seguretat en llur funció de policia judicial
250-01338/12
Pròrroga del termini de presentació d'esmenes 22

Proposta de resolució sobre el millorament de les polítiques d'habitatge en matèria de lloguer social i assequible
250-01339/12
Pròrroga del termini de presentació d'esmenes 23

Proposta de resolució sobre l'adopció dels acords necessaris per a deixar sense efecte l'increment de sancions en matèria de caça
250-01340/12
Pròrroga del termini de presentació d'esmenes 23

Proposta de resolució sobre la responsabilitat parlamentària pel malbaratament de recursos públics amb propaganda separatista difosa per les delegacions del Govern a l'exterior
250-01341/12
Pròrroga del termini de presentació d'esmenes 23

Proposta de resolució sobre l'escalada de la violència i la crisi de drets humans a Xile
250-01342/12
Pròrroga del termini de presentació d'esmenes 23

Proposta de resolució sobre la reactivació urgent del Pla territorial parcial del Penedès
250-01343/12
Pròrroga del termini de presentació d'esmenes 23

Proposta de resolució sobre la residència Domusvi Can Buxeres, de l'Hospitalet de Llobregat (Barcelonès)
250-01344/12
Pròrroga del termini de presentació d'esmenes 24

Proposta de resolució sobre la seguretat dels professionals de la salut
250-01345/12
Pròrroga del termini de presentació d'esmenes 24

Proposta de resolució sobre l'atenció de les persones amb trastorns de l'espectre autista i llurs famílies durant la crisi de la Covid-19
250-01346/12
Pròrroga del termini de presentació d'esmenes 24

Proposta de resolució sobre el suport al sector del transport discrecional i turístic de viatgers arran de la crisi de la Covid-19
250-01347/12
Pròrroga del termini de presentació d'esmenes 24

Proposta de resolució sobre mesures urgents per al reforç educatiu a l'estiu
250-01348/12
Pròrroga del termini de presentació d'esmenes 24

Proposta de resolució sobre l'increment d'efectius policials a Santa Coloma de Gramenet davant l'increment de la delinqüència i els robatoris
250-01350/12
Pròrroga del termini de presentació d'esmenes 25

Proposta de resolució sobre mesures de conscienciació i sensibilització sobre la soledat no desitjada
250-01351/12
Pròrroga del termini de presentació d'esmenes 25

Proposta de resolució sobre els tràmits necessaris per a la signatura d'un conveni de col·laboració amb el Casal Lambda
250-01352/12
Pròrroga del termini de presentació d'esmenes 25

Proposta de resolució sobre els mecanismes de reforç contra la violència infantil
250-01353/12
Pròrroga del termini de presentació d'esmenes 25

Proposta de resolució sobre la retirada de la campanya No em canviïs la llengua
250-01354/12
Pròrroga del termini de presentació d'esmenes 25

Proposta de resolució sobre la necessitat del reforç en les mesures de polítiques de la infància
250-01355/12
Pròrroga del termini de presentació d'esmenes 26

Proposta de resolució sobre l'establiment d'un pla de futur per al sector del salvament aquàtic
250-01356/12
Pròrroga del termini de presentació d'esmenes 26

Proposta de resolució sobre l'adopció de mesures urgents contra els discursos transfòbics i excloents
250-01357/12
Pròrroga del termini de presentació d'esmenes 26

Proposta de resolució sobre la reprogramació de les convocatòries i els projectes suspesos del Fons Europeu de Desenvolupament Regional
250-01358/12
Pròrroga del termini de presentació d'esmenes 26

Proposta de resolució sobre el reforç del personal dels jutjats socials, mercantils i contenciosos administratius d'acord amb les recomanacions del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya
250-01359/12
Pròrroga del termini de presentació d'esmenes 26

Proposta de resolució sobre la situació d'inseguretat ciutadana a Mataró
250-01360/12
Pròrroga del termini de presentació d'esmenes 27

Proposta de resolució sobre la implantació urgent d'un programa de reforç educatiu i esportiu
250-01361/12
Pròrroga del termini de presentació d'esmenes 27

Proposta de resolució sobre el garantiment de mesures de protecció i tests ràpids al personal dels centres educatius
250-01362/12
Pròrroga del termini de presentació d'esmenes 27

Proposta de resolució sobre la creació d'una escola nàutica i pesquera a Palamós
250-01363/12
Pròrroga del termini de presentació d'esmenes 27

Proposta de resolució sobre el manteniment de les línies de P3 a l'Escola Malagrida, d'Olot
250-01364/12
Pròrroga del termini de presentació d'esmenes 27

Proposta de resolució sobre el lideratge femení
250-01365/12
Pròrroga del termini de presentació d'esmenes 28

Proposta de resolució sobre la corrupció política dels alts càrrecs
250-01366/12
Pròrroga del termini de presentació d'esmenes 28

Proposta de resolució sobre la integració de l'Administració autonòmica de Catalunya en el Sistema de Seguiment Integral en els Casos de Violència de Gènere, Sistema VioGén
250-01367/12
Pròrroga del termini de presentació d'esmenes 28

Proposta de resolució sobre la dedicació íntegra dels Fons Europeus de Desenvolupament Regional a les finalitats previstes
250-01368/12
Pròrroga del termini de presentació d'esmenes 28

Proposta de resolució sobre la reducció del tipus impositiu aplicable a l'impost sobre el valor afegit, del 21% al 4%, sobre els productes sanitaris d'ús obligatori o recomanable per a la prevenció del contagi per coronavirus
250-01369/12
Pròrroga del termini de presentació d'esmenes 28

Proposta de resolució sobre el garantiment de les mesures de protecció i tests ràpids als professors, monitors i resta del personal dels casals d'estiu i colònies
250-01370/12
Pròrroga del termini de presentació d'esmenes 29

Proposta de resolució sobre l'aplicació d'un programa de reforç educatiu per a l'alumnat vulnerable en els casals d'estiu
250-01371/12
Pròrroga del termini de presentació d'esmenes 29

Proposta de resolució sobre l'adaptació a les noves necessitats laborals de les empreses en formació digital a l'era post-Covid-19
250-01372/12
Pròrroga del termini de presentació d'esmenes 29

Proposta de resolució sobre el teletreball
250-01373/12
Pròrroga del termini de presentació d'esmenes 29

Proposta de resolució sobre l'adopció de mesures urgents per a atendre els alumnes amb paràlisi cerebral i altres necessitats d'educació especial
250-01374/12
Tramesa a la Comissió 29
Termini de presentació d'esmenes 30

Proposta de resolució sobre el garantiment de la neutralitat i del respecte de l'ordenament jurídic vigent per part del Govern
250-01375/12
Tramesa a la Comissió 30
Termini de presentació d'esmenes 30

Proposta de resolució sobre la promoció de la connexió del Camí de Sant Jaume de Catalunya amb la ruta principal
250-01376/12
Tramesa a la Comissió 30
Termini de presentació d'esmenes 30

Proposta de resolució de condemna de l'agressió a professionals de la informació i el subsegüent atac violent a la delegació de TV3 a Lleida
250-01377/12
Tramesa a la Comissió 30
Termini de presentació d'esmenes 30

Proposta de resolució sobre l'emplaçament de l'Agència de la Natura de Catalunya a les Terres de l'Ebre
250-01378/12
Tramesa a la Comissió 31
Termini de presentació d'esmenes 31

Proposta de resolució sobre la transició energètica
250-01379/12
Tramesa a la Comissió 31
Termini de presentació d'esmenes 31

Proposta de resolució sobre els efectes de la Covid-19 i les empreses emergents
250-01380/12
Tramesa a la Comissió 31
Termini de presentació d'esmenes 31

Proposta de resolució sobre els fons provinents de l'impost sobre la renda de les persones físiques destinats a finalitats socials
250-01381/12
Tramesa a la Comissió 31
Termini de presentació d'esmenes 32

Proposta de resolució sobre l'impuls d'un pla de reforç educatiu per a estudiants de totes les etapes educatives
250-01382/12
Tramesa a la Comissió 32
Termini de presentació d'esmenes 32

Proposta de resolució sobre l'escolarització de germans bessons
250-01383/12
Tramesa a la Comissió 32
Termini de presentació d'esmenes 32

Proposta de resolució sobre les solucions als problemes del subministrament elèctric al barri de la Font de la Pólvora, de Girona
250-01384/12
Tramesa a la Comissió 32
Termini de presentació d'esmenes 32

Proposta de resolució sobre mesures urgents amb relació a l'artrogriposi múltiple congènita
250-01385/12
Tramesa a la Comissió 33
Termini de presentació d'esmenes 33

Proposta de resolució sobre la dignificació dels professionals sanitaris
250-01386/12
Tramesa a la Comissió 33
Termini de presentació d'esmenes 33

Proposta de resolució sobre l'oposició al transvasament de l'Ebre a Santander
250-01387/12
Rectificació del text presentat 33
Tramesa a la Comissió 33
Termini de presentació d'esmenes 34

Proposta de resolució sobre la transparència en l'ús de fons públics durant la crisi generada per la Covid-19
250-01388/12
Tramesa a la Comissió 34
Termini de presentació d'esmenes 34

Proposta de resolució sobre la ratificació del Conveni 177 de l'Organització Internacional del Treball
250-01389/12
Tramesa a la Comissió 34
Termini de presentació d'esmenes 34

Proposta de resolució sobre la reparació d'habitatges de l'Agència de l'Habitatge de Catalunya a Tarragona
250-01390/12
Tramesa a la Comissió 34
Termini de presentació d'esmenes 34

Proposta de resolució sobre l'harmonització normativa dels requisits d'habitabilitat dels habitatges
250-01392/12
Presentació: GP Cs 35

Proposta de resolució sobre el reconeixement de la tasca dels efectius de les Forces Armades en l'operació Balmis
250-01393/12
Presentació: GP Cs 36

Proposta de resolució sobre la dona al món rural
250-01394/12
Presentació: GP Cs 38

Proposta de resolució sobre el llançament d'una campanya de conscienciació mediambiental amb relació a la pandèmia de Covid-19
250-01395/12
Presentació: GP Cs 39

Proposta de resolució sobre el respecte del dret fonamental a la igualtat dels estudiants amb relació a llengua amb què desitgin fer les proves d'accés a la universitat
250-01396/12
Presentació: GP Cs 40

Proposta de resolució sobre la inclusió del projecte del nou institut escola de Lloret de Mar en el Pla d'infraestructures educatives
250-01397/12
Presentació: GP Cs 41

Proposta de resolució sobre la construcció de l'Institut Escola El Bruel, de Castelló d'Empúries
250-01398/12
Presentació: GP Cs 43

Proposta de resolució sobre la reobertura dels centres d'atenció primària tancats per l'estat d'alarma motivat per la Covid-19
250-01399/12
Presentació: GP Cs 44

Proposta de resolució sobre la reobertura dels centres d'atenció especialitzada tancats per l'estat d'alarma motivat per la Covid-19
250-01400/12
Presentació: GP Cs 45

Proposta de resolució sobre la implantació d'una escola d'hoteleria i turisme a Lloret de Mar
250-01401/12
Presentació: GP Cs 45

Proposta de resolució sobre la construcció d'una nova escola d'educació infantil i primària a Lloret de Mar
250-01402/12
Presentació: GP Cs 47

Proposta de resolució sobre la reobertura del centre mèdic situat a la platja de Roda de Berà
250-01403/12
Presentació: GP CatECP 49

Proposta de resolució sobre la incentivació de la baixada dels preus del lloguer
250-01404/12
Presentació: GP Cs 50

Proposta de resolució sobre la instal·lació de pantalles acústiques i de seguretat a l'autopista C-32 al pas per Sant Andreu de Llavaneres, Sant Vicenç de Montalt i Caldes d'Estrac
250-01405/12
Presentació: GP PSC-Units 51

Proposta de resolució sobre el servei d'urgències del CAP del Masnou
250-01406/12
Presentació: GP PSC-Units 52

Proposta de resolució sobre el calendari d'implantació i el model de tarifació de la T-Mobilitat
250-01407/12
Presentació: GP ERC 52

Proposta de resolució sobre el reforç urgent de la implantació de mesures de protecció de la Covid-19 al Centre Penitenciari de Ponent, a Lleida
250-01408/12
Presentació: GP Cs 54

Proposta de resolució sobre el reforç urgent de la implantació de mesures de protecció de la Covid-19 als jutjats i partits judicials de Lleida
250-01409/12
Presentació: GP Cs 55

Proposta de resolució sobre el garantiment de la contractació laboral necessària de professionals sanitaris
250-01410/12
Presentació: GP Cs 56

Proposta de resolució sobre el garantiment de les mesures per a implantar el teletreball
250-01411/12
Presentació: GP Cs 57

Proposta de resolució sobre la gestió dels fons provinents del Pla de recuperació per a Europa i la iniciativa Next Generation EU, de la Comissió Europea
250-01412/12
Presentació: GP PSC-Units 59

Proposta de resolució sobre l'elaboració d'un pla de xoc laboral per a dones i joves menors de trenta-cinc anys
250-01413/12
Presentació: GP Cs 61

Proposta de resolució sobre la protecció dels animals de companyia en l'etapa postconfinament
250-01414/12
Presentació: GP Cs 62

Proposta de resolució sobre la prevenció de rebrots de Covid-19 en la indústria agroalimentària
250-01415/12
Presentació: GP CatECP 63

3.10.55. Dictàmens de les comissions d'investigació

Dictamen de la Comissió d'Investigació sobre els Atemptats del 17 i el 18 d'Agost de 2017
261-00002/12
Dictamen 65

4. Informació

4.50. Compliment de resolucions i de mocions

4.50.01. Compliment de resolucions

Control del compliment de la Resolució 623/XII, sobre les obres de construcció de l'Escola del Bosc, de Rubí
290-00575/12
Informe relatiu al compliment de la Resolució 188

Control del compliment de la Resolució 622/XII, sobre l'Escola Font de la Pólvora, de Girona
290-00582/12
Informe relatiu al compliment de la Resolució 188

Control del compliment de la Resolució 652/XII, sobre les accions urgents amb relació al trastorn específic del llenguatge
290-00603/12
Informe relatiu al compliment de la Resolució 189

Control del compliment de la Resolució 684/XII, sobre la inclusió en el currículum escolar de programes d'educació en habilitats emocionals i socials eficaces per a prevenir problemes de salut mental
290-00635/12
Informe relatiu al compliment de la Resolució 192

4.50.02. Compliment de mocions

Control del compliment de la Moció 156/XII, sobre el sector agrícola
390-00156/12
Informe relatiu al compliment de la Moció 195

4.53. Sessions informatives, compareixences i audiències

4.53.03. Sol·licituds de sessió informativa

Sol·licitud de sessió informativa de la Comissió de Territori amb el conseller de Territori i Sostenibilitat sobre les actuacions dutes a terme arran de l'accident a l'empresa Industrias Químicas de Óxido de Etileno (Iqoxe)
354-00233/12
Retirada de la sol·licitud 217

Sol·licitud de sessió informativa de la Comissió de Territori amb el conseller de Territori i Sostenibilitat sobre la gestió de l'emergència causada pel temporal Gloria
354-00250/12
Rebuig de la sol·licitud 217

Sol·licitud de sessió informativa de la Comissió de Territori amb el conseller de Territori i Sostenibilitat sobre l'aplicació del Decret llei 17/2019, del 23 de desembre, de mesures urgents per millorar l'accés a l'habitatge
354-00261/12
Rebuig de la sol·licitud 217

4.53.05. Sol·licituds de compareixença i propostes d'audiència

Sol·licitud de compareixença de Roger Loppacher i Crehuet, president del Consell de l'Audiovisual de Catalunya, davant la Comissió de Control de l'Actuació de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals perquè informi sobre la sentència del Jutjat Contenciós Administratiu número 11 de Barcelona que anul·la un acord de l'ens
356-00799/12
Sol·licitud 217

Sol·licitud de compareixença de la presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals davant la Comissió de Control de l'Actuació de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals perquè informi sobre els reptes dels mitjans públics catalans després de la crisi de la Covid-19
356-00813/12
Sol·licitud 218

Sol·licitud de compareixença d'una representació de la Federació de Municipis de Catalunya davant la Comissió d'Estudi de la Reconstrucció i la Reactivació Socials i Econòmiques perquè informi sobre les polítiques i els canvis legislatius necessaris per a impulsar mesures de reactivació social i econòmica després de la pandèmia de Covid-19
356-00814/12
Sol·licitud 218

Sol·licitud de compareixença d'una representació de l'Associació Catalana de Municipis davant la Comissió d'Estudi de la Reconstrucció i la Reactivació Socials i Econòmiques perquè informi sobre les polítiques i els canvis legislatius necessaris per a impulsar mesures de reactivació social i econòmica després de la pandèmia de Covid-19
356-00815/12
Sol·licitud 218

Sol·licitud de compareixença d'una representació de la Unió General de Treballadors davant la Comissió d'Estudi de la Reconstrucció i la Reactivació Socials i Econòmiques perquè informi sobre les polítiques i els canvis legislatius necessaris per a impulsar mesures de reactivació social i econòmica després de la pandèmia de Covid-19
356-00816/12
Sol·licitud 219

Sol·licitud de compareixença d'una representació de la Comissió Obrera Nacional de Catalunya davant la Comissió d'Estudi de la Reconstrucció i la Reactivació Socials i Econòmiques perquè informi sobre les polítiques i els canvis legislatius necessaris per a impulsar mesures de reactivació social i econòmica després de la pandèmia de Covid-19
356-00817/12
Sol·licitud 219

Sol·licitud de compareixença d'una representació de Foment del Treball Nacional davant la Comissió d'Estudi de la Reconstrucció i la Reactivació Socials i Econòmiques perquè informi sobre les polítiques i els canvis legislatius necessaris per a impulsar mesures de reactivació social i econòmica després de la pandèmia de Covid-19
356-00818/12
Sol·licitud 219

Sol·licitud de compareixença d'una representació de Pimec davant la Comissió d'Estudi de la Reconstrucció i la Reactivació Socials i Econòmiques perquè informi sobre les polítiques i els canvis legislatius necessaris per a impulsar mesures de reactivació social i econòmica després de la pandèmia de Covid-19
356-00819/12
Sol·licitud 220

Sol·licitud de compareixença del director de Televisió de Catalunya davant la Comissió de Control de l'Actuació de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals perquè informi sobre els reptes dels mitjans públics catalans després de la crisi de la Covid-19
356-00820/12
Sol·licitud 220

Sol·licitud de compareixença del director de Catalunya Ràdio i Mitjans Digitals davant la Comissió de Control de l'Actuació de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals perquè informi sobre els reptes dels mitjans públics catalans després de la crisi de la Covid-19
356-00821/12
Sol·licitud 220

4.70. Comunicacions del president de la Generalitat i comunicacions del Govern i d'altres òrgans

4.70.10. Altres comunicacions

Comunicació del manteniment de la suspensió, pel Ple del Tribunal Constitucional, de l'Acord de Govern GOV/90/2019, pel qual s'aprova el Pla estratègic d'acció exterior i de relacions amb la Unió Europea 2019-2022
335-00008/12
Presentació: Aleix Villatoro i Oliver, Secretari General del Departament d'Acció Exterior 221

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

Els documents publicats en el *Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya* (BOPC) són una reproducció fidel dels documents originals presentats al Registre General del Parlament.

La numeració del BOPC no està necessàriament vinculada a una sola data.

Imprès al Parlament

ISSN: 0213-7798
DL: B-20.066-1980

www.parlament.cat

2. Tramitacions closes per rebuig, retirada, canvi o decaïment

2.10. Procediments que es clouen amb l'adopció de resolucions

2.10.25. Propostes de resolució

Proposta de resolució sobre el desenvolupament de l'economia verda i la potenciació de l'R+D+i de les empreses

250-00980/12

DECAÏMENT

Decaiguda en la sessió 23 de la Comissió d'Economia i Hisenda, tinguda el 15.07.2020, DSPC-C 528.

3. Tramitacions en curs

3.01. Projectes i proposicions de llei i altres propostes de norma

3.01.02. Proposicions de llei

Proposició de llei de creació del Centre Català d'Empresa i Drets Humans

202-00078/12

PRESENTACIÓ: GP ERC, GP PSC-UNITS, GP CATECP, SP CUP-CC, GP JXCAT
Reg. 70997, 72303

La Mesa, de conformitat amb l'article 113.2 del Reglament constata que els efectes econòmics que en poden derivar de l'aprovació de la llei han estat expressament posposats per a un altre exercici pressupostari. D'acord amb els articles 112, 1 i 2 i 114 del Reglament, s'admet a tràmit, amb la correcció d'errades incorporada, i se n'ordena la publicació.

Acord: Mesa del Parlament, 14.07.2020

A la Mesa del Parlament

Anna Caula i Paretas, portaveu del Grup Parlamentari Republicà, Eva Granados Galiano, portaveu del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Susanna Segovia Sánchez, portaveu del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem, Carles Riera Albert, representant del Subgrup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent, Eduard Pujol i Bonell, portaveu del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, d'acord amb el que estableixen els articles 111.*b* i 112 del Reglament del Parlament, presenten la proposició de llei següent:

Proposició de llei de Creació del Centre Català d'Empresa i Drets Humans

Exposició de motius

De manera cada cop més intensa, el poder d'actuació de les grans empreses i corporacions pot suposar greus amenaces als drets humans, sobretot als països més empobrits. Per aquest motiu, tota preocupació sincera sobre la defensa dels drets humans ha d'incorporar propostes de regulació de l'activitat empresarial per tal de garantir el respecte de tots els drets humans en el marc de les seves activitats en l'exterior.

Les activitats econòmiques de grans corporacions poden arribar a comportar greus vulneracions de drets humans, especialment en contextos de conflicte o en relació amb respecte de l'explotació de recursos naturals en el context d'ecosistemes fràgils i contextos socials desiguals i empobrits.

Sovint els Estats es troben amb dificultats per evitar i sancionar les vulneracions de drets humans derivades de les activitats econòmiques de les grans empreses, en especial les de tipus transnacional que actuen en països amb un dèbil sistema institucional.

És per aquests motiu que l'any 2014 el Consell de Drets Humans de Nacions Unides va aprovar la Resolució 26/9 per l'elaboració d'un instrument internacional jurídicament vinculant sobre les empreses transnacionals i d'altres empreses respecte dels drets humans.

Igualment, trobem aquesta voluntat de regulació vinculant en nombrosos països del nostre entorn (França, Gran Bretanya, Suïssa, Alemanya, i Noruega, Luxemburg i Països Baixos entre d'altres), així com en diverses normatives de la Unió Europea.

En els darrers anys, responent a la mobilització i la pressió de la societat civil, el Parlament i el Govern de Catalunya han expressat el seu compromís perquè les

empreses catalanes que operen més enllà de les nostres fronteres respectin els drets humans. Cal assenyalar que donat que la seu social de les empreses amb activitat transnacional és cada vegada menys determinant, quan en la present Llei nomenem la paraula «empreses catalanes» serà referida no només a les empreses amb seu a Catalunya, sinó de totes aquelles que, d'una o altre forma, tinguin inversions o activitat a Catalunya.

En aquest sentit, cal destacar l'aprovació pel Parlament de Catalunya de la Llei 26/2001, de 31 de desembre, de cooperació al desenvolupament, la Llei 16/2014, del 4 de desembre, d'acció exterior i de relacions amb la Unió Europea, dels Plans directors de la cooperació al desenvolupament 2015-2018 i 2019-2022, així com del Pla estratègic d'acció exterior i de relacions amb la Unió Europea 2015-2018.

La Llei 26/2001, de 31 de desembre, de cooperació al desenvolupament, en seu article 7 integra el principi de coherència, i defineix que «els valors, les finalitats i els principis ordenadors continguts en aquesta Llei vinculen tota l'activitat de l'Administració de la Generalitat i també informen l'activitat dels ens locals de Catalunya en l'exercici de les competències que tenen legalment reconegudes». Així mateix, exposa que «quan una actuació pública de l'Administració de la Generalitat no qualificable com de cooperació al desenvolupament pugui impactar significativament en un país en desenvolupament, el conseller o consellera competent en la matèria pot sol·licitar la deliberació i el dictamen, facultatiu i no vinculant, dels òrgans consultius». La Llei 16/2014, del 4 de desembre, d'acció exterior i de relacions amb la Unió Europea promou la defensa de la pau, dels drets humans i del desenvolupament humà sostenible (art 4f), així com la garantia de la coherència entre les accions de promoció de la internacionalització econòmica de Catalunya i els principis rectors de les Nacions Unides sobre empreses i drets humans, vetllant sempre pel respecte dels drets humans en qualsevol acció que es faci (article 12, 2i). Aquesta mateixa perspectiva queda recollida en els articles 13, 26c, 27, 34 i 36, on es reconeix la necessitat d'impulsar polítiques de promoció i de reconeixement de les organitzacions socials que duen a terme tasques en aquest àmbit, com el desenvolupament sostenible, la cooperació i l'ajuda al desenvolupament, el foment de la pau i la defensa dels drets humans, i la cohesió social als països on s'opera. Per la seva banda, el Pla director de la cooperació al desenvolupament 2015-2018 considera la defensa, la protecció i la garantia dels drets humans, individuals i col·lectius com l'eix principal en la seva acció en matèria de cooperació al desenvolupament. Finalment, així mateix, el Pla estratègic d'acció exterior, en el seu tercer objectiu estratègic, preveu la construcció d'una política pública coherent i cohesionada, i vetlla per la integració de l'enfocament del foment de la cultura de la pau i la defensa dels drets humans en totes les polítiques i intervencions en matèria d'acció exterior de Catalunya. Per últim, el Pla director de la cooperació al desenvolupament 2019-2022 en el seu article 8 de coherència de les polítiques per al desenvolupament es compromet a crear el Centre Català d'Empresa i Drets Humans, tal com recomana el Parlament de Catalunya en la seva Resolució 359/XI, del 3 de novembre de 2016, amb nous mecanismes de supervisió pública que vetllin per l'obligat compliment i respecte dels drets humans per part de les empreses establertes a Catalunya que operen tant a Catalunya com a l'exterior.

En efecte, tanmateix, el 3 de novembre de 2016 el Parlament de Catalunya va aprovar la resolució 359/XI en la que, per acord unànime de tots els grups parlamentaris, es declara favorable a la creació d'un Centre Català d'Empresa i Drets Humans. Juntament amb aquest Centre, el Parlament dóna suport a l'aprovació, en el marc del Consell de Drets Humans de les Nacions Unides, d'un instrument internacional jurídicament vinculant que garanteixi el compliment de les obligacions en matèria de drets humans per part de les empreses transnacionals i altres empreses. L'11 d'abril de 2019 el Ple del Parlament aprova la moció 78/XII, en què torna a reafirmar el seu compromís de forma unànime tant en la creació del Centre Català

d'Empresa i Drets Humans com de l'instrument internacional jurídicament vinculant. En aquest darrer cas el Ple de la cambra catalana aprova «vetllar pel respecte dels drets humans en l'acció de les empreses catalanes a l'exterior, amb l'objectiu de frenar noves formes d'esclavisme i colonialisme, i donar compliment a la resolució 359/XI del Parlament de Catalunya, sobre el respecte dels drets humans per les empreses catalanes que operen a l'exterior».

En conseqüència, el Centre Català d'Empresa i Drets Humans, s'ha de configurar com un organisme públic independent dotat de personalitat jurídica pròpia. Constitueix una entitat de dret públic, amb plena autonomia i independència, que ret comptes a la societat civil, al Parlament i al Govern de Catalunya.

La present llei s'estructura en 13 articles, 3 disposicions transitòries i 2 disposicions finals.

Article 1. Naturalesa i àmbit d'actuació

Es crea el Centre Català d'Empresa i Drets Humans com organisme públic, dotat de personalitat jurídica pròpia i plena capacitat d'obrar, tant en l'àmbit públic, com en el privat, que, en l'exercici de les seves funcions, actua amb plena independència de les administracions públiques, de les entitats privades i de les organitzacions sense ànim de lucre. Constitueix una entitat de dret públic, que ret comptes a la societat civil, al Parlament i al Govern de la Generalitat de Catalunya. Està adscrit al Departament d'Acció Exterior, Relacions Internacionals i Transparència o, en el seu defecte, a aquell a qui corresponguin les competències d'acció exterior.

L'àmbit d'actuació del Centre comprèn l'estudi, avaluació i control de les empreses catalanes en la seva activitat en tercers països, incloent-hi no només les empreses amb seu a Catalunya, sinó totes aquelles que, d'una o altra forma, tinguin inversions o activitat a Catalunya. Dins d'aquest àmbit, i en el marc de les competències de la Generalitat de Catalunya, el Centre impulsarà propostes de regulació i de disseny de polítiques públiques.

Article 2. Finalitat

El Centre constitueix una entitat de estudi, avaluació, control i innovació normativa, amb la finalitat de garantir una acció exterior catalana pública i privada que sigui referent en l'àmbit internacional en el respecte dels drets humans, el dret internacional i els instruments internacionals en el respecte dels drets humans, el dret internacional del treball i les normes internacionals en matèria de medi ambient, la promoció de la pau i el desenvolupament humà sostenible. En aquest sentit, l'objectiu del Centre és vetllar pel compliment del Dret Internacional de Drets Humans i el Dret Internacional Humanitari per part de les empreses que operen a Catalunya i també desenvolupen activitats en altres països.

Article 3. Funcions i competències

El Centre Català d'Empresa i Drets Humans té les funcions següents:

a) Prevenir i alertar en relació amb aquelles activitats exteriors d'empreses que operen a Catalunya que puguin incórrer en una possible vulneració dels drets humans, la promoció de la pau i el desenvolupament humà sostenible.

b) Investigar, inspeccionar i fer seguiment de queixes formulades per possible vulneració dels drets humans, de la promoció de la pau i del desenvolupament humà sostenible per activitats empresarials a l'exterior d'empreses que operin a Catalunya. Les queixes podran ser remeses al Centre o bé per part de persones o comunitats directament afectades, o bé per part d'entitats i organitzacions socials. En l'exercici d'aquestes funcions, el Centre podrà requerir a les empreses per tal que proporcionin la informació necessària per l'esclariment dels fets denunciats, dins el marc legal. Constituirà infracció l'obstrucció, excusa o negativa de les empreses a proporcionar la informació requerida en el marc de l'exercici de les competències del Centre en investigació i inspecció.

c) Sancionar les empreses que no responguin o ho facin de manera insuficient o inadequada als requeriments del Centre en el marc de les seves competències d'investigació i inspecció. El procediment sancionador s'iniciarà transcorreguts tres mesos des de la notificació del requeriment. La sanció consistirà en una multa pecuniària fins un màxim de 10.000 euros. El Centre podrà realitzar un segon requeriment que, en cas de no ser atès en el termini establert, podrà donar lloc a l'inici d'un procediment sancionador per un màxim de 50.000 euros. La quantia exacte de les sancions es determinarà d'acord amb criteris de proporcionalitat (gravetat de les queixes formulades, guanys anuals de l'empresa, reiteració en la comissió d'infraccions d'obstrucció, excusa o negativa davant requeriments similars). Les sancions imposades seran publicades al web institucional del Centre als efectes de la seva publicitat i amb la finalitat que les entitats públiques competents ho puguin considerar com a criteri d'adjudicació o causa de prohibició de contractar d'acord amb el règim legalment vigent en matèria de contractació pública.

d) Elaborar propostes que garanteixin la inclusió per part de l'Administració Pública de Catalunya de clàusules basades en els drets humans i de seguiment del seu compliment en tots els processos de contractació pública.

e) Elaborar instruccions vinculants que obliguin a la inclusió en els processos de suport i acompanyament a la internacionalització de les empreses criteris de transparència i garantia en matèria de drets humans.

f) Assessorar i formular propostes i recomanacions al Parlament, al Govern de la Generalitat i als òrgans de l'Administració, en l'àmbit de la prevenció i sanció per actuacions empresarials a l'exterior contràries a la garantia dels drets humans.

g) Elaborar un informe anual d'activitats que incorpori recomanacions que permetin avançar en l'avaluació, prevenció i sanció davant incompliments d'obligacions de les empreses que operin a Catalunya en matèria de drets humans en les seves activitats exteriors. Aquests informes seran públics i de lliure accés al web institucional del Centre.

h) Impulsar accions d'innovació normativa en l'àmbit català, estatal i internacional que garanteixin el compliment de les obligacions en matèria de drets humans per part de les empreses transnacionals i altres empreses.

i) Vetllar perquè les administracions competents apliquin i desenvolupin les resolucions i propostes emeses pel Centre, així com assegurar que es fa el degut seguiment a les empreses sancionades o observades en aquests informes.

j) Complir amb les altres funcions que li siguin atribuides per llei o normes amb rang de llei.

Article 4. Organització

Els òrgans de govern i administració del Centre:

a. Junta de Govern.

b. Coordinació / Direcció.

1. El Centre té autonomia orgànica i funcional i es regeix per les disposicions de la present llei, pel seu reglament orgànic i per la resta de reglaments i normes d'organització interna i de funcionament.

2. El Consell de Cooperació al Desenvolupament de la Generalitat donarà suport als òrgans de govern del Centre en les activitats que així es requereixi.

3. En la designació dels membres dels òrgans de govern i administració del Centre s'ha de garantir una representació paritària entre homes i dones.

4. En la mesura que sigui possible, la designació dels membres dels òrgans de govern hauria de considerar també criteris que tinguin en compte una distribució territorial equitativa, incloent representació de totes les províncies de Catalunya

Article 5. La Junta de Govern

Per garantir la seva independència, el Centre compta amb una participació, que serà paritària entre els àmbits institucionals i no institucionals, del Govern, el Par-

lament de Catalunya, els sindicats amb major representativitat atenent a allò previst a la normativa, les entitats que treballen en favor del desenvolupament, el foment de la pau i dels drets humans, així com els moviments socials.

La Junta de Govern és el màxim òrgan de govern, de direcció i d'administració del Centre. Estarà formada per onze membres.

Article 6. Elecció i estatut dels membres de la Junta de Govern

1. Els onze membres de la Junta de Govern són escollits a proposta de la persona que ostenta la presidència del Consell de Cooperació al Desenvolupament de la Generalitat de Catalunya - prèvia consulta amb la resta de membres d'aquest Consell i dels grups parlamentaris - d'entre persones de prestigi àmpliament reconegut, expertes en aspectes relacionats amb els drets humans o vinculades a la societat civil organitzada en aquest àmbit, amb experiència professional en la recerca, el dret internacional públic, les relacions internacionals, la resolució noviolenta de conflictes, el dret del treball i el respecte a la democràcia i els drets humans, amb garanties plenes d'independència, i seleccionats amb criteris d'equitat de gènere i de diversitat territorial.

2. La proposta realitzada per la presidència del Consell de Cooperació al Desenvolupament ha de garantir la representació de la societat civil existent dins aquest òrgan i ha de ser ratificada pel propi Consell de Cooperació al Desenvolupament.

3. Un cop ratificada pel Consell de Cooperació al Desenvolupament aquesta proposta ha de ser votada pel Ple del Parlament i ha de tenir el suport, com a mínim, de tres grups parlamentaris, per una majoria de dos terços.

4. Els membres de la Junta de Govern s'han de renovar parcialment cada quatre anys. En tots els casos, els membres cessats poden optar a la reelecció en el termes establerts per l'apartat 7.

5. L'elecció dels membres de la Junta de Govern és irrevocable. Cessen únicament per alguna de les causes següents:

a. L'expiració del termini del mandat, sens perjudici de llur reelecció per a un segon altre mandat.

b. La renúncia o el traspàs.

c. La incapacitat permanent per a exercir el càrrec, la incompatibilitat sobrevinguda o la inhabilitació per a exercir càrrecs públics.

d. La condemna per sentència ferma per delicte dolós.

6. Els membres de la Junta de Govern designats no poden ésser alts càrrecs de les administracions públiques ni podran estar vinculats als òrgans de direcció o consells d'administració d'entitats amb ànim de lucre així com tampoc poden pertànyer a fundacions i/o associacions empresarials sense ànim de lucre. La condició de membre de la Junta de Govern és incompatible amb la condició de membre del Govern; de diputat o diputada provincial; de diputat o diputada del Parlament, del Congrés dels Diputats o del Parlament Europeu; de senador o senadora, i de regidor o regidora d'un ajuntament.

7. El mandat dels membres de la Junta de Govern és de quatre anys, i la renovació en el càrrec no és possible més enllà de dos mandats consecutius.

8. Els membres de la Junta de Govern actuen amb plena independència i no estan sotmesos a cap instrucció o mandat en l'exercici de llur càrrec.

9. La dedicació dels membres de la Junta de Govern a l'exercici de llurs funcions és compensada amb les dietes que se'ls assigna en el pressupost del Centre.

Article 7. Funcions de la Junta de Govern

1. Les funcions de la Junta de Govern:

a. Aprovar el reglament orgànic i altres normes d'organització interna i de funcionament del Centre.

b. Segons indiqui el reglament orgànic i les altres normes d'organització i funcionament del Centre, elegir la persona que assumeixi la direcció operativa del Centre.

c. Aprovar l'avantprojecte de pressupost.

d. Aprovar un pla estratègic i un pla anual d'activitats, amb l'assessorament del Consell de Cooperació al Desenvolupament de la Generalitat de Catalunya. El pla estratègic ha d'ésser presentat al Parlament.

e. Establir les directrius per a la direcció, la inspecció i la impulsió de les activitats del Centre.

f. Aprovar l'informe anual.

g. Aprovar la formalització de convenis de col·laboració amb altres entitats, públiques o privades, comptant també amb l'expertesa d'organitzacions i moviments socials del Sud.

h. Aprovar els comptes anuals, la liquidació del pressupost i el programa d'actuacions, d'inversions i de finançament del Centre.

i. Exercir les altres funcions que li encomanin el reglament orgànic i les altres normes d'organització i funcionament del Centre.

2. El règim de les sessions de la Junta de Govern és regulat pel reglament orgànic del Centre.

3. La Junta de Govern adopta els acords per majoria simple i resol els empats segons s'estableixi en el reglament orgànic i les altres normes d'organització i funcionament del Centre.

4. Assisteixen a les sessions de la Junta de Govern del Centre, amb veu però sense vot, el director o directora del Centre i un representant o una representant del personal del Centre. Fa les funcions de secretari o secretària la persona designada pel director o directora.

5. La Junta de Govern del Centre es regeix per les normes de funcionament dels òrgans col·legiats, establertes per la Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya, en tot allò que no regulin expressament aquesta llei o el reglament orgànic.

Article 8. Coordinació/Direcció

1. Elegit per tots els membres de la Junta de Govern.

2. Les funcions són:

a. Representar el Centre i coordinar-ne el govern i l'administració.

b. Convocar les sessions de la Junta de Govern.

c. Coordinar, dirigir, impulsar i supervisar les activitats del Centre

d. Tota altra funció que li encomanen el reglament orgànic i la resta de normes d'organització i de funcionament.

3. El càrrec no es pot exercir més de dos mandats consecutius.

Article 9. Règim jurídic

1. El Centre es regeix per aquesta llei, pel seu propi reglament orgànic i, en tot el que li sigui aplicable, per la legislació reguladora del règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, i per la resta de legislació aplicable a l'actuació, el funcionament, la contractació, la comptabilitat i el finançament dels ens públics. Així com per les lleis nacionals i internacionals relatives a la defensa dels drets humans, dret del treball i normes de defensa del medi ambient.

2. Els acords de la Junta de Govern posen fi a la via administrativa i són susceptibles de recurs davant la jurisdicció contenciosa administrativa.

Article 10. Personal

1. El Centre ha de seleccionar el seu propi personal amb subjecció als principis de publicitat, concurrència, mèrit, igualtat i capacitat.

2. El personal al servei del Centre és de caràcter laboral.

3. La participació del personal en el presa de decisions estarà regulada pel reglament orgànic i la resta de normes d'organització i de funcionament intern.

Article 11. Recursos econòmics i patrimoni

1. Els recursos econòmics destinats al funcionament del Centre són els següents:

a. Les assignacions pressupostàries que estableixen els pressupostos de la Generalitat.

b. Les contraprestacions que estableixin els convenis que es formalitzin amb altres institucions públiques.

c. Les subvencions, les transferències i altres ingressos de dret públic.

d. Els ajuts, les donacions i altres ingressos de dret privat amb excepció del que s'indica en el punt f de l'article 11.

e. Els rendiments de les publicacions, dels estudis i d'altres actuacions.

f. El Centre no podrà acceptar ni rebre finançament provinent d'empreses privades o fundacions que tinguin algun tipus de vinculació formal o econòmica amb les empreses de caràcter privat.

g. Amb l'objectiu de buscar una major independència en la presa de decisions no es permetrà cap mena de finançament privat per part d'empreses privades o fundacions que depenguin orgànicament de les empreses privades.

2. El Centre ha d'elaborar i aprovar anualment un avantprojecte de pressupost i l'ha de trametre al Govern perquè l'incorpori, degudament singularitzat, en els pressupostos generals de la Generalitat.

3. El control econòmic i financer del Centre s'ha de fer per mitjà d'auditoria i de conformitat amb el Decret legislatiu 3/2002, del 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya.

4. El Centre per a complir les seves funcions, té un patrimoni integrat pels béns i els drets que li són adscrits per l'Administració de la Generalitat i pels que adquireixi per qualsevol títol.

Article 12. Relacions amb el Govern

El Centre es relaciona amb el Govern per mitjà del Departament on queda adscrit, que és el d'Acció Exterior, Relacions Internacionals i Transparència o, en el seu defecte, a aquell a qui corresponguin les competències d'acció exterior.

Article 13. Comitè Assessor

1. El Comitè Assessor està integrat per set persones expertes en acció exterior, drets humans i sostenibilitat ambiental, actives en l'àmbit català i internacional. La seva condició de membres no és compatible amb la de membres de la Junta de Govern. El seu mandat és de quatre anys i la renovació dels càrrecs no és possible més enllà de dos mandats consecutius. Les persones integrants del Comitè Assessor són designades per la Junta de Govern d'acord amb els següents criteris:

– Dues persones escollides entre professionals i personal acadèmic, amb experiència internacional en l'àmbit de la recerca i el seguiment del respecte per part de les empreses transnacionals del marc jurídic internacional dels Drets Humans, el Dret internacional del treball i les normes internacionals en matèria de medi ambient, la promoció de la pau i el desenvolupament humà sostenible.

– Dues persones escollides entre les professionals de l'àmbit jurídic de Catalunya, expertes en drets humans.

– Dues integrants escollides entre persones de prestigi i reconeixement social, en termes de la promoció dels Drets Humans, la justícia social, econòmica i ambiental, que siguin representants d'organitzacions de persones afectades per les empreses transnacionals, originàries d'Amèrica Llatina, Àfrica, Magrib i Orient Mitjà i/o Àsia.

– Una persona experta en igualtat de gènere.

2. Les funcions del Comitè Assessor són les següents:

– Assessorament i participació en les activitats de les següents àrees del Centre: actuació exterior de les empreses catalanes; seguiment de la internacionalització de les empreses catalanes, innovació i projecció internacional, proposicions de nous

textos legals que vagin en la línia del respecte dels drets humans per part de les empreses catalanes que operen a l'exterior.

– Donar suport a l'avaluació anual realitzada per la Coordinació Tècnica del Centre

Disposició transitòria Primera

El reglament orgànic del Centre ha de regular el procediment de la primera renovació parcial de la meitat dels membres de la Junta de Govern, que s'ha de fer dins el tercer any d'haver estat constituït el Centre. La primera renovació correspon a cinc dels seus membres.

Disposició Transitòria Segona

Règim aplicable a la primera renovació parcial de la Junta de Govern del Centre.

En la primera renovació parcial dels membres de la Junta de Govern del Centre s'ha de tenir en compte la modificació del nombre de membres, respectant-ne la nova composició i mantenint la proporcionalitat pel que fa a llurs procedències.

Disposició Transitòria Tercera

En el termini màxim d'un any des de la constitució del Centre la junta de govern haurà d'elaborar i aprovar un reglament que desenvolupin les normes relatives a les funcions, organització i funcionament intern del Centre.

Disposicions Finals

Primera. Termini d'iniciació

El govern ha d'iniciar el procés per fer efectiva la present llei en el termini màxim de tres mesos des de la seva entrada en vigor.

Segona. Entrada en vigor

Aquesta llei entra en vigor l'endemà d'haver estat publicada en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya.

Tercera. Impacte pressupostari

El preceptes que eventualment comportessin la realització de despeses amb càrrec als Pressupostos de la Generalitat, produiran efectes a partir de l'entrada en vigor de la Llei de pressupostos corresponent a l'exercici pressupostari immediatament posterior a l'entrada en vigor d'aquesta llei.

Palau del Parlament, 1 de juliol de 2020

Anna Caula i Paretas, GP ERC; Eva Granados Galiano, GP PSC-Units; Susanna Segovia Sánchez, GP CatECP, portaveus; Carles Riera Albert, representant SP CUP-CC; Eduard Pujol i Bonell, portaveu GP JxCat

3.10. Procediments que es clouen amb l'adopció de resolucions

3.10.25. Propostes de resolució

Proposta de resolució sobre la reassignació de les competències en funció pública

250-01323/12

PRÒRROGA DEL TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Sol·licitud: GP JxCat (reg. 72914).
Pròrroga: 1 dia hàbil.
Finiment del termini: 24.07.2020; 10:30 h.

Proposta de resolució sobre la necessitat d'aplicar les propostes de l'Informe de la Comissió d'Estudi de les Polítiques Industrials en el Sector de l'Automoció

250-01324/12

PRÒRROGA DEL TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Sol·licitud: GP JxCat (reg. 72915).
Pròrroga: 1 dia hàbil.
Finiment del termini: 24.07.2020; 10:30 h.

Proposta de resolució sobre la dotació de mitjans telemàtics a les seus judicials

250-01325/12

PRÒRROGA DEL TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Sol·licitud: GP JxCat (reg. 72916).
Pròrroga: 1 dia hàbil.
Finiment del termini: 24.07.2020; 10:30 h.

Proposta de resolució sobre el garantiment de la inserció laboral de les persones amb discapacitat en la crisi posterior a la Covid-19

250-01326/12

PRÒRROGA DEL TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Sol·licitud: GP JxCat (reg. 72917).
Pròrroga: 1 dia hàbil.
Finiment del termini: 24.07.2020; 10:30 h.

Proposta de resolució sobre el retorn de l'activitat firaire

250-01327/12

PRÒRROGA DEL TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Sol·licitud: GP JxCat (reg. 72919).
Pròrroga: 1 dia hàbil.
Finiment del termini: 24.07.2020; 10:30 h.

Proposta de resolució sobre la inclusió de Catalunya en la xarxa certificada de zones verdes de la Unió Europea

250-01328/12

PRÒRROGA DEL TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Sol·licitud: GP JxCat (reg. 72918).
Pròrroga: 1 dia hàbil.
Finiment del termini: 24.07.2020; 10:30 h.

Proposta de resolució sobre les escoles privades de música

250-01329/12

PRÒRROGA DEL TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Sol·licitud: GP JxCat (reg. 72920).
Pròrroga: 1 dia hàbil.
Finiment del termini: 24.07.2020; 10:30 h.

Proposta de resolució sobre la necessitat d'una nova regulació completa en matèria de caça

250-01330/12

PRÒRROGA DEL TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Sol·licitud: GP JxCat (reg. 72921).
Pròrroga: 1 dia hàbil.
Finiment del termini: 24.07.2020; 10:30 h.

Proposta de resolució sobre l'increment de la dotació de la prestació econòmica de serveis bàsics

250-01331/12

PRÒRROGA DEL TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Sol·licitud: GP JxCat (reg. 72922).
Pròrroga: 1 dia hàbil.
Finiment del termini: 24.07.2020; 10:30 h.

Proposta de resolució sobre la dotació de les escoles oficials d'idiomes amb els professors i els mitjans necessaris per a garantir la continuïtat dels cursos

250-01332/12

PRÒRROGA DEL TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Sol·licitud: GP JxCat (reg. 72923).
Pròrroga: 1 dia hàbil.
Finiment del termini: 24.07.2020; 10:30 h.

Proposta de resolució sobre el foment de la mediació en els contractes de lloguer d'habitatges i habitacions per als joves estudiants

250-01333/12

PRÒRROGA DEL TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Sol·licitud: GP JxCat (reg. 72924).
Pròrroga: 1 dia hàbil.
Finiment del termini: 24.07.2020; 10:30 h.

Proposta de resolució sobre el compliment del principi de neutralitat per al respecte del dret fonamental a la llibertat ideològica

250-01335/12

PRÒRROGA DEL TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Sol·licitud: GP JxCat (reg. 72925).
Pròrroga: 1 dia hàbil.
Finiment del termini: 24.07.2020; 10:30 h.

Proposta de resolució sobre el tractament de la corrupció als mitjans de comunicació públics

250-01336/12

PRÒRROGA DEL TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Sol·licitud: GP JxCat (reg. 72926).
Pròrroga: 1 dia hàbil.
Finiment del termini: 24.07.2020; 10:30 h.

Proposta de resolució sobre l'increment d'efectius policials a Mataró davant l'increment de la delinqüència i de les ocupacions

250-01337/12

PRÒRROGA DEL TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Sol·licitud: GP JxCat (reg. 72927).
Pròrroga: 1 dia hàbil.
Finiment del termini: 24.07.2020; 10:30 h.

Proposta de resolució sobre els funcionaris de les forces i els cossos de seguretat en llur funció de policia judicial

250-01338/12

PRÒRROGA DEL TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Sol·licitud: GP JxCat (reg. 72928).
Pròrroga: 1 dia hàbil.
Finiment del termini: 24.07.2020; 10:30 h.

Proposta de resolució sobre el millorament de les polítiques d'habitatge en matèria de lloguer social i assequible
250-01339/12

PRÒRROGA DEL TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Sol·licitud: GP JxCat (reg. 72929).
Pròrroga: 1 dia hàbil.
Finiment del termini: 24.07.2020; 10:30 h.

Proposta de resolució sobre l'adopció dels acords necessaris per a deixar sense efecte l'increment de sancions en matèria de caça
250-01340/12

PRÒRROGA DEL TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Sol·licitud: GP JxCat (reg. 72930).
Pròrroga: 1 dia hàbil.
Finiment del termini: 24.07.2020; 10:30 h.

Proposta de resolució sobre la responsabilitat parlamentària pel malbaratament de recursos públics amb propaganda separatista difosa per les delegacions del Govern a l'exterior
250-01341/12

PRÒRROGA DEL TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Sol·licitud: GP JxCat (reg. 72931).
Pròrroga: 1 dia hàbil.
Finiment del termini: 24.07.2020; 10:30 h.

Proposta de resolució sobre l'escalada de la violència i la crisi de drets humans a Xile
250-01342/12

PRÒRROGA DEL TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Sol·licitud: GP JxCat (reg. 72932).
Pròrroga: 1 dia hàbil.
Finiment del termini: 24.07.2020; 10:30 h.

Proposta de resolució sobre la reactivació urgent del Pla territorial parcial del Penedès
250-01343/12

PRÒRROGA DEL TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Sol·licitud: GP JxCat (reg. 72933).
Pròrroga: 1 dia hàbil.
Finiment del termini: 24.07.2020; 10:30 h.

Proposta de resolució sobre la residència Domusvi Can Buxeres, de l'Hospitalet de Llobregat (Barcelonès)

250-01344/12

PRÒRROGA DEL TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Sol·licitud: GP JxCat (reg. 72934).
Pròrroga: 1 dia hàbil.
Finiment del termini: 24.07.2020; 10:30 h.

Proposta de resolució sobre la seguretat dels professionals de la salut

250-01345/12

PRÒRROGA DEL TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Sol·licitud: GP JxCat (reg. 72935).
Pròrroga: 1 dia hàbil.
Finiment del termini: 24.07.2020; 10:30 h.

Proposta de resolució sobre l'atenció de les persones amb trastorns de l'espectre autista i llurs famílies durant la crisi de la Covid-19

250-01346/12

PRÒRROGA DEL TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Sol·licitud: GP JxCat (reg. 72936).
Pròrroga: 1 dia hàbil.
Finiment del termini: 24.07.2020; 10:30 h.

Proposta de resolució sobre el suport al sector del transport discrecional i turístic de viatgers arran de la crisi de la Covid-19

250-01347/12

PRÒRROGA DEL TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Sol·licitud: GP JxCat (reg. 72937).
Pròrroga: 1 dia hàbil.
Finiment del termini: 24.07.2020; 10:30 h.

Proposta de resolució sobre mesures urgents per al reforç educatiu a l'estiu

250-01348/12

PRÒRROGA DEL TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Sol·licitud: GP JxCat (reg. 72938).
Pròrroga: 1 dia hàbil.
Finiment del termini: 24.07.2020; 10:30 h.

Proposta de resolució sobre l'increment d'efectius policials a Santa Coloma de Gramenet davant l'increment de la delinqüència i els robatoris

250-01350/12

PRÒRROGA DEL TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Sol·licitud: GP JxCat (reg. 72939).
Pròrroga: 1 dia hàbil.
Finiment del termini: 24.07.2020; 10:30 h.

Proposta de resolució sobre mesures de conscienciació i sensibilització sobre la soledat no desitjada

250-01351/12

PRÒRROGA DEL TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Sol·licitud: GP JxCat (reg. 72940).
Pròrroga: 1 dia hàbil.
Finiment del termini: 24.07.2020; 10:30 h.

Proposta de resolució sobre els tràmits necessaris per a la signatura d'un conveni de col·laboració amb el Casal Lambda

250-01352/12

PRÒRROGA DEL TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Sol·licitud: GP JxCat (reg. 72941).
Pròrroga: 1 dia hàbil.
Finiment del termini: 24.07.2020; 10:30 h.

Proposta de resolució sobre els mecanismes de reforç contra la violència infantil

250-01353/12

PRÒRROGA DEL TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Sol·licitud: GP JxCat (reg. 72942).
Pròrroga: 1 dia hàbil.
Finiment del termini: 24.07.2020; 10:30 h.

Proposta de resolució sobre la retirada de la campanya No em canviïs la llengua

250-01354/12

PRÒRROGA DEL TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Sol·licitud: GP JxCat (reg. 72943).
Pròrroga: 1 dia hàbil.
Finiment del termini: 24.07.2020; 10:30 h.

Proposta de resolució sobre la necessitat del reforç en les mesures de polítiques de la infància

250-01355/12

PRÒRROGA DEL TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Sol·licitud: GP JxCat (reg. 72944).
Pròrroga: 1 dia hàbil.
Finiment del termini: 24.07.2020; 10:30 h.

Proposta de resolució sobre l'establiment d'un pla de futur per al sector del salvament aquàtic

250-01356/12

PRÒRROGA DEL TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Sol·licitud: GP JxCat (reg. 72945).
Pròrroga: 1 dia hàbil.
Finiment del termini: 24.07.2020; 10:30 h.

Proposta de resolució sobre l'adopció de mesures urgents contra els discursos transfòbics i excloents

250-01357/12

PRÒRROGA DEL TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Sol·licitud: GP JxCat (reg. 72946).
Pròrroga: 1 dia hàbil.
Finiment del termini: 24.07.2020; 10:30 h.

Proposta de resolució sobre la reprogramació de les convocatòries i els projectes suspesos del Fons Europeu de Desenvolupament Regional

250-01358/12

PRÒRROGA DEL TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Sol·licitud: GP JxCat (reg. 72947).
Pròrroga: 1 dia hàbil.
Finiment del termini: 24.07.2020; 10:30 h.

Proposta de resolució sobre el reforç del personal dels jutjats socials, mercantils i contenciosos administratius d'acord amb les recomanacions del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya

250-01359/12

PRÒRROGA DEL TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Sol·licitud: GP JxCat (reg. 72948).
Pròrroga: 1 dia hàbil.
Finiment del termini: 24.07.2020; 10:30 h.

Proposta de resolució sobre la situació d'inseguretat ciutadana a Mataró

250-01360/12

PRÒRROGA DEL TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Sol·licitud: GP JxCat (reg. 72949).
Pròrroga: 1 dia hàbil.
Finiment del termini: 24.07.2020; 10:30 h.

Proposta de resolució sobre la implantació urgent d'un programa de reforç educatiu i esportiu

250-01361/12

PRÒRROGA DEL TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Sol·licitud: GP JxCat (reg. 72950).
Pròrroga: 1 dia hàbil.
Finiment del termini: 24.07.2020; 10:30 h.

Proposta de resolució sobre el garantiment de mesures de protecció i tests ràpids al personal dels centres educatius

250-01362/12

PRÒRROGA DEL TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Sol·licitud: GP JxCat (reg. 72951).
Pròrroga: 1 dia hàbil.
Finiment del termini: 24.07.2020; 10:30 h.

Proposta de resolució sobre la creació d'una escola nàutica i pesquera a Palamós

250-01363/12

PRÒRROGA DEL TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Sol·licitud: GP JxCat (reg. 72952).
Pròrroga: 1 dia hàbil.
Finiment del termini: 24.07.2020; 10:30 h.

Proposta de resolució sobre el manteniment de les línies de P3 a l'Escola Malagrida, d'Olot

250-01364/12

PRÒRROGA DEL TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Sol·licitud: GP JxCat (reg. 72953).
Pròrroga: 1 dia hàbil.
Finiment del termini: 24.07.2020; 10:30 h.

Proposta de resolució sobre el lideratge femení
250-01365/12

PRÒRROGA DEL TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Sol·licitud: GP JxCat (reg. 72954).
Pròrroga: 1 dia hàbil.
Finiment del termini: 24.07.2020; 10:30 h.

Proposta de resolució sobre la corrupció política dels alts càrrecs
250-01366/12

PRÒRROGA DEL TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Sol·licitud: GP JxCat (reg. 72955).
Pròrroga: 1 dia hàbil.
Finiment del termini: 24.07.2020; 10:30 h.

Proposta de resolució sobre la integració de l'Administració autonòmica de Catalunya en el Sistema de Seguiment Integral en els Casos de Violència de Gènere, Sistema VioGén
250-01367/12

PRÒRROGA DEL TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Sol·licitud: GP JxCat (reg. 72956).
Pròrroga: 1 dia hàbil.
Finiment del termini: 24.07.2020; 10:30 h.

Proposta de resolució sobre la dedicació íntegra dels Fons Europeus de Desenvolupament Regional a les finalitats previstes
250-01368/12

PRÒRROGA DEL TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Sol·licitud: GP JxCat (reg. 72957).
Pròrroga: 1 dia hàbil.
Finiment del termini: 24.07.2020; 10:30 h.

Proposta de resolució sobre la reducció del tipus impositiu aplicable a l'impost sobre el valor afegit, del 21% al 4%, sobre els productes sanitaris d'ús obligatori o recomanable per a la prevenció del contagi per coronavirus
250-01369/12

PRÒRROGA DEL TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Sol·licitud: GP JxCat (reg. 72958).
Pròrroga: 1 dia hàbil.
Finiment del termini: 24.07.2020; 10:30 h.

Proposta de resolució sobre el garantiment de les mesures de protecció i tests ràpids als professors, monitors i resta del personal dels casals d'estiu i colònies

250-01370/12

PRÒRROGA DEL TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Sol·licitud: GP JxCat (reg. 72959).
Pròrroga: 1 dia hàbil.
Finiment del termini: 24.07.2020; 10:30 h.

Proposta de resolució sobre l'aplicació d'un programa de reforç educatiu per a l'alumnat vulnerable en els casals d'estiu

250-01371/12

PRÒRROGA DEL TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Sol·licitud: GP JxCat (reg. 72960).
Pròrroga: 1 dia hàbil.
Finiment del termini: 24.07.2020; 10:30 h.

Proposta de resolució sobre l'adaptació a les noves necessitats laborals de les empreses en formació digital a l'era post-Covid-19

250-01372/12

PRÒRROGA DEL TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Sol·licitud: GP JxCat (reg. 72961).
Pròrroga: 1 dia hàbil.
Finiment del termini: 24.07.2020; 10:30 h.

Proposta de resolució sobre el teletreball

250-01373/12

PRÒRROGA DEL TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Sol·licitud: GP JxCat (reg. 72962).
Pròrroga: 1 dia hàbil.
Finiment del termini: 24.07.2020; 10:30 h.

Proposta de resolució sobre l'adopció de mesures urgents per a atendre els alumnes amb paràlisi cerebral i altres necessitats d'educació especial

250-01374/12

TRAMESA A LA COMISSIÓ

Comissió competent: Comissió d'Educació.
Acord: Mesa del Parlament, escoltada la Junta de Portaveus, 14.07.2020.

TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Termini: 7 dies hàbils (del 20.07.2020 al 28.07.2020).
Finiment del termini: 29.07.2020; 10:30 h.
Acord: Mesa del Parlament, 14.07.2020.

Proposta de resolució sobre el garantiment de la neutralitat i del respecte de l'ordenament jurídic vigent per part del Govern

250-01375/12

TRAMESA A LA COMISSIÓ

Comissió competent: Comissió d'Afers Institucionals.
Acord: Mesa del Parlament, escoltada la Junta de Portaveus, 14.07.2020.

TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Termini: 7 dies hàbils (del 20.07.2020 al 28.07.2020).
Finiment del termini: 29.07.2020; 10:30 h.
Acord: Mesa del Parlament, 14.07.2020.

Proposta de resolució sobre la promoció de la connexió del Camí de Sant Jaume de Catalunya amb la ruta principal

250-01376/12

TRAMESA A LA COMISSIÓ

Comissió competent: Comissió de Cultura.
Acord: Mesa del Parlament, escoltada la Junta de Portaveus, 14.07.2020.

TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Termini: 7 dies hàbils (del 20.07.2020 al 28.07.2020).
Finiment del termini: 29.07.2020; 10:30 h.
Acord: Mesa del Parlament, 14.07.2020.

Proposta de resolució de condemna de l'agressió a professionals de la informació i el subsegüent atac violent a la delegació de TV3 a Lleida

250-01377/12

TRAMESA A LA COMISSIÓ

Comissió competent: Comissió de Control de l'Actuació de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals.
Acord: Mesa del Parlament, escoltada la Junta de Portaveus, 14.07.2020.

TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Termini: 7 dies hàbils (del 20.07.2020 al 28.07.2020).
Finiment del termini: 29.07.2020; 10:30 h.
Acord: Mesa del Parlament, 14.07.2020.

Proposta de resolució sobre l'emplaçament de l'Agència de la Natura de Catalunya a les Terres de l'Ebre

250-01378/12

TRAMESA A LA COMISSIÓ

Comissió competent: Comissió de Medi Ambient i Sostenibilitat.
Acord: Mesa del Parlament, escoltada la Junta de Portaveus, 14.07.2020.

TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Termini: 7 dies hàbils (del 20.07.2020 al 28.07.2020).
Finiment del termini: 29.07.2020; 10:30 h.
Acord: Mesa del Parlament, 14.07.2020.

Proposta de resolució sobre la transició energètica

250-01379/12

TRAMESA A LA COMISSIÓ

Comissió competent: Comissió de Medi Ambient i Sostenibilitat.
Acord: Mesa del Parlament, escoltada la Junta de Portaveus, 14.07.2020.

TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Termini: 7 dies hàbils (del 20.07.2020 al 28.07.2020).
Finiment del termini: 29.07.2020; 10:30 h.
Acord: Mesa del Parlament, 14.07.2020.

Proposta de resolució sobre els efectes de la Covid-19 i les empreses emergents

250-01380/12

TRAMESA A LA COMISSIÓ

Comissió competent: Comissió d'Empresa i Coneixement.
Acord: Mesa del Parlament, escoltada la Junta de Portaveus, 14.07.2020.

TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Termini: 7 dies hàbils (del 20.07.2020 al 28.07.2020).
Finiment del termini: 29.07.2020; 10:30 h.
Acord: Mesa del Parlament, 14.07.2020.

Proposta de resolució sobre els fons provinents de l'impost sobre la renda de les persones físiques destinats a finalitats socials

250-01381/12

TRAMESA A LA COMISSIÓ

Comissió competent: Comissió de Treball, Afers Socials i Famílies.
Acord: Mesa del Parlament, escoltada la Junta de Portaveus, 14.07.2020.

TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Termini: 7 dies hàbils (del 20.07.2020 al 28.07.2020).
Finiment del termini: 29.07.2020; 10:30 h.
Acord: Mesa del Parlament, 14.07.2020.

Proposta de resolució sobre l'impuls d'un pla de reforç educatiu per a estudiants de totes les etapes educatives

250-01382/12

TRAMESA A LA COMISSIÓ

Comissió competent: Comissió d'Educació.
Acord: Mesa del Parlament, escoltada la Junta de Portaveus, 14.07.2020.

TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Termini: 7 dies hàbils (del 20.07.2020 al 28.07.2020).
Finiment del termini: 29.07.2020; 10:30 h.
Acord: Mesa del Parlament, 14.07.2020.

Proposta de resolució sobre l'escolarització de germans bessons

250-01383/12

TRAMESA A LA COMISSIÓ

Comissió competent: Comissió d'Educació.
Acord: Mesa del Parlament, escoltada la Junta de Portaveus, 14.07.2020.

TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Termini: 7 dies hàbils (del 20.07.2020 al 28.07.2020).
Finiment del termini: 29.07.2020; 10:30 h.
Acord: Mesa del Parlament, 14.07.2020.

Proposta de resolució sobre les solucions als problemes del subministrament elèctric al barri de la Font de la Pólvora, de Girona

250-01384/12

TRAMESA A LA COMISSIÓ

Comissió competent: Comissió d'Empresa i Coneixement.
Acord: Mesa del Parlament, escoltada la Junta de Portaveus, 14.07.2020.

TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Termini: 7 dies hàbils (del 20.07.2020 al 28.07.2020).
Finiment del termini: 29.07.2020; 10:30 h.
Acord: Mesa del Parlament, 14.07.2020.

Proposta de resolució sobre mesures urgents amb relació a l'artrogriposi múltiple congènita

250-01385/12

TRAMESA A LA COMISSIÓ

Comissió competent: Comissió de Salut.
Acord: Mesa del Parlament, escoltada la Junta de Portaveus, 14.07.2020.

TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Termini: 7 dies hàbils (del 20.07.2020 al 28.07.2020).
Finiment del termini: 29.07.2020; 10:30 h.
Acord: Mesa del Parlament, 14.07.2020.

Proposta de resolució sobre la dignificació dels professionals sanitaris

250-01386/12

TRAMESA A LA COMISSIÓ

Comissió competent: Comissió de Salut.
Acord: Mesa del Parlament, escoltada la Junta de Portaveus, 14.07.2020.

TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Termini: 7 dies hàbils (del 20.07.2020 al 28.07.2020).
Finiment del termini: 29.07.2020; 10:30 h.
Acord: Mesa del Parlament, 14.07.2020.

Proposta de resolució sobre l'oposició al transvasament de l'Ebre a Santander

250-01387/12

RECTIFICACIÓ DEL TEXT PRESENTAT

Reg. 71947 / Coneixement: Mesa del Parlament, 14.07.2020

A la Mesa del Parlament

Susanna Segovia Sánchez, portaveu del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem, comunica a la Mesa del Parlament que ha advertit l'errada següent en la proposta de resolució contra el transvasament de l'Ebre a Santander (tram. 250-01387/12) presentada l'1 de juliol de 2020 i amb número de registre 70926.

On hi diu:

«El Parlament de Catalunya insta el Govern a:»

Hi ha de dir:

«*El Parlament de Catalunya:*»

Palau del Parlament, 7 de juliol de 2020
Susanna Segovia Sánchez, portaveu GP CatECP

TRAMESA A LA COMISSIÓ

Comissió competent: Comissió de Territori.
Acord: Mesa del Parlament, escoltada la Junta de Portaveus, 14.07.2020.

TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Termini: 7 dies hàbils (del 20.07.2020 al 28.07.2020).
Finiment del termini: 29.07.2020; 10:30 h.
Acord: Mesa del Parlament, 14.07.2020.

Proposta de resolució sobre la transparència en l'ús de fons públics durant la crisi generada per la Covid-19

250-01388/12

TRAMESA A LA COMISSIÓ

Comissió competent: Comissió d'Economia i Hisenda.
Acord: Mesa del Parlament, escoltada la Junta de Portaveus, 14.07.2020.

TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Termini: 7 dies hàbils (del 20.07.2020 al 28.07.2020).
Finiment del termini: 29.07.2020; 10:30 h.
Acord: Mesa del Parlament, 14.07.2020.

Proposta de resolució sobre la ratificació del Conveni 177 de l'Organització Internacional del Treball

250-01389/12

TRAMESA A LA COMISSIÓ

Comissió competent: Comissió de Treball, Afers Socials i Famílies.
Acord: Mesa del Parlament, escoltada la Junta de Portaveus, 14.07.2020.

TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Termini: 7 dies hàbils (del 20.07.2020 al 28.07.2020).
Finiment del termini: 29.07.2020; 10:30 h.
Acord: Mesa del Parlament, 14.07.2020.

Proposta de resolució sobre la reparació d'habitatges de l'Agència de l'Habitatge de Catalunya a Tarragona

250-01390/12

TRAMESA A LA COMISSIÓ

Comissió competent: Comissió de Territori.
Acord: Mesa del Parlament, escoltada la Junta de Portaveus, 14.07.2020.

TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Termini: 7 dies hàbils (del 20.07.2020 al 28.07.2020).
Finiment del termini: 29.07.2020; 10:30 h.
Acord: Mesa del Parlament, 14.07.2020.

Proposta de resolució sobre l'harmonització normativa dels requisits d'habitabilitat dels habitatges

250-01392/12

PRESENTACIÓ: GP CS

Reg. 71728 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 14.07.2020

A la Mesa del Parlament

Lorena Roldán Suárez, portaveu del Grup Parlamentari de Ciutadans, Sergio Sanz Jiménez, diputat del Grup Parlamentari de Ciutadans, d'acord amb el que estableixen els articles 167 i 168 del Reglament del Parlament, presenten la Proposta de resolució sobre l'harmonització normativa dels requisits d'habitabilitat dels habitatges, per tal que sigui substanciada davant la Comissió de Territori, amb el text següent:

Exposició de motius

La Llei 18/2007 del dret a l'habitatge, estableix en el seu article 22 les condicions funcionals i el marc normatiu amb què s'ha de garantir la qualitat del parc immobiliari i l'habitabilitat dels habitatges. És en aquest context en el qual es desplega el Decret 141/2012 de la Generalitat, que regula les condicions mínimes d'habitabilitat que han de reunir els habitatges tant si es tracten d'habitatges d'obra nova o d'habitatges usats, així com les condicions que han de complir les rehabilitacions i canvis d'ús.

En aquest decret s'estableix, per exemple, que l'amplada mínima d'un dormitori individual a Catalunya ha de ser de 2 metres i la seva superfície de 6 metres quadrats. Estableix la superfície útil mínima dels habitatges en 36 m^2 i també obliga a l'existència d'un programa funcional mínim que sigui practicable per persones amb discapacitat. No obstant això, les condicions que estableix el Decret d'Habitabilitat entren en contradicció amb normatives de rang municipal. En el cas de les normes urbanístiques del Plà General Metropolità a la ciutat de Barcelona, s'estableix que l'amplada mínima d'un dormitori individual ha de ser d'1,8 m i la superfície mínima dels habitatges de 40 m^2. Malauradament, no son només aquestes les qüestions que estan regulades a una i altra norma de forma contradictòria, sinó que s'estén també a la regulació de les superfícies d'il·luminació i ventilació, superfície dels patis, condicions de distribució dels habitatges, etc.

En la redacció d'un projecte d'arquitectura, bona part de la memòria consisteix en la justificació del compliment de les exigències normatives d'aplicació. L'existència de distintes normatives que regulen la mateixa cosa –de vegades de forma contradictòria– és causa d'ineficiència i d'incompliments normatius, ja que sobrecarrega de feina a l'administració i als professionals de l'arquitectura que treballen en el seu dia a dia amb aquestes normes.

Així, l'arquitecte que redacta un projecte d'arquitectura a la ciutat de Barcelona –o a qualsevol municipi que hagi desplegat normes pròpies d'habitabilitat– ha de justificar per duplicat el compliment normatiu, tant en la documentació escrita com en la gràfica (plànols). Però també el tècnic encarregat de la supervisió del projecte per l'atorgament de la llicència d'obres ha de dedicar més temps a revisar l'habitabilitat, ja que l'ha de revisar segons dues normatives diferents. Aquest excés de temps es pot traduir en diners que han de pagar els ciutadans en forma d'honoraris als professionals de l'arquitectura i en diners que han de pagar en forma d'impostos a l'administració a cobrir aquestes ineficiències regulatòries.

En qualsevol cas, és cert que aquesta ineficiència no és exclusiva de Catalunya. Altres comunitats autònomes també les tenen. I a més, també es generen ineficiències derivades de la regulació autonòmica de les condicions d'habitabilitat dels habitatges. Així, mentre que a Catalunya la superfície mínima d'un dormitori individual és –com ja s'ha dit– de 6 m^2, a Andalusia és de 8 m^2 i al País Basc de 7 m^2.

Quan en la superfície mínima d'un dormitori pot haver diferències de més del 30% en funció de la Comunitat Autonòmica on es trobi el que es pot acabar percebent és que el criteri regulador pot ser arbitrari i discutible. Aquesta disparitat en les condicions d'habitabilitat –i altres– també afegeix dificultats a les possibilitats de col·laboració i d'obtenció d'encàrrecs per part d'arquitectes que resideixen a llocs del seu país diferents al lloc on s'emplaçarien els seus projectes ja que els obliga a aprendre i treballar amb desenes de normatives que regulen la mateixa cosa. I tot això, en una època on sembla augmentarà la incidència del teletreball en la prestació de serveis, amb unes dificultats que no sembla que obeeixin als mitjans tecnològics sinó a ineficiències legislatives.

Per aquests motius, el Grup Parlamentari de Ciutadans presenta la següent:

Proposta de resolució

El Parlament de Catalunya insta al Govern de la Generalitat a:

1. Dur a terme les modificacions legislatives pertinents per derogar el punt 6 de l'article 22 de la Llei 18/2007 de 28 de desembre, del dret a l'habitatge, per tal de que els requisits d'habitabilitat aplicables a tot Catalunya estiguin regulats de forma exclusiva pel Decret 141/2012 de 30 d'octubre, pel qual es regulen les condicions mínimes d'habitabilitat dels habitatges i la cèdula d'habitabilitat.

2. Revisar el marc legal que afecta l'edificació a Catalunya per detectar ineficiències, duplicitats i sobrecàrregues regulatòries per tal de simplificar els processos de redacció i revisió dels projectes d'arquitectura.

3. Impulsar l'harmonització de la normativa d'habitabilitat amb la resta de comunitats autònomes en el marc dels òrgans de reunió i coordinació entre elles i el Ministeri competent en matèria d'habitatge.

Palau del Parlament, 30 de juny de 2020
Lorena Roldán Suárez, portaveu; Sergio Sanz Jiménez, diputat, GP Cs

---

Proposta de resolució sobre el reconeixement de la tasca dels efectius de les Forces Armades en l'operació Balmis

250-01393/12

PRESENTACIÓ: GP CS
Reg. 71757 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 14.07.2020

A la Mesa del Parlamento

Lorena Roldán Suárez, portavoz del Grup Parlamentari de Ciutadans, Matías Alonso Ruiz, diputado del Grup Parlamentari de Ciutadans, Jean Castel Sucarrat, diputado del Grup Parlamentari de Ciutadans, Carlos Sánchez Martín, diputado del Grup Parlamentari de Ciutadans, de acuerdo con lo establecido por los artículos 167 y 168 del Reglamento del Parlamento, presentan la Propuesta de resolución de reconocimiento por la labor desarrollada por todos los efectivos de las Fuerzas Armadas en la operación Balmis, para que sea sustanciada ante la Comissió d'Interior, con el siguiente texto:

Exposición de motivos

Las Fuerzas Armadas, en especial los más de 188.703 efectivos militares desplegados han realizado más de 20.000 intervenciones en 2.302 poblaciones de España en el plan de lucha del Ministerio de Defensa contra el coronavirus, entre ellos personal del Ejército de Tierra, Armada, Ejército del Aire, Escuela Militar de Defensa Nuclear, Biológica y Química (NBQ), Unidad Militar de Emergencias (UME) y Guardia Real, desplegado para el control del virus Covid-19. Su labor de participar en las actuaciones sanitarias en la lucha contra el coronavirus ha sido y es de vital

importancia a la hora de auxiliar a la desinfección de infraestructuras críticas (puertos, aeropuertos y estaciones), instalaciones sanitarias y de dependencias tanto del Ejército como de otros servicios públicos esenciales además de apoyo en la instalación de hospitales y albergues de campaña.

También se han incrementado las acciones de apoyo de transporte de materiales diversos a lugares e instalaciones de atención sanitaria, gestionando el transporte de cerca de 160 toneladas de material sanitario, tanto con vuelos internacionales como nacionales.

Especialmente relevante ha sido el esfuerzo realizado en la desinfección de más de 3.370 residencias de mayores y traslado de enfermos y personas mayores de hospitales a hoteles hospitalizados. Dentro de las labores efectuadas, se han totalizado apoyos a hospitales, centros de salud y centros sociales, que comprenden lugares de tratamiento de personas discapacitadas, de reinserción, de apoyo a personas sin hogar y a personas dependientes. Del total de desinfecciones, un 32% lo han sido en residencias de ancianos, un 27% en la vía pública y otro 10% en hospitales. Las labores de este tipo se han efectuado también en dependencias de la Administración, aeropuertos y puertos, centros de salud y sociales, comercios y en otras infraestructuras.

Por otra parte, el Centro Militar de Farmacia de la Defensa (CEMILFARDEF) ha producido gel hidroalcohólico para la limpieza de manos a razón de 800 l/día, paracetamol y antivirales.

El Ministerio de Defensa, en el marco de la «operación Balmis», bautizada así como homenaje a la expedición humanitaria que lideró Francisco Javier Balmis entre 1803 y 1806, un médico militar que llevó la vacuna de la viruela a los territorios del Imperio Español en América y Filipinas, contempla, entre otros, el despliegue de la UME, dar cobertura a las necesidades que reclame Sanidad, tanto en la atención a enfermos (cómo pueden ser trasladados) o en la habilitación de instalaciones (como se ha hecho por parte de la Brigada Paracaidista o la instalación de hospitales de campaña). Además, también se ha movilizado efectivos de los hospitales de la Defensa de Madrid y Zaragoza que comenzaron desde un primer momento a atender casos de coronavirus, con la incorporación especialmente de reservistas, o el apoyo al traslado de fallecidos a instalaciones como el Palacio de Hielo, la Ciudad de la Justicia y Majadahonda.

Es imprescindible preservar un plan de reactivación, especialmente en posibles casos de rebrote del coronavirus. Por ello el Ministerio de Defensa cuenta ya con un plan que permitiría volver a intervenir en caso de necesidad en cualquier punto de España.

En Cataluña, la labor de asistencia humanitaria, de apoyo logístico, desinfección y apoyo sanitario, y montaje de hospitales de campaña, campamentos y albergues, como el centro de acogimiento en la Fira de Muestras de Barcelona para personas sin techo, por parte de la UME ha sido de vital importancia, así como el trabajo del regimiento del Ejército de Tierra de Infantería de Barcelona número 63 y las labores de desinfección a mediados de marzo del puerto y aeropuerto de Barcelona de más de 19 residencias de mayores, 9 hospitales y centros de atención primaria y 15 estaciones de metro, así como Mercabarna u otras infraestructuras de las provincias de Barcelona y Tarragona.

La Inspección General del Ejército, desde su sede en Barcelona, ha prestado apoyos materiales y logísticos a las Unidades de las Fuerzas Armadas y a las Instituciones del Estado y Administraciones públicas, durante todo el desarrollo de la Operación Balmis contra el Covid-19, convirtiéndose en un pilar fundamental de la lucha contra la pandemia.

Por todo ello, el Grup Parlamentari de Ciutadans presenta la siguiente:

Propuesta de resolución

El Parlamento de Cataluña:

1. Muestra su reconocimiento y gratitud por la labor desarrollada por todos los efectivos de las Fuerzas Armadas desplegados dentro de la operación Balmis en el plan de lucha del Ministerio de Defensa contra el coronavirus.

2. Insta al Govern de la Generalitat a mostrar su compromiso con el respeto a la labor de las Fuerzas Armadas para la lucha contra la propagación del coronavirus y a solicitar su apoyo en caso de necesidad o rebrote del coronavirus.

Palacio del Parlamento, 26 de junio de 2020

Lorena Roldán Suárez, portavoz; Matías Alonso Ruiz, Jean Castel Sucarrat, Carlos Sánchez Martín, diputados, GP Cs

---

Proposta de resolució sobre la dona al món rural

250-01394/12

PRESENTACIÓ: GP CS

Reg. 71752 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 14.07.2020

A la Mesa del Parlament

Lorena Roldán Suárez, portaveu del Grup Parlamentari de Ciutadans, Francisco Javier Domínguez Serrano, diputat del Grup Parlamentari de Ciutadans, Mercè Escofet Sala, diputada del Grup Parlamentari de Ciutadans, d'acord amb el que estableixen els articles 167 i 168 del Reglament del Parlament, presenten la Proposta de resolució sobre la dona al món rural, per tal que sigui substanciada davant la Comissió d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació, amb el text següent:

Exposició de motius

L'agricultura, la ramaderia i els treballs forestals són sectors que han estat tradicionalment masculinitzats i ho continuen estant. Només un 28% de les explotacions agrícoles i ramaderes estan encapçalades per dones i la presència de dones als òrgans de direcció de les entitats i organitzacions agràries és clarament inferior o inexistent. Les emprenedores, les que volen posar en marxa els seus propis projectes ho tenen difícil: els falten referents, no gaudeixen de la confiança de l'entorn com els seus col·legues homes i en les xarxes de suport social o econòmic existeixen biaixos que les discriminen.

Entre tots hem de lluitar per trencar la bretxa de gènere en el sector primari i la indústria agroalimentària. El desfasament entre homes i dones emprenedors és ampli en general, però és més gran encara en el món rural, on es necessita més ajuda.

Per tant, es tracta de reforçar el lideratge femení en qualsevol activitat econòmica del món rural, de fer costat a dones amb idees, amb startups en les seves primeres fases. Es tracta també d'arribar a les zones rurals que tenen un accés més difícil a programes de formació o d'incubació d'empreses. Programes com aquest son més necessaris ara més que mai ja que les dones han estat un dels col·lectius més colpejats per la pandèmia de la Covid-19. El tancament dels col·legis i dels centres per a la gent gran augmenta les exigències de cures sobre les famílies i aquestes cures solen recaure sobre les dones. Moltes poden veure en risc la seva activitat professional o empresarial i els seus projectes per aquesta exigència assistencial de les seves famílies.

La manca de lideratge i de referents femenins en càrrecs de direcció i presa de decisions dificulta encara més la incorporació i la integració de la dona a les tasques del sector primari en condicions de paritat.

Un dels grans reptes que hem de revertir, com a societat, és el despoblament rural, i aquí la dona juga un paper primordial. El despoblament rural s'ha de tractar des

d'una perspectiva multifactorial, des de l'activitat econòmica primària, fins a l'accés a una cartera de serveis públics equitatius, assistència sanitària, oferta educativa, llar d'infants, assistència gent gran, transport públic, etc. I de la mateixa manera la paritat de gènere cal tractar-la de manera multisectorial, des de la emprenedoria fins a l'accés a als càrrecs de direcció d'empreses i a l'àmbit cooperatiu.

Tot i l'existència d'un Programa de dones del món rural i marítim de Catalunya 2016-2020 i de diversos Grups de treball en relació a les dones i la transversalitat de gènere, es desconeix l'abast i els resultats d'aquests i si la metodologia emprada fins a data d'avui és la més adient o cal redirigir els esforços.

Per aquests motius, el Grup Parlamentari de Ciutadans presenta la següent:

Proposta de resolució

El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a:

1) Coordinar-se amb l'Institut Català de les Dones per reconèixer l'aportació de les dones com a creadores de riquesa, d'empresa i de cohesió social al món rural, especialment al sector primari i agroalimentari amb l'ampliació de més ajudes, recursos, programes i línies de finançament especifiques.

2) Promoure, en el marc del Consell Assessor de Dones del Món Rural i Marítim, actuacions que afavoreixin el desenvolupament de la dona al medi rural i marítim com, entre d'altres, la formació específica dirigida a l'economia del coneixement, l'emprenedoria femenina i la integració de les dones al món rural.

3) Coordinar el Departament d'Empresa i Coneixement amb el Departa-ment d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació, per tal de donar prioritat a les dones, especialment en els diferents programes existents, ajuts, recursos i subvenciones presents i futures. De la mateixa manera que donar suport i fomentar les iniciatives d'emprenedoria femenina i les vinculades a l'accés i l'aprofitament d'espais agraris abandonats.

4) Facilitar l'accés a les joves emprenedores per a les ajudes, recursos, subvencions, programes... ja que és un dels col·lectius que presenta més dificultats a l'hora d'obtenir finançament pel desenvolupament de la seva activitat empresarial a l'àmbit de l'agricultura.

5) Vetllar pel compliment de la Llei 17/2015 d'igualtat efectiva de dones i homes en els òrgans de direcció de les diferents organitzacions sindicals i empresarials agràries. Així mateix, tenir cura d'aquestes i altres polítiques de equitat de gènere com a part d'un Pla Integral sobre el Despoblament Rural.

Palau del Parlament, 1 de juliol de 2020

Lorena Roldán Suárez, portaveu; Francisco Javier Domínguez Serrano, Mercè Escofet Sala, diputada, GP Cs

---

Proposta de resolució sobre el llançament d'una campanya de conscienciació mediambiental amb relació a la pandèmia de Covid-19

250-01395/12

PRESENTACIÓ: GP CS

Reg. 71873 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 14.07.2020

A la Mesa del Parlamento

Lorena Roldán Suárez, portavoz del Grup Parlamentari de Ciutadans, Francisco Javier Domínguez Serrano, diputado del Grup Parlamentari de Ciutadans, María del Camino Fernández Riol, diputada del Grup Parlamentari de Ciutadans, de acuerdo con lo establecido por los artículos 167 y 168 del Reglamento del Parlamento, presentan la Propuesta de resolución de lanzamiento de una campaña de concienciación

del medio ambiente en relación con la pandèmia del Covid-19, para que sea sustanciada ante la Comissió de Medi Ambient i Sostenibilitat, con el siguiente texto:

Exposición de motivos

Tal y como recomiendan las autoridades sanitarias, la distancia social, las medidas de higiene y el uso de mascarillas y guantes, son las medidas más efectivas para reducir los contagios del Covid-19 y de ralentizar la aparición de nuevos brotes.

La presencia de basura marina y el exceso de residuos plásticos ya amenaza la vida marina de manera preocupante. La obligatoriedad del uso de estas protecciones (mascarillas y guantes desechables) facilita que el incivismo de algunos usuarios aumente todavía más esta situación.

Ya se ha detectado un aumento considerable de este tipo de residuos tanto en el espacio público urbano como en el entorno natural tanto terrestre como marino. El incivismo puede hacer que esta pandemia del coronavirus tenga una afectación negativa no sólo en la salud de las personas y en la actividad socio– económica, sino también en el medio ambiente, y no se están tomando medidas preventivas al respecto.

Por todo ello, el Grup Parlamentari de Ciutadans presenta la siguiente:

Propuesta de resolución

El Parlamento de Cataluña insta al Gobierno de la Generalitat de Cataluña a:

– Realizar una campaña urgente de concienciación sobre cómo deshacerse de estos elementos de protección desechables, guantes y mascarillas, en el contenedor gris, y el efecto negativo de este tipo de residuos abandonados de manera dispersa en entornos urbanos, pero también en espacios naturales, fluviales y marinos.

Palacio del Parlamento, 7 de julio de 2020

Lorena Roldán Suárez, portavoz; Francisco Javier Domínguez Serrano, María del Camino Fernández Riol, diputados, GP Cs

---

Proposta de resolució sobre el respecte del dret fonamental a la igualtat dels estudiants amb relació a llengua amb què desitgin fer les proves d'accés a la universitat

250-01396/12

PRESENTACIÓ: GP CS

Reg. 71908 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 14.07.2020

A la Mesa del Parlamento

Lorena Roldán Suárez, portavoz, Sonia Sierra Infante, diputada del Grup Parlamentari de Ciutadans, de acuerdo con lo establecido por los artículos 167 y 168 del Reglamento del Parlamento, presentan la Propuesta de resolución para el respeto del derecho fundamental a la igualdad de todos los estudiantes en relación con la lengua deseada para realizar de las PAU, para que sea sustanciada ante la Comissió d'Educació, con el siguiente texto:

Exposición de motivos

Es evidente que todos nos manejamos mejor en nuestra lengua materna y en nuestra lengua de uso habitual. En Cataluña, sin embargo, se niega a la mayoría de los alumnos la posibilidad de educarse en su lengua materna, algo que no sucede en ninguna otra democracia. Y así llegan a las Pruebas de Acceso a la Universidad (PAU) y los alumnos no saben que tienen derecho a realizar esos exámenes en español, porque en los centros no se les informa y en las instrucciones que se da a los

profesores se señala que deben entregar los exámenes en catalán y solo en el caso que algún alumno lo pida, en español.

Se trata de alumnos que se están jugando su entrada a los estudios deseados y que se les obliga a levantar la mano para pedir el modelo en español, esperar a que hayan repartido todos lo demás y ser anotado como «incidencia». Eso es, según la terminología usada en las instrucciones, entregar un examen en español: una *incidencia*. Se trata, como es obvio, de algo injusto y discriminatorio que hace que los alumnos se sientan señalados y que, incluso, aquellos pocos que conocen sus derechos, prefieran renunciar a ellos.

El Tribunal Superior de Justicia de Cataluña ya sentenció en el año 2000 que esta práctica es discriminatoria y sitúa a los alumnos castellanohablantes en una condición de inferioridad por sumar a la prueba una dificultad añadida. Pero, a pesar de esta sentencia y otras muchas que nos dicen que la exclusión del español que se realiza en los colegios es ilegal, nada ha cambiado en todos estos años.

Por todo ello, el Grup Parlamentari de Ciutadans presenta la siguiente:

Propuesta de resolución

El Parlamento de Cataluña insta al Govern de la Generalitat a:

1. Realizar una campaña informativa para que los alumnos sepan que tienen derecho a hacer la prueba de acceso a la universidad en cualquiera de los idiomas oficiales.

2. Repartir los modelos de exámenes de forma simultánea independientemente de la lengua en la que estén escritos.

3. Erradicar de las *Instrucciones de las PAU* cualquier instrucción que dé lugar a que ningún alumno pueda ser anotado como «incidencia» por la lengua en la que realiza las PAU.

Palacio del Parlamento, 7 de julio de 2020

Lorena Roldán Suárez, portavoz; Sonia Sierra Infante, diputada, GP Cs

---

Proposta de resolució sobre la inclusió del projecte del nou institut escola de Lloret de Mar en el Pla d'infraestructures educatives

250-01397/12

PRESENTACIÓ: GP CS

Reg. 71909 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 14.07.2020

A la Mesa del Parlamento

Lorena Roldán Suárez, portavoz, Héctor Amelló Montiu, diputado del Grup Parlamentari de Ciutadans, de acuerdo con lo establecido por los artículos 167 y 168 del Reglamento del Parlamento, presentan la Propuesta de resolución para llevar a cabo un proyecto del nuevo Instituto-Escuela de Lloret de Mar en el Plan de Infraestructuras Educativas, para que sea sustanciada ante la Comissió d'Educació, con el siguiente texto:

Exposición de motivos

El sistema educativo de Lloret de Mar arrastra desde hace algunos años problemáticas que con el tiempo y la falta de planificación adecuada se han acentuado afectando a la calidad educativa que reciben los niños y jóvenes del municipio.

Pese a las reiteradas peticiones de una parte importante de la comunidad educativa sobre la necesidad de construir una nuevo Intituto-Escuela en el municipio de Lloret de Mar, a día de hoy todavía no se ha oficializado un acuerdo entre el Ayuntamiento y la Generalitat que haga realidad este equipamiento.

Esta situación supone cronificar problemáticas que deberían afrontarse con inmediatez como:

– El número de grupos para el curso 2019-20, como sucede en los últimos años, es superior al número de grupos planificado lo que genera pérdida de espacios comunes y masificación de las escuelas e institutos. Además, la mayoría de los grupos ya están por encima de las ratios de 26 alumnos/clase. Algunos espacios de los centros escolares inicialmente destinados a servicios esenciales como son bibliotecas o laboratorios, que provisionalmente, para hacer frente a nuevas líneas no planificadas con antelación, se destinaron a impartir clases, y que han quedado consolidados como tales, con la consecuente pérdida de los espacios inicialmente previstos.

– Una deficiente previsión y subestimación sobre los cálculos de matrícula viva cuya incorporación termina por masificar los grupos de las escuelas e institutos de Lloret sin que en la mayoría de los casos el Departamento aporte los recursos necesarios para poder ofrecer a los recién llegados una rápida y eficaz integración en los grupos de clase.

– Cambios reiterados en la planificación de las líneas que deben tener las diferentes escuelas de la localidad que obliga a grandes esfuerzos por parte de los profesionales de la educación y de los alumnos para adaptarse a las nuevas condiciones curso tras curso.

– Masificación de los espacios al servicio de los comedores escolares dada la saturación de muchas líneas en las escuelas. En algunos casos ya se hacen dos turnos para comer y todavía continúa habiendo graves carencias de espacios.

– Insuficiencia en las aportaciones destinadas a inversiones por parte de las Administraciones Públicas competentes, que incluye un deficiente mantenimiento preventivo y correctivo de los centros y provoca que las AMPAS tengan que asumir pequeñas obras de mantenimiento correctivo en las escuelas e institutos o compras de material.

Esta situación muestra que las escuelas e institutos del municipio de Lloret de Mar no cuentan con suficiente espacio y acentúa la necesidad de un nuevo Instituto-Escuela que dé solución a la sobreocupación de los centros.

Por todo ello, el Grup Parlamentari de Ciutadans presenta la siguiente:

Propuesta de resolución

El Parlamento de Cataluña insta al Govern de la Generalitat a:

1. Intensificar los mecanismos de coordinación y colaboración entre el Departament d'Educació, el Govern de la Generalitat y el Ayuntamiento de Lloret de Mar con el objetivo de determinar la ubicación donde debe construirse un nuevo Instituto-Escuela y realizar todos los trámites necesarios para la cesión de los terrenos.

2. Intensificar los mecanismos de coordinación y colaboración entre los departamentos de la Generalitat y el Ayuntamiento de Lloret de Mar con el objetivo de tener redactado el anteproyecto, el proyecto básico y ejecutivo, el estudio de seguridad y salud y cualquier otro estudio que sea necesario antes de finalizar el año 2020.

3. Incluir el proyecto del nuevo instituto-escuela de Lloret de Mar en el Plan de Infraestructuras Educativas.

4. Incluir una partida en el presupuesto de 2021 para la construcción de un nuevo Instituto-Escuela en Lloret de Mar.

5. Asegurar la puesta en funcionamiento del centro para el inicio del curso 2022-2023.

Palacio del Parlamento, 7 de julio de 2020

Lorena Roldán Suárez, portavoz; Héctor Amelló Montiu, diputado, GP Cs

Proposta de resolució sobre la construcció de l'Institut Escola El Bruel, de Castelló d'Empúries

250-01398/12

PRESENTACIÓ: GP CS

Reg. 71910 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 14.07.2020

A la Mesa del Parlamento

Lorena Roldán Suárez, portavoz, Héctor Amelló Montiu, diputado del Grup Parlamentari de Ciutadans, de acuerdo con lo establecido por los artículos 167 y 168 del Reglamento del Parlamento, presentan la Propuesta de resolución sobre la construción del Instituto-Escuela El Bruel en el municipio de Castelló d'Empúries-Empuriabrava, para que sea sustanciada ante la Comissió d'Educació, con el siguiente texto:

Exposición de motivos

En la provincia de Girona, cerca del 30% de centros educativos tienen módulos prefabricados. En el curso 2019-20 hay 304 barracones repartidos entre las más de 400 escuelas e institutos. Los barracones se han consolidado en los centros educativos de Girona y son una realidad frente a la que la comunidad educativa reclama soluciones que no se enmascaren tras la falta de presupuesto.

Algunos de estos centros educativos se encuentran funcionando con el 100% de sus equipamientos en barracones, como es el caso del Instituto-Escuela El Bruel d'Empuriabrava. Precisamente este centro ha empezado a funcionar este mismo curso tras la fusión de la escuela El Bruel y el instituto de Empuriabrava que ya se encontraban uno al lado del otro y ambos funcionaban con el 100% de sus instalaciones en barracones. El centro cuenta con 288 alumnos y atiende de forma continuada a los alumnos desde los 3 hasta los 16 años.

Es imprescindible acabar con este tipo de aulas prefabricadas y que los alumnos tengan entornos e instalaciones en buenas condiciones que permitan a docentes, estudiantes y al resto de miembros de la comunidad educativa poder desarrollar bien su tarea. Unas instalaciones que sólo se deberían utilizar como medida extraordinaria en situaciones muy específicas y durante un periodo de tiempo muy limitado.

En cambio la apertura del nuevo Instituto-Escuela El Bruel fruto de la fusión, no sólo no permite superar esta situación, sino que cronifica la situación heredada y sufrida durante muchos años por las comunidades educativas de la escuela El Bruel y el instituto Empuriabrava.

Por todo ello, el Grup Parlamentari de Ciutadans presenta la siguiente:

Propuesta de resolución

El Parlamento de Cataluña insta al Goven de la Generalitat a:

1. Intensificar los mecanismos de coordinación y colaboración entre los departamentos de la Generalitat implicados en el proyecto del instituto-escuela El Bruel y el Ayuntamiento de Castelló d'Empúries-Empuriabrava con el objetivo de determinar el terreno donde debe construirse el nuevo edificio y realizar todos los trámites necesarios para la cesión del terreno al Departament d'Educació.

2. Intensificar los mecanismos de coordinación y colaboración entre los departamentos de la Generalitat implicados en el proyecto instituto-escuela El Bruel y el Ayuntamiento de Castelló d'Empúries-Empuriabrava con el objetivo de tener redactado el anteproyecto, el proyecto básico y ejecutivo, el estudio de seguridad y salud y cualquier otro estudio que sea necesario antes de finalizar el año 2020.

3. Incluir el proyecto del instituto-escuela El Bruel y el Ayuntamiento de Castelló d'Empúries-Empuriabrava en el Plan de Infraestructuras Educativas.

4. Incluir una partida en el presupuesto de 2020 para la construcción del instituto-escuela El Bruel de Castelló d'Empúries-Empuriabrava.

5. Asegurar la puesta en funcionamiento del centro educativo para el inicio del curso 2021-2022.

Palacio del Parlamento, 7 de julio de 2020
Lorena Roldán Suárez, portavoz; Héctor Amelló Montiu, diputado, GP Cs

---

Proposta de resolució sobre la reobertura dels centres d'atenció primària tancats per l'estat d'alarma motivat per la Covid-19

250-01399/12

PRESENTACIÓ: GP CS

Reg. 71918 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 14.07.2020

A la Mesa del Parlamento

Lorena Roldán Suárez, portavoz, Martín Eusebio Barra López, diputado, Jorge Soler González, diputado del Grup Parlamentari de Ciutadans, de acuerdo con lo establecido por los artículos 167 y 168 del Reglamento del Parlamento, presentan la Propuesta de resolución para la reapertura de los Centros de Atención Primaria cerrados debido al estado de alarma generado por el Covid-19, para que sea sustanciada ante la Comissió de Salut, con el siguiente texto:

Exposición de motivos

La crisis del Covid-19 supuso un estrés excepcional para todos los niveles asistenciales del sistema sanitario y para todos sus profesionales.

En el caso de la Atención Primaria, se redujo su actividad llegando hasta el cierre de algunos Centros de Atención Primaria, Consultorios Locales, Unidades de Apoyo, Servicios de Atención Continuada, etc. entre otros motivos porque incluso podían suponer una fuente de contagio entre las personas que allí acudieran por otras causas.

Llegados al momento actual, algunos de estos servicios siguen cerrados, lo que ya no se corresponde con la situación sanitaria actual.

Por todo ello, el Grup Parlamentari de Ciutadans presenta la siguiente:

Propuesta de resolución

El Parlamento de Cataluña insta al Govern de la Generalitat a:

1. Recuperar todos los servicios de Atención Primaria, CAPs, consultorios locales, Unidades de Apoyo, Servicios de Atención Continuada, etc, que fueron cerrados o vieron reducida su actividad debido a la crisis del Covid-19, con las mismas plantillas y los mismos horarios de atención que tenían antes de decretarse el estado de alarma.

2. Coordinar con los Ayuntamientos las nuevas necesidades que deben gestionar los Centros de Atención Primaria debido al colapso anterior y a las necesidades posteriores generadas por el Covid-19.

Palacio del Parlamento, 7 de julio de 2020
Lorena Roldán Suárez, portavoz; Martín Eusebio Barra López, Jorge Soler González, diputados, GP Cs

---

Proposta de resolució sobre la reobertura dels centres d'atenció especialitzada tancats per l'estat d'alarma motivat per la Covid-19

250-01400/12

PRESENTACIÓ: GP CS

Reg. 71919 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 14.07.2020

A la Mesa del Parlamento

Lorena Roldán Suárez, portavoz, Martín Eusebio Barra López, diputado del Grup Parlamentari de Ciutadans, de acuerdo con lo establecido por los artículos 167 y 168 del Reglamento del Parlamento, presentan la Propuesta de resolución para la reapertura de los Centros de Atención Especializada (CAE), cerrados debido al estado de alarma generado por el Covid-19, para que sea sustanciada ante la Comissió de Salut, con el siguiente texto:

Exposición de motivos

La crisis del Covid-19 supuso un estrés excepcional para todos los niveles asistenciales del sistema sanitario y para todos sus profesionales.

En algunos equipamientos se redujo su actividad llegando hasta su cierre, entre otros motivos porque incluso podían suponer una fuente de contagio entre las personas que allí acudieran por otras causas.

Llegados al momento actual, algunos de estos servicios aún siguen cerrados, lo que ya no se corresponde con la actual situación sanitaria.

Por todo ello, el Grup Parlamentari de Ciutadans presenta la siguiente:

Propuesta de resolución

El Parlamento de Cataluña insta al Govern de la Generalitat a:

1. Recuperar la actividad de todos los Centros de Atención Especializada (CAE), que fueron cerrados o vieron reducida su actividad debido a la crisis del Covid-19, con las mismas plantillas y los mismos horarios de atención que tenían antes de decretarse el estado de alarma.

2. Coordinar con los Ayuntamientos las nuevas necesidades que deben gestionar los Centros de Atención Especializada debido a su colapso anterior y a las necesidades posteriores generadas por el Covid-19.

Palacio del Parlamento, 7 de julio de 2020

Lorena Roldán Suárez, portavoz; Martín Eusebio Barra López, diputado, GP Cs

---

Proposta de resolució sobre la implantació d'una escola d'hoteleria i turisme a Lloret de Mar

250-01401/12

PRESENTACIÓ: GP CS

Reg. 71935 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 14.07.2020

A la Mesa del Parlamento

Lorena Roldán Suárez, portavoz, Héctor Amelló Montiu, diputado del Grup Parlamentari de Ciutadans, de acuerdo con lo establecido por los artículos 167 y 168 del Reglamento del Parlamento, presentan la Propuesta de resolución para la implantación de una Escuela de Hostelería y Turismo en Lloret de Mar, para que sea sustanciada ante la Comissió d'Educació, con el siguiente texto:

Exposición de motivos

Lloret de Mar es uno de los principales destinos turísticos de España recibiendo más de un millón de viajeros al año que efectúan más de cinco millones de pernoc-

taciones. Actualmente es el quinto destino de sol y playa de nuestro país en número de plazas hoteleras y el segundo destino de playa urbano de Cataluña. El municipio cuenta con más de 120 establecimientos hoteleros que ofrecen más 29.000 plazas de alojamiento, 4 campings con una oferta que supera las 4.000 plazas, sin olvidar otras ofertas de alojamiento como las viviendas o apartamentos de uso turístico.

Lloret de Mar es una ciudad dinámica, turística y residencial cuyo motor económico es la actividad turística y actividades de servicios complementarias que durante los últimos años se ha impulsado hacia un modelo de ciudad turística sostenible en los ámbitos social, económico y ambiental. Este modelo cuenta con una gestión del turismo profesionalizada que requiere también de una eficiente colaboración público-privada que apueste por la integración de esfuerzos.

La ciudad debe mantener su competitividad como destino en los ámbitos nacional e internacional entendiendo que son los ciudadanos que desarrollan la actividad en el territorio los que aportan valor con sus proyectos. Actualmente en Lloret de Mar el Instituto Ramón Coll i Rodés ofrece el CFGM Técnico en servicios en restauración, cocina y gastronomía, el CFGM Técnico en servicios en restauración, así como un CFGS de Técnico superior en gestión de alojamientos turísticos todos ellos pertenecientes Familia de Hostelería y Turismo. Por otra parte, también ofrece un CFGM de la familia de las industrias alimentarias de Técnico en panadería, repostería y confitería.

Dada la importancia del sector servicios en Lloret de Mar, especialmente de los subsectores del comercio, el turismo, la hostelería y la necesidad de contar con profesionales altamente cualificados que aporten un servicio de valor al cliente final y la necesidad de formación especializada y desarrollo de una carrera profesional a largo plazo, es imprescindible ampliar la oferta formativa impulsando la creación de una escuela de Hostelería y Turismo que imparta todos los estudios de la familia de Hostelería y Turismo de una forma integral.

Por todo ello, el Grup Parlamentari de Ciutadans presenta la siguiente:

Propuesta de resolución

El Parlamento de Cataluña insta al Govern de la Generalitat a:

1. Intensificar los mecanismos de coordinación y colaboración entre el Departament d'Educació, el Ayuntamiento de Lloret de Mar y la comunidad educativa de la localidad con el objetivo de impulsar una Escuela de Hostelería y Turismo en el municipio.

2. Intensificar los mecanismos de coordinación y colaboración entre los departamentos de la Generalitat, el Ayuntamiento de Lloret de Mar y la comunidad educativa de la localidad con el objetivo de que la escuela de Hostelería y Turismo imparta todos los grados de la familia de Hostelería y Turismo como son:

– CFGS de Técnico Superior en Agencias de Viajes y Gestión de Eventos.
– CFGS de Técnico Superior en Dirección de Cocina.
– CFGS de Técnico Superior en Dirección de Servicios de Restauración.
– CFGS de Técnico Superior en Gestión de Alojamientos Turísticos.
– CFGS de Técnico Superior en Guía, Información y Asistencias Turísticas.
– CFGM de Técnico en Cocina y Gastronomía.
– CFGM de Técnico en Servicios en Restauración.

3. Intensificar los mecanismos de coordinación y colaboración entre los departamentos de la Generalitat y el Ayuntamiento de Lloret de Mar con el objetivo de tener redactado el anteproyecto, el proyecto básico y ejecutivo, el estudio de seguridad y salud y cualquier otro estudio que sea necesario antes de finalizar el primer trimestre de 2021.

4. Incluir el proyecto de la Escuela de Hostelería y Turismo de Lloret de Mar en el Plan de Infraestructuras Educativas.

5. Incluir una partida en el presupuesto de 2021 para impulsar la Escuela de Hostelería y Turismo de Lloret de Mar.

6. Asegurar la puesta en funcionamiento del centro para el inicio del curso 2022-2023.

Palacio del Parlamento, 7 de julio de 2020
Lorena Roldán Suárez, portavoz; Héctor Amelló Montiu, diputado, GP Cs

---

Proposta de resolució sobre la construcció d'una nova escola d'educació infantil i primària a Lloret de Mar

250-01402/12

PRESENTACIÓ: GP CS

Reg. 71936 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 14.07.2020

A la Mesa del Parlamento

Lorena Roldán Suárez, portavoz, Héctor Amelló Montiu, diputado del Grup Parlamentari de Ciutadans, de acuerdo con lo establecido por los artículos 167 y 168 del Reglamento del Parlamento, presentan la Propuesta de resolución la construcción de una nueva escuela de educación infantil y primaria en Lloret de Mar, para que sea sustanciada ante la Comissió d'Educació, con el siguiente texto:

Exposición de motivos

Desde hace largo tiempo la InterAmpa de Lloret de Mar, que representa a una buena parte de las familias de alumnos, viene reivindicando mejoras en el sistema y centros educativos de la localidad. Esta entidad entiende que la mejora de la educación debe ser un tema prioritario donde no se pueden valorar solamente los costes económicos, sino también los rendimientos que a medio y largo plazo se obtienen, dado que intervenir en educación es intervenir en el presente y futuro de nuestra sociedad.

El sistema educativo en la localidad arrastra desde hace años algunas problemáticas que con el tiempo y la falta de una planificación adecuada se han acentuado afectando a la calidad educativa que reciben los niños y jóvenes del municipio.

Pese a las reiteradas peticiones de una parte importante de la comunidad educativa sobre la necesidad de construir una nueva escuela en Lloret de Mar, a día de hoy todavía no se ha oficializado un acuerdo entre el Ayuntamiento y la Generalitat que haga realidad este equipamiento.

Esta situación supone cronificar problemáticas que deberían afrontarse con inmediatez como:

– El número de grupos para el curso 2019-20, como sucede en los últimos años, es superior al número de grupos planificado lo que genera pérdida de espacios comunes y masificación de las escuelas e institutos. Además, la mayoría de los grupos ya están por encima de las ratios de 26alumnos/clase. Algunos espacios de los centros escolares inicialmente destinados a servicios esenciales como son bibliotecas o laboratorios, que provisionalmente, para hacer frente a nuevas líneas no planificadas con antelación, se destinaron a impartir clases, y que han quedado consolidados como tales, con la consecuente pérdida de los espacios inicialmente previstos.

– Una deficiente previsión y subestimación sobre los cálculos de matrícula viva cuya incorporación termina por masificar los grupos de las escuelas e institutos de Lloret sin que en la mayoría de los casos el Departamento aporte los recursos necesarios para poder ofrecer a los recién llegados una rápida y eficaz integración en los grupos de clase.

– Cambios reiterados en la planificación de las líneas que deben tener las diferentes escuelas de la localidad que obliga a grandes esfuerzos por parte de los profesionales de la educación y de los alumnos para adaptarse a las nuevas condiciones curso tras curso.

– Masificación de los espacios al servicio de los comedores escolares dada la saturación de muchas líneas en las escuelas. En algunos casos ya se hacen dos turnos para comer y todavía continúa habiendo graves carencias de espacios.

– Insuficiencia en las aportaciones destinadas a inversiones por parte de las Administraciones Públicas competentes, que incluye un deficiente mantenimiento preventivo y correctivo de los centros y provoca que las AMPAS tengan que asumir pequeñas obras de mantenimiento correctivo en las escuelas e institutos o compras de material.

Esta situación muestra que en las escuelas de Lloret de Mar no cuentan con suficiente espacio y acentúala necesidad de una nueva escuela que dé solución a la sobreocupación de los centros.

Por último, la Escuela Pere Torrent por las características que tiene con un alto índice de alumnos procedentes de diferentes países, 43 nacionalidades; y por el alto número de matrícula viva y el nivel socioeconómico de las familias, requiere la consideración formal de escuela de máxima complejidad para permitir tener más recursos tanto personales como económicos.

Por todo ello, el Grup Parlamentari de Ciutadans presenta la siguiente:

Propuesta de resolución

El Parlamento de Cataluña insta al Govern de la Generalitat a:

1. Intensificar los mecanismos de coordinación y colaboración entre el Departament d'Educació, y el Ayuntamiento de Lloret de Mar con el objetivo de determinar el terreno donde debe construirse la una nueva escuela de educación infantil y primaria y realizar todos los trámites necesarios para la cesión del terreno.

2. Intensificar los mecanismos de coordinación y colaboración entre los departamentos de la Generalitat y el Ayuntamiento de Lloret de Mar con el objetivo de tener redactado el anteproyecto, el proyecto básico y ejecutivo, el estudio de seguridad y salud y cualquier otro estudio que sea necesario antes de finalizar el año 2020.

3. Incluir el proyecto de la nueva escuela de educación infantil y primaria de Lloret de Mar en el Plan de Infraestructuras Educativas.

4. Incluir una partida en el presupuesto de 2020 para la construcción de una nueva escuela de educación infantil y primaria en Lloret de Mar.

5. Asegurar la puesta en funcionamiento del centro escolar para el inicio del curso 2021-2022.

6. Declarar la Pere Torrent, como centro de máxima complejidad a partir del curso próximo e implementar todas las medidas que esta declaración comporta con efectos inmediatos.

Palacio del Parlamento, 7 de julio de 2020

Lorena Roldán Suárez, portavoz; Héctor Amelló Montiu, diputado, GP Cs

Proposta de resolució sobre la reobertura del centre mèdic situat a la platja de Roda de Berà

250-01403/12

PRESENTACIÓ: GP CATECP

Reg. 71946 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 14.07.2020

A la Mesa del Parlament

Susanna Segovia Sánchez, portaveu, Yolanda López Fernández, diputada del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem, d'acord amb el que estableixen els articles 167 i 168 del Reglament del Parlament, presenten la Proposta de resolució per reobrir el centre mèdic situat a la zona de la platja de Roda, per tal que sigui substanciada davant la Comissió de Salut, amb el text següent:

Exposició de motius

El centre mèdic de la zona de la platja de Roda de Berà va ser tancat l'any 2002. No obstant això, gràcies a la mobilització veïnal i de la Federació d'Associacions de Veïns, va tornar a obrir les seves portes.

Deu anys després, el govern d'Artur Mas va tornar a tancar novament les seves portes, fent que totes les consultes se centralitzessin en el consultori local de Roda de Barà.

Aquest CAP sol atendre normalment 7.000 usuaris, no obstant això, en els mesos estivals arriba a tenir al voltant de 21.000 usuaris, tot això comptant amb les mateixes dotacions de recursos humans.

A més del col·lapse que produeix aquesta situació, cal recordar que, en la zona pròxima a la platja, on anteriorment existia un centre mèdic, viuen actualment unes 1.000 persones, arribant a multiplicar-se per 5 en els mesos d'estiu.

Tot això, sumant a altre a la situació del Covid-19, en la qual es fa més necessària que mai tenir una assistència sanitària forta i diversificada, ha fet que els veïns tornin a reclamar la reobertura del centre mèdic situat en la zona de la platja.

Per aquests motius, el Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem presenta la següent:

Proposta de resolució

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

1. Dotar d'assignació pressupostària al centre mèdic de la zona de la platja de Roda de Berà, amb la finalitat que aquest pugui ser reobert al més aviat possible, i així evitar el col·lapse del consultori local de Roda de Barà.

2. Establir les relacions necessàries amb el consistori de Roda de Barà amb la finalitat de desenvolupar un acord que permeti posar en marxa el centre mèdic al més aviat possible.

Palau del Parlament, 7 de juliol de 2020

Susanna Segovia Sánchez, portaveu; Yolanda López Fernández, diputada, GP CatECP

Proposta de resolució sobre la incentivació de la baixada dels preus del lloguer

250-01404/12

PRESENTACIÓ: GP CS

Reg. 72085 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 14.07.2020

A la Mesa del Parlamento

Lorena Roldán Suárez, portavoz, Sergio Sanz Jiménez, diputado del Grup Parlamentari de Ciutadans, de acuerdo con lo establecido por los artículos 167 y 168 del Reglamento del Parlamento, presentan la Propuesta de resolución para incentivar la bajada de precios del alquiler, para que sea sustanciada ante la Comissió de Territori, con el siguiente texto:

Exposición de motivos

La crisis sanitaria provocada por la Covid-19 ha obligado a tomar medidas que han paralizado sectores fundamentales de nuestra economía, causando una debacle de ingresos tanto en el sector privado como en la administración, y dejando en situaciones muy delicadas a aquellas capas sociales que disponen de menos recursos económicos para superar este momento.

Para muchos ciudadanos, la falta de ingresos pone en riesgo su capacidad para hacer frente a los alquileres y el resto de gastos imprescindibles para mantener una vida digna. Ante esta situación, se han habilitado distintos mecanismos para intentar que los arrendatarios puedan hacer frente a los pagos, como han sido el establecimiento de ayudas directas o la posibilidad de rescatar las fianzas para hacer frente a alguna mensualidad. En cualquier caso, la magnitud de la crisis ante la que estamos obligará a tomar más medidas de rescate social. Por otro lado, previsiblemente, el descenso de la actividad económica y de ingresos que se está dando, acabará comportando un descenso en los precios de la vivienda como ya sucedió tras la anterior crisis económica a medida que crecía el desempleo.

Si ese descenso de precios del alquiler, que se producirá en cualquier caso, se incentivara desde las administraciones públicas, se podría conseguir aliviar la situación económica de muchas personas que han visto mermados sus ingresos sin ver reducidos sus gastos en vivienda y productos básicos. Se trata, por tanto, de acelerar con un incentivo fiscal lo que en cualquier caso parece que va a producirse. El mecanismo podría ser a través de una rebaja en la cuota tributaria autonómica y el IBI para un periodo de tres ejercicios para las rentas obtenidas por arrendamientos de viviendas en aquellos casos en que se acuerde una rebaja de la renta mensual para reducirla hasta situarla un 20% por debajo del índice de referencia de precios. Para incentivar la aceleración de esa rebaja, la medida debería tener carácter temporal y permitir acogerse a ella únicamente durante dos meses desde la aprobación de la medida

Por todo ello, el Grup Parlamentari de Ciutadans presenta la siguiente:

Propuesta de resolución

El Parlamento de Cataluña insta al Govern de la Generalitat a:

1. Establecer medidas de incentivo fiscal temporal para conseguir una rebaja inmediata de los alquileres para situarlos un 20% por debajo del índice de precios del alquiler y adaptarlos a la nueva situación económica provocada por la crisis de la Covid-19.

2. Facilitar que los ayuntamientos de Cataluña puedan aplicar rebajas en el IBI que respondan al criterio y objetivos establecidos en el punto anterior.

Palacio del Parlamento, 8 de julio de 2020

Lorena Roldán Suárez, portavoz; Sergio Sanz Jiménez, diputado, GP Cs

Proposta de resolució sobre la instal·lació de pantalles acústiques i de seguretat a l'autopista C-32 al pas per Sant Andreu de Llavaneres, Sant Vicenç de Montalt i Caldes d'Estrac

250-01405/12

PRESENTACIÓ: GP PSC-UNITS

Reg. 72086 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 14.07.2020

A la Mesa del Parlament

Eva Granados Galiano, portaveu, Jordi Terrades i Santacreu, diputat, Alícia Romero Llano, diputada del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, d'acord amb el que estableixen els articles 167 i 168 del Reglament del Parlament, presenten la Proposta de resolució sobre les pantalles acústiques i de seguretat a Sant Andreu de Llavaneres, Sant Vicenç de Montalt i Caldes d'Estrac, per tal que sigui substanciada davant la Comissió de Territori, amb el text següent:

Exposició de motius

Fa anys que veïns i veïnes de diversos municipis de la comarca del Maresme pateixen contaminació acústica degut a la proximitat del pas de l'autopista C-32 a zones residencials. De fet, en els darrers anys, s'han instal·lat pantalles acústiques o altres mesures dissuasòries a diversos trams de l'autopista per pal·liar o minimitzar el soroll que provoquen els vehicles que passen per aquesta via ràpida.

Malgrat tot, encara queden municipis que pateixin contaminació acústica i necessiten mesures per resoldre aquestes situacions. Diversos estudis elaborats per la Generalitat de Catalunya inclouen dades sobre els controls acústics que demostren que els edificis propers a l'autopista del Maresme pateixen uns nivells de soroll, mesurats en decibels, molt superiors als autoritzats legalment.

Els municipis de Sant Andreu de Llavaneres, Sant Vicenç de Montalt i Caldes d'Estrac pateixen des de fa anys aquests problemes de contaminació acústica que preocupa als ciutadans de cada un d'aquests municipis. El fet que en els darrers anys hagi crescut de manera significativa la població, degut a la construcció de noves residències, ha agreujat aquesta situació.

Per aquests motius, el Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar presenta la següent:

Proposta de resolució

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

1. Instar la concessionària Invicat a elaborar, durant l'any 2020, un estudi acústic de detall sobre l'impacte que té l'autopista C-32 al seu pas pels municipis de Sant Andreu de Llavaneres, Sant Vicenç de Montalt i Caldes d'Estrac.

2. Instar la concessionària Invicat a que, en el cas que l'estudi a què fa referència el punt 1 així ho determini, durant el 2020 s'instal·lin les mesures correctores i necessàries a la carretera C-32, al seu pas pels municipis de Sant Andreu de Llavaneres, Sant Vicenç de Montalt i Caldes d'Estrac per tal de protegir l'impacte acústic de l'autopista als edificis més propers i millorar així la qualitat de vida dels ciutadans.

Palau del Parlament, 8 de juliol de 2020

Eva Granados Galiano, portaveu; Jordi Terrades i Santacreu, Alícia Romero Llano, diputats, GP PSC-Units

Proposta de resolució sobre el servei d'urgències del CAP del Masnou

250-01406/12

PRESENTACIÓ: GP PSC-UNITS

Reg. 72087 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 14.07.2020

A la Mesa del Parlament

Eva Granados Galiano, portaveu, Assumpta Escarp Gibert, diputada, Alícia Romero Llano, diputada del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, d'acord amb el que estableixen els articles 167 i 168 del Reglament del Parlament, presenten la Proposta de resolució sobre el servei d'urgències del CAP El Masnou, per tal que sigui substanciada davant la Comissió de Salut, amb el text següent:

Exposició de motius

El CAP El Masnou presta el seu servei assistencial a les poblacions del Masnou, Alella i Teià, amb un total de 40.000 habitants aproximadament. Fins el mes de març de 2020 aquest CAP prestava el servei d'urgències de 20h a 8h, de manera que el CAP funcionava les 24 hores.

El 23 de març el Departament de Salut va reduir l'horari del servei d'urgències del CAP El Masnou, tancant a les 22h i disminuint l'horari el cap de setmana. A final del mes de juny l'Ajuntament del Masnou va tenir coneixement que el Departament de Salut preveia una nova reducció, eliminant el servei d'urgències del CAP en horari nocturn entre setmana.

Amb aquesta decisió el CUAP Badalona passa a ser el centre d'urgències de referència per als residents del Masnou, Alella i Teià, que els obliga a desplaçar-se fins a Badalona, amb més de 10km de distància, dificultant l'accés al servei d'urgències a totes aquelles persones que tenen mobilitat reduïda o no disposen de transport privat.

Per aquests motius, el Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar presenta la següent:

Proposta de resolució

El Parlament de Catalunya insta el Govern a garantir el servei d'urgències 24 hores al CAP El Masnou, obrint entre les 20h i les 8h, i els caps de setmana.

Palau del Parlament, 7 de juliol de 2020

Eva Granados Galiano, portaveu; Assumpta Escarp Gibert, Alícia Romero Llano, diputades, GP PSC-Units

---

Proposta de resolució sobre el calendari d'implantació i el model de tarifació de la T-Mobilitat

250-01407/12

PRESENTACIÓ: GP ERC

Reg. 72231 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 14.07.2020

A la Mesa del Parlament

Anna Caula i Paretas, portaveu del Grup Parlamentari Republicà, José Rodríguez Fernández, diputat del Grup Parlamentari Republicà, d'acord amb el que estableixen els articles 167 i 168 del Reglament del Parlament, presenten la Proposta de resolució sobre el calendari d'implementació i el model de tarifació de la T-Mobilitat, per tal que sigui substanciada davant la Comissió de Territori, amb el text següent:

Exposició de motius

La T-Mobilitat és una targeta unipersonal destinada a substituir tota la gama actual de títols de transport. Aquesta simplificació afectarà també el sistema actual de les zones tarifàries, que deixarà d'aplicar-se tal com es fa ara. El nou sistema permetrà també aplicar bonificacions als usuaris que facin servir el transport públic amb més freqüència i permetrà abaixar preus per desincentivar de forma permanent l'ús de vehicles privats, i més especialment en el cas d'episodis de contaminació atmosfèrica. Serà doncs una nova targeta de transport que funcionarà d'acord amb la mobilitat real de cada ciutadà, sense necessitat de recórrer a títols de transport múltiples, i permetrà calcular el preu del transport públic de manera personalitzada. És a dir, cada usuari pagarà en funció de les seves rutines de transport, dels quilòmetres recorreguts i de la freqüència amb que faci servir el transport públic.

El procés de la T-Mobilitat, sota el control i propietat de l'Àrea de Transport Metropolità, es va iniciar l'any 2014 amb la licitació i adjudicació del projecte d'implantació a l'empresa «SocMobilitat». Després de modificacions contractuals per protegir en mans d'ATM i AMB la propietat de les dades de les persones usuàries i de diversos endarreriments per diferents causes, es preveia la realització de proves pilot durant aquest 2020 i la implantació final per al 2021.

El procés d'implantació dels equipaments i sistemes necessaris implicarà la instal·lació de 14.000 terminals a passos de control d'accés, màquines de venda i recàrrega, equipaments a autobusos i tramvies, taquilles, etc.

La crisi sanitària del Covid-19 i la represa a la normalitat han sumat un nou endarreriment a l'últim calendari previst i és per això que ara cal, per transparència, fer públic un nou calendari amb garanties de compliment i sense més endarreriments que els estrictament vinculats a la crisi sanitària. També, després d'algunes modificacions tarifàries en els darrers mesos, consensuades entre l'Ajuntament de Barcelona i el Departament de Territori, així com les necessitats socials derivades de la crisi i sumades a les ja existents, calen garanties de representació sectorial i territorial de tots els agents per a l'establiment consensuat més just i social possible dels algoritmes tarifaris en aquest procés d'implantació.

Per aquests motius, el Grup Parlamentari Republicà presenta la següent:

Proposta de resolució

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

1. Realitzar i presentar un informe exhaustiu de l'estat d'implantació de la T-Mobilitat en el termini de dos mesos.

2. Garantir el compromís amb una nova data de prova pilot de la T-Mobilitat als busos de Barcelona, tal i com estava previst per al març del 2020 i que, en cap cas, s'endarrereixi més enllà d'aquest any 2020.

3. Establir una nova calendarització de la T-Mobilitat que no acumuli més endarreriments a la implementació prevista abans de l'estat d'alarma, més enllà del propi temps en estat d'alarma per la crisi de la COVID i d'un cert temps d'adaptació de la mobilitat per la represa de normalitat, i que inclogui la implantació definitiva durant l'any 2021.

4. Sol·licitar a l'ATM que generi un grup ampli de debat i seguiment, amb àmplia visió sectorial i territorial, sobre aquests diferents models de tarifació, i que vetlli per a que incloguin especialment la tarifació social, així com que prevegin nous models de mobilitat en transport públic que tinguin en compte la variabilitat del teletreball. Incloure també en aquest debat aspectes centrats en com la represa progressiva de normalitat afecta a la tarificació, tant en incentius per recuperar els usuaris de transport públic com en les noves condicions de distància social en el que el transport públic ha d'operar. Els treballs d'aquest grup de debat ha de ser publicat

i de consulta pública, i incloure els possibles models i algoritmes de tarificació que s'estiguin treballant.

Palau del Parlament, 9 de juliol de 2020
Anna Caula i Paretas, portaveu; José Rodríguez Fernández, diputat, GP ERC

Proposta de resolució sobre el reforç urgent de la implantació de mesures de protecció de la Covid-19 al Centre Penitenciari de Ponent, a Lleida

250-01408/12

PRESENTACIÓ: GP CS

Reg. 72323 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 14.07.2020

A la Mesa del Parlamento

Lorena Roldán Suárez, portavoz del Grup Parlamentari de Ciutadans, María Francisca Valle Fuentes, diputada, y Jorge Soler González, diputado del Grup Parlamentari de Ciutadans, de acuerdo con lo establecido por los artículos 167 y 168 del Reglamento del Parlamento, presentan la Propuesta de resolución para reforzar de forma urgente la implantación de medidas de protección del Covid-19 en el centro penitenciario Ponent de Lleida, para que sea sustanciada ante la Comissió de Justícia, con el siguiente texto:

Exposición de motivos

El fuerte rebrote que ha tenido lugar en el Segrià requiere de una actuación urgente e immediata en todos los ámbitos. El número de infecciones por coronavirus diagnosticados en esta zona se ha multiplicado en la última semana por 2,6.

Hay previsiones de que aquellos casos que se contagiaron antes de tomar la decisión de confinar la comarca el pasado sábado podrían superar los 1.400.

Según informaciones que llegan a los medios, si se mantiene la tendencia actual, los nuevos casos podrían superar los 3.000 semanales, por lo que es necesario y urgente que se adopten medidas de protección en todos los ámbitos de la comarca, también en los centros penitenciarios, donde es especialmente importante por el gran número de personas que se concentran dentro de las zonas comunes de un mismo espacio cerrado durante todo el día.

En consecuencia tanto para los funcionarios y resto de trabajadores de estos centros, como para los propios internos, en especial del centro penitenciario Ponent de Lleida, es fundamental para su salud que de una forma ágil se adopten medidas eficaces, urgentes y notablemente mejorables en comparación con las adoptadas hasta ahora. Se requiere, por tanto, un plan urgente que contenga protocolos de protección uniformes y rigurosos, se requiere que se provea de forma inmediata de todo tipo de material de desinfección, mascarillas y EPIs a todos los centros y se requiere que se desinfecte de una forma continuada las salas comunes de internos y las salas de visita. En definitiva, se requiere que se acabe con el descontrol y se intensifiquen las medidas necesarias en el centro penitenciario Ponent.

Por este motivo el grupo parlamentario de Ciutadans presenta la siguiente

Propuesta de resolución

El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a:

1. Garantizar de forma ágil la disponibilidad de material de protección suficiente para cubrir las necesidades de todo el personal de los centros penitenciarios y de forma urgente en estos momentos en el centro penitenciario Ponent de Lleida.

2. Elaborar un plan urgente que contenga protocolos de protección uniformes y rigurosos intensificando las medidas de desinfección de los centros penitenciarios,

de forma continuada de las salas de visita a los internos y colocando cuantas medidas sean necesarias para que se respeten las distancias de seguridad tanto en zonas comunes de los internos como en zonas de recepción de visitantes.

Palacio del Parlamento, 8 de julio de 2020

Lorena Roldán Suárez, portavoz; María Francisca Valle Fuentes, Jorge Soler González, diputados, del GP Cs

---

Proposta de resolució sobre el reforç urgent de la implantació de mesures de protecció de la Covid-19 als jutjats i partits judicials de Lleida

250-01409/12

PRESENTACIÓ: GP CS

Reg. 72324 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 14.07.2020

A la Mesa del Parlamento

Lorena Roldán Suárez, portavoz del Grup Parlamentari de Ciutadans, María Francisca Valle Fuentes, diputada, y Jorge Soler González, diputado del Grup Parlamentari de Ciutadans, de acuerdo con lo establecido por los artículos 167 y 168 del Reglamento del Parlamento, presentan la Propuesta de resolución para reforzar de forma urgente la implantación de medidas de protección del Covid-19 en los Juzgados de Lleida y sus partidos judiciales, para que sea sustanciada ante la Comissió de Justícia, con el siguiente texto:

Exposición de motivos

El fuerte rebrote que ha tenido lugar en el Segrià requiere de una actuación urgente e immediata en todos los ámbitos. El número de infecciones por coronavirus diagnosticados en esta zona se ha multiplicado en la última semana por 2,6.

Hay previsiones de que aquellos casos que se contagiaron antes de tomar la decisión de confinar la comarca el pasado sábado podrian superar los 1.400.

Según informaciones que llegan a los medios, si se mantiene la tendencia actual, los nuevos casos podrían superar los 3.000 semanales, por lo que es necesario y urgente que se adopten medidas de protección en todos los ámbitos de la comarca, también en la Administración de Justicia, donde es especialmente importante por el gran número de personas que se encuentran durante horas en un espacio cerrado con trabajadores y resto de operadores jurídicos que durante el desempeño de sus funciones están en contacto muy directo con el público.

En consecuencia, tanto para los funcionarios como para los justiciables de todos los Juzgados, pero en estos momentos de forma especial en los Juzgados de Lleida y sus partidos judiciales, es fundamental que de una forma ágil se adopten medidas que sean eficaces, urgentes y notablemente mejorables en comparación con las adoptadas hasta ahora. Se requiere, por tanto, un plan urgente que contenga protocolos de protección uniformes y rigurosos, se requiere que se provea de forma inmediata de todo tipo de material de desinfección, mascarillas y EPIs a todas las sedes judiciales, se requiere que se efectúen las pruebas de PCR a Jueces, Magistrados, Fiscales, Letrados de la Administración de justicia, funcionarios y demás trabajadores de todas las sedes judiciales y se requiere que se desinfecte las salas de vista de forma continuada tras la celebración de cada juicio. En definitiva, se requiere que se acabe con el descontrol y se intensifiquen las medidas necesarias en todos los juzgados de la zona.

Por este motivo el grupo parlamentario de Ciutadans presenta la siguiente

Propuesta de resolución

El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a:

1. Garantizar de forma urgente la disponibilidad de material de protección suficiente para cubrir las necesidades de todo el personal de los servicios judiciales, y de una forma urgente en los Juzgados de Lleida y partidos judiciales de su entorno.

2. Elaborar un plan urgente que contenga protocolos de protección uniformes y rigurosos intensificando las medidas de desinfección de las oficinas judiciales y de las salas de vista de forma continuada tras la celebración de cada juicio, colocando mamparas de protección en los mostradores de recepción de público y cuantas medidas sean necesarias para que se respeten las distancias de seguridad y procediendo a realizar pruebas de PCR a los trabajadores de las oficinas judiciales de Lleida y sus partidos judiciales.

Palacio del Parlamento, 8 de julio de 2020

Lorena Roldán Suárez, portavoz; María Francisca Valle Fuentes, Jorge Soler González, diputados, del GP Cs

---

Proposta de resolució sobre el garantiment de la contractació laboral necessària de professionals sanitaris

250-01410/12

PRESENTACIÓ: GP CS

Reg. 72325 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 14.07.2020

A la Mesa del Parlamento

Lorena Roldán Suárez, portavoz, Jorge Soler González, diputado del Grup Parlamentari de Ciutadans, de acuerdo con lo establecido por los artículos 167 y 168 del Reglamento del Parlamento, presentan la Propuesta de resolución para garantizar la contratación laboral necesaria de profesionales sanitarios, para que sea sustanciada ante la Comissió de Salut, con el siguiente texto:

Exposición de motivos

Debido a la pandemia por el Covid –19 los profesionales sanitarios han estado en primera línea dando la cara ante la misma, trabajando sin descanso y enfrentándose al virus, para tratar de cuidar y curar a todos los ciudadanos que se han visto afectados.

En el momento que fue necesario por parte del Govern de la Generalitat incrementar las contrataciones de personal, tanto médicos de todas las materias, como personal de enfermería, auxiliares, celadores, servicios auxiliares... No duraron en incorporarse urgentemente a la llamada del Departament de Salut, para cubrir las necesidades sanitarias de nuestra Comunidad Autónoma.

También se tuvo que contar con los estudiantes del último curso de Medicina y Enfermería y se han ampliado los contratos a los residentes. Dado que ha sido necesario contar con todos los profesionales disponibles y relacionados en la materia de salud.

Todos y todas ellas han trabajado sin descanso y en muchas ocasiones lo han hecho sin disponer de los medios de protección oportunos, exponiéndose al virus y arriesgando su salud. Tanto es así, que a principios de junio de 2020, más de 10.000 sanitarios han resultado contagiados.

Desde el primer momento la sociedad catalana, como la del resto de nuestro país, ha reconocido día tras día el esfuerzo de todos aquellos que estaban trabajando en esa primera línea. Pero este reconocimiento de la sociedad civil debe ir acom-

pañado de medidas concretas de reconocimiento desde las diferentes instituciones de España.

Todo ello, sumado a la necesidad de recuperar las consultas, pruebas diagnósticas y operaciones quirúrgicas que fueron suspendidas a lo largo de los meses de marzo y abril en las condiciones de seguridad adecuada, hace necesario que el número de profesionales de nuestro sistema sanitario no se vea reducido, máxime en los meses de junio, julio y agosto, periodo estival y de disfrute de vacaciones y permisos, los cuales habían sido cancelados y suprimidos mientras ha durado la fase más dura de esta pandemia.

Por todo lo expuesto, en aras a mejorar el nivel asistencial mínimo necesario en nuestra Comunidad Autónoma que todavía no ha recuperado los recortes sanitarios de la anterior crisis económica del año 2007, así como la necesidad de reconocer el esfuerzo realizado por los profesionales de nuestro sistema sanitario, el Grup Parlamentari de Ciutadans presenta la siguiente:

Propuesta de resolución

El Parlamento de Cataluña insta al Govern de la Generalitat a:

1. Alargar la duración de los contratos laborales a los diferentes profesionales realizados en los meses de marzo y abril para hacer frente al Covid-19, a fin de:

a) Cubrir los permisos y vacaciones pendientes de disfrutar por parte del personal del Sistema Sanitario de nuestra Comunidad Autónoma.

b) Reducir de manera significativa el incremento de las listas de espera quirúrgicas, consultas externas y de pruebas diagnósticas que se han visto incrementadas por culpa del Covid-19.

c) Mantener nuestro sistema sanitario en situación de prealerta por si se producen nuevos repuntes y/o rebrotes del virus.

2. Instar al Gobierno de España al reconocimiento de la enfermedad por Covid-19 en el personal sanitario y socio sanitario, como enfermedad profesional, estableciendo los mecanismos legales pertinentes para articular un procedimiento que convierta las bajas y las secuelas del personal sanitario y socio sanitario de enfermedad común a enfermedad profesional.

Palacio del Parlamento, 9 de julio de 2020
Lorena Roldán Suárez, portavoz; Jorge Soler González, diputado, GP Cs

---

Proposta de resolució sobre el garantiment de les mesures per a implantar el teletreball

250-01411/12

PRESENTACIÓ: GP CS
Reg. 72327 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 14.07.2020

A la Mesa del Parlament

Lorena Roldán Suárez, portaveu, Mercè Escofet Sala, diputada del Grup Parlamentari de Ciutadans, d'acord amb el que estableixen els articles 167 i 168 del Reglament del Parlament, presenten la Proposta de resolució per garantir les mesures per a la implementació del teletreball, per tal que sigui substanciada davant la Comissió d'Empresa i Coneixement, amb el text següent:

Exposició de motius

Aquest confinament laboral massiu ha arribat sense regulació específica i sense cap mena de facilitats per als treballadors, malgrat que els sindicats fa anys que vénen demanant, sense èxit, una regulació perquè s'incorpori aquesta forma de treball als convenis col·lectius.

L'emergència del coronavirus ha portat a milions de treballadors espanyols a traslladar les seves ocupacions al saló, la taula de la cuina o el despatx. Segons l'Enquesta de Població Activa (EPA), dels gairebé 20 milions de treballadors que hi havia a Espanya el any 2019, només el 4,5% treballava en remot de manera habitual i un 8,4% ho feia ocasionalment. Ara, en canvi, teletreballen gairebé deu milions d'empleats a Espanya. Això significa que ja hi ha deu milions de persones, treballadors i empreses, a l'espera d'una regulació del teletreball. A causa d'això, el funcionament de moltes empreses durant aquests mesos a estat la base d'improvisació i de molt d'esforç per part dels treballadors.

De fet, segons s'ha recollit en Forbes i en Bloomberg, els treballadors que exerceixen la feina de casa a casa han passat d'una dedicació de vuit hores a una altra de deu hores diàries, basant-se en el mesurament del temps de connexió a les VPN (la xarxa privada virtual que connecta amb l'empresa).

A més, s'han incrementat les connexions de matinada, veient-se pics des de mitjanit fins a les tres de la matinada, fent que la desconnexió i el dret al descans es vegin vulnerats.

Encara així, multitud d'empreses espanyoles i europees es plantegen prolongar el treball en remot fins a finals d'any per a garantir major seguretat a tots els seus empleats a conseqüència de la Covid-19, alguna cosa que posa en evidència la necessitat urgent d'una regulació en matèria de teletreball.

A Espanya no existeix una regulació com a tal en matèria de teletreball, encara que sí que es fa referència al mateix en l'article 13 de l'Estatut dels Treballadors. Davant la crisis econòmica, social i sanitària de la Covid-19, les empreses i treballadors necessiten de forma urgent una regulació, garantir els drets laborals, eines per a teletreballar i tot tipus de seguretat.

Per aquests motius, el Grup Parlamentari de Ciutadans presenta la següent:

Proposta de resolució

El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a:

1. Fomentar, oferir les eines i els medis necessaris, instal·lacions i recursos reals per a teletreballar.

2. Fer un estudi de les empreses catalanes per províncies per avaluar la seva disponibilitat i viabilitat de teletreballar per a poder extraure conclusions i ajudar-les en les seves mancances per a mantenir la competitivitat al mercat.

3. Garantir que la figura de la Inspecció de Treball de Catalunya (ITC) garanteixi la protecció dels drets laborals de totes les persones treballadores.

4. Coordinar el Departament de Treball, Afers Socials i Famílies i el Departament de Polítiques Digitals i Administració Pública, per tal de respectar tots els drets de conciliació i garantir el dret de descans i prevenció de riscos laborals en l'àmbit del teletreball.

Palau del Parlament, 9 de juliol de 2020

Lorena Roldán Suárez, portaveu; Mercè Escofet Sala, diputada, GP Cs

Proposta de resolució sobre la gestió dels fons provinents del Pla de recuperació per a Europa i la iniciativa Next Generation EU, de la Comissió Europea

250-01412/12

PRESENTACIÓ: GP PSC-UNITS

Reg. 72387 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 14.07.2020

A la Mesa del Parlament

Eva Granados Galiano, portaveu, Ferran Pedret i Santos, portaveu adjunt del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, d'acord amb el que estableixen els articles 167 i 168 del Reglament del Parlament, presenten la Proposta de resolució sobre la gestió dels fons provinents del Pla de Recuperació per a Europa, Next Generation EU, per tal que sigui substanciada davant la Comissió d'Acció Exterior, Relacions Institucionals i Transparència, amb el text següent:

Exposició de motius

Davant les conseqüències econòmiques i socials que s'estan produint fruit de la pandèmia de la Covid-19 i que han comportat una pressió enorme als nostres sistemes públics de salut i benestar social, la majoria de les administracions públiques estan aprovant plans extraordinaris per a la reconstrucció o recuperació socioeconòmica que permeti fer front a la situació actual per reconstruir el futur de forma solidària i pròspera.

En el cas de la Unió Europea, la Comissió Europea ha presentat la proposta de Next Generation EU, un nou instrument temporal de recuperació que presenta una capacitat financera de 750.000 milions d'euros que es basa en tres pilars: (i) instruments per donar suport als esforços dels Estats membres per recuperar-se, reparar els danys i sortir reforçats de la crisi; (ii) mesures per impulsar la inversió privada i donar suport a les empreses en dificultats; i per últim, (iii) reforç dels programes clau de la UE per extreure conclusions de la crisi, fer que el mercat únic sigui més fort i resilient, i accelerar la doble transició ecològica i digital.

El Pla de Recuperació per a Europa és la proposta més ambiciosa elaborada en el si de la Unió Europea en els darrers anys. Significa un salt qualitatiu en el procés d'integració europea ja que per primer cop estableix una mutualització del deute entre els Estats Membres de la UE. El Pla representaria per a Espanya un ingrés de recursos extraordinaris de 61.618 milions d'euros del Mecanisme de Recuperació i Resiliència i de 1.355 milions d'euros del Fons de Transició Justa.

La iniciativa Next Generation EU vol ser una inversió pel futur, que serveixi per implementar les polítiques verdes i digitals i amb unes ajudes destinades a diferents projectes de recuperació econòmica dirigides als sectors més afectats per la crisi sanitària, social i econòmica.

Aquest Pla complementa les altres mesures financeres aprovades fa setmanes per la UE, l'instrument SURE per fer front a les ajudes per a les persones aturades; el Mecanisme Europeu d'Estabilitat (MEDE) per garantir l'estabilitat financera a l'Eurozona i la mobilització de diner per part del Banc Europeu d'Inversions (BEI) i mostra la voluntat de les institucions europees de donar una resposta diferent a la crisi financera de 2008 que va estar marcada per l'austeritat.

A falta de la seva aprovació definitiva pel Consell Europeu previst pels dies 17 i 18 de juliol i de conèixer els detalls concrets del pla, des de la Generalitat de Catalunya cal preparar l'escenari per tal de poder fer una execució eficaç d'aquest fons per tal de donar resposta a les necessitats de la ciutadania. En aquest sentit, és important reforçar la coordinació amb el Govern d'Espanya per poder canalitzar els fons de la manera més adequada i eficient possible. En el moment de gravetat extraordinària que estem patint, hem de garantir que aquests fons s'executin en la seva totalitat i que no passi com en els fons europeus ordinaris que bé sigui per les dificultats de pro-

gramació, la necessitat de cofinançament o una falta d'estructura que faciliti la seva aplicació no s'executen de forma completa.

Donada la greu crisi econòmica provocada per la pandèmia, cal aprofitar al màxim els recursos a l'abast. Cal evitar repetir la situació de les polítiques d'ocupació provinents del Fons Social Europeu que actualment no s'executen en la seva totalitat o s'han d'evitar prendre decisions unilaterals com la reprogramació dels fons FEDER que va causar discrepàncies entre diferents departaments de la Generalitat sense un acord previ entre administracions.

Cal que la Generalitat de Catalunya estableixi un sistema clar de repartiment de les ajudes extraordinàries europees i que ho faci de la mà de les entitats municipalistes i els ajuntaments. Les administracions locals, com a administració més propera a la ciutadania és qui està rebent en la majoria de casos una pressió més elevada de la ciutadania, les petites empreses i comerciants que els sol·liciten ajuda per poder fer front a les dificultats econòmiques i socials que estant patint fruit de la pandèmia. Els ajuntaments com van demostrar ja amb la crisi econòmica de 2008 són els més eficients a l'hora de gestionar serveis i ajudes socials i moltes vegades, amb una greu manca de finançament. Per tant, sota el principi de subsidiarietat tant fonamental a la Unió Europea, cal assegurar que aquestes ajudes extraordinàries arribaran a les administracions locals.

Entre els objectius que la Comissió Europea ha marcat com a condicionants per a l'aplicació del Pla per a la Recuperació europea destaca la transformació de l'economia catalana amb una agenda verda, digitalització, resiliència en la indústria, i la lluita contra la desigualtat. Aquests reptes coincideixen plenament amb els que té la societat catalana en el seu futur immediat i en el que els municipis són cabdals en la seva aplicació i foment. Per tant, la Generalitat de Catalunya ha de garantir els recursos al món municipal per convertir la crisi que ha provocat la pandèmia en una oportunitat per transformar l'economia pel demà. Una economia per poder fer front als principals reptes de futur com són el canvi climàtic i les creixents desigualtats.

Per aquests motius, el Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar presenta la següent:

Proposta de resolució

El Parlament de Catalunya:

1. Sol·licita al Govern de la Generalitat que faci un front comú amb el Govern de l'Estat per reclamar l'aplicació del Pla de Recuperació amb nous condicionants que evitin les polítiques econòmiques basades en l'austeritat.

2. Insta el Govern de la Generalitat a implicar a les entitats municipalistes catalanes per establir el mecanisme de repartiment i gestió dels fons europeus extraordinaris. Els municipis necessiten més capacitat financera per aconseguir una millor reconstrucció sanitària, social i econòmica.

3. Insta el Govern de la Generalitat a implantar aquest fons amb una finestreta única que integri les ajudes i crèdits per articular el fons català.

4. Considera necessari que el Parlament Europeu, com a representant de la ciutadania europea, faci valdre les seves competències en la supervisió de les polítiques econòmiques que han d'acompanyar al Pla i asseguri que aquests recursos es destinaran a transformar l'economia a través d'una transició ecològica i digital justa que tingui en compte la vessant social i no deixi ningú enrere.

Palau del Parlament, 8 de juliol de 2020

Eva Granados Galiano, portaveu; Ferran Pedret i Santos, portaveu adjunt, GP PSC-Units

Proposta de resolució sobre l'elaboració d'un pla de xoc laboral per a dones i joves menors de trenta-cinc anys

250-01413/12

PRESENTACIÓ: GP CS

Reg. 72396 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 14.07.2020

A la Mesa del Parlament

Lorena Roldán Suárez, portaveu, Mercè Escofet Sala, diputada del Grup Parlamentari de Ciutadans, d'acord amb el que estableixen els articles 167 i 168 del Reglament del Parlament, presenten la Proposta de resolució pla de xoc laboral per a dones i joves menors de 35 anys, per tal que sigui substanciada davant la Comissió de Treball, Afers Socials i Famílies, amb el text següent:

Exposició de motius

El Banc d'Espanya, en el seu informe anual publicat el 30 de juny de 2020, apunta els grans perdedors de la crisi pel coronavirus: les dones i els joves menors de 35 anys. Aquests col·lectius estan patint en major mesura les conseqüències de l'emergència econòmica. El document, dedicat íntegrament a les conseqüències de la Covid-19, assenyala un probable repunt de la desigualtat en els pròxims trimestres.

El Banc d'Espanya explica que els sectors més afectats per les limitacions pel distanciament social (amb un pes important en l'economia, com el comerç, l'hostaleria i les activitats artístiques) la majoria dels llocs de feina són ocupats per dones, joves i treballadors amb menys renda, escassa experiència i contractes temporals. Per tant, es tracta de segments de la població amb estalvis molt escassos per a fer front a les dificultats actuals.

L'increment de la desigualtat de rendes influirà en el dinamisme de la recuperació i l'augment de la distància entre pobres i rics pot afectar de manera permanent, no sols en el grau de cohesió social, sinó també en les decisions de despesa, inversió i acumulació de capital humà del conjunt de l'economia.

Aquesta crisi post-Covid-19 parteix, és a dir, comença, amb més desigualtats de base que l'anterior crisis, la de l'any 2008. I és molt probable que aquesta crisi augmenti encara més les desigualtats existents, atès que està afectant en major mesura a col·lectius que compten, en general, amb rendes relativament baixes.

Per això, amb l'objectiu de mitigar l'impacte social de la crisi, s'ha d'apostat per polítiques públiques actives d'ocupació amb profundes reformes estructurals per a impulsar el mercat de treball i la productivitat; i posar-hi una atenció especial en els col·lectius més afectats: les dones i els menors de 35 anys.

Des de Ciutadans volem defensar els col·lectius que més han patit i estan patint la crisis econòmica, social i laboral de la Covid-19 i ara és el moment d'apostar per ells i aportar solucions.

Per aquests motius, el Grup Parlamentari de Ciutadans presenta la següent:

Proposta de resolució

El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a:

1. Reformular els sistemes de formació, orientació laboral individualitzada i reordenació del Servei d'Ocupació de Catalunya (SOC) per a oferir millors oportunitats, itineraris personalitzats als desocupats i dissenyar mesures especifiques per als col·lectius mes colpejats per la pandèmia: les dones i els joves menors de 35 anys.

2. Estudiar incorporar el perfilat individual d'aturats per a adequar la formació a les seves necessitats. El sistema de perfilat contempla les competències professionals de cada persona per a ajudar-lo a trobar l'ocupació que més s'adapti a les seves característiques.

3. Coordinar el Departament de Treball, Afers Socials i Família amb el Departament d'Empresa i Coneixement per tal d'identificar les ocupacions i feines que no

cobreixen les seves vacants disponibles per poder adaptar la formació dels desocupats a les exigències i necessitats reals del mercat laboral.

Palau del Parlament, 9 de juliol de 2020
Lorena Roldán Suárez, portaveu; Mercè Escofet Sala, diputada, GP Cs

---

Proposta de resolució sobre la protecció dels animals de companyia en l'etapa postconfinament

250-01414/12

PRESENTACIÓ: GP CS

Reg. 72437 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 14.07.2020

A la Mesa del Parlamento

Lorena Roldán Suárez, portavoz del Grup Parlamentari de Ciutadans, Javier Rivas Escamilla, diputado del Grup Parlamentari de Ciutadans, de acuerdo con lo establecido por los artículos 167 y 168 del Reglamento del Parlamento, presentan la Propuesta de resolución para la protección de los animales de compañía en la etapa post-confinamiento, para que sea sustanciada ante la Comissió de Medi Ambient i Sostenibilitat, con el siguiente texto:

Exposición de motivos

Durante la cuarentena decretada por el Gobierno de España para frenar el avance del Covid-19, se levantaron una serie de dudas coyunturales respecto de los animales de compañía. Respondiendo a la creciente inquietud ante la expansión del Covid-19, el Colegio Oficial de Veterinarios de Barcelona elaboró, de la mano de los especialistas del Centro de Investigación en Sanidad Animal (IRTA-CReSA) y la Universidad Autónoma de Barcelona, una serie de indicaciones con la voluntad de ayudar a solucionar las principales dudas de los propietarios de animales de compañía.

Así, los expertos señalan que, con los datos científicos de que se dispone actualmente, «no hay ninguna evidencia de que los animales domésticos puedan desarrollar la enfermedad, ni siquiera que puedan infectarse con el virus. Los perros y los gatos pueden sufrir enfermedades producidas por otros tipos de coronavirus, y éstos no afectan al ser humano».

Los rumores de la posibilidad de transmisión del virus desde las mascotes, extremo descartado por la ciencia, provocaron un incremento en el número de abandonos, y también, al posibilitar durante la etapa de confinamiento la salida a la calle para pasear las mascotas, se produjo un incremento en la adquisición de animales, como salvoconducto para salir a la calle.

El virus no ha desaparecido, pero al darse por finalizada la fase de confinamiento se abre una nueva etapa de realidad, y los animales de compañía pierden su valor como salvoconducto para salir a la calle para algunos; y para otros, como consecuencia de la crisis económica del Covid-19, implicará un gasto que muchas familias no se podrán permitir (el gasto medio anual de tener un animal de compañía en casa es de unos 1.350 euros anuales, entre veterinario, higiene, alimentación y demás cuidados).

Ambas nuevas situaciones, sumadas al alto porcentaje de casos de abandono animal que se producen en los meses de verano, coincidiendo para muchos con la llegada de las vacaciones, hacen prever un lamentable incremento en el número de abandonos de animales de compañía por parte de sus tutores.

Por todo ello, el Grup Parlamentari de Ciutadans presenta la siguiente:

Propuesta de resolución

El Parlamento de Cataluña insta al Govern de la Generalitat a:

1. Realizar campañas de concienciación informando y apelando a la responsabilidad que implica la tenencia de una mascota.

2. Establecer líneas de ayudas especiales para las protectoras de animales.

3. Realizar, desde la Administración, un especial seguimiento de los chips identificativos de los animales abandonados, para la localización de sus tutores y la aplicación del régimen sancionador previsto en el ordenamiento jurídico.

4. Establecer mecanismos dirigidos a familias con menos recursos y animales de compañía a su cargo para cubrir la atención médica de sus mascotas.

Palacio del Parlamento, 10 de julio de 2020
Lorena Roldán Suárez, portavoz; Javier Rivas Escamilla, diputado, GP Cs

---

Proposta de resolució sobre la prevenció de rebrots de Covid-19 en la indústria agroalimentària

250-01415/12

PRESENTACIÓ: GP CATECP
Reg. 72523 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 14.07.2020

A la Mesa del Parlament

Susanna Segovia Sánchez, portaveu, Marc Parés Franzi, diputat del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem, d'acord amb el que estableixen els articles 167 i 168 del Reglament del Parlament, presenten la Proposta de resolució sobre la prevenció de rebrots de la Covid-19 en l'agroindústria, per tal que sigui substanciada davant la Comissió d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació, amb el text següent:

Exposició de motius

Està més que acreditada la vinculació entre els focus de rebrot de la pandèmia i els centres de treball vinculats al sector de la indústria agroalimentària, en especial els escorxadors i cambres frigorífiques. Les càrnies reuneixen les condicions perfectes per a la transmissió del coronavirus: espais de treball amb temperatures constantment fredes, circulació constant d'aire condicionat, humitat baixa i persones treballant sense distanciament, per les rutines de treball i la intensitat de les cintes de producció, són camp abonat per la transmissió de la malaltia. A més, la pressió de complir amb els objectius que marca l'empresa, l'esforç físic, la suor, els aerosols, les eines compartides, les superfícies metàl·liques, l'entorn sorollós i la necessitat d'alçar la veu són factors que multipliquen el risc, com han acreditat diversos estudis científics (com els de la Universitat d'Alberta, al Canadà, o d'Òxford, al Regne Unit).

A aquestes circumstàncies s'hi suma la precarietat del treball en molts casos: fenomen dels falsos cooperativistes, que, malgrat tinguin símptomes, se senten pressionats per no abandonar el lloc de treball per por a perdre la feina.

Els casos d'Alemanya, on l'escorxador més gran d'Europa (Grup Tönnies) ha estat el focus de 1500 contagis i ha provocat el confinament de dues ciutats, o el cas de Binèfar, a la Franja, on l'escorxador Litera Meat, ha generat un 24% de contagis dins la localitat, són dos exemples que ens criden a l'alarma. També a Catalunya, els casos de Guissona, a la Segarra, i d'Avinyó, al Bages, ambdós vinculats a grans centres empresarials d'agroindústria de transformació càrnia, corroboren aquests extrems.

Alguns sindicats ja han denunciats deficiències, en les aglomeracions en l'entrada i sortida dels torns, en l'ús dels menjadors i espais compartits, i d'altres incompliments. També en el fet que en aquest sectors els sous són molt baixos, amb plantilles formades en un percentatge molt important per treballadors immigrants que en la majoria d'ocasions comparteixen habitatge i mitjà de transport, característiques que condicionen un perfil de treballadors i treballadores que tenen molt difícil que es puguin complir amb les mesures de distanciament social dins i fora de les empreses.

A això se suma que els protocols aprovats per la Generalitat, destinats a la indústria alimentària i a les activitats i empreses agroalimentàries, estableixen un seguit de recomanacions destinades a evitar el contacte directe, a mantenir la distància mínima de seguretat i a la reducció de riscos en general, enunciades només amb caràcter voluntari, no pas preceptiu.

Per altra banda, declaracions d'alcaldes i responsables públics, quan assenyalen com a agents causants dels rebrots a joves, treballadors i migrants, denunciant públicament que s'han relaxat amb les maneres o que tenen massa vida social, no són només d'una gran injustícia social sinó que estigmatitzen els sectors més vulnerables de la població i alimenten els comportaments racistes.

Per aquests motius, el Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem presenta la següent:

Proposta de resolució

El Parlament de Catalunya:

1. Reconeix públicament el valor imprescindible de la funció desenvolupada per les persones treballadores en tota la cadena alimentària, en especial les persones treballadores temporeres en la recollida de la fruita i totes les participants en el processament, transformació i distribució alimentària.

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

2. Garantir la salut, integritat i dignitat en el treball de les persones treballadores en la cadena alimentària, prenent les mesures salarials, fiscals, laborals, habitacionals i socials corresponents per fer-ho possible.

3. Reforçar el servei d'Inspecció de Treball de Catalunya perquè garanteixi que en les empreses vinculades al sector de la indústria agroalimentària s'acompleixin totes les normatives de seguretat laboral col·lectives o individuals preceptives, molt en especial les relatives a la protecció de treballadors i treballadores contra els riscos relacionats amb l'exposició a agents biològics durant el treball.

4. Elevar el nivell d'exigència dels protocols de recomanacions d'actuació davant el risc de Covid-19 emesos per la Generalitat de Catalunya en relació a les indústries alimentàries i les activitats i empreses agràries, tot convertint les recomanacions en mesures d'obligat compliment i incorporant mesures organitzatives específiques per assegurar la distància de seguretat i reduir la transmissivitat del virus en aquests entorns de treball.

5. Establir, en col·laboració amb els sindicats i representants patronals, un pla d'ajuda a les empreses per si, en l'adaptació de les mesures organitzatives per assegurar la distància de seguretat i les mesures higièniques, han de reduir la intensitat de la producció i/o incrementen notablement la seva despesa en prevenció de riscos, en la línia del pla d'ajuts per a la indústria preparat per les empreses afectades pel confinament a la Conca d'Òdena en motiu de l'aïllament.

Palau del Parlament, 10 de juliol de 2020

Susanna Segovia Sánchez, portaveu; Marc Parés Franzi, diputat, GP CatECP

Dictamen de la Comissió d'Investigació sobre els Atemptats del 17 i el 18 d'Agost de 2017

261-00002/12

DICTAMEN

A la Mesa del Parlament

La Comissió d'Investigació sobre els Atemptats del 17 i el 18 d'Agost de 2017, en la sessió tinguda el dia 14 de juliol de 2020, d'acord amb l'article 67.6 del Reglament del Parlament, acorda d'emetre el següent:

Dictamen

Índex

I. Antecedents
a) Fonamentació jurídica
b) Creació de la comissió d'investigació i composició
II. Composició i funcionament de la Comissió
III. Elaboració i aprovació del pla de treball
a) Compareixences aprovades per la Comissió
b) Compareixences substanciades per mitjà d'aportació escrita
c) Peticions de documentació
d) Documentació lliurada per determinats compareixents
IV. Execució del pla de treball
a) Reunions tingudes
b) Propostes de conclusions presentades pels grups parlamentaris
V. Conclusions i recomanacions de la Comissió

I. Antecedents

a) Fonamentació jurídica

L'article 59.6 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya estableix que el Parlament pot crear comissions d'investigació:

«6. El Parlament pot crear comissions d'investigació sobre qualsevol assumpte de rellevància pública que sigui d'interès de la Generalitat. Les persones requerides per les comissions d'investigació han de comparèixer-hi obligatòriament, d'acord amb el procediment i les garanties establerts pel Reglament del Parlament. S'han de regular per llei les sancions per l'incompliment d'aquesta obligació.»

L'article 67 del Reglament del Parlament estableix la possibilitat de crear comissions d'investigació en els termes següents:

«1. El Ple del Parlament, a proposta de dos grups parlamentaris, de la cinquena part dels membres del Parlament, de la Mesa del Parlament, un cop escoltada la Junta de Portaveus, o del Govern, pot acordar la creació d'una comissió d'investigació sobre qualsevol assumpte d'interès públic que sigui competència de la Generalitat.

»2. La composició i el nombre de membres de les comissions d'investigació s'ha de concretar mitjançant un acord de la Junta de Portaveus. La comissió també pot incorporar especialistes, amb veu i sense vot, amb tasques d'assessorament tècnic, en un nombre no superior al de diputats membres de la comissió.

»3. El Parlament ha de crear una comissió d'investigació si és demanada per una tercera part dels diputats o per tres grups parlamentaris; els proposants només poden presentar una proposta vinculant l'any.

»4. Les comissions d'investigació, abans d'iniciar llurs actuacions, han d'elaborar i aprovar un pla de treball.

»5. Les comissions d'investigació poden requerir, per mitjà del president o presidenta del Parlament, qualsevol persona perquè hi presti declaració.

»6. Les conclusions de les comissions d'investigació s'han de reflectir en un dictamen que ha d'ésser debatut pel Ple del Parlament.

»7. Les conclusions aprovades pel Ple del Parlament han d'ésser comunicades al Govern, sens perjudici que la Mesa del Parlament també pugui comunicar-les al Ministeri Fiscal.»

Les compareixences de persones davant la Comissió són regulades per l'article 68 del Reglament, que estableix el següent:

«1. Les compareixences davant les comissions d'investigació es regeixen per les normes següents:

»a) La compareixença únicament es pot requerir amb relació a qüestions que són competència de la Generalitat.

»b) El president o presidenta del Parlament signa el requeriment, en el qual hi ha de constar de manera fefaent l'acord de requeriment adoptat per la comissió, les dades d'identificació personal i el domicili de la persona requerida, el lloc, el dia i l'hora en què es té la compareixença i la qüestió sobre la qual ha d'informar.

»c) La notificació del requeriment s'ha de fer quinze dies abans de la data en què ha de comparèixer, llevat que la comissió n'acordi la urgència, en el qual cas el termini és de cinc dies. En el cas que la compareixença no tingui lloc, la citació s'ha de reiterar per a comparèixer al cap de tres dies, o al cap d'un dia, si se'n va acordar la urgència.

»d) La persona requerida ha d'ésser advertida, en la notificació, dels seus drets, de les seves obligacions i de les seves responsabilitats eventuals.

»e) La persona requerida pot comparèixer acompanyada de qui designi per assistir-la.

»f) La compareixença es té d'acord amb el procediment que prèviament estableix la mesa de la comissió, del qual s'ha d'informar qui compareix abans de començar la seva intervenció.

»2. La mesa de la comissió, durant els treballs d'aquesta, ha de vetllar per la salvaguarda del respecte a la intimitat, l'honor de les persones, el secret professional, la clàusula de consciència i els altres drets constitucionals.

»3. Si la persona convocada desatén, voluntàriament, el requeriment de comparèixer davant una comissió d'investigació, la Mesa del Parlament n'ha de donar compte al Ministeri Fiscal, als efectes de substanciar la responsabilitat penal que hi pugui correspondre. En la notificació inicial, se l'ha d'advertir d'aquesta possible responsabilitat penal.

»4. Les compareixences, si així ho acorda explícitament la comissió d'investigació, també es poden substanciar pel procediment que estableix l'article 59.»

Així mateix, pel que fa a la possibilitat de requerir qualsevol persona perquè presti declaració davant la Comissió, s'ha tingut en compte el que estableixen els apartats 1 i 3 de l'article 502 de la Llei orgànica 10/1995, del 23 de novembre, del Codi penal, que estableixen el següent:

«1. Els qui, havent estat requerits de forma legal i sota advertència, deixin de comparèixer davant una comissió d'investigació de les Corts Generals o d'una assemblea legislativa d'una comunitat autònoma, han de ser castigats com a reus del delicte de desobediència. Si el reu és una autoritat o un funcionari públic, se li ha d'imposar a més la pena de suspensió d'ocupació o càrrec públic per un termini de sis mesos a dos anys.

»[...]

»3. El qui, convocat davant d'una comissió parlamentària d'investigació, falti a la veritat en el seu testimoni ha de ser castigat amb la pena de presó de sis mesos a un any o una multa de 12 a 24 mesos.»

b) Creació de la comissió d'investigació i composició

El Ple del Parlament de Catalunya, en la sessió tinguda el 5 d'abril de 2018, va aprovar la Resolució 8/XII del Parlament de Catalunya, amb el contingut següent.

«Resolució 8/XII del Parlament de Catalunya, de creació de la Comissió d'Investigació sobre els Atemptats del 17 i el 18 d'Agost de 2017

252-00002/12

Adopció: Ple del Parlament, sessió 5, 05.04.2018, DSPC-P 6

El Ple del Parlament, en la sessió tinguda el 5 d'abril de 2018, ha debatut el text de la Proposta de resolució de creació d'una comissió d'investigació sobre els atemptats del 17 i el 18 d'agost de 2017 (tram. 252-00002/12), presentada pel Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, pel Grup Parlamentari Republicà i pel Subgrup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent.

Finalment, d'acord amb l'article 67 del Reglament, ha adoptat la següent Resolució

1. El Parlament de Catalunya crea la Comissió d'Investigació sobre els Atemptats del 17 i el 18 d'Agost de 2017 (CIAA).

2. La comissió d'investigació té com a objecte i abast l'anàlisi i la investigació dels fets ocorreguts els dies 17 i 18 d'agost de 2017 a Catalunya, concretament de les causes, els antecedents, les implicacions, els participants, la perpetració i les conseqüències d'aquests fets.

3. Els continguts bàsics de la comissió d'investigació són:

a) La descripció i la documentació dels fets ocorreguts els dies 17 i 18 d'agost de 2017 a Catalunya i els antecedents que els van generar o en van possibilitar la perpetració.

b) L'anàlisi de la participació, la preparació, la perpetració i les implicacions en la configuració i perpetració dels atemptats.

c) L'estudi de les diverses línies d'investigació dutes a terme pels cossos de seguretat i d'intel·ligència, tant de l'Estat com d'àmbit internacional.

d) Els danys i les conseqüències sobre les persones i els béns.

e) L'anàlisi de les possibles responsabilitats.

f) L'anàlisi del context geopolític internacional i les lògiques de la guerra global.

g) L'anàlisi dels mecanismes institucionals de resposta als atemptats.

h) L'anàlisi de l'actuació del sistema socioeducatiu de Catalunya en els autors de l'atemptat i llur entorn.

4. La comissió d'investigació pot incorporar especialistes en un nombre no superior al dels diputats que en són membres.

Palau del Parlament, 5 d'abril de 2018

El secretari segon, David Pérez Ibáñez; el president, Roger Torrent i Ramió»

La Mesa del Parlament, en la sessió tinguda el 17 d'abril de 2018, d'acord amb la Junta de Portaveus i de conformitat amb l'article 48.1 RPC, va acordar que la composició de la comissió fos de dos diputats per grup parlamentari, llevat de qui n'ocupés la presidència, que tindria un membre més. D'altra banda i de conformitat amb l'article 50.5 RPC es va acordar pel Ple del Parlament que per a presidir i ordenar els seus treballs tingués exclusivament un President i no una Mesa, i que el lletrat designat per assistir jurídicament a la Comissió fes les funcions de secretari als efectes d'aixecar acta i expedir certificacions.

La Mesa del Parlament, en la sessió tinguda l'17 d'abril de 2018, d'acord amb la Junta de Portaveus i d'acord amb l'article 49.2 RPC, va acordar que la presidència de la Comissió correspongués al Grup Parlamentari de Junts per Catalunya.

Els diversos grups, de conformitat amb el que estableix l'article 67.2 RPC, van designar els diputats que havien de formar part de la comissió d'investigació i el diputat que n'exerciria la presidència, i ho van posar en coneixement de la Mesa del Parlament.

El 25 d'abril de 2018 es va constituir la Comissió, que va ratificar per unanimitat per al càrrec de president el diputat Jordi Munell i García, proposat pel Grup Parlamentari de Junts per Catalunya. En la mateixa sessió constitutiva es va acordar que la Comissió tingués un òrgan rector unipersonal, integrat exclusivament pel president i l'assessorament de la lletrada Mercè Arderiu i Usart en funcions de secretària legal.

II. Composició i funcionament de la Comissió

Mesa
Jordi Munell i Garcia, president
Mercè Arderiu i Usart, lletrada

Grup Parlamentari de Ciutadans
Matías Alonso Ruiz
Jean Castel Sucarrat

Grup Parlamentari de Junts per Catalunya
Aurora Madaula i Giménez
Teresa Pallarès Piqué

Grup Parlamentari Republicà
Najat Driouech Ben Moussa
Montserrat Fornells i Solé

Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar
Carles Castillo Rosique
Ramon Espadaler i Parcerisas

Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem
Jéssica Albiach Satorres
Marc Parés Franzi

Subgrup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent
Natàlia Sànchez Dipp

Subgrup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya
Santi Rodríguez i Serra

Assisteix els treballs de la Comissió el gestor parlamentari Eduard Principal i Galí.

III. Elaboració i aprovació del pla de treball

Fins al dia 6 de juny de 2018 tots els grups parlamentaris van presentar al Registre del Parlament les propostes relatives al pla de treball de la Comissió.

En la sessió del 13 de juny de 2018, la Comissió va elaborar i aprovar un pla de treball amb la finalitat de redactar un dictamen que contingués les conclusions de la Comissió, un cop escoltades les diverses intervencions dels compareixents i analitzada la documentació sol·licitada. Va establir el nombre de compareixences a substanciar i les peticions de documentació. D'acord amb l'article 68 RPC les compareixences poden ser en qualitat de testimoni o d'expert.

El 19 de novembre de 2019 la Comissió va acordar de donar compte a la Mesa del Parlament de la incompareixença de 19 persones, que foren convocades fins a dues vegades, per a que ho traslladés al Ministeri Fiscal.

Es va donar de termini als grups parlamentaris per presentar les propostes de conclusions al Registre del Parlament fins al dia 7 de febrer, de conformitat amb el que estableix l'article 66.6 del Reglament del Parlament.

a) Compareixences aprovades per la Comissió

En qualitat d'experts:

– Oriol Amorós i March. Secretari d'Igualtat, Migracions i Ciutadania (tram. 357-00001/12)

– Lluís Baulenas i Cases. Exsecretari general del Departament d'Ensenyament (tram. 357-00002/12)

– Josep Ginesta i Vicente. Secretari general de Treball, Afers Socials - Famílies (tram. 357-00003/12)

– Enric Vendrell i Aubach. Exdirector general d'Afers Religiosos (tram. 357-00004/12)

– Amand Calderó i Montfort. Director general de Serveis Penitenciaris (tram. 357-00005/12)

– Rafael Ribó i Massó. Síndic de Greuges de Catalunya (tram. 357-00006/12)

– Moussa Bourekba. Investigador del CIDOB. Coordinació d'assumptes islàmics dins del CIDOB (tram. 357-00007/12)

– Lourdes Vidal Bertran. Directora de l'Àrea del Món Àrab i Mediterrani de l'Institut Europeu de la Mediterrània (IEMED) (tram. 357-00008/12)

– Dolors Bramon i Planas. Doctora en Filologia Semítica i professora emèrita d'Estudis Àrabs i Islàmics a la Universitat de Barcelona (tram. 357-00009/12)

– Marta Soler Gallart. Directora CREA-UB (tram. 357-00010/12)

– Joan Anton Mellón. Catedràtic de Ciències Polítiques i de l'Administració de la UB. Especialista en radicalització terrorista (tram. 357-00011/12)

– Mario Toboso Buezo. Doctor en seguretat internacional i professor en terrorisme i Antiterrorisme a la UB (tram. 357-00012/12)

– Fàtima Aatar. Antropòloga (tram. 357-00039/12)

– Xavier Giró Martí i Antonio Castel Tremosa. Coordinadors del Màster en Comunicació de Conflictes Armats, Pau i Moviments Socials de la UAB (tram. 357-00040/12)

– Sònia Andolz Rodríguez. Professora de Ciències Polítiques de la UB i ESADE. Experta en temes de seguretat (tram. 357-00041/12)

– Luz Gómez García. Professora d'Estudis Àrabs i Islàmics de la Universidad Autónoma de Madrid (tram. 357-00067/12)

– Sirin Adlbi Sibai. Investigadora al Taller de Estudios Internacionales Mediterráneos de la Universidad Autónoma de Madrid (tram. 357-00068/12)

– Luca Gervasoni i Vila (tram. 357-00069/12)

– Núria Marín. Directora de l'Escola Montserrat de Terrassa (premi a millor escola catalana 2018 i amb un alt percentatge d'immigració a l'Escola) (tram. 357-00070/12)

– Andreu Domingo Valls. Sotsdirector del Centre d'Estudis Demogràfics (tram. 357-00071/12)

– Francesc Torradeflot Freixes (director) (tram. 357-00072/12)

– Xantal Genovart Millet (tram. 357-00073/12)

– Carola García Calvo. Investigadora Real Instituto Elcano (tram. 357-00074/12)

– Emilio Lamo de Espinosa. President del Real Instituto Elcano (tram. 357-00075/12)

– Javier Lesaca Esquiroz. Investigador de l'Observatorio Internacional de Estudios sobre Terrorismo. Expert en captació (tram. 357-00076/12)

– Anna Teixidor Colomer. Periodista especialitzada en xarxes de radicalització terrorista (tram. 357-00078/12)

– Aritz García Gómez (tram. 357-00079/12)

– Jordi Armadans i Gil (tram. 357-00080/12)

– Pere Ortega i Grasa (tram. 357-00081/12)

– Eduardo Martín de Pozuelo Dauner. Periodista (tram. 357-00082/12)

– Fernando Reinares. Catedràtic de Ciència Política. Investigador principal i director del Programa sobre Terrorismo Global del Real Instituto El Cano (tram. 357-00145/12)

– Mustafà Oulad Sellam. Responsable del programa de BCN contra la islamofòbia (tram. 357-00146/12)

– Ali Yassine. President de la Comunitat Islàmica Annour (tram. 357-00147/12)

– Mohamed El Ghaldouni. Unió Comunitats islàmiques de Catalunya (tram. 357-00148/12)

– Plataforma Ciutadana contra l'Islamofòbia (tram. 357-00149/12)

– Hafd a Aarab. President de la Federació Islàmica de Catalunya (tram. 357-00150/12)

– Mohamed Halhoul. Portaveu del Consell Islàmic Cultural de Catalunya (tram. 357-00151/12)

– Fàtima Taleb Moussaoui. Regidora de l'Ajuntament de Badalona (tram. 357-00152/12)

– Mostafà Shaimi. Espai Antiracista de Salt i Girona, coordinador del màster de racisme (tram. 357-00153/12)

– Núria Perpinyà Colomer. Tècnica d'educació i convivència de l'Ajuntament de Ripoll (tram. 357-00155/12)

– Elisabet Ortega Larriba. Directora del Consorci de Benestar Social del Ripollès Tram. 357-00154/12

– Khalid Kyyat. President oratori Fath de Ripoll (tram. 357-00156/12)

– Representants de la xarxa veïnal «Som Ripoll» (tram. 357-00157/12)

– Representants»Unitat Contra el Feixisme» de Ripoll (tram. 357-00158/12)

En qualitat de testimonis:

– Josep Lluís Trapero Álvarez. Ex-cap dels Mossos d'Esquadra (tram. 365-00063/12)

– Ferran López Navarro. Cap dels Mossos d'Esquadra (tram. 365-00064/12)

– Pere Soler i Campins. Exdirector general de la Policia (tram. 365-00065/12)

– Manuel Castellví del Peral. Comissari del Cos de Mossos d'Esquadra. Excap de la Comissaria General d'Informació (tram. 365-00066/12)

– Lluís Paradell Fernàndez. Inspector dels Mossos d'Esquadra. Cap de l'Àrea Central d'Anàlisi de la Comissaria General d'Informació (tram. 365-00067/12)

– Rafel Comes Marrase. Cap de la Comissaria General d'Investigació Criminal del Cos de Mossos d'Esquadra (tram. 365-00068/12)

– Joan Portals Peralta. Comissari en cap de la Regió Policial Metropolitana de Barcelona (tram. 365-00069/12)

– Josep Maria Estela Ribes. Comissari en cap de la Regió Policial de les Terres de l'Ebre (tram. 365-00070/12)

– Eduard Sallent Peña. Comissaria General d'Informació (tram. 365-00071/12)

– Joan Carles Molinero i Juncà. Comissaria Superior de Coordinació Central en el moment dels fets (tram. 365-00072/12)

– Sebastián Trapote Gutiérrez. Cap de la Policia Nacional a Catalunya (tram. 365-00073/12)

– Ángel Gozalo Martín. Cap de la Guardia Civil a Catalunya (tram. 365-00074/12)

– Josep Muñoz. Cap de la Policia Local de Cambrils (tram. 365-00075/12)

– Evelio Vázquez i Sánchez. Intendent major de la Guàrdia Urbana de Barcelona (tram. 365-00076/12)

– Joan Delort i Menal. Director general de Protecció Civil (tram. 365-00077/12)

– Cèsar Puig i Cañas. Ex secretari general del Departament d'Interior (tram. 365-00078/12)

– Amadeu Recasens i Brunet. Comissionat de Seguretat i Prevenció de l'Ajuntament de Barcelona (tram. 365-00079/12)

– Soraya Sáez de Santamaría. Vicepresidenta del Gobierno (tram. 365-00080/12)

– Juan Ignacio Zoido Álvarez. Ministro del Interior (tram. 365-00081/12)

– Alfonso Dastis Quecedo. Ministro de Exteriores (tram. 365-00082/12)

– José Manuel Garcia-Margallo y Marfil. Ex Ministro de Exteriores (tram. 365-00083/12)

– Enric Millo Rocher. Delegat del Govern (tram. 365-00084/12)

– Félix Sanz Roldán. Director del CNI (tram. 365-00085/12)

– Diego Pérez de los Cobos Orihuel. Representant del Ministeri d'interior espanyol a la Junta de seguretat de Catalunya (tram. 365-00086/12)

– José Luís Olivera Serrano. Director del Centro de Inteligencia contra el Terrorismo i el Crimen Organizado (CITCO) (tram. 365-00087/12)

– Germán López Iglesias. Director General de la Policia (tram. 365-00088/12)

– José Manuel Holgado Merino. Director general de la Guardia Civil (tram. 365-00089/12)

– José Antonio Nieto Ballesteros. Secretari d'Estat de Seguretat (tram. 365-00090/12)

– Juan Carlos Ortiz Argüelles. Jefatura Central de Información, Investigación y Ciberdelincuencia de la Policia Nacional (tram. 365-00091/12)

– Fernando Santafé Soler. Mando de Información, Investigación y Ciberdelicuencia de la Guardia Civil (tram. 365-00092/12)

– Manuel Navarrete Paniagua. Director del Centre Europeu contra el terrorisme de l'EUROPOL (tram. 365-00093/12)

– Enric Hernández Llorente, director del Periódico de Catalunya (tram. 365-00094/12)

– Carlos Enrique Bayo i Patricia López Lucio. Periodistes de Público (tram. 365-00095/12)

– Rukmini Callimachi. Periodista del The New York Times (tram. 365-00096/12)

– Patricia Plaja Pérez. Cap de Comunicació del Cos de Mossos d'Esquadra durant els atemptats (tram. 365-00097/12)

– Bernat Valls i Fuster. Director general d'Acció Cívica i Comunitària (tram. 365-00098/12)

– Federica Mogherini. Agència Europea de Defensa (tram. 365-00099/12)

– Antonio Missiroli. Institut d'Estudis de Seguretat de la Unió Europea (tram. 365-00100/12)

– Miquel Rovira i Comas. 1er tinent d'alcalde i regidor delegat de Benestar i Família, Gent Gran i Esports de l'Ajuntament de Ripoll (tram. 365-00101/12)

– Hammou Ourrous. Persona que compartia l'habitatge amb Es Satty (tram. 365-00102/12)

– Fermín Villar, president d'Amics de la Rambla (tram. 365-00103/12)

– Oriol Pellisa Salvadó. Cap de l'Àrea d'Operacions REM de Tarragona (tram. 365-00125/12)

– Ricard Expósito Miró. Cap de la Regió d'Emergències de les Terres de l'Ebre (tram. 365-00125/12)

– Jaume Segarra Barrios. Cap dels TEDAX en l'explosió d'Alcanar (tram. 365-00124/12)

– Rocío Rubio Mojarro. Cap de la policia científica en l'explosió d'Alcanar (tram. 365-00126/12)

– Teresa Cunillera Mestres. Delegada del Govern de l'Estat (tram. 365-00127/12)

– Paz Esteban López. Directora en funcions del Centro Nacional de Inteligencia (tram. 365-00128/12)

– José Luís Navarro Merino. Cap de l'Àrea Estratègica i Prospectiva de la Policia Nacional (tram. 365-00129/12)

b) Compareixences aprovades per mitjà d'aportació escrita

– Diego Muro. Professor a Handa Centre for the Study of Terrorism and Political Violence de la Universitat de Saint Andrews i Investigador sènior associat del CIDOB

– Jofre Montoto Manent. Analista de seguretat expert en Jihadisme, antropòleg i periodista

– Jordi Pàmies Rovira. Professor UAB

– Jordi Moreras Palenzuela. Professor de la Universitat Rovira i Virgili

– Sami Nair. Politòleg, filòsof i sociòleg expert en moviments migratoris

– Alberto López Bargados. Departament d'Antropologia UB

– Manuel R. Torres. Professor Universitat Pablo Olavide

– Joseba Achotegui. Psiquiatra. Fundador Sant Pere Claver, especialista en joves, migracions i síndrome Ulísses

– Eduard Soler i Lecha. Investigador sènior i coordinador científic del Projecte Menara del CIDOB. Expert en seguretat regional en el Mediterrani

– Lorenzo Vidino. Professor Universitat George Washington

– Miguel Ángel Ballesteros Martín. Director general del Instituto Español de Estudios Estratégicos (IEE)

– Mohamed el Harrak. Excònsol del Marroc a Girona

– Jordi Bordas. Periodista

– Peter Neumann. Director fundador del International Centre for the Study of Radicalisation and Political Violence al King's College of London

– Thomas Renard. Investigador sènior de recerca a l'institut Egmont

– Rik Coolsaet. Acadèmic belga. És professor emèrit de Relacions Internacionals a la Universitat de Gant i membre associat sènior de l'Institut Egmont a Brussel·les

– Bart Somers. Alcalde de Mechelen

– Olivier Roy. Màxim expert francès en estudi de casos de terroristes

– Jean Pierre Filiu. Professor a Sciences Po de la Universitat de París. Especialista islamòleg, estudis sobre islam contemporani i organitzacions jihadistes

– Representant de Stockholm International Peace Research Institute (SIPRI)

c) Peticions de documentació

1. Al Ministeri d'Interior del Govern d'Espanya:

– Acta i annexos de la Junta de seguretat del 10 de Juliol de 2017.

– Acta de la reunió de la taula de coordinació policial celebrada a Madrid l'última setmana del mes de Maig de 2017.

2. A la Direcció General de la Policia:

– Informe sobre les conclusions de l'anàlisi efectuada en relació als atemptats i les conclusions de millora que se n'extreuen.

– El nombre d'efectius que tenien destinats l'any 2017 i els que tenen destinats en l'actualitat a unitats d'informació ubicades a Catalunya i que tinguin com a objectiu la investigació i persecució del terrorisme jihadista.

3. A la Direcció General de la Guàrdia Civil:

– El nombre d'efectius que tenien destinats l'any 2017 i els que tenen destinats en l'actualitat a unitats d'informació ubicades a Catalunya i que tinguin com a objectiu la investigació i persecució del terrorisme jihadista.

4. A la Direcció General de la Policia - Mossos d'Esquadra:

– Còpia de tots els protocols interns que es van activar i utilitzar en el transcurs dels fets a Barcelona, Cambrils, el Penedès i Alcanar.

– El nombre d'efectius que tenien destinats l'any 2017 i els que tenen destinats en l'actualitat a unitats d'informació ubicades a Catalunya i que tinguin com a objectiu la investigació i persecució del terrorisme jihadista.

– Els atestats policials elaborats pel cos i remesos als Jutjats corresponents (Jutjat Central d'Instrucció núm. 4 i jutjats de guàrdia de Reus i Vilafranca del Penedès) en relació a les intervencions policials amb resultat de mort a Cambrils i a Subirats, amb l'adopció de les cauteles corresponents quan les actuacions judicials es trobin sota secret de sumari,.

– Còpia dels atestats elaborats internament per la Divisió d'Afers Interns sobre l'actuació del cos de Mossos d'Esquadra en relació a les intervencions amb resultat de mort a Cambrils i a Subirats.

(documentació lliurada el 30.11.2018 reg. 23368)

5. A la Junta Local de Seguretat de Barcelona:

– Actes de la Junta Local de Seguretat de Barcelona, des de desembre 2016

(documentació lliurada el 18.03.2019 reg. 33542)

Nota: Les sol·licituds de documentació a que fan referència els apartats 2 i 3 han estat rebutjades mitjançant un escrit del director general de la Guàrdia Civil (reg. 21210) i del director general de la Policia (reg. 24276) en els quals manifesten que d'acord amb el que disposa l'Acord del Consell de Ministres de 28 de novembre de 1986, pel qual es classifiquen determinats assumptes i matèries d'acord amb la Llei de Secrets Oficials, de 5 d'abril de 1968, modificades per la Llei 48/1978, de 7 d'octubre, i ampliada pels Acords del Consell de Ministres de 17 de març i de 29 de juliol de 1994, pels quals s'atorga, amb caràcter genèric, la classificació de secreta, entre d'altres matèries, a les estructures, l'organització, els mitjans i els procediments operatius específics dels serveis d'informació, així com a les seves fonts i tots aquests suports per mitjà de les quals puguin ser revelades.

d) Documentació lliurada per determinats compareixents

Moussa Bourekba. Investigador del CIDOB

– Atemptats de Barcelona: Reaccions, explicacions i debats pendents (CIDOB report 02-2018)

Marta Soler Gallart. Directora del CREA-UB

– Anàlisi de l'actuació del nostre sistema sòcio-educatiu en els autors de l'atemptat i el seu entorn

Luca Gervasoni i Vila. President de l'Institut Internacional per a l'Acció No Violenta (NovAct)

– La prevenció de la radicalització i el terrorisme a les aules de Catalunya

– Declaració de Barcelona: Pla d'acció de la societat civil Euro-Mediterrània per a la prevenció de totes les formes d'extremisme violent

– No security without rights: Human rights violations in the Euro-Mediterranean region as consequence of the anti-terrorist legislation

Núria Marín García. Directora de l'Escola Mare de Déu de Montserrat

– Escola Mare de Déu de Montserrat. Èxit escolar, convivència i cohesió social

Andreu Domingo Valls. Sotsdirector del Centre d'Estudis Demogràfics

– Context demogràfic població marroquina a Catalunya

Xantal Genovart Millet. Fundació Surt

– Compromeses amb les dones. Transformant la societat

Anna Teixidor Colomer. Periodista
– *Sentència del Tribunal Suprem número 354/2017*

Eduardo Martín de Pozuelo Dauner. Periodista
– *Recull d'articles publicats*

Pere Ortega i Grasa. Centre Delàs d'Estudis per la Pau
– *Mesures per a combatre l'extremisme jihadista*

Mustafà Aoulad Sellam. Responsable del Pla Municipal Contra la Islamofòbia
– *Pla municipal de lluita contra la islamofòbia*
– *Pla municipal de lluita contra la islamofòbia. Informe de seguiment*

Mostafà Shaimi. Investigador de la Universitat de Girona
– *Comunitat musulmana?*
– *17-A: I si hi donem mes voltes?*

Josep Muñoz. Cap de la Policia Local de Cambrils
– *Cambrils. La gestió d'un segon atac*

IV. Execució del pla de treball

a) Reunions tingudes

La Comissió s'ha reunit en un total de 24 sessions i s'han substanciat 59 compareixences d'acord amb el següent calendari:

Sessió 1. El 25 d'abril de 2018 es va tenir la sessió constitutiva de la Comissió i la ratificació del president de la Comissió.

Sessió 2. El 13 de juny de 2018 es va elaborar i aprovar el Pla de treball de la Comissió.

Sessió 3. El 10 de juliol de 2018 es va aprovar el calendari de compareixences i les qüestions sobre les quals havia d'informar cada compareixent i es van substanciar les compareixences següents:

– Oriol Amorós i Marc, secretari d'Igualtat, Migracions i Ciutadania
– Josep Ginesta i Vicente, secretari general de Treball, Afers Socials i Famílies
– Armand Calderó i Montfort, director general de Serveis Penitenciaris
– Enric Vendrell i Aubach, exdirector general d'Afers Religiosos

Sessió 4. El 24 de juliol de 2018 es van tenir les compareixences següents:

– Rafael Ribó i Massó, síndic de greuges de Catalunya
– Moussa Bourekba, investigador del CIDOB
– Lourdes Vidal Bertran, directora de l'Àrea de Món Àrab i Mediterrani de l'Institut Europeu de la Mediterrània
– Dolors Bramon Planas, professora emèrita d'Estudis Àrabs i Islàmics de la Universitat de Barcelona
– Joan Anton Mellon, catedràtic de Ciències Polítiques i de l'Administració de la Universitat de Barcelona

Sessió 5. El 18 de setembre de 2018 es van tenir les compareixences següents:

– Marta Soler Gallart, directora del CREA-UB
– Xavier Giró Martí, coordinador del màster de Comunicació de Conflictes Armats, Pau i Moviments Socials de la Universitat Autònoma de Barcelona
– Mario Toboso Buezo, doctor en Seguretat Internacional i professor en Terrorisme i Antiterrorisme de la Universitat de Barcelona
– Sònia Andolz Rodríguez, professora de Ciències Polítiques de la Universitat de Barcelona

Sessió 6. El 16 d'octubre de 2018 es van tenir les compareixences següents:

– Luca Gervasoni i Vila, president de l'Institut Internacional per a l'Acció No-Violenta

– Francesc Torradeflot Freixes, director de l'Associació UNESCO per al Diàleg Interreligiós i Interconviccional

– Jordi Armadans i Gil, director de la Fundació per la Pau

– Xantal Genovart Millet, en representació de la Fundació SURT

– Aritz García Gómez, en representació de l'Associació Solidaritat, Desenvolupament i Pau (SODEPAU)

– Pere Ortega i Grasa, en representació del Centre Delàs d'Estudis per la Pau

Sessió 7. El 30 d'octubre de 2018 es van tenir les compareixences següents:

– Núria Marín, directora de l'Escola Mare de Déu de Montserrat de Terrassa

– Anna Teixidor Colomer, periodista

– Eduardo Martín de Pozuelo Dauner, periodista

Sessió 8. El 27 de novembre de 2018 es van tenir les compareixences següents:

– Andreu Domingo Valls, sotsdirector del Centre d'Estudis Demogràfics

– Mustapha Aoulad Sellam, responsable del Pla municipal de lluita contra la islamofòbia de l'Ajuntament de Barcelona

Sessió 9. El 11 de desembre de 2018 es van tenir les compareixences següents:

– Luz Gómez García, professora d'Estudis Àrabs i Islàmics de la Universitat Autònoma de Madrid

– Mohamed El Ghaldouni, president de la Unió de Comunitats Islàmiques de Catalunya

– Mostafà Shaimi, representant de l'Espai Antiracista de Salt i Girona

Sessió 10. El 29 de gener de 2019, a la seu del Consell Comarcal del Ripollès, es van tenir les compareixences següents:

– Núria Perpinyà Colomer. Tècnica d'educació i convivència de l'Ajuntament de Ripoll

– Elisabet Ortega Larriba. Directora del Consorci de Benestar Social del Ripollès

– Khalid Kyyat. President oratori Fath de Ripoll

– Representants de la xarxa veïnal «Som Ripoll»

– Representants»Unitat Contra el Feixisme» de Ripoll

Sessió 11. El 12 de març de 2019 es van tenir les compareixences següents:

– Mohamed Halhoul. Portaveu del Consell Islàmic Cultural de Catalunya

Sessió 12. El 9 d'abril de 2019 es van tenir les compareixences següents:

– Pere Soler i Campins. Exdirector general de la Policia

– Joan Delort i Menal. Director general de Protecció Civil

– Cèsar Puig i Cañas. Ex secretari general del Departament d'Interior

Sessió 13. El 14 de maig de 2019 es van tenir les compareixences següents:

– Ferran López Navarro. Cap dels Mossos d'Esquadra

– Manuel Castellví del Peral. Comissari del Cos de Mossos d'Esquadra. Excap de la Comissaria General d'Informació

Sessió 14. El 14 de maig de 2019 es van tenir les compareixences següents:

– Rafel Comes Marrase. Cap de la Comissaria General d'Investigació Criminal del Cos de Mossos d'Esquadra

– Eduard Sallent Peña. Comissaria General d'Informació

– Josep Maria Estela Ribes. Comissari en cap de la Regió Policial de les Terres de l'Ebre

– Joan Carles Molinero i Juncà. Comissaria Superior de Coordinació Central en el moment dels fets

Sessió 15. L'11 de juny de 2019 es van tenir les compareixences següents:

– Josep Lluís Trapero Álvarez. Ex-cap dels Mossos d'Esquadra

– Lluís Paradell Fernàndez. Inspector dels Mossos d'Esquadra. Cap de l'Àrea Central d'Anàlisi de la Comissaria General d'Informació

– Joan Portals Peralta. Comissari en cap de la Regió Policial Metropolitana de Barcelona

– Patricia Plaja Pérez. Cap de Comunicació del Cos de Mossos d'Esquadra durant els atemptats

– En aquesta sessió es va convocar també la Sra. Soraya Sáez de Santamaria Antón, exvicepresidenta del Govern d'Espanya, al Sr. Juan Ignacio Zoido Álvarez, exministre de l'Interior del Govern d'Espanya, al Sr. Alfonso Dastis Quecedo, exminstre d'Exteriors del Govern d'Espanya, al Sr. José Manuel García-Margallo y Marfil, exministre d'Exteriors del Govern d'Espanya i al Sr. Josep Enric Millo i Rocher, exdelegat del Govern d'Espanya a Catalunya.

Atès que van comunicar la seva no-assistència a la sessió, d'acord amb el que estableix l'article 68.1.*c* RPC, es va reiterar la citació per al cap de tres dies.

Sessió 16. L'14 de juny de 2019 es van tenir les compareixences següents:

– Per a aquesta sessió es va convocar per segona vegada la Sra. Soraya Sáez de Santamaria Antón, exvicepresidenta del Govern d'Espanya, al Sr. Juan Ignacio Zoido Álvarez, exministre de l'Interior del Govern d'Espanya, al Sr. Alfonso Dastis Quecedo, exministre d'Exteriors del Govern d'Espanya, al Sr. José Manuel García-Margallo y Marfil, exministre d'Exteriors del Govern d'Espanya i al Sr. Josep Enric Millo i Rocher, exdelegat del Govern d'Espanya a Catalunya que van comunicar la seva no-assistència a la sessió.

Sessió 17. El 25 de juny de 2019 es van tenir les compareixences següents:

– Josep Muñoz. Cap de la Policia Local de Cambrils

– Evelio Vázquez i Sánchez. Intendent major de la Guàrdia Urbana de Barcelona

– Amadeu Recasens i Brunet. Comissionat de Seguretat i Prevenció de l'Ajuntament de Barcelona

– Bernat Valls i Fuster. Director general d'Acció Cívica i Comunitària

– En aquesta sessió es va convocar també el Sr. Ángel Gozalo Martín, cap de la Guardia Civil a Catalunya, el Sr. Diego Pérez de los Cobos Orihuel, representant del Ministeri d'interior espanyol a la Junta de seguretat de Catalunya, el Sr. Félix Sanz Roldán, director del Centro Nacional de Inteligencia, el Sr. Germán López Iglesias, director General de la Policia, el Sr. José Luís Olivera Serrano, director del Centro de Inteligencia contra el Terrorismo i el Crimen Organizado (CITCO), i el Sr. Sebastián Trapote Gutiérrez, cap de la Policia Nacional a Catalunya.

Atès que van comunicar la seva no-assistència a la sessió, es va reiterar la citació a termini d'acord amb el que estableix l'article 68.1.*c* RPC.

Sessió 18. El 25 de juny de 2019 es van tenir les compareixences següents:

– Per a aquesta sessió es va convocar per segona vegada el Sr. Ángel Gozalo Martín, cap de la Guardia Civil a Catalunya, el Sr. Diego Pérez de los Cobos Orihuel, representant del Ministeri d'interior espanyol a la Junta de seguretat de Catalunya, el Sr. Félix Sanz Roldán, director del Centro Nacional de Inteligencia, el Sr. Germán López Iglesias, director General de la Policia, el Sr. José Luís Olivera Serrano, director del Centro de Inteligencia contra el Terrorismo i el Crimen Organizado (CITCO), i el Sr. Sebastián Trapote Gutiérrez, cap de la Policia Nacional a Catalunya, que van comunicar la seva no-assistència a la sessió.

Sessió 19. El 9 de juliol de 2019 es van tenir les compareixences següents:

– José Antonio Nieto Ballesteros. Secretari d'Estat de Seguretat

– Enric Hernández Llorente, director del Periódico de Catalunya

– En aquesta sessió es va convocar també el Sr. Fernando Santafé Soler, del Mando de Información, Investigación y Ciberdelincuencia de la Guardia Civil, el Sr. José Manuel Holgado Merino, director general de la Guardia Civil; el Sr. Juan Carlos Ortiz Argüelles, de la Jefatura Central de Información, Investigación y Ciberdelincuencia de la Policia Nacional, i el Sr. Manuel Navarrete Paniagua, director del Centre Europeu contra el terrorisme de l'EUROPOL.

Atès que van comunicar la seva no-assistència a la sessió, es va reiterar la citació a termini d'acord amb el que estableix l'article 68.1.*c* del RPC.

Sessió 20. El 12 de juliol de 2019 es van tenir les compareixences següents:

– Per a aquesta sessió es va convocar per segona vegada el Sr. Fernando Santafé Soler, del Mando de Información, Investigación y Ciberdelincuencia de la Guardia Civil, el Sr. José Manuel Holgado Merino, director general de la Guardia Civil; el Sr. Juan Carlos Ortiz Argüelles, de la Jefatura Central de Información, Investigación y Ciberdelincuencia de la Policia Nacional, i el Sr. Manuel Navarrete Paniagua, director del Centre Europeu contra el terrorisme de l'EUROPOL, que van comunicar la seva no-assistència a la sessió.

Sessió 21. El 23 de juliol de 2019 es van tenir les compareixences següents:

– Carlos Enrique Bayo i Patricia López Lucio. Periodistes de Público

– Fermín Villar, president d'Amics de la Rambla

– Miquel Rovira i Comas. 1er tinent d'alcalde i regidor delegat de Benestar i Família, Gent Gran i Esports de l'Ajuntament de Ripoll

Sessió 22. El 17 de setembre de 2019 es van tenir les compareixences següents:

– Oriol Pellisa Salvadó. Cap de l'Àrea d'Operacions REM de Tarragona

– Ricard Expósito Miró. Cap de la Regió d'Emergències de les Terres de l'Ebre

– Jaume Segarra Barrios. Cap dels TEDAX en l'explosió d'Alcanar

– Rocío Rubio Mojarro. Cap de la policia científica en l'explosió d'Alcanar

– En aquesta sessió es va convocar també el Sr. Hammou Ourrous, persona que compartia l'habitatge amb Es Satty, la Sra. Paz Esteban López, directora en funcions del Centro Nacional de Inteligencia, el Sr. José Luís Navarro Merino, cap de l'Àrea Estratègica i Prospectiva de la Policia Nacional, i la Sra. Teresa Cunillera Mestres, delegada del Govern de l'Estat.

Atès que van comunicar la seva no-assistència a la sessió, es va reiterar la citació a termini d'acord amb el que estableix l'article 68.1.*c* del RPC.

Sessió 23. El 17 de setembre de 2019 es van tenir les compareixences següents:

– Per a aquesta sessió es va convocar per segona vegada el Sr. Hammou Ourrous, persona que compartia l'habitatge amb Es Satty, la Sra. Paz Esteban López, directora en funcions del Centro Nacional de Inteligencia, el Sr. José Luís Navarro Merino, cap de l'Àrea Estratègica i Prospectiva de la Policia Nacional, i la Sra. Teresa Cunillera Mestres, delegada del Govern de l'Estat, que van comunicar la seva no-assistència a la sessió.

Atesa la no-compareixença de Soraya Sáez de Santamaria Antón, Juan Ignacio Zoido Álvarez, Alfonso Dastis Quecedo, José Manuel García-Margallo y Marfil, Josep Enric Millo i Rocher, Ángel Gozalo Martín, Diego Pérez de los Cobos Orihuel, Félix Sanz Roldán, Germán López Iglesias, José Luís Olivera Serrano, Sebastián Trapote Gutiérrez, Fernando Santafé Soler, José Manuel Holgado Merino, Juan Carlos Ortiz Argüelles, Manuel Navarrete Paniagua, Paz Esteban López, José Luís Navarro Merino i Teresa Cunillera Mestres, la Comissió, en data 27 de novembre de 2019 (reg. 52526), va posar aquests fets en coneixement de la Mesa del Parlament, d'acord amb el que estableix l'article 68.3 RPC, que preveu la possibilitat de donar compte al Ministeri Fiscal si la persona convocada desatén voluntàriament el requeriment de comparèixer davant d'una comissió d'investigació als efectes de subs-

tanciar-ne la responsabilitat penal que pugui correspondre i prendre, si escau, les mesures que consideri oportunes.

La Mesa del Parlament, en la reunió tinguda el dia 3 de desembre de 2019, va acordar donar trasllat a la Fiscalia.

La Fiscalia Superior de Catalunya, en data 28 de gener de 2020 (reg. 56863), va decretar l'arxivament d'aquesta diligència de conformitat amb el que disposa l'article 5 de la llei 50/1981, de 30 de desembre, reguladora de l'Estatut orgànic del Ministeri Fiscal.

Un cop finalitzat el pla de treball de la comissió s'acorda cloure la fase de compareixences fixada per la Comissió i procedir a la redacció de les conclusions.

Sessió 24. El dia 14 de juliol de 2020 s'aprova el Dictamen de la Comissió.

b) Propostes de conclusions presentades pels grups parlamentaris

PROPOSTES DE CONCLUSIONS PRESENTADES PEL GRUP PARLAMENTARI DE JUNTS PER CATALUNYA (REG. 58418)

A la Mesa de la Comissió d'Investigació sobre els Atemptats del 17 i el 18 d'Agost de 2017

Eduard Pujol i Bonell, portaveu del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, Aurora Madaula i Giménez, diputada del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, membres de la Comissió d'Investigació sobre els Atemptats del 17 i el 18 d'Agost de 2017, presenten, d'acord amb el que estableix l'article 67.6 del Reglament del Parlament, les propostes de conclusions següents per tal que, una vegada debatudes a la Comissió d'Investigació sobre els Atemptats del 17 i el 18 d'Agost de 2017, siguin incloses en el dictamen que ha d'ésser debatut pel Ple del Parlament.

1. Recomanacions i propostes de millora

El conjunt dels estats europeus i del món inverteixen milions d'euros per a protegir als seus ciutadans. Inversions destinades a personal policial o militar i també armament i tecnologia que faciliti les tasques de vigilància i intervenció.

Arran dels atemptats del 17 i 18 d'agost de 2017 es constatà que hi va haver certes irregularitats i qüestions que a hores d'ara encara no han estat resoltes.

Mentre el Parlament de Catalunya va impulsar la creació d'una comissió d'investigació en seu parlamentaria amb més d'una trentena de compareixents, l'Estat espanyol va bloquejar la iniciativa de diversos grups parlamentaris per a crear una comissió d'investigació que a nivell polític ajudés a aclarir dubtes encara no resolts.

Identificar possibles actius és una tasca primordial per a la prevenció i garantir la seguretat nacional. Perfils discrets i amb vides que passen desapercebudes per la policia poden ser característiques de persones que podrien acabar radicalitzades. Tot i això, una tasca encomanda als serveis d'intel·ligència és la vigilància i la detecció d'individus que puguin radicalitzar-se. En aquest sentit, l'any 2014 es va trobar una desena de persones que podien haver marxat a Síria a rebre informació o formació sobre com preparar un atemptat terrorista.

És de vital importància que l'entorn d'un possible individu radicalitzat tingui la predisposició de posar-ho en coneixement de les autoritats. Hem pogut ser coneixedors que la comunitat musulmana, especialment els imams, destaquen que se senten coaccionats per la policia i que saben que algunes de les seves activitats de culte son enregistrades. S'afirma que els reclutaments no es fan a les mesquites, ja que es coneix que les autoritats policials tenen el focus posat en aquets temples i es trien d'altres espais d'on poder captar persones.

L'entorn familiar és el més proper que pot ajudar a detectar un possible cas de radicalització. Ara bé, els perfils són escollits d'una manera curosa i es busquen característiques potencialment influenciables amb l'objectiu que un noi o noia es pu-

gui acabar radicalitzat. En aquesta comissió vàrem poder saber que els pares dels germans (autors dels atemptats) eren analfabets i com a denominador comú d'altres casos els pares o l'entorn familiar es nega a parlar dels seus fills.

La prevenció en la societat és quelcom fonamental en casos com el que ens ocupa. S'explicaven models com l'«included» on es passa d'un model disciplinari a un model comunitari que s'adreça a tota la societat, establint que la violència és un tema de tots i en que s'ha de combatre d'una manera conjunta. S'estan duent accions amb èxit: formació del professorat pensant en la reflexió sobre aquest contradiscurs.

Recomanacions de gestió abans de l'atemptat

Recomanacions en matèria de prevenció de la radicalització

De la comissió es desprèn l'aposta de desvincular l'islamisme del terrorisme i incloure les comunitats afectades promovent grups de diàleg interreligiós i crear contranarratives que excloguin l'atractiu de les accions violentes.

1. Cal iniciar un pacte nacional per la interculturalitat.

2. A la primera convocatòria de la taula de ciutadania i immigració es va treballar el Pla d'immigració 2017-2020. A la taula es detecta que alguns elements d'aquest pla ja haurien de ser revisats i, finalment, s'aprova al setembre.

3. Recomanem una revisió orientada a dotar d'un nombre major de professionals que puguin fer una major i més profunda anàlisi relacionada amb els autors dels atemptats de cara a comptar amb eines analítiques.

4. Cal garantir uns requisits mínims per als formadors que treballen a les mesquites del país i un control dels imams i la formació que aquests reben.

5. Cal implantar l'assignatura d'història de les religions a les escoles de Catalunya. Malgrat no ser partidaris de l'ensenyament de la religió a les escoles, sí que resultaria molt interessant que els alumnes coneguessin les religions que conviuen al món, perquè el coneixement és font de respecte i el desconeixement és font de por i divisió.

6. Cal continuar millorant el programa PRODERAI, especialment pel que fa a la secció penal i, per tant, a la prevenció de la radicalització en centres penals, amb la millora de la formació destinada als funcionaris i al pla de seguiment de la llibertat. Malgrat tot, cal destacar que no hi ha hagut cap cas de radicalització a Catalunya.

7. Cal continuar treballant amb el programa ARREL.

8. Cal millorar la formació en matèria antigihadista dels cossos i forces de seguretat de Catalunya.

9. Cal desvincular l'islamisme del terrorisme, incloure les comunitats afectades en la resolució, promoure grups de diàleg interreligiós, i crear contranarratives que buidin d'atractiu les accions violentes.

10. Cal impulsar el seguiment d'escoles d'alta complexitat que estan aconseguint bons resultats.

11. Cal promoure la prevenció i la inclusió de la comunitat en la prevenció, per davant de sistemes disciplinaris.

12. Cal promoure els programes d'inclusió que actualment es desenvolupen a 40 escoles de Catalunya.

Recomanacions de gestió durant els atemptats

Recomanacions en matèria de comunicació

Durant els dies dels atemptats i els dies posteriors un focus important de la feina del Govern va ser la comunicació amb la població.

La transmissió de la informació ha de ser rigorosa i precisa i s'ha d'evitar en la mesura del possible l'ús de les imatges de les víctimes, ja que aquestes imatges suposen una revictimització molt dolorosa que no ajuda gens la víctima ni la societat, sinó que li fa repetir l'atemptat i el dolor.

La formació dels periodistes i del personal de comunicació ha d'anar encaminada a poder informar d'una manera responsable i compromesa amb els valors solidaris i que evitin la tendència a la xenofòbia o a la incitació a l'odi. La principal reflexió d'un periodista ha de ser quina repercussió té la seva feina sobre la societat i sobre el tema del terrorisme.

13. S'ha d'incrementar la formació dels periodistes i fotoperiodistes, però no només amb recomanacions sinó amb la creació d'un codi ètic o fins i tot un sistema de sancions.

14. S'ha de mantenir en tot moment la presumpció d'innocència. La presumpció d'innocència consisteix a no publicar la foto ni el nom de l'acusat fins que sigui condemnat.

15. Els estudis que s'han fet conclouen que no s'ha fet un bon tractament de la notícia pel que fa a l'adjectivització del terrorisme: Islàmic o islamista? Aquest no hauria de ser el debat, sinó que el debat hauria de ser respecte a l'error d'etnificació.

16. La informació ha de ser coordinada i compartida amb els diferents agents de la societat. La informació l'hauria de coordinar un ens que sigui multidisciplinari i pugui valorar les dades, coordinar-la, processar-la i presentar-la als agents polítics i socials per a poder-la fer servir.

Recomanacions en matèria de gestions polítiques

Hem estat coneixedors, a partir dels testimonis que han participat a les diferents sessions de la comissió, que el jutge en el seu moment va autoritzar que el Cos Nacional d'Intel·ligència intervingués els telèfons dels que van resultar ser els participants dels atemptats, els 5 dies previs a l'atemptat. Aquestes escoltes podem concloure que foren crucials en la investigació perquè es creu del cert que els individus havien parlat per telèfon de com dur a terme els atemptats, fet pel qual podem afirmar que els cossos policials espanyols eren coneixedors que ens trobàvem davant una amenaça imminent a Catalunya. De fet, els detalls del sumari del CNI expliquen que coneixien perfectament les seves intencions.

Aquest fet constata la necessitat que des de la política s'implanti una necessària coordinació entre els efectius policials a nivell estatal, però també internacional.

El secret de sumari s'allargà, presumptament, per la protecció als testimonis i les víctimes.

17. Es posa de manifest la necessitat d'eliminar la llei de secrets oficials que es va posar en pràctica en l'època del dictador Franco als anys 60. És una contradicció tenir encara aquesta llei vigent, ja que atempta directament contra un sistema democràtic.

Un dels fets més rellevants que encara no encaixen és la vinculació que hi havia entre Es Satty i el Cos Nacional de Policia i el Centre Nacional d'Intel·ligència. Es pensa que Es Satty estava al corrent de tota l'operació terrorista. En aquest sentit, un cop és mort, el CNP fa desaparèixer la seva fitxa amb l'objectiu de desvincular-lo del cos policial perquè hauria estat un fracàs que un informador de la policia fos un dels caps pensants de l'atemptat.

La Policia Nacional no informa els Mossos d'Esquadra d'aquesta informació per una qüestió de jerarquització del cos. Diversos testimonis apunten al fet que Es Satty era el número 2 de la cèl·lula terrorista. Es va poder conèixer amb posterioritat que tenia preparats tots els bitllets per a sortir cap a Europa.

Per tant, amb les diferents informacions de les quals disposem, es pot concloure que totes les proves indiquen que Es Satty era informador del CNI.

Recomanacions de gestió després dels atemptats

Recomanacions per al cos de mossos d'esquadra i les policies locals

El Cos de Mossos d'Esquadra ha assegurat en diverses ocasions que no va rebre cap tipus d'informació per part del CNI en relació amb Es Satty ni de les converses telefòniques on, presumptament, els terroristes planejaven l'atac.

Els cos català va rebre més de 4.200 avisos en relació amb possibles atemptats a Catalunya. Concretament, hi va haver un avis d'un confident de la comissaria d'informació, on especificava la zona de la Rambla de Barcelona però no donava més detalls. Es va contrastar aquesta informació però es va descartar. La Rambla, entre d'altres punts de la ciutat, ja era objecte d'especial vigilància pels Mossos d'Esquadra i amb les mesures preses per a aquell punt de la ciutat es va considera que ja era suficient.

Transcorregut l'atemptat, tots els testimonis que han comparegut a la comissió d'investigació han afirmat que la col·laboració i la coordinació amb les forces i els cossos de seguretat de l'Estat van ser excel·lents a nivell operatiu. Els Mossos d'Esquadra van aplicar el dispositiu Cronos, operatiu dissenyat per a donar resposta a un atemptat terrorista.

Els Mossos d'Esquadra desconeixien tots els antecedents de l'imam de Ripoll i, per tant, eren totalment aliens a la relació d'aquest amb l'operació Chacal, els seus antecedents per tràfic d'estupefaents o la seva relació amb el CNI, i aquesta manca d'informació podia haver estat vital per a evitar l'atemptat.

El coneixement dels confidents hauria facilitat saber si als oratoris de Ripoll es toleraven discursos radicalitzats, informació que desconeixien.

18. Arran dels atemptats diverses juntes de seguretat tant a nivell català com municipal es van reunir. D'aquestes reunions hem recollit que és necessari millorar les relacions de les forces de seguretat, intensificar el control en la itinerància de les persones i controlar el lloguer de vehicles d'alt tonatge.

19. El Cos de Mossos d'Esquadra hauria de tenir accés a la base de dades dels altres cossos de seguretat de l'Estat espanyol i internacionals per a evitar el desconeixement que tenien de l'imam, per exemple.

20. Els Mossos d'Esquadra, tot i no tenir competències en matèria d'antiterrorisme, haurien de poder saber si algun sospitós té antecedents o si és col·laborador o confident del CNP o d'algun altre cos de seguretat. En un entorn globalitzat no té sentit que un cos de policia integral com Mossos d'Esquadra no estigui integrat en les estructures policials internacionals com ara l'Europol i la Interpol.

21. El Cos de Mossos d'Esquadra necessita que el CITCO els tingui informats en tot moment i que comparteixin les dades de què disposen.

22. Millorar la policia de proximitat dels cossos de Mossos d'Esquadra i de les policies locals com a objectiu de les diferents juntes locals de seguretat: és important que connectin i es coordinin amb les associacions veïnals, associacions religioses, etc.

23. Els protocols de seguretat s'haurien de treballar conjuntament amb la societat i els col·lectius afectats.

Recomanacions d'atenció a les víctimes

A nivell comunicatiu fou una tasca molt complexa, ja que diverses víctimes eren internacionals i fins un total de 30 nacionalitats es van veure afectades, i a nivell informatiu no fou fàcil. Des del Cos de Mossos d'Esquadra es va prioritzar informar per mitjà de les xarxes socials i posteriorment dur a terme les corresponents rodes de premsa.

Un dels testimonis va posar en valor la tasca comunicativa que es va fer, però remarca que és necessari que els periodistes tinguin formació de com tractar i donar informació terrorista ja que considera que es van poder veure imatges de nens i nenes sense cap mena de filtre.

24. La principal reflexió de la tasca periodística és pensar en quina repercussió tindrà la seva feina sobre la societat, i considera el testimoni que per damunt de tot hi ha d'haver la protecció de les víctimes.

25. Cal impulsar un canvi en la llei de manera que ampliï el reconeixement de víctima del terrorisme a les persones que, sense ser al lloc dels fets, hagin patit la pèrdua de familiars directes.

26. El Govern català ha de garantir que totes les víctimes són ateses i reben el suport necessari independentment del reconeixement de l'Estat espanyol. Ha de garantir també que els catalans víctimes del terrorisme reben l'assessorament adequat en el tràmit de les ajudes a les quals tenen dret i també el suport legal per a efectuar les reclamacions en cas de denegació.

27. S'ha de millorar el sistema de registre i el cens de víctimes per a evitar la multiplicitat de llistats que generen confusió i dificulten la bona gestió (el Departament de Salut en fa un, el Cos de Mossos d'Esquadra en fa un altre...).

28. Cal incloure en l'atenció no sols les primeres necessitats sinó les que aniran apareixen al llarg del procés i preveure mesures enfocades des de la resiliència per a la reconstrucció de les xarxes socials malmeses com a conseqüència dels actes d'extrema violència.

29. Catalunya ha de tenir un servei integral d'atenció a víctimes per a evitar una doble victimització dels afectats en no saber ni on dirigir-se.

PROPOSTES DE CONCLUSIONS PRESENTADES PEL GRUP PARLAMENTARI SOCIALISTES - UNITS PER AVANÇAR (REG. 58422)

A la Mesa de la Comissió d'Investigació sobre els Atemptats del 17 i el 18 d'Agost de 2017

Eva Granados Galiano, portaveu, Carles Castillo Rosique, diputat, Ramon Espadaler i Parcerisas, diputat del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, membres de la Comissió d'Investigació sobre els Atemptats del 17 i el 18 d'Agost de 2017, presenten, d'acord amb el que estableix l'article 67.6 del Reglament del Parlament, les propostes de conclusions següents per tal que, una vegada debatudes a la Comissió d'Investigació sobre els Atemptats del 17 i el 18 d'Agost de 2017, siguin incloses en el dictamen que ha d'ésser debatut pel Ple del Parlament.

1. Conclusions

Els dies 17 i 18 d'agost de 2017 les ciutats de Barcelona i de Cambrils van ser escenari de sengles atemptats de signe gihadista que van causar 16 víctimes mortals i 155 ferits de diferent gravetat. Aquest elevat nombre de víctimes, pertanyents a trenta-quatre nacionalitats diferents, converteix aquell atemptat en un dels més cruents esdevinguts a Catalunya. Com a conseqüència d'una diligent actuació, el Cos de Mossos d'Esquadra va abatre en el context de l'operació policial els vuit presumptes autors materials d'aquella barbàrie.

Atesa la gravetat dels fets i sens perjudici de la via judicial endegada per l'Audiència Nacional, tribunal competent en matèria terrorista a Espanya, el Parlament de Catalunya, reunit en sessió plenària el 5 d'abril de 2018, va aprovar la creació d'una comissió d'investigació amb el doble objectiu de contribuir a escatir en la mesura del possible els fets esdevinguts i d'identificar i proposar mesures que contribueixin a millorar tant la prevenció com la gestió, en cas de produir-se nous atemptats, aspectes a tenir molt en compte, atesa la persistència de l'amenaça gihadista tant a Catalunya com al nostre entorn estatal i europeu.

Avançar en el terreny de la prevenció i de la gestió d'episodis com el viscut no sols és una responsabilitat de les institucions i del conjunt de la societat, sinó que també constitueix el millor homenatge que podem fer a les víctimes d'aquell dramàtic episodi.

El Parlament de Catalunya expressa la seva solidaritat amb les víctimes dels atemptats i amb llurs familiars i amics, reitera l'agraïment per l'excel·lent tasca realitzada pels cossos policials i d'emergències, agraeix el testimoni de totes les persones que, en qualitat de testimonis o d'experts, han participat les successives sessions de la comissió i eleva al Ple les següents consideracions:

El Parlament de Catalunya constata:

1. Abans dels atemptats

1.1. En l'àmbit policial:

– Que Catalunya està sotmesa a l'amenaça del terrorisme gihadista, d'igual manera com ho està el nostre entorn tant espanyol com europeu. Per aquesta raó, era i continua essent adequat el grau d'alerta antiterrorista establert per les autoritats competents.

– Que el Cos de Mossos d'Esquadra exerceix amb responsabilitat i eficàcia les competències que legalment té en matèria de prevenció i lluita antiterrorista, com ho testimonien tant les operacions policials dutes a terme amb antelació als atemptats del 17 i 18 d'agost a Barcelona i Cambrils com la gestió que es va fer d'aquests. El ple desplegament arreu del territori nacional de Catalunya i la particular atenció que el CME ha prestat al fenomen de la radicalització gihadista l'han convertit en un cos policial de referència.

– Que la lluita contra el fenomen gihadista, centrada en la detecció i prevenció dels processos de radicalització, ocupa una part molt significativa de les tasques policials ordinàries del CME.

– Que el terrorisme gihadista presenta unes característiques pròpies que el fan diferent en molts aspectes de les d'altres formes de terrorisme que, malauradament, també ha patit Catalunya.

– Que malgrat existir alguns àmbits formals d'intercanvi d'informació entre els diferents cossos policials i entre aquests i els serveis d'intel·ligència, existeix encara un important marge de millora, particularment en allò que fa referència a la participació directa del CME en determinats organismes estatals i europeus.

– Que una visió global de la seguretat comporta l'estreta col·laboració entre el CME i la resta de cossos de seguretat de l'Estat presents a Catalunya, ateses les competències que aquests cossos policials tenen en matèries sensibles per a la lluita contra el terrorisme com, per exemple, duanes, ports, vigilància de costa i fronterera, aeroports o infraestructures crítiques.

– Que el protocol Proderae per a la detecció i la intervenció dels processos de radicalització elaborat pel Cos de Mossos d'Esquadra en col·laboració amb la comunitat educativa és un instrument útil, ja que aporta formació i informació de qualitat tant als professionals de l'educació com al CME. El fet que estigui concebut com un instrument en constant revisió i adaptació en denota la voluntat de millora continuada. El mateix es pot afirmar respecte a la seva aplicació a l'àmbit penitenciari.

– Que no existeixen mecanismes formals que permetin detectar la presència d'imams entregats a la causa gihadista per mitjà d'un filtratge previ.

– Que de la condició de confident del Centre Nacional d'Intel·ligència de l'imam Es Saty, acreditada per la comissió, no se'n pot desprendre que l'esmentat servei d'intel·ligència conegués la intenció de l'imam de promoure o cometre els atemptats. Escoltades les diferents compareixences, es descarten taxativament les especulacions que, de manera implícita o explícita, assenyalaven al CNI com a coneixedors i fins encobridors dels atemptats.

– Que l'interès per l'imam Es Saty mostrat per un membre d'una policia local belga no va disparar cap alarma al CME, atès que aquesta es va fer per una via informal i no es va repetir pels canals oficialment establerts.

– Que la informació rebuda pel CME i per altres cossos policials respecte al possible interès per a atemptar a la Rambla de Barcelona va ser tractada adequadament. Aquesta informació va ser descartada un cop analitzada, atès que feia referència a una localització geogràfica que ja era objecte de tractament policial particularitzat per part del CME, sense aportar cap informació addicional d'interès. Les investigacions posteriors han constatat que aquesta informació no guardava cap relació amb els atemptats comesos.

– Que la inexistència de protocols respecte a la compra de substàncies precursores va dificultar la possible detecció del laboratori a la casa d'Alcanar on es va produir l'explosió.

– Que el camí de formar i informar les policies locals de les particularitats i l'abast del fenomen gihadista és un camí encertat, ja que genera sinèrgies positives entre ambdós cossos policials.

1.2. En l'àmbit social:

– Que els autors materials dels atemptats eren percebuts com persones integrades amb normalitat a l'entorn comunitari des dels punts de vista de l'escola, del veïnat o dels serveis socials.

– Que el procés de radicalització dels autors materials dels atemptats es va produir amb una celeritat sorprenent, la qual cosa va fer que els seus entorns veïnal, escolar, esportiu o de lleure no detectessin cap mena d'indici al respecte.

– Que l'imam Es Saty va ser una figura clau en el procés de radicalització dels autors materials dels atemptats, en un procés que es va produir al marge de l'oratori i de la comunitat islàmica de Ripoll.

– Que el paper de les xarxes socials de comunicació és particularment rellevant en els processos de radicalització, des de la doble perspectiva de persuasió i de reafirmació de la personalitat de les persones en procés de radicalització.

– Que el concepte d'integració a la societat es mesurava fonamentalment i de manera gairebé exclusiva per les variables idiomàtica i de naixement, aspecte que l'atemptat posa en qüestió i obre la porta a l'imprescindible debat respecte als elements constitutius de les identitats.

– Que l'entorn escolar dels joves en procés de radicalització no va detectar signes d'aquest procés ni va propiciar la seva marginació. Quant a la relació d'aquests amb l'imam Es Saty no va despertar cap mena de sospita en no evidenciar-se de manera ostensible.

1.3. En l'àmbit polític:

– Que la prevenció i la lluita contra el terrorisme gihadista ha estat i continua essent una prioritat dels governs català i espanyol, d'igual manera com ho és per als governs del nostre entorn europeu.

– Que malgrat que existeix plena consciència de la gravetat i complexitat d'aquest fenomen resta encara molt terreny per recórrer, particularment en allò que fa referència a la coordinació entre cossos policials i serveis d'intel·ligència. Un camí que només es pot recórrer des de la lleialtat entre cossos policials i entre governs.

– Que l'acord de Junta de Seguretat de Catalunya de juliol de 2017 d'incorporar de manera efectiva el CME al Centre d'Intel·ligència contra el Terrorisme i el Crim Organitzat (CITCO) és altament positiu tant per al CME com per al conjunt de la lluita antiterrorista.

– Que la informació respecte al fenomen de la radicalització que el CME vehicula cap als ajuntaments i també cap als responsables polítics d'afers religiosos és millorable, tant pel que fa a la seva periodicitat com als continguts, bo i respectant la reserva amb la qual cal tractar aquesta qüestió.

– Que existeix un grau de consens raonable, tot i que no unànime, entre formacions polítiques a fi d'evitar la criminalització i l'estigmatització del col·lectiu musulmà com a conseqüència de l'existència del fenomen gihadista. És evident que episodis com el dels atemptats accentuen aquest risc.

2. Durant els atemptats (des de la primera explosió a Alcanar fins l'abatiment dels terroristes).

2.1. En l'àmbit policial:

– Que l'explosió de la casa d'Alcanar va ser conseqüència de la manipulació pels presumptes terroristes del material explosiu que tenien en preparació i que aquest fet va precipitar els plans dels terroristes pel que fa a la materialització dels atemptats.

– Que la primera explosió d'Alcanar, d'una violència inusitada, es va gestionar d'acord amb els protocols policials establerts. La presència d'indicis equívocs en l'escenari dels fets, l'existència d'antecedents d'explosions similars, per bé que menys virulentes, relacionades amb laboratoris de drogues i l'absència d'antecedents vinculats a accions terroristes va fer que al llarg de les primeres hores es treballés amb la hipòtesi que es tractava d'un laboratori d'estupefaents. L'acumulació d'un gran nombre de bombones de butà va donar peu a pensar en la possible existència d'un negoci clandestí de reompliment i venda d'aquestes.

– Que la segona explosió no va desvetllar de manera immediata la sospita sobre una possible fabricació d'artefactes explosius, raó per la qual no es va contrastar amb els tèdax de la Guàrdia Civil, cosa que hauria permès confrontar les visions dels especialistes d'ambdós cossos policials.

– Que el dispositiu Gàbia, de tancament del perímetre de la ciutat de Barcelona, malgrat haver estat oportunament activat, no va poder impedir la fuga dels autors materials dels atropellaments a la Rambla, els quals, després de causar la mort d'un ciutadà, van propiciar ferides greus a una agent del CME.

– Que el dispositiu Cronos, d'establiment de controls policials arreu del territori de Catalunya, va ser oportunament activat als pocs minuts de l'atemptat a la Rambla i va permetre la detecció i el posterior abatiment dels autors materials dels atemptats quatre dies després dels fets.

– Que la gestió de la informació que el CME va subministrar al conjunt de la població i als mitjans de comunicació mentre s'esdevenien els fets, va ser modèlica. Es va fer un ús adequat i eficient dels canals d'informació propis del CME i es va establir amb encert que el gruix de la informació subministrada per mitjà de les successives compareixences davant els mitjans anés a càrrec del màxim responsable del CME, en un intent reeixit de transmetre rigor i serenor davant el desconcert i l'angoixa de la ciutadania.

– Que va existir una adequada i correcta coordinació entre totes les policies i cossos de seguretat des que es va produir la primera explosió fins que els presumptes terroristes van ser abatuts.

– Que l'abatiment dels presumptes terroristes pel CME va respondre exclusivament al risc evident per a la integritat física i la vida dels agents i les persones properes als fets. En tots els casos, l'abatiment es va produir en constatar que els gihadistes exhibien cinturons explosius (que posteriorment es va comprovar que eren simulats) i cridaven proclames de caràcter gihadista en el moment de ser detinguts.

– Que la informació traslladada a les policies locals en el moment de l'emergència va ser suficient, per bé que es detecta espai per a la millora tant pel que fa a la celeritat com a la freqüència, i també en els mitjans utilitzats.

– Que hi ha poca formació operativa i estratègica específiques per afrontar actuacions sota situacions de màxim estrès, com el cas d'atacs terroristes o de grans desastres naturals.

2.2. En l'àmbit de les emergències:

– Que els serveis d'emergències tant de la Generalitat (SEM, Bombers de la Generalitat i Protecció Civil) com de l'Ajuntament de Barcelona (GUB, CUESB i Bombers de l'Ajuntament de Barcelona) es van desplegar amb celeritat i van realitzar la seva feina amb professionalitat, eficiència i una correcta coordinació.

– Que els Bombers de la Generalitat tenen la competència d'investigació d'incendis, però no han desenvolupat totes les funcions que concreten l'exercici d'aquesta competència ni disposen de prou recursos materials per desenvolupar-la i queda reservada la investigació en cas d'atemptats als especialistes dels tèdax.

– Que el dia que es va produir l'atropellament a la Rambla de Barcelona es van donar dues disfuncions greus al centre de gestió del telèfon d'emergències 112 a

Barcelona, les raons de les quals no han pogut ser aclarides per la comissió: per una part, el 112 va estar des de les 17: 55 fins les 18: 25 (30 minuts) sense poder rebre trucades d'emergència, amb un contestador posat que tallava la trucada al final de la locució. Per altra part, la comissió ha constatat que cap responsable ni comanament del centre no va fer acte de presència incorporant-se físicament al seu lloc de treball al llarg d'aquella tarda. Consta únicament el seguiment telefònic amb els tècnics de sala que va fer el cap tècnic del 112.

– Que la comunicació i la difusió de les indicacions dels cossos d'emergència en el decurs de la gestió de l'emergència es va fer d'una manera eficient.

2.3. En l'àmbit social:

– Que es va apreciar un comportament exemplar del conjunt de la ciutadania, particularment entre les persones i els col·lectius més propers als fets, com, per exemple, botiguers, hotelers, taxistes o veïnat en general. L'esperit de col·laboració, el comportament humanitari i el respecte escrupolós de les indicacions donades pels cossos policials i d'emergències van contribuir a una millor gestió de l'emergència.

– Que part de les xarxes socials i dels mitjans de comunicació van optar per una sobreexposició gràfica dels atemptats, cosa que va afegir un dolor innecessari a les víctimes i llurs familiars generant una nova i gratuïta victimització d'aquestes.

– Que l'impacte informatiu de l'atemptat va ser d'abast planetari, tant per mitjà de les xarxes de comunicació socials com dels mitjans tradicionals escrits o audiovisuals. Sens dubte, aquest era un objectiu perseguit pels autors de la barbàrie. La crueltat de les imatges, sumada a la diversitat d'orígens, nacionalitats, cultures i procedències geogràfiques de les víctimes va contribuir a exponenciar aquest fenomen i a prolongar-lo en el temps.

2.4. En l'àmbit polític:

– Que l'actitud de mútua col·laboració exhibida pels governs català i espanyol en el decurs dels fets va contribuir a traslladar un missatge de seguretat en un entorn de greu incertesa.

3. Després dels atemptats

3.1. En l'àmbit policial:

– Que, d'ençà dels atemptats dels dies 17 i 18 d'agost de 2017, el CME ha estat reconegut a nivell internacional com un cos policial altament qualificat en matèria de lluita contra el terrorisme.

– Que el CME va endegar amb promptitud la revisió crítica del conjunt de procediments i actuacions realitzades en cadascuna de les diferents fases dels atemptats. Aquesta revisió abasta des de l'anàlisi de la implementació dels dispositius Gàbia i Cronos fins a determinats aspectes de la formulació del Proderae, passant per l'anàlisi exhaustiva de les circumstàncies de l'abatiment dels presumptes terroristes o per les raons per les quals la primera hipòtesi de treball després de la primera explosió a Alcanar apuntava a l'existència d'un laboratori d'estupefaents, en lloc d'un laboratori d'elaboració d'explosius.

– Que a nivell del Ministeri de l'Interior ja han estat modificats alguns protocols a fi de detectar compres massives de substàncies precursores per a la fabricació d'explosius, aspecte que sens dubte contribueix a millorar la prevenció.

– Que es fa imprescindible una interlocució normalitzada entre el CME i la resta de policies del nostre entorn estatal i europeu.

3.2. En l'àmbit social:

– Que els responsables dels Serveis Socials del Consell Comarcal del Ripollès, en estreta col·laboració amb l'Ajuntament, han iniciat un doble camí, a partir de l'experiència viscuda: el de promoure iniciatives de caràcter comunitari tendents a recuperar la normalitat perduda arran dels fets esdevinguts; i el de revisar amb una mirada crítica i voluntat constructiva, els criteris que defineixen el grau d'integració

d'una persona al si de la comunitat ciutadana, més enllà dels fins ara establerts de la llengua, l'escolarització o haver nascut en territori català o espanyol, entre d'altres.

2. Recomanacions i propostes de millora

1. En l'àmbit policial:

– Promoure la plena integració del CME al Centre d'Intel·ligència contra el Terrorisme i el Crim Organitzat (CITCO), acordada a la Junta de Seguretat de Catalunya el juliol de 2017 i concretada en la Comissió Mixta de Seguretat tinguda el 4 de març de 2018, data a partir de la qual es va fer efectiva.

– Promoure la incorporació del CME a l'Europol, atesa la dimensió global del fenomen gihadista i conscients de la informació i experiència que el CME pot rebre i també aportar a l'esmentat organisme.

– Millorar la coordinació entre els serveis penitenciaris de tot l'Estat i el CME en matèria de persones susceptibles de radicalització.

– Utilitzar de manera intensiva els diversos mecanismes de coordinació entre els diferents cossos policials, particularment en tot allò que fa referència a la lluita contra el terrorisme gihadita i la prevenció de la radicalització.

– Estudiar la incorporació del conjunt de cossos policials presents a Catalunya al dispositiu Cronos, atès el seu desplegament a la totalitat del territori de Catalunya.

– Vetllar perquè la relació entre el CME i el Centre Nacional d'Intel·ligència continuï sustentant-se sobre el principi de mútua lleialtat.

– Incorporar de manera sistematitzada la informació provinent de les policies locals en les anàlisis de prevenció de la radicalització i lluita contra el terrorisme gihadista.

– Preveure formació operativa específica per a situacions d'estrès com, per exemple, les pràctiques de tir en aquest escenari, també per a les policies locals.

– Redactar protocols d'informació bidireccional entre el CME i les policies locals en casos d'emergència o catàstrofe i millorar els mecanismes de reacció davant un cas d'atemptats entre els diferents cossos policials.

– Reclamar al Ministeri de l'Interior la redacció del Reglament de la Llei 8/2017, de 8 de novembre, sobre precursors d'explosius, atesa la seva importància per a la detecció de possibles casos de fabricació d'explosius.

– Promoure l'avaluació periòdica dels Proderae en coordinació amb els representants de la comunitat educativa.

– Estudiar fórmules que permetin un control efectiu dels imams a fi d'evitar la reiteració del que va succeir amb l'imam Es Saty, bo i respectant l'autonomia de les comunitats islàmiques, la presumpció d'innocència d'aquests i evitant la seva estigmatització.

2. En l'àmbit de la gestió de les emergències:

– Redactar protocols específics per a municipis turístics en cas d'emergència en època de temporada alta.

– Redactar protocols d'avituallament per a la població en el marc dels plans d'emergència.

– Assegurar que el suport psicològic adequat es mantingui el temps necessari a fi de poder realitzar un seguiment adequat de les persones afectades.

– Revisar i, si s'escau, formular protocols d'operativa per a grans emergències per al telèfon d'emergències 112.

3. En els àmbits polític, educatiu, social i comunicatiu:

– Promoure de manera efectiva el reconeixement de la diversitat com a valor present al si de la nostra societat i construir, amb la participació de totes i tots, un model de convivència sustentat sobre els valors del respecte, la cohesió social i una veritable integració.

– Promoure polítiques públiques que contribueixin a fugir de la «guetització» als nostres pobles i ciutats en estreta col·laboració amb el món municipal.

– Desenvolupar indicadors de prevenció de la violència i la radicalització posant l'èmfasi en el què i el com més que no pas en el qui.

– Abandonar la narrativa que subratlla la incompatibilitat entre l'islam i la democràcia, ja que afavoreix l'estigmatització dels musulmans.

– Promoure els valors de la democràcia i la participació de la ciutadania en els diferents espais institucionals de participació ciutadana.

– Promoure el model dialògic de prevenció i resolució de conflictes a les escoles.

– Promoure el diàleg interreligiós i la cooperació entre els líders religiosos de les diferents confessions i religions.

– Incloure les comunitats afectades en el disseny, la implementació i l'avaluació de les polítiques de prevenció dels processos de radicalització.

– Informar de manera adequada i periòdica els responsables d'afers religiosos del Govern de la Generalitat i dels ajuntaments, sobre possibles riscos de radicalització als seus respectius àmbits d'actuació.

– Impulsar la reflexió en l'àmbit dels mitjans de comunicació respecte a l'ús que es pot fer d'imatges de menors en situacions específiques d'emergència o catàstrofe.

– Definir indicadors que identifiquin i mesurin la presència de violència a les escoles i els instituts de secundària.

– Aprofundir en l'estudi i la implementació de mecanismes que permetin conjugar la protecció dels menors i la seva presumpció d'innocència, amb la petició de col·laboració ciutadana en casos de menors amb conductes potencialment susceptibles de caure en processos de radicalització.

PROPOSTES DE CONCLUSIONS PRESENTADES PEL GRUP PARLAMENTARI DE CIUTADANS (REG. 58427)

A la Mesa de la Comissió d'Investigació sobre els Atemptats del 17 i el 18 d'Agost de 2017

Lorena Roldán Suárez, portaveu, Matías Alonso Ruiz, diputat, Jean Castel Sucarrat, diputat del Grup Parlamentari de Ciutadans, membres de la Comissió d'Investigació sobre els Atemptats del 17 i el 18 d'Agost de 2017, presenten, d'acord amb el que estableix l'article 67.6 del Reglament del Parlament, les propostes de conclusions següents per tal que, una vegada debatudes a la Comissió d'Investigació sobre els Atemptats del 17 i el 18 d'Agost de 2017, siguin incloses en el dictamen que ha d'ésser debatut pel Ple del Parlament.

1. Conclusions

1. Introducció

Aquesta Comissió d'Investigació sobre els Atemptats del 17 i el 18 d'Agost de 2017 va néixer en el Ple del Parlament del 5 d'abril de 2018. La comissió, proposada pels grups parlamentaris de Junts per Catalunya i Republicà juntament amb el subgrup parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent, va néixer fins i tot abans que aquests mateixos grups que articulen la majoria parlamentària, que ho és en escons de l'hemicicle però no pas pel suport social derivat dels resultats de les eleccions al Parlament de Catalunya del 21 de desembre de 2017, arribessin a l'acord que va donar lloc a la investidura del senyor Joaquim Torra, escollit com a diputat de Junts per Catalunya per la província de Barcelona amb el número onze de la candidatura, com a president de la Generalitat. Podem dir, doncs, que aquesta comissió va néixer com a fruit d'un dels primers clars consensos dels grups separatistes.

Després de gairebé vint mesos de sessions de la comissió, s'ha pogut constatar que, pel que fa a algunes de les premisses exposades pels grups, el consens girava en

mirar de qüestionar l'actuació de les Forces i Cossos de Seguretat de l'Estat i fins i tot dels serveis d'intel·ligència dependents del Govern d'Espanya, arribant en alguns casos a verbalitzar sospites més o menys explícites sobre una suposada actuació negligent, quan no connivent, de les Forces i Cossos de Seguretat i del Centre Nacional d'Intel·ligència abans de la comissió dels atemptats de Barcelona i Cambrils. Això, aquest intent de vincular directament fins i tot el CNI amb els atemptats, es va verbalitzar de manera explícita en la defensa de la proposta de resolució per part del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, en la persona que després ha estat el president d'aquesta comissió.

El Grup Parlamentari de Ciutadans va expressar les seves reserves en el debat de la PR de creació de la comissió. El Grup Parlamentari de Ciutadans al Congrés dels Diputats va voler impulsar la creació d'una comissió d'investigació sobre aquests atemptats per a valorar quines millores es podien fer en la lluita antiterrorista, amb l'objectiu de millorar la seguretat de tots els espanyols, catalans inclosos. Sempre hem cregut que era aquest l'àmbit adient per una comissió d'investigació que tenia, a més, el precedent de la que es va constituir al Congrés després dels atemptats de l'11 de març de 2004, els atemptats de l'11-M. Aquesta proposta, debatuda al Ple del Congrés dels Diputats el dia 13 de febrer de 2018, va ser rebutjada pels diputats del PDECAT –el que en aquest Parlament seria Junts per Catalunya–, que estaven integrats en el Grup Mixt, i els d'Esquerra Republicana de Catalunya, és a dir, pel Grup Republicà.

Ciutadans hauria volgut que aquesta comissió d'investigació sobre aquests gravíssims atemptats s'hagués constituït allà on toca, al Congrés dels Diputats, perquè la lluita contra el terrorisme i la coordinació i la millora de les mesures per a fer-hi front són una qüestió d'Estat. Però el Grup Parlamentari de Ciutadans al Congrés es va quedar sol. Cap altre grup no hi va donar suport a la proposta. Ni socialistes, ni populars, ni cap grup de la cambra. Semblava que els dos grups parlamentaris principals del Congrés, populars i socialistes, no tenien cap interès a obrir un debat constructiu per a millorar la seguretat de tots els espanyols. Però també s'ha vist, i està recollit en les actes del Ple del Congrés i de la seva Diputació Permanent, que l'interès de PDECAT (Junts per Catalunya) i Esquerra Republicana de Catalunya estava limitat a investigar la suposada relació del CNI amb el que sembla que ha estat el principal impulsor dels atemptats, el que va ser imam de Ripoll.

Tot i això, el Grup Parlamentari de Ciutadans no es va oposar a la creació d'aquesta comissió d'investigació i hi ha volgut participar de forma constructiva, a fi de cercar unes conclusions que puguin ser útils en la prevenció i la lluita contra el terrorisme, una xacra que ens ha colpit reiteradament, però que encara és una amenaça real. Continuem sota l'amenaça de grups terroristes, grups totalitaris enemics de la democràcia, i la principal amenaça declarada, a Espanya i a tot el món, és la dels grups terroristes que han fet servir una interpretació extremista d'una de les principals religions, l'Islam, per a mobilitzar i reclutar terroristes per a atemptar contra les persones i les societats que aquests grups defineixen com «infidels». Una vegada més, com ha passat en altres moments de la història de la humanitat, la religió es vol fer servir com a excusa per a imposar la tirania del totalitarisme i impedir la llibertat. Tots els grups parlamentaris tenim clar que això és inadmissible i que la referència dels terroristes a l'Islam només a ells els converteix en infidels. Aquest terrorisme no té res a veure amb el veritable Islam.

El pla de treball aprovat en aquesta comissió ha estat en certa forma marcat per la voluntat dels grups proposants. El Grup Parlamentari de Ciutadans va mostrar de bon principi la seva predisposició a disposar d'unes compareixences que permetessin tenir una visió àmplia i completa del que va succeir, de la capacitat de reacció de la societat i de l'Administració pública, de l'abast de l'amenaça i de les principals eines per a fer-hi front i dels protocols, procediments i estratègies per a lluitar contra la radicalització i minimitzar els riscos de l'activitat terrorista tant com sigui

possible. Tot i haver aprovat per part nostra la majoria de les propostes de compareixença, tant de testimonis com d'experts, lamentem que algunes de les compareixences demanades pel nostre grup parlamentari, que incloïen experts d'experiència contrastada en el coneixement i en la lluita del radicalisme terrorista, van ser rebutjades, amb la qual cosa la resta de grups van deixar passar l'oportunitat d'enriquir el debat des del coneixement.

En tot cas, exposem en aquest document les nostres conclusions.

2. El radicalisme terrorista

La presència i l'activitat de grups terroristes és un mal endèmic a moltes de les societats contemporànies i abasta tots els continents. A Espanya, malauradament, hem conviscut amb el terrorisme durant moltes dècades. Hem tingut diverses organitzacions terroristes de diferent signe que han provocat molts centenars de morts i milers de ferits i que han deixat colpits desenes de milers de compatriotes.

Des de la recuperació de la democràcia, a finals de la dècada dels setanta del segle passat, la societat espanyola s'ha «acostumat» –si es que això és possible– a l'activitat terrorista i a les seves conseqüències. Durant dècades, les organitzacions terroristes han actuat a Espanya i al conjunt d'Europa amb objectius aparentment polítics, és a dir, amb la voluntat de liquidar el sistema polític democràtic i imposar visions totalitàries al conjunt de la societat. No podem dir que sempre fossin motivacions laiques, però en la majoria dels casos no tenien cap referència o vincle concret amb qualsevol religió.

Així, doncs, durant moltes dècades les organitzacions terroristes que han actuat a Espanya i als països del nostre entorn eren organitzacions polititzades, amb un radicalisme extrem, però que no tenien cap vincle amb religions o creences concretes. Encara que aquestes organitzacions terroristes sovint tenien relacions amb grups d'altres països, en la majoria dels casos no es podia parlar d'un terrorisme internacional. Fins i tot el terrorisme vinculat a organitzacions radicades a l'Orient Mitjà, que ja havia actuat a Espanya l'abril de 1984, tot i que aquell primer atemptat havia estat reivindicat per un grup anomenat «Gihad Islàmica», estava més relacionat amb la situació dels territoris palestins ocupats per Israel que no pas amb una crida amb un caire aparentment «religiós».

Perquè durant dècades, sobretot en els anys setanta i vuitanta, les organitzacions terroristes vinculades a l'Orient Mitjà que actuaven als països occidentals ho feien seguint pautes i estructures similars a altres organitzacions terroristes de caire radical i revolucionari, sense referències explícites a la religió. La motivació que tenien els terroristes radicals que les integraven tenien molt poc o gens a veure amb cap tipus de referència religiosa. Els seus integrants eren reclutats i ensinistrats per organitzacions radicals de motivació aparentment política i predominantment laica. Probablement el punt d'inflexió es pot situar en l'aparició d'organitzacions terroristes que van participar activament en la guerra d'Afganistan contra la Unió de Repúbliques Socialistes Soviètiques durant la dècada dels vuitanta i que, un cop acabada aquesta guerra, van col·laborar amb els talibans i van començar un procés d'internacionalització que va fer servir la crida a una suposada «guerra santa» per reclutar «fidels» per combatre els «infidels».

Els grups terroristes que sota diverses denominacions han fet servir un procés de radicalització dels seus integrants basat en la crida a la suposada «guerra santa» han imposat també als seus «fidels» la pràctica suïcida en l'execució dels seus atemptats. Precisament a Europa el primer atemptat en què alguns dels autors es van suïcidar abans de deixar-se detenir va ser el de l'11 de març del 2004, en què una part dels terroristes, envoltats per unitats especials de la Policia Nacional, van optar per morir fent servir una gran quantitat d'explosius. Però feia ja molts anys que les tàctiques suïcides es feien servir de manera sistemàtica, especialment a països de majoria musulmana però també en els atemptats contra les torres bessones a Nova York, l'11 de setembre de 2001.

Des d'aleshores, la majoria dels atemptats provocats per aquestes organitzacions terroristes han fet servir tàctiques suïcides o, si més no, els seus autors els han comès amb una clara voluntat de morir matant. És a dir, han actuat amb menyspreu absolut cap a la vida, fins i tot la pròpia, amb la falsa creença que la pèrdua de la vida era el camí més ràpid cap al «paradís».

Les organitzacions que han estat predominants en aquest tipus d'activitat terrorista són Al-Qaeda i l'autoanomenat Estat Islàmic, també conegut per Daeix. Aquesta última és la que sembla predominant en el món del terror vinculat a la suposada «guerra santa» i està relacionada directament o indirectament amb la majoria dels atemptats terroristes perpetrats els darrers anys a Europa. És en aquest àmbit terrorista en què s'han de incloure també els atemptats del 17 i 18 d'agost del 2017 a Barcelona i Cambrils.

Hem de ser conscients que aquesta modalitat de terrorisme, d'abast internacional, disposa d'una capacitat enorme de radicalitzar i reclutar «fidels» disposats a morir matant. I aquesta amenaça perdurarà en el temps. Una radicalització en què intervenen factors diversos, de tipus personal, d'índole psicològica, de caire «religiós» i que, sovint, està relacionada també amb qüestions de l'entorn socioeconòmic. Una radicalització que arriba a convertir en assassins terroristes a persones que veritablement formen part de la nostra societat. Com ha estat el cas que ens ocupa.

3. Radicalització en ambients d'aparent integració

El procés de radicalització que es va produir en el grup de joves de Ripoll és quelcom més que una anècdota. Aquest procés, en un ambient social i fins i tot econòmic d'aparent integració, s'ha trobat sovint en altres grups i individus que han acabat cometent terribles atemptats contra els seus conciutadans. És ben cert que els instruments de què disposen les organitzacions terroristes per a reclutar i radicalitzar «fidels» són diversos i de gran abast. La xarxa és plena de crides i proclames de radicalització terrorista.

Quan parlem d'integració en una societat sovint ho fem des d'una òptica subjectiva, sense adonar-nos que la nostra percepció no ha de coincidir, necessàriament, amb la dels individus que acaben integrant-se en aquestes organitzacions terroristes. Si aquesta radicalització i integració en grups terroristes s'acaba produint és perquè no n'hi ha prou amb tenir la residència ni tan sols la nacionalitat, o amb tenir unes relacions cordials, fluides i positives en l'àmbit veïnal, o haver rebut una bona educació, o tenir una bona feina i uns ingressos que assegurin una bona qualitat de vida, etc. Totes aquestes qüestions són indispensables i molt necessàries per a sentir-se integrat en la societat amb la qual es conviu. Però de vegades no n'hi ha prou.

Perquè els individus que acaben en les xarxes d'organitzacions terroristes i que acaben cometent atemptats contra els que haurien de ser els seus conciutadans ho fan perquè en realitat no tenen un veritable sentiment de pertinença. En les nostres ciutats i els nostres pobles hi ha diverses qüestions que poden condicionar tenir o no tenir un veritable sentiment de pertinença. Són qüestions diverses que cadascú viu i percep de manera absolutament subjectiva.

Per tant, cal tenir present que la radicalització de persones i de grups cap a idees totalitàries i que estan disposats a fer servir el terrorisme, encara que sembli que ho fan «en nom d'una religió», per a imposar aquestes idees totalitàries a la societat en què viuen, es produeix d'una manera continuada i disposa de multitud de canals per a estendre aquesta doctrina antidemocràtica i assassina. Uns canals d'informació que podem mirar de controlar però que hem de tenir clar que són molt difícils de tancar. Les eines de radicalització estan molt esteses i arriben amb certa facilitat a les persones que són susceptibles de ser adoctrinades i convertides en terroristes assassins. I cal tenir clar també que la radicalització, que és difícil d'evitar, també és molt difícil de detectar. Si ha passat a Ripoll, entre un grup de joves a qui tothom coneixia, que ben segur que van tenir canvis conductuals que podien ser indicadors

del que estava passant, pot estar passant i pot tornar a passar a qualsevol altra ciutat de Catalunya, de la resta d'Espanya o de qualsevol altre país del nostre entorn.

És per això que s'han de buscar estratègies que detectin la radicalització. És molt important detectar la radicalització. Però aquesta radicalització no es produeix mai d'un dia per l'altre. És un procés llarg, per fases. I cal conèixer a fons quins són els factors principals que poden portar un individu o un grup d'individus a radicalitzar-se i a convertir-se en assassins. Però també cal conèixer els indicadors que permetin detectar aquesta radicalització en cadascuna de les seves fases.

Però el que és imprescindible, més que necessari i urgent és disposar d'una estratègia i d'unes eines adequades de desradicalització. Les societats democràtiques com la nostra necessiten eines i procediments no només per a detectar la radicalització de persones o grups cap al totalitarisme terrorista, sinó que cal disposar també d'eines i de procediments, de protocols i d'organismes adscrits a les administracions públiques que evitin que aquesta radicalització individual o col·lectiva pugui produir-se d'una manera sistemàtica.

Aquest és el veritable repte per al futur immediat. No només afinar i millorar les eines de detecció precoç de la radicalització. Cal construir un relat que refermi els valors democràtics de la nostra societat per damunt dels cants de sirena cap al radicalisme que, per múltiples vies, poden arribar d'una manera prou senzilla a joves com els de Ripoll. Cal que amb el reforçament col·lectiu d'aquests valors democràtics aconseguim que joves com els que van acabar radicalitzats i convertits en terroristes els facin seus abans de caure en les mans dels grups que fan la prèdica radical. Hem d'aconseguir, per la via del reforçament dels valors democràtics compartits, que els joves i els individus susceptibles de ser radicalitzats els facin seus i se sentin no només identificats amb aquests valors sinó també plenament integrats.

Aquesta estratègia ha de ser proactiva i coordinada, impulsada per totes les administracions públiques i amb la participació i implicació del teixit associatiu. Una estratègia de desradicalització que ha de minimitzar els factors de risc que poden alimentar i afavorir la radicalització i el trànsit cap al terrorisme totalitari. Una estratègia que ha de enfortir els valors essencials de la democràcia i que ha de combatre eficaçment els factors socials que fan difícil, si no impossible, el sentiment de pertinença a una societat oberta i democràtica. Una estratègia que he d'evitar qualsevol tipus d'exclusió social, que ha d'impedir la discriminació, que ha d'eliminar amb el racisme i la xenofòbia.

Només per aquesta via, amb la implicació plena de les administracions públiques i del teixit associatiu als nostres pobles i ciutats aconseguirem evitar la radicalització en àmbits d'aparent integració.

4. La resposta de la societat als atemptats

La tarda del 17 d'agost de 2017, quan es va començar a tenir consciència que s'havia produït un gravíssim atemptat a la Rambla de Barcelona, quan les pitjors notícies començaven a confirmar-se, les persones que eren a l'epicentre, malgrat la por i la terrible sensació d'inseguretat individual i col·lectiva, van mantenir prou serenitat per començar a ajudar les víctimes, en uns casos, i en d'altres per seguir les indicacions i instruccions que, per a la seva seguretat, donaven les forces de seguretat i els diferents serveis d'emergències. Cal recordar que en el primer moment hi havia una gran quantitat d'atropellats dispersats a la Rambla, al llarg dels gairebé cinc-cents metres que va recórrer la furgoneta amb què es va perpetrar l'atemptat.

Moltes de les persones que es trobaven a la Rambla i la rodalia en el moment de l'atemptat van quedar confinades en establiments oberts al públic, restaurants, botigues, bars i cafeteries. La col·laboració dels propietaris i responsables d'aquests establiments va ser encomiable en tot moment i les tasques dels serveis d'emergència i de les forces de seguretat van facilitar la resposta primera a les conseqüències de l'atemptat.

L'activació dels dispositius policials per a trobar els possibles autors de l'atemptat de Barcelona va comportar també un immens caos circulatori que els conductors i els ciutadans directament afectats van suportar amb calma, encara que amb el temor provocat per la gravetat de l'atemptat i el desconeixement precís del que passava a la ciutat.

La successió de notícies i els esdeveniments posteriors al primer atemptat van generar una sensació d'inseguretat però també d'incredulitat davant el que estava succeint. Quan la matinada del 18 d'agost es va produir l'atemptat a Cambrils es va confirmar la pitjor de les hipòtesis, que es tractava d'una sèrie d'atemptats perpetrats per uns joves que integraven un grup terrorista del qual encara no es coneixia l'extensió i les capacitats operatives reals. A Cambrils es van viure diverses hores d'angoixa fins que es va poder constatar que la cèl·lula terrorista que havia atemptat al passeig marítim havia estat abatuda per les forces de seguretat i que no hi havia cap altra amenaça activa.

Durant les jornades següents la societat catalana va ser capaç de moderar les reaccions als atemptats i va mantenir una posició serena i sense reaccions xenòfobes o islamòfobes. Les primeres mostres de solidaritat amb les víctimes i de rebuig als atemptats van ser molt transversals i van acollir amb normalitat la presència de persones de la comunitat musulmana, que en cap cas va ser culpabilitzada de l'atemptat. Els musulmans catalans, en la seva immensa majoria, van quedar tan colpits pels atemptats com la resta dels catalans.

El 26 d'agost de 2017 es va celebrar una manifestació multitudinària a Barcelona, de rebuig als atemptats. Tot i que la immensa majoria dels participants ho van fer de bona fe i per mostrar la seva solidaritat envers les víctimes i el rebuig al totalitarisme terrorista, la manifestació va ser utilitzada per diverses entitats separatistes, amb la col·laboració de partits i responsables polítics, per a atacar les més altes institucions de l'Estat, amb insults al Cap de l'Estat i al president del Govern d'Espanya, entre d'altres. Aquesta actitud sectària d'una part dels manifestants mereix el rebuig i la condemna de tots els demòcrates i contrasta amb les actituds cíviques i democràtiques viscudes a altres manifestacions de rebuig del terrorisme a Barcelona mateix amb motiu d'altres atemptats, a altres ciutats europees amb motiu de greus atemptats perpetrats per l'autoanomenat Estat Islàmic i fins i tot a Cambrils, on la manifestació de rebuig dels atemptats del 17 i el 18 d'octubre es va desenvolupar amb una normalitat absoluta, sense cap tipus d'actitud sectària.

Però els gravíssims atemptats de Barcelona i Cambrils van arribar en un moment en què l'estratègia separatista del Govern de la Generalitat i dels partits i les associacions satèl·lits que li donen suport era acabar de trencar, sí o sí, l'ordenament democràtic i qualsevol ocasió s'aprofitava per a atacar la convivència. A hores d'ara encara no han demanat perdó.

5. L'actuació dels serveis d'emergència i de les forces de seguretat in situ

La capacitat de reacció de les forces i cossos de seguretat, des del primer moment, va ser molt meritòria. Cal agrair públicament la resposta professional i immediata dels agents de la Guàrdia Urbana de Barcelona, dels Mossos d'Esquadra, dels treballadors de seguretat privada dels establiments de la zona de la Rambla, del personal d'emergències mèdiques i de totes les persones que, de manera immediata, van col·laborar en minimitzar els gravíssims efectes de l'atemptat. El mateix val a dir respecte de l'atemptat de Cambrils, en què la col·laboració de la Policia Local i els Mossos d'Esquadra va ser ràpida i fluida, com ho era a tot Catalunya, ja que tan bon punt es va determinar que els esdeveniments de la Rambla a mitja tarda del dijous 17 d'agost no eren cap accident sinó que el que s'havia produït era un atemptat massiu fent servir una furgoneta com a arma homicida, el Cos de Mossos d'Esquadra i les policies locals de Catalunya es van mobilitzar i van activar els protocols de col·laboració entre elles i amb la Guàrdia Civil i la Policia Nacional.

Cal destacar que la Guàrdia Urbana de Barcelona va tenir una molt bona resposta no només per la professionalitat i entrega dels agents que van participar *in situ* en l'atenció a les víctimes de l'atemptat de la Rambla, sinó també perquè en el si del cos de policia de l'Ajuntament de Barcelona s'havien organitzat i desenvolupat accions formatives específiques per a actuar i gestionar davant de situacions d'emergència derivades d'atacs d'aquestes característiques que, d'altra banda, s'havien produït en altres ciutats europees amb anterioritat. Aquesta capacitació prèvia va ser també determinant en la qualitat de la resposta.

Mereix especial menció l'excel·lent resposta del Servei d'Emergències Mèdiques. La gravetat de l'amenaça d'atemptats amb moltes víctimes, que ha estat present d'una manera continuada des dels atemptats del corredor de l'Henares a Madrid (11/03/2004), com s'ha vist posteriorment en ciutats com Londres (07/07/2005), Boston (15/04/2013), Paris (13-14/11/2015) o Niça (14/07/2016), ha fet que els serveis de protecció civil i d'emergències mèdiques i les forces i cossos de seguretat hagin treballat en planificar i millorar la capacitat de resposta i la coordinació de tots els serveis, des del punt de vista operatiu i fins i tot institucional. Aquesta planificació i el procés de millora de les capacitats de resposta, amb les conseqüents accions formatives impartides d'una manera continuada als operadors dels serveis, van ser determinants en la qualitat de la resposta.

Els mateixos serveis d'emergències mèdiques, de protecció civil i les forces i cossos de seguretat, estan fent una anàlisi continuada de l'evolució i les implicacions de les amenaces, amb el necessari esperit crític, a fi de millorar les seves capacitats i assegurar una resposta ràpida, adequada i eficaç en aquestes situacions crítiques amb múltiples víctimes que, malauradament, es poden produir novament en qualsevol moment i a qualsevol indret.

6. L'actuació de les forces i cossos de seguretat

A més de la resposta immediata en els escenaris dels atemptats, totes les forces i cossos de seguretat amb presència a Catalunya es van mobilitzar per a minimitzar els efectes dels atemptats, per a trobar-ne els autors i els possibles col·laboradors i per a col·laborar amb la Justícia. Tot i que hi ha hagut alguna informació periodística que ha parlat de descoordinació i fins i tot de manca de col·laboració entre les forces i cossos de seguretat que han participat en les investigacions dels atemptats, s'ha de dir que en el Centre de Coordinació hi van estar presents, juntament amb els Mossos d'Esquadra, la Policia Nacional i la Guàrdia Civil.

Els responsables policials que han passat per la comissió, i fins i tot el que aleshores era secretari d'Estat de Seguretat del Ministeri de l'Interior, s'han mostrat satisfets amb la col·laboració entre els diferents cossos que han participat en les investigacions dels atemptats i en la persecució dels culpables. Però en els moments immediats als atemptats, en els dies i les setmanes subsegüents i encara avui, s'ha donat pàbul a teories conspiratòries que no tenen ni cap ni peus. Aquestes teories han estat encoratjades des de l'àmbit separatista, fins i tot per part del Govern de la Generalitat, que ha continuat després dels atemptats amb una estratègia tòxica de culpabilitzar l'Estat.

La teoria més recurrent, que fins i tot impregnava la mateixa proposta de resolució de creació d'aquesta comissió, és la del suposat vincle del creador de la cèl·lula terrorista, el que va ser imam a Ripoll, amb el Centre Nacional d'Intel·ligència (CNI). Aquesta teoria va impulsar també la sol·licitud d'Esquerra Republicana d'una comissió d'investigació al Congrés dels Diputats sobre aquest suposat vincle del que va ser imam a Ripoll amb el CNI, sense entrar en qualsevol altra qüestió relacionada amb els atemptats.

La realitat, reconeguda també per comandaments dels Mossos d'Esquadra que han passat per la comissió, és que aquest suposat vincle, com va explicar oportunament el que va ser director del CNI al mateix Congrés dels Diputats, no va anar

més enllà que la investigació que habitualment es fa amb individus que han estat en contacte amb elements radicalitzats. Dir i mantenir que l'imam estava a sou del CNI és, senzillament, fals.

Una altra de les qüestions recurrents en relació amb aquests atemptats és que s'haurien pogut fins i tot evitar si els Mossos d'Esquadra haguessin estat en el Centre d'Intel·ligència contra el Terrorisme i el Crim Organitzat (CITCO). La realitat és que molt abans dels atemptats el Cos de Mossos d'Esquadra ha estat present, de manera continuada, en les reunions de la mesa d'avaluació de l'amenaça, instrument de què disposa el CITCO per coordinar els diferents cossos policials i valorar l'abast real de les amenaces. També és una realitat que el 10 de juliol de 2017, cinc setmanes abans dels atemptats, es va reunir la Junta de Seguretat de Catalunya i es va tancar l'acord d'integració completa dels Mossos d'Esquadra en el si del CITCO.

El mateix dia de l'atemptat a la Rambla de Barcelona, el 17 d'agost de 2017, un alt comandament del Cos de Mossos d'Esquadra va participar en la reunió tinguda al CITCO per a avaluar l'amenaça terrorista. Aquest comandament va ser sorprès pel primer dels atemptats, el de Barcelona, al tren AVE de retorn de Madrid després d'aquesta reunió.

Tots els comandaments dels Mossos d'Esquadra que han estat preguntats al respecte han negat que hi hagués cap tipus de descoordinació o desinformació respecte a l'amenaça terrorista abans o després dels atemptats. Sempre s'ha reconegut que hi ha hagut mecanismes d'informació i de coordinació suficients i continuadament actius.

La distribució de tasques policials en la investigació dels atemptats ha estat feta pel jutge instructor de l'Audiència Nacional, que ha tingut al seu càrrec aquesta responsabilitat. La decisió judicial d'encomanar als Mossos d'Esquadra el gruix de les investigacions a Espanya i que la Policia Nacional i la Guàrdia Civil fessin les investigacions necessàries a l'estranger ha estat plenament acceptada pels responsables policials i no ha tingut cap repercussió en la investigació del cas.

Ben segur que tot és millorable i els mateixos cossos policials deuen haver fet una anàlisi exhaustiva dels mecanismes i els protocols de col·laboració. Però aquesta qüestió, la possible racionalització, millora de la coordinació i fins i tot la possibilitat d'un comandament únic dels cossos policials en situacions com la derivada dels atemptats del 17 i 18 d'agost del 2017 a Barcelona i Cambrils, desborda les competències d'aquest Parlament i haurien de formar part d'un debat a fons sobre l'actual model policial a Espanya que, en qualsevol cas, pertocaria al Congrés dels Diputats.

7. L'impacte dels atemptats en la convivència i la interculturalitat

Tot i que la resposta de la societat catalana als atemptats va ser, en línies generals, de caire positiu, no podem deixar de banda que la gravetat de les conseqüències dels esdeveniments de l'agost del 2017 ha tingut impacte sobre la convivència, l'acceptació de les diferents cultures i la integració o sentiment de pertinença, especialment envers de la comunitat d'origen musulmà, practiquin o no la seva religió.

No podem dir de cap manera que la societat catalana, com el conjunt de la societat espanyola, estigui impregnada i dominada per un sentiment racista i xenòfob. La nostra societat és, per regla general, integradora i acull amb naturalitat persones i col·lectius d'altres races, religions i cultures. Però tampoc podem deixar de banda que els atemptats i les amenaces de grups terroristes internacionals, que fan servir una radicalització pseudoreligiosa per a captar «soldats» i atemptar als nostres pobles i ciutats, han fet créixer un sentiment xenòfob, de por al diferent, que, tot i que continua essent molt minoritari, sempre l'hem de veure amb preocupació.

En aquest sentit, el mateix municipi de Ripoll, bressol del gruix dels terroristes que van cometre els atemptats, s'ha vist afectat per aquest creixement del sentiment xenòfob basat en la por al diferent. Aquest creixement de la xenofòbia s'ha fet patent a les eleccions municipals del maig de 2019, en què dues formacions ultradretanes de

caire racista i identitari han obtingut l'11,5% dels vots, quatre vegades més que a les eleccions del 2015.

Un municipi que ha quedat fortament impactat pels atemptats de l'agost de 2017, que van provocar desconfiança i fins i tot fractura amb la comunitat musulmana, però que ha volgut treballar per a aconseguir una convivència social i intercultural més forta. En aquest sentit, des de l'Ajuntament s'ha impulsat un nou pla de convivència, amb un seguit d'accions adreçades a millorar el model d'integració de les comunitats d'origen estranger, entre les quals la predominant a Ripoll és la d'origen magrebí i religió musulmana.

El mateix Consorci de Benestar Social del Ripollès ha arribat a la conclusió que el model d'integració que es feia servir a Ripoll «havia fet aigües», perquè no havia estat capaç d'avaluar correctament la integració ni disposava d'eines adients per a detectar la radicalització en els col·lectius d'immigrants, especialment en els de segona i tercera generació. Aquesta constatació, la realitat que no s'han definit metodologies adequades per a prevenir i detectar la radicalització, especialment dels joves, és un dels grans reptes que hem d'enfrontar per a aconseguir un veritable espai de convivència i un sentiment de pertinença que eviti l'aparició de cèl·lules radicalitzades que esdevinguin grups terroristes.

Aquesta és una tasca multidisciplinar que han de dur a terme les diferents administracions públiques de l'Estat, la central, l'autonòmica i la local, amb la participació i la col·laboració de l'acadèmia, de les entitats socials i dels membres més significatius de les comunitats afectades. Una tasca que ha de tenir com a principal referent els valors democràtics de llibertat, justícia, igualtat i solidaritat. Valors essencials que són imprescindibles per a aconseguir un veritable sentiment de pertinença a una societat democràticament consolidada.

2. Recomanacions i propostes de millora

8. L'estratègia per a aconseguir el triomf de la democràcia

Quan parlem de terrorisme, el primer que ens ve al cap és que, des de 2015, estem en alerta 4 sobre 5. És a dir, que hi ha un risc força elevat que qualsevol dia, en qualsevol moment, a qualsevol lloc, hi hagi un atemptat. Dins d'aquest risc, la principal amenaça és la de qualsevol dels moviments terroristes totalitaris que fan una crida suposadament religiosa. Qualsevol que tingui present aquest risc ens parlarà d'Estat Islàmic, del Daeix, com a principal actor de l'amenaça. I ben segur que és així.

S'ha de treballar en la prevenció, en la coordinació i en la millora contínua de les polítiques de seguretat. És cert. Però el problema de la radicalització i de la violència terrorista als nostres pobles i ciutats no es resoldrà només amb una política de seguretat. Hem de millorar la seguretat? Sí. N'hi haurà prou amb això? Molt probablement, no.

Com s'ha vist reiteradament, l'aparent integració a la societat no és garantia que no hi hagi radicalització i terrorisme. Això és així perquè individus o grups que, en aparença, estan integrats no s'acaben d'identificar amb la societat amb la qual conviuen. Aquests individus susceptibles de radicalització ho són, sobretot, perquè no acaben de tenir definit un sentit de pertinença i no veuen com a seus els valors que l'ordenament democràtic propugna i defensa. Sovint és així perquè hi ha algú radicalitzat i amb intenció de radicalitzar-ne d'altres i combatre amb violència els valors democràtics de la nostra societat.

Sabem prou que és molt difícil detectar la radicalització. Però una societat democràticament madura ha de fer valdre els valors democràtics: la justícia, la igualtat, la solidaritat, la no discriminació, el pluralisme ideològic, el rebuig al racisme i a la xenofòbia. I ho ha de fer amb ple convenciment que aquests valors són els que poden aconseguir un veritable espai de convivència i un sentiment de pertinença plena a la societat. Uns valors que hem de defensar i exigir també a qualsevol individu o grup

que formi o vulgui formar part de la nostra societat. Respectant creences, sí, però exigint un respecte absolut a les regles del joc democràtic i a les creences de tothom.

Contra el relat de la radicalització cal construir un relat que refermi els valors democràtics de la nostra societat. És una tasca col·lectiva, en la qual s'han d'implicar tots els nivells de les administracions públiques però també el món acadèmic i el teixit associatiu dels nostres pobles i ciutats. Sense un ferm compromís en el reforçament dels valors democràtics compartits mai no tindrem garantia d'evitar la radicalització i l'aparició de nous individus o grups que es radicalitzin i optin per la pràctica de la violència terrorista.

Les administracions públiques, amb la col·laboració i la participació del món acadèmic, han de revisar i millorar els protocols d'actuació, incloent-hi els indicadors que permetin als més pròxims, als familiars i els amics dels individus susceptibles de radicalització, detectar de la manera més precoç possible qualsevol canvi o indici que pugui fer pensar que s'està produint un procés de radicalització en qualsevol de les seves fases.

Ha de ser una actuació decidida, plenament proactiva i en contínua revisió. Una estratègia compartida i amb la participació activa de tots els nivells de les administracions públiques, amb la col·laboració d'especialistes del món acadèmic, amb representants del teixit associatiu, amb el convenciment que és la millor via per a reduir i minimitzar els factors de risc que poden alimentar i afavorir la radicalització i el trànsit cap el terrorisme totalitari. Una estratègia que necessàriament ha d'enfortir els valors essencials de la democràcia i que ha de combatre eficaçment els factors socials que fan difícil, si no impossible, el sentiment de pertinença a una societat oberta i democràtica. Una estratègia que ha d'evitar qualsevol tipus d'exclusió social, que ha d'impedir la discriminació, que ha d'eliminar amb el racisme i la xenofòbia.

No és senzill. No és gens fàcil. Caldrà esmerçar-hi recursos. Però aquest ha de ser el camí. Només per aquesta via podem lluitar eficaçment per a reduir el risc i per a evitar que la radicalització cap el totalitarisme i la pràctica indiscriminada del terrorisme es continuï produint fins i tot en el si de comunitats en què semblava impossible.

PROPOSTES DE CONCLUSIONS PRESENTADES PEL GRUP PARLAMENTARI REPUBLICÀ (REG. 58634)

A la Mesa de la Comissió d'Investigació sobre els Atemptats del 17 i el 18 d'Agost de 2017

Anna Caula i Paretas, portaveu del Grup Parlamentari Republicà, membre de la Comissió d'Investigació sobre els Atemptats del 17 i el 18 d'Agost de 2017, presenta, d'acord amb el que estableix l'article 67.6 del Reglament del Parlament, les propostes de conclusions següents per tal que, una vegada debatudes a la Comissió d'Investigació sobre els Atemptats del 17 i el 18 d'Agost de 2017, siguin incloses en el dictamen que ha d'ésser debatut pel Ple del Parlament.

1. Consideracions prèvies

A. Motivació inicial

El 17 i 18 d'agost de 2017 passaran a la història del nostre país perquè van comportar els primers atemptats terroristes d'arrel islàmica perpetrats a Catalunya.

Aquesta comissió es va constituir amb l'objectiu de posar llum sobre els fets succeïts a Barcelona i Cambrils, però també a Ripoll i Alcanar des de principis de 2017.

B. Handicap del plantejament inicial

Alguns experts han focalitzat la seva anàlisi en els membres del col·lectiu àrab en general i el marroquí en concret. Aquest fet s'ha produït en part perquè no es va orientar adequadament el contingut de les seves compareixences. Amb la perspectiva de gairebé dos anys de treballs de la comissió estem en disposició d'afirmar que

apostar per un enfocament tan parcial no optimitza la utilitat d'aquesta. Per això i sense perdre de vista la vàlua de les aportacions dels compareixents, cal tenir clar que l'amenaça de l'extremisme violent transcendeix comunitats, confessions religioses i orígens, per la qual cosa els aprenentatges que en sorgeixen i les accions sobre les polítiques públiques que se'n promoguin, han de superar aquesta mancança.

C. Consideracions etimològiques

En qualsevol aproximació teòrica els termes són molt importants perquè condicionen la interpretació dels fenòmens. Aquesta aproximació etimològica ens pot permetre evitar assumpcions indirectes les quals finalment descobrim que també contribueixen a alimentar dinàmiques contraproduents.

L'ús de termes erronis és part del problema perquè contribueix a la construcció del marc mental que precisament pretenem evitar. No podem donar per fet que el conjunt de la societat, o si més no una part important, entén les diferències entre les interpretacions de l'Islam, que coneix l'origen polític del conflicte, que té la capacitat de segmentar i no generalitzar les conductes.

En aquest sentit, la professora emèrita d'estudis àrabs i islàmics de la Universitat de Barcelona, Dolors Bramon, compareixent a la comissió, en les seves recomanacions proposava aparcar el terme *gihad* perquè afirmava que no reflecteix el significat real de la paraula. Deia la professora emèrita Bramon: «Gihad és l'esforç per ser cada dia millor persona, que es torna obligació religiosa per a tots els musulmans. També és el combat contra l'enemic de l'Islam amb unes condicions determinades que no es compleixen en l'acció terrorista», per reblar finalment amb: «hem d'abandonar l'ús del terme *gihadisme*».

Per la seva banda, els coordinadors del màster en Comunicació de Conflictes Armats, Pau i Moviments Socials de la Universitat Autònoma de Barcelona, Xavier Giró Martí i Antoni Castel apostaven també per combatre la caracterització dels col·lectius, la generalització, la inducció dels fenòmens i l'etnificació delictiva. Per a Giró i Castel, parlar en termes de»terrorisme» converteix els seu actes en irracionals, obviant que al darrere hi ha una motivació política. El terme terrorisme està massa connotat d'aquesta interpretació.

També el doctor en seguretat internacional, professor de terrorisme i antiterrorisme de la Universitat de Barcelona i especialista en radicalització terrorista, Mario Toboso, afirmava que «hem de fer una aproximació molt més escèptica i neutra, parlar de conceptes, doncs, que no tinguin aquesta càrrega d'èpica, com quan parlem de llop solitari, o de dramatisme quan parlem de terroristes kamikazes».

Cal evitar l'ús del singular en l'expressió «extremisme violent», ja que n'hi ha de moltes classes i l'ús del singular ens acaba remetent a un únic tipus d'extremisme violent, el relacionat amb l'Islam.

Pel que fa a la utilització del verb «abatre», cal tenir present que de forma inconscient evoca una terminologia vinculada amb el món de la cacera i, per tant, indirectament deshumanitza l'objectiu. En lloc seu alguns experts proposen el verb «neutralitzar».

Hem de treballar per a garantir que la raó guanyi la partida a l'emocionalitat i això és responsabilitat de tots els àmbits de la societat, també del periodisme, amb l'Administració pública i les institucions al capdavant. No podem caure en una determinada utilització del llenguatge periodístic i polític, un determinat lèxic, que promou la identificació de conductes reprovables amb col·lectius, que els criminalitza des d'un mecanisme tan bàsic com la generalització.

D. El repte de la radicalització

La principal reflexió que sorgeix de l'anàlisi conjunta de les intervencions dels compareixents a la comissió és que el país ha d'afrontar el repte de la radicalització dels extremismes violents des d'una perspectiva fonamentalment socioeducativa, transcendint els enfocaments clàssics.

Segons el Doctor Toboso, «en aquest procés, entre esglaó i esglaó, per l'ascensió d'aquest patró de radicalització, hi ha períodes de dubte, d'ambivalència, de dissonància cognitiva. És aquest espai el que poden omplir les narratives alternatives per tal de tornar a desfer ideològicament i crear dics de contenció ideològics per tal que no progressi dins d'aquest patró, també cal promoure la mentoria social, per fer més fàcil que l'entorn familiar i social sàpiga identificar i reconduir conductes de radicalització, més enllà de l'acció policial».

Majoritàriament, els experts han conclòs que la resposta de la seguretat és l'expressió de les mancances preventives del mateix sistema. Per tant, el trànsit de les polítiques reactives a les preventives passa per socialitzar les polítiques de seguretat enlloc de promoure el reassegurament de l'entorn social. Desobeint aquestes recomanacions, ens podem convertir en part del problema i no pas en la solució.

E. La quotidianitat com a element clau

És incòmode descobrir que l'agent radicalitzador més efectiu és la quotidianitat. Elements d'aquesta esdevenen clau en aquest procés: el nostre comportament inconscient dictant la naturalesa de les relacions laborals, veïnals i personals, el llenguatge a peu de carrer i als mitjans de comunicació, les polítiques públiques en matèria de llibertat religiosa i de centres de culte, la segregació indirecta als centres educatius, la precarització laboral, entre d'altres, provoquen un impacte en els nostres conciutadans accentuant la percepció que l'exercici de drets fonamentals a Catalunya és asimètric.

Les reflexions del representant de l'Espai Antiracista de Salt i Girona, Mostafa Shaimi, davant de la comissió van ser especialment colpidores i reflecteixen una realitat, com dèiem, incòmoda, però que cal afrontar. «A Catalunya hi ha diferència en el dret, i la negació del dret a la diferència; però també hi ha negació del dret a la indiferència (que els altres em percebin com a normal i no em prestin una atenció especial. Existeix un racisme estructural. El racisme és una matriu organitzadora, és un eix vertebrador de la nostra societat, la catalana. Cal que ho acceptem. Entre d'altres conductes hi ha l'expulsió del paisatge urbà de les identitats minoritàries.»

Prendre consciència d'aquest fet suposa afrontar el repte de repensar profundament les estructures de l'estat del benestar, i de la salvaguarda de drets fonamentals, més que no pas de plantejar un escenari d'intensificació de les polítiques de seguretat pública.

F. Superar el concepte clàssic de seguretat per avançar cap a la seguretat humana

Cal una reformulació sincera del concepte clàssic de seguretat pública per a avançar cap a la seguretat humana, entesa aquesta com la salvaguarda dels drets fonamentals per mitjà d'uns serveis públics de qualitat i accés universal implementant una economia pròspera que garanteixi la igualtat d'oportunitats i que, alhora, acompanyi els col·lectius més vulnerables. En resum, enfortint un estat del benestar que garanteixi la inclusió real.

En aquest repte cal posar la transformació social al servei de les persones apoderant la ciutadania organitzada i posant els serveis públics, en especial el sistema educatiu, a disposició dels actors de tots els àmbits que estiguin disposats a afrontar aquesta transformació de fons i no només de forma.

La por s'alimenta de les desigualtats i l'autoritarisme; el repte de la radicalització violenta, per tant, s'ha d'encarar sobre la base dels drets civils i polítics i utilitzant la millor eina de la que disposem: la justícia social.

Seguir amb la tradició, inequívocament integradora, del catalanisme cultural implica, necessàriament, la participació en aquest procés d'un ampli ventall de sensibilitats socials, culturals i polítiques, també de ciutadans i ciutadanes amb orígens, punts de partida i sentiments de pertinença molt diversos, actualitzant aquesta tradició per incorporar-la a la complexitat constitutiva de les societats modernes del segle xxi.

2. Descripció dels fets i les conseqüències

A. Els atemptats del 17 i 18 d'agost: explosió de la casa d'Alcanar i atemptats a Barcelona i Cambrils

El 16 d'agost de 2017, poc abans de la mitjanit, una gran explosió va destruir una casa situada a Alcanar. Com a resultat de l'explosió, dos homes que es trobaven dins la casa van morir (entre ells l'Imam de Ripoll, Abdelbaki Es Satty, cap de la cèl·lula terrorista) i un tercer va resultar ferit i va ser traslladat a l'hospital de Tortosa.

En un primer moment, les autoritats, bombers i Mossos d'Esquadra, no van sospitar cap relació entre l'explosió i el terrorisme. De fet, la primera hipòtesi apuntava cap a una explosió de gas. La forta olor que desprenia la zona i la troballa de diverses bombones de butà semblaven refermar-ho. A mesura que anaven passant les hores i sobre la base dels materials i els documents que es van anar localitzant a la zona de l'explosió es va establir una segona hipòtesi que relacionava l'incident amb la deflagració d'un laboratori de drogues.

L'endemà, 17 d'agost, durant les tasques de desenrunament de la casa d'Alcanar, es va produir una segona explosió. Entre la runa es va localitzar un precursor de substàncies explosives, aigua oxigenada, pel que es va començar a plantejar la hipòtesi definitiva: es tractava d'un lloc on s'estaven sintetitzant explosius i preparant un atac presumiblement terrorista. De manera pràcticament simultània es va produir l'atac a la Rambla de Barcelona.

Es va establir específicament que la casa d'Alcanar era la base d'operacions d'una cèl·lula terrorista que estava produint explosius per a dur a terme un atac terrorista. Més concretament, es va determinar que el producte era el triperòxid de triacetona (TATP). El fet que aquest sigui utilitzat habitualment per l'organització terrorista transnacional Daeix, on rep la denominació 'la mare de Satan', va conduir a relacionar la cèl·lula amb aquesta grup terrorista.

La intenció dels terroristes era la de perpetrar un atemptat terrorista de grans dimensions a Barcelona. L'explosió de la casa d'Alcanar, amb la pèrdua de la base d'operacions i espai de fabricació dels explosius i amb la mort del líder de la cèl·lula, l'imam Es Satty, va precipitar que la resta d'integrants encara actius optessin per modificar els plans inicials havent d'improvisar una nova mecànica per als atemptats mitjançant l'ús de vehicles. Aquests atacs es van dur a terme el mateix dia 17 d'agost a Barcelona i unes hores més tard, a la mitjanit del 18 d'agost, a Cambrils.

El dijous 17 d'agost, a les 16: 50 h, una de les furgonetes de lloguer que van usar els terroristes en les tasques de preparació dels materials explosius va entrar a la part alta de la Rambla de Barcelona i va començar a envestir desenes de persones. El conductor (Younes Abouyaaqoub) va anar fent esses al llarg d'uns 550 metres a fi d'atropellar el nombre més alt de persones possible i finalment es va aturar a l'alçada de mitja Rambla, just a sobre del mosaic de Joan Miró. L'acció dels atropellaments a la Rambla va provocar la mort de 13 persones i hi va haver-hi més de 100 ferits de diverses nacionalitats.

Un cop aturada la furgoneta al mig de la Rambla, el conductor d'aquesta va fugir a peu de la zona tot travessant el mercat de la Boqueria.

Pocs minuts després de l'atac terrorista a la Rambla es va activar l'Operatiu Gàbia a Barcelona, amb el desplegament d'un fort dispositiu policial establert per a tallar les diferents entrades i sortides de la ciutat. Al mateix temps, també es va posar en marxa el dispositiu antiterrorista Cronos. Paral·lelament, per mitjà dels diferents canals de comunicació d'emergències oficials, es va demanar a la ciutadania que no sortís al carrer a la zona afectada pels atemptats i que els vianants es protegissin en portals i locals propers.

Aquests dispositius de control antiterrorista van causar un col·lapse de trànsit a la ciutat comtal que es va allargar fins a altes hores de la nit, atès que es verificava un per un qualsevol vehicle que intentés sortir de la ciutat.

Les estacions de Renfe de Plaça Catalunya i Passeig de Gràcia es van tancar i els trens no hi efectuaven parades. També es van tancar diverses estacions de metro, com les d'Universitat, Plaça Catalunya, Paral·lel, Drassanes i Passeig de Gràcia, i les línies de bus que travessen la zona. També es van tallar la ronda de Dalt i la ronda del Litoral, i es van realitzar controls a les principals sortides de la ciutat.

L'autor dels atropellaments a la Rambla es va adreçar cap a la part alta de la ciutat de Barcelona, on va robar un cotxe apunyalant-ne el conductor, que va resultar mort. Després, amb aquest mateix cotxe, va fugir i a l'avinguda Diagonal de Barcelona, davant de l'edifici del RACC, en un punt on el Cos de Mossos d'Esquadra tenia establert un control de pas del dispositiu Gàbia, va llançar el vehicle i va aconseguir travessar-lo a gran velocitat. El conductor va envestir dos agents dels Mossos d'Esquadra, que van disparar fins a 10 trets al vehicle, però aquest va aconseguir fugir. El conductor, en aquell moment encara sense identificar, va optar per aturar-se pocs quilòmetres més endavant, a Sant Just Desvern, davant mateix de l'edifici Walden, va abandonar el vehicle i va fugir.

Passada la mitjanit del 18 d'agost de 2017, els Mossos d'Esquadra van informar que hi havia un dispositiu policial en marxa a Cambrils i que la població havia de romandre a casa seva i evitar la difusió de rumors que poguessin interferir en l'operatiu policial. A les 1:30 hores de la nit, un Audi A3 negre va irrompre a gran velocitat al carrer Jaume I de Cambrils i va envestir un vehicle policial amb el logotip del Cos de Mossos d'Esquadra per, pocs metres després del control, acabar bolcant davant del Club Nàutic. Del cotxe van baixar cinc homes armats amb ganivets i una destral, i dotats amb cinturons que simulaven explosius. Van intentar agredir la patrulla del Cos de Mossos d'Esquadra i van atacar alguns vianants, una persona va resultar-ne morta i unes altres ferides. Després, un sol agent dels Mossos d'Esquadra va aconseguir neutralitzar a trets quatre dels terroristes. El cinquè atacant va fugir a peu per l'avinguda de la Diputació cap al Passeig Marítim de Cambrils per, finalment, un centenar de metres després, també ser neutralitzat per un altre agent.

L'autor material de l'atropellament a la Rambla de Barcelona del 17 d'agost, després d'escapar-se del control policial a l'avinguda Diagonal, va estar en situació de recerca i detenció durant 4 dies fins que els Mossos d'Esquadra el van neutralitzar el dilluns 21 d'agost, en una zona de vinyes de Subirats (Alt Penedès). Younes Abouyaaqoub s'havia convertit en l'home més buscat del país; la crida a la col·laboració ciutadana va funcionar i els Mossos d'Esquadra van trobar Abouyaaqoub després que alguns testimonis van informar de la seva presència a la zona de Subirats; portava un cinturó d'explosius simulat i va cridar «Al·là és gran!» abans de ser neutralitzat pels trets de la policia.

B. Els cossos de seguretat davant l'amenaça de l'extremisme

B.1 Llums i ombres en les compareixences en matèria de seguretat

En el procés de constitució d'aquesta comissió es va veure molt clar que el testimoni tècnic dels cossos de seguretat amb competències al territori de Catalunya era molt important per a entendre l'evolució dels atemptats de Barcelona i Cambrils, i també el dels seus caps operatius i polítics.

La proposta de compareixences incloïa membres del Cos de Mossos d'Esquadra, de la Guàrdia Urbana de Barcelona i de la Policia Local de Cambrils, del Cos Nacional de Policia (CNP), del Cos de Guàrdia Civil (GC), del Centre Nacional d'Intelligència (CNI) i els càrrecs polítics responsables de les competències en matèria de seguretat i intel·ligència del Govern de Catalunya i del Govern espanyol.

Els testimonis de tots aquests actors de la seguretat pública havien de ser fonamentals per a aclarir els fets i definir una proposta que permetés superar les mancances del model vigent.

Aquesta comissió va rebre amb sorpresa la incompareixença dels membres dels cossos de seguretat de l'Estat espanyol, dels seus caps operatius i de tots els càrrecs

polítics convocats amb una sola excepció: l'exsecretari d'Estat per a la Seguretat del Govern Espanyol, el senyor José Antonio Nieto. Aquesta comissió vol agrair l'acte de responsabilitat política que va suposar la seva compareixença.

Aquestes incompareixences no només han deixat massa incògnites sobre aspectes fonamentals de la investigació, sinó que fins i tot les han alimentat.

Algunes d'aquestes incògnites són realment pertorbadores i s'han vist reforçades pel testimoni d'alguns compareixents.

Quin era el vincle de l'imam Abdelbaki Es Satty amb el CNI?

Per què el Cos Nacional de Policia va visitar fins a 3 vegades l'oratori de Ripoll abans dels atacs?

Per què els responsables de l'oratori de Ripoll mai no van rebre resposta del Cos Nacional de Policia a la seva sol·licitud d'informació sobre el llavors candidat a Imam?

Aquesta comissió ha sabut que tots els cossos de seguretat gestionen habitualment informacions relatives a amenaces vinculades amb l'extremisme violent i que en la majoria de casos el resultat de la investigació conclou que no tenen veracitat. Tanmateix, obrir dubtes sobre assumptes tan sensibles no encaixa amb el concepte de servei públic associat a la gestió política. Com dèiem aquestes qüestions, ara per ara, no tenen resposta sobre la base de les informacions que ha aconseguit recopilar aquesta comissió i, malgrat tot, és responsabilitat del Govern de Catalunya continuar treballant per a respondre-les.

B.2 Els òrgans d'informació i coordinació interpolicial

En el marc europeu existeixen estructures de col·laboració entre els diferents cossos de seguretat dels estats membres que pretenen garantir que les dades d'intel·ligència que generen cadascun d'aquests cossos es puguin compartir, en especial en matèria d'extremisme violent. Un d'aquests òrgans a nivell europeu és l'Europol. La correspondència a nivell de l'Estat espanyol és el Centre d'Intel·ligència contra el Terrorisme i el Crim Organitzat (CITCO), i al seu torn la Junta de Seguretat de Catalunya exerceix també algunes d'aquestes funcions al territori català.

El Cos de Mossos d'Esquadra, com a policia integral de Catalunya, té competències en la protecció de la seguretat ciutadana i, per tant, en la lluita contra el terrorisme, i vol liderar la resposta policial a l'amenaça de l'extremisme violent. Treballa coordinadament amb les policies locals de Catalunya i amb els altres cossos policials. A més, la seva estratègia de seguretat s'emmarca en el Pla d'acció de la Unió Europea per la lluita contra el terrorisme i les seves diferents manifestacions. La incorporació al CITCO resulta decisiva i és molt important. Aquesta coordinació i cooperació amb la resta de forces policials de la UE és essencial per a una resposta a l'alçada de l'amenaça, per aquest motiu també és important ser membre d'Europol.

Abans dels atemptats terroristes del 17 d'Agost el Cos de Mossos d'Esquadra no formava part del CITCO i d'Europol. A més, poques setmanes abans dels atemptats es va reunir la Junta de Seguretat de Catalunya, després de 8 anys sense convocar-se.

B.3 Polítiques de seguretat davant de l'extremisme violent a Catalunya. El Cos de Mossos d'Esquadra i les policies locals

B.3.1 Formació policial abans dels atemptats

Abans dels atemptats a Barcelona i Cambrils, Catalunya ja es trobava en situació d'amenaça terrorista nivell 4 sobre 5.

La direcció del cos va optar perquè els Mossos d'Esquadra i les policies locals es formessin en gestió d'atemptats terroristes, especialment després dels atacs terroristes que van patir diferents ciutats de països de l'entorn de Catalunya, com Paris, Niça, Brussel·les o Londres.

B.3.2 Els dispositius Gàbia i Cronos

Els Mossos d'Esquadra van preparar diferents dispositius per a afrontar l'escenari d'un atemptat terrorista. Aquests dispositius són el Cronos i el Gàbia.

Cronos: S'anomena així l'operatiu policial dissenyat pel Cos de Mossos d'Esquadra que activa totes les unitats i especialitats de la policia catalana en cas d'atemptat terrorista. Aquest protocol afecta tot el cos i es va dissenyar arran dels atemptats islamistes a París el 2015. El dispositiu té dues línies d'actuació: una té l'objectiu de capturar els terroristes i l'altre el d'evitar rèpliques. Per aquesta segona línia d'actuació se situen policies en punts d'interès, especialment sensibles, per tot el territori català. El dispositiu Cronos canvia les condicions de treball dels agents activant tota la plantilla que no estigui de vacances i assignant-los torns de 12 hores per a dividir la plantilla en torn de dia i torn de nit. Aquesta activació s'aplica, com diem, a totes les unitats del Cos de Mossos d'Esquadra. Es va activar per primer i únic cop fins avui després de l'atemptat a la Rambla de Barcelona el 17 d'agost de 2017 i es va mantenir actiu fins al dia 22 del mateix mes.

Gàbia: L'objectiu del Gàbia és establir punts de tancament, planificats prèviament, per a evitar que els sospitosos fugin de la zona de l'atemptat o, fins i tot, altres atacants hi puguin entrar. Es pot activar el Gàbia a un municipi, a una o diverses comarques, a una o diverses regions o fins i tot a la totalitat de l'àmbit nacional. En el cas de Barcelona, en aquell moment es desconeixia qui eren i quants eren els atacants i per aquest fet és va establir el Gàbia al voltant de la ciutat.

B.3.3 Pla d'actuació contra l'extremisme violent (Proderai)

El programa Proderai, és el Procediment de Detecció de la Radicalització Islamista, té diferents eixos basats en la detecció de la radicalització. A banda del Cos de Mossos d'Esquadra, inclou les 214 policies locals, 13.000 agents de seguretat privada, els centres educatius i el sistema penitenciari. El programa preveu donar formació a unes 28.000 persones que treballen sobre el terreny i que d'aquesta manera estan preparades per detectar actituds sospitoses o situacions considerades de risc. El programa Proderai, pactat amb la majoria d'actors implicats, té diferents fases de detecció, per àmbits: als centres penitenciaris, a l'entorn de proximitat (serveis socials i Mossos d'Esquadra) i en la comunitat educativa. Els Mossos d'Esquadra també treballen en diferents fronts, un dels quals és el de la prevenció per mitjà de la supervisió de l'espai virtual per a informar, alertar i crear un contradiscurs que neutralitzi la propaganda extremista de caràcter violent.

C. El Govern de la Generalitat de Catalunya i els reptes de la radicalització

El Govern de la Generalitat havia emprès polítiques dirigides a la prevenció de la radicalització i els extremismes violents abans dels fatídics atemptats de Barcelona i Cambrils amb dos enfocaments per a abordar els fenòmens dels extremismes violents i els processos de radicalització: el de seguretat i el social.

El marc conceptual que sustenta aquesta doble perspectiva és el següent:

Hi ha unes ideologies que defensen el trencament de la cohesió social per mitjà de la delimitació d'un «nosaltres» excloent, és a dir, un «nosaltres» que deixa fora certs col·lectius per raó de la seva diversitat (de gènere, d'orientació sexual, cultural, religiosa, de procedència, ètnica, fenotípica...). Les identificarem, de manera conjunta, com a ideologies de l'odi.

Les ideologies de l'odi poden desenvolupar-se i expressar-se també per mitjà de la justificació i la pràctica de qualsevol forma de violència. Anomenarem extremismes violents aquestes expressions, que poden ser múltiples. En el nostre país, d'acord amb fonts policials, l'extremisme violent més rellevant és el de l'extrema dreta (islamòfoba, antisemita, xenòfoba, racista i contrària a la immigració). A més distància, apareix l'extremisme violent que utilitza l'Islam com a excusa i, de manera residual, l'anarquisme de praxi, l'antifeixisme violent o certs grups del comunisme revolucionari.

Anomenem procés de radicalització el procés que segueixen les persones que, des d'un punt de partida de simpatia o proximitat amb una d'aquestes ideologies,

transiten cap a l'opció de la pràctica de la violència com a mitjà per a l'assoliment dels seus objectius polítics.

Les propostes de les ideologies de l'odi apareixen d'una manera més o menys contínua en la nostra societat, ja siguin «generades» per conciutadans nostres, ja siguin «importades» des d'altres zones geogràfiques. Habitualment, els generadors o els transmissors d'aquestes propostes són cercles molt reduïts o persones de manera individual.

Perquè aquestes propostes es puguin desenvolupar i passar a l'actuació violenta, requereixen la formació de cercles més extensos de suport que es comprometin amb les accions violentes. Aquests cercles s'acostumen a crear al voltant dels «transmissors» i estan formats per conciutadans nostres.

Dins aquest marc conceptual, l'acció preventiva ha de tenir dues vessants complementàries. Contra els generadors o transmissors de les ideologies de l'odi, contra les organitzacions que els donen suport logístic, els financen o els donen cobertura, cal desenvolupar accions preventives des de l'àmbit de la seguretat, perquè es desarticulin aquestes organitzacions i les seves xarxes locals o internacionals.

Per a evitar que aquests generadors o transmissors de les ideologies de l'odi puguin constituir grups de suport més amplis, cal desenvolupar accions preventives des de l'àmbit social a fi que les persones de la nostra societat no assimilin aquestes propostes ideològiques violentes.

Des de la perspectiva de la seguretat, el Govern de Catalunya treballa des de fa molts anys contra els extremismes violents i, en concret, contra l'extremisme violent que utilitza l'Islam com a excusa. Una de les eines de prevenció i detecció que s'han desenvolupat són els coneguts com Proderae, primer en l'àmbit de les presons i l'execució penal, després en l'àmbit de la policia de proximitat i les policies locals i, finalment, en l'àmbit del sistema educatiu.

Des de la perspectiva social, hi ha antecedents d'un grup de treball iniciat en 2012 i liderat des de la Direcció General d'Afers Religiosos, amb un enfocament de prevenció i lluita contra el radicalisme «islàmic», que no va donar resultats i no va tenir continuïtat.

A partir de 2016, es reprèn el treball de prevenció des del Departament de Treball, Afers Socials i Famílies, que lidera un grup de treball amb participació d'altres unitats del Govern (Mossos d'Esquadra, presons, educació i afers religiosos). El primer resultat d'aquest treball és una jornada de reflexió que es va fer el 18 de novembre de 2016, amb participació d'experts nacionals i internacionals.

El model de prevenció social en el qual s'estava treballant distingia tres nivells de prevenció:

Prevenció primària, adreçada de manera general a tota la societat, amb l'objectiu de limitar els factors de risc. Bàsicament, la prevenció primària adopta la perspectiva de l'interculturalisme i proposa tot un seguit de polítiques públiques per la igualtat (de drets i d'oportunitats), pel reconeixement de la diversitat i la lluita contra la discriminació i per la interacció positiva.

Prevenció secundària, adreçada a les persones en situació de risc, que inclou els mecanismes de detecció, avaluació i intervenció corresponents.

Prevenció terciària, adreçada a les persones que ja han participat en accions o en grups d'extremisme violent, que inclou els mecanismes d'estímul per a la desvinculació d'aquests grups i els programes de desradicalització i reinserció social.

Relat de la tasca política del Govern de la Generalitat després dels atemptats en matèria de prevenció de la radicalització i els extremismes violents (pel que respecta a l'àmbit de la prevenció des de la perspectiva social).

La primera actuació del Govern en l'àmbit de la prevenció des de la perspectiva social després dels atemptats consisteix en una revisió a fons del Pla de Ciutadania i de les Migracions 2017-2020, que estava en el tràmit final d'aprovació, a fi d'incor-

porar mesures específiques en aquesta matèria, tant pel que fa a la prevenció general com a programes específics.

Fruit d'aquesta revisió es va afegir el programa 1.3.3., intervenció per a l'erradicació de l'extremisme violent i les ideologies de l'odi, que inclou mesures de prevenció, detecció i intervenció en aquest àmbit.

En segon lloc, el Govern ha dedicat una especial atenció a la situació social a Ripoll i a la comarca del Ripollès, amb una intervenció liderada pel Departament de Treball, Afers Socials i Famílies, que ha apostat per acompanyar les iniciatives locals orientades al reforç del coneixement mutu i la convivència, en el marc d'un nou model de convivència a Ripoll.

El nou model de convivència a Ripoll és un programa impulsat pel Consorci de Serveis Socials del Ripollès i l'Ajuntament de Ripoll i hi participen diversos departaments de la Generalitat. La Secretaria d'Igualtat, Migracions i Ciutadania (SIMC) ha estat al grup motor d'aquest projecte per mitjà del tècnic territorial de la SIMC a les comarques gironines. Així mateix, participen en la taula tècnica i de la taula política, juntament amb altres unitats de la Generalitat com l'Oficina d'Afers Religiosos o la Policia de Catalunya. Aquest projecte s'ha pogut realitzar gràcies a l'aportació de les tècniques de cohesió social que el Departament de Treball, Afers Socials i Famílies ha contractat per mitjà del contracte programa signat amb el consorci (passant d'una tècnica a mitja jornada l'any 2017 a dues tècniques a jornada completa l'any 2018-2019).

D'aquest projecte s'han desenvolupat accions concretes com ara:

– Formació per a professionals que treballen en l'àmbit comunitari des de la visió inclusiva.

– Formació a les escoles.

– Accions de sensibilització amb joves de la població per mitjà del Punt d'Informació Juvenil.

– Sessions de reflexió grupal entre diferents tècnics de l'Administració local.

Per altra banda, aquest any 2019 l'Escola d'Administració Pública i la Secretaria d'Igualtat, Migracions i Ciutadania han coorganitzat 3 projectes de recerca amb finançament europeu orientats a impulsar les eines per a reforçar el sentit de pertinença entre els fills i filles de la migració amb la finalitat de prevenir possibles brots de radicalisme. Entre aquestes iniciatives, la Universitat Autònoma de Barcelona ha fet un treball de camp específicament a la ciutat de Ripoll, entre d'altres, on han participat joves de la població.

De manera més general, la Secretaria d'Igualtat, Migracions i Ciutadania ha començat a desplegar les accions establertes a la planificació del Pla de Ciutadania i de les Migracions 2017-2020, en concret i en relació directa amb la prevenció de l'extremisme violent que pren l'Islam com a excusa, ha generat un producte de formació consistent en 2 sessions de 3 hores cadascuna, una orientada a donar suport als professionals de l'àmbit social a l'hora d'identificar la problemàtica i definir estratègies de prevenció, detecció i intervenció i una altra dedicada al coneixement dels processos que viuen els joves d'origen marroquí en relació amb la construcció del seu sentit de pertinença a la societat catalana. A hores d'ara, ja s'han fet 30 sessions de formació per tot el territori amb la participació de 780 professionals de l'àmbit social, bàsicament de les administracions locals.

Finalment, la Secretaria d'Igualtat, Migracions i Ciutadania ha obert, dins la convocatòria de subvencions ordinària del Departament de Treball, Afers Socials i Famílies, una nova línia específica per a finançar projectes de prevenció dels extremismes violents, a la qual s'han acollit 7 entitats que desplegaran aquests projectes entre 2019 i 2020.

Els eixos del Pla de Ciutadania i de les Migracions 2017-2020, que forma part de la tasca política del Govern de la Generalitat en matèria de nova ciutadania, són:

Eix 1. Interacció en una societat diversa i cohesionada

– Pacte Nacional per a la Interculturalitat Visibilitat de la diversitat cultural

– Xarxes antirumors i programa «Espais lliures de racisme»

– Prevenció social dels extremismes violents

– Oficina per la Igualtat de Tracte

– Lluita contra la violència masclista

Eix 2. Inclusió social de totes les persones amb independència del seu origen

– Millora de l'ocupabilitat de les persones d'origen migrant

– Lluita contra la irregularitat administrativa: suport a l'arrelament social (línia ACOL)

– Assessorament per al reconeixement de titulacions universitàries

– Acollida i formació de famílies en el sistema educatiu

– Lluita contra el fracàs escolar dels fills i filles de famílies d'origen migrant

– Programa «Instituts oberts»

– Alfabetització (Lletres x Tothom) i promoció de l'aprenentatge de la llengua catalana

– Lluita contra l'exclusió social de les persones d'origen migrant (treballadors temporers, tracta d'éssers humans i explotació sexual, joves i adolescents migrants sols)

Eix 3. Acollida i inclusió de les persones refugiades que arriben a Catalunya

– Ampliació del nombre de places a Catalunya del programa estatal d'acollida per a persones refugiades

– Programes de mentoria social per a persones refugiades i per a joves migrants sols

– Renda garantida de ciutadania accessible per a les persones refugiades

– Programa de beques a estudiants refugiats al Líban

Eix 4. Gestió integral de les polítiques de ciutadania i migracions

– Servei de Primera Acollida

– Expedició d'informes pel tràmit d'estrangeria

– Assessorament jurídic en matèria d'estrangeria

– Programa «Hola, famílies!» de suport al procés de reagrupament familiar

3. Conclusions - La transformació social com a eix d'un nou paradigma de seguretat:

A.1. El repte d'afrontar una transformació de fons

Aquesta comissió ha de promoure un procés de canvi estructural que sintetitzi les estratègies plantejades pels compareixents, experts i acadèmics reformant les polítiques que s'han demostrat inefectives o contraproduents, reforçant les que funcionen i són eficients i útils i assajant noves propostes.

La implementació de polítiques de Prevenció de l'Extremisme Violent (PEV) no es pot limitar al sistema educatiu, l'entorn penitenciari, els Proderae i l'acció dels cossos de seguretat, sinó que ha d'implicar a tots els actors de la societat. En aquest compromís cal crear meses de coordinació entre els diferents estaments públics, però també promoure dinàmiques participatives amb la societat civil i organitzada. (Bourekba)

En aquest sentit s'han de bastir més ponts de diàleg entre el món acadèmic, els experts del nostre país i els d'altres d'entorns propers, que poden aportar una visió crítica sobre la prevenció de l'extremisme violent, i els decisors polítics i les administracions públiques. (Bourekba, Soler)

Malgrat tot, aquest no és un projecte amb un horitzó de finalització establert. Com amb qualsevol altre procés, caldrà fixar procediments de revisió i avaluació que garanteixin la compatibilitat entre les mesures implementades i la realitat canviant de la nostra societat.

A.2 Un sol poble en la diversitat

Hi ha una clara dissonància de marcs mentals entre els mal anomenats col·lectius minoritaris i la resta de la societat catalana. Aquest fet té un impacte crític en la percepció dels primers que, de retruc, contamina la interacció entre uns i altres i finalment promou l'establiment de compartiments estancs d'interacció social.

La segregació és el brou de cultiu de dinàmiques tòxiques presents en entorns propers al nostre, com és el cas de França. Reforçant aquesta idea, el Síndic de greuges, Rafael Ribó, ho va expressar amb molta claredat i vehemència:»No volem *banlieues* a Catalunya.»

Sobre això el representant de l'Espai Antiracista de Salt i Girona, Mostafà Shaimi, va manifestar a la seva compareixença davant la comissió que «s'està generant el que es diu autocomunitarisme.[...] com en aquesta comunitat no hi tinc cabuda em tanco en la meva comunitat, que és imaginària, perquè en realitat no hi ha tantes coses en comú entre persones que venen de llocs molt diferents. El que els uneix és l'opressió, el racisme, la violència. Això fa comunitat, una de reaccionària. Com la societat rebutja la religió, el vel, l'origen, m'hi aferro com a reacció.»

A.3 Institucions i serveis públics

Si la primera línia de la interacció social és la quotidianitat, la segona és la prestació/recepció dels serveis públics. Els reptes que afrontem ens obliguen a plantejar una reforma integral de l'Administració pública, ambiciosa i de fons.

A banda de garantir l'estat del benestar, en primer lloc cal resoldre el fet que la diversitat etnològica present als carrers de Catalunya no està representada en les institucions i els serveis públics, però tampoc en els mitjans de comunicació. De la mateixa manera que emprenem mesures compensatòries per a pal·liar els efectes del masclisme haurem d'emprendre accions que millorin aquesta mancança en aquests espais.

En segon lloc cal abordar els dèficits d'identificació sociocultural dels funcionaris públics respecte als col·lectius vulnerables fent servir l'única eina que sabem que és realment efectiva, la formació.

Aquesta mesura és especialment urgent en els cossos funcionarials d'especial rellevància i incidència social. En general, els qui ofereixen atenció al públic, i específicament els qui treballen en l'entorn sociosanitari, l'educatiu i els encarregats de la seguretat pública. L'impacte de les seves actuacions en la vida de les persones és tan crític com la percepció potencial de rebuig que poden generar aquests en l'usuari.

La formació és clau per a cosir una fractura sociològica que lamina la construcció del sentiment de pertinença i incideix profundament en la identificació dels individus amb l'ens públic i la societat en general.

Ens deia Dolors Bramon, professora emèrita d'estudis àrabs i islàmics de la Universitat de Barcelona, que «l'educació requereix educar els educadors, i per això deseducar-los d'allò que no sigui adequat».

Afrontar aquest repte passa per aconseguir una resposta global del conjunt de la societat amb el lideratge de les administracions públiques.

La professora de ciències polítiques de la Universitat de Barcelona i ESADE i experta en seguretat Sonia Andolz va fer palès que calia «aprofitar la informació que, tot i ser-hi, en mans d'agents socials, centres educatius, centres d'investigació, etc., que en no està processada no té caràcter d'intel·ligència i, per tant, no pot produir cap resultat positiu». Resumint una idea bàsica: els organismes de l'Administració pública no poden operar com compartiments estancs.

El camí que emprenem, doncs, passa per entendre la riquesa de la diversitat i créixer sense estigmatitzar-la. Les polítiques públiques han de tenir una visió holística, han de treballar la transversalitat i han de promoure la integració del conjunt de la societat en el procés creatiu, han de ser el motor del canvi.

A.4 L'escola

El debat sobre el paper de l'escola en les polítiques PEV ha estat objecte de debat per a la majoria dels nostres veïns europeus. També ho és a Catalunya. La posada en marxa a principis de l'any 2016 del Pla de prevenció, detecció i intervenció de processos de radicalització islàmica (Proderai) suposava la formalització d'un model que incloïa també el sistema educatiu i els actors socials.

La proposta del Departament d'Interior va rebre crítiques i aquesta comissió també les ha recollit. Si bé el Proderai va ser reformulat a Proderae per ampliar el focus sobre qualsevol forma d'extremisme per evitar un excés de zel sobre el fenomen islamista, aquest continua atorgant un paper a la comunitat educativa que, si més no, els experts han posat en entredit i a hores d'ara està en discussió.

En aquest sentit, la directora de l'Àrea del Món Àrab i Mediterrani de IEMED, Lourdes Vidal, afirmava: «No podem convertir els mestres i els nostres actors socials en detectors sinó que hem de fer que facin d'educadors i promoguin aquest entorn social contra l'exclusió i la marginació. En la prevenció el paper de l'escola és crucial, amb currículums educatius reforçats que expliquin la igualtat, però perquè no hi hagi divergència entre allò que expliquin i allò que s'exerceix al dia a dia al carrer, cal també treballar les desigualtats socials i l'exclusió.»

Hem d'insistir en la idea que constatar la detecció es alhora posar de manifest les mancances del sistema i, en definitiva, que aquest fa tard.

Efectivament l'escola i els actors socials tenen un paper cabdal en la construcció de la nostra societat, i precisament per això cal segmentar adequadament el seu àmbit d'actuació. En concret, pel que fa l'escola, la Llei 12/2009, de 10 de juliol, d'educació, en l'article 2, sobre «principis rectors del sistema educatiu», exposa els principis generals que regeixen el sistema educatiu, entre els quals destaquen aquells que garanteixen la transmissió i la consolidació dels valors propis d'una societat democràtica: llibertat personal, responsabilitat, solidaritat, respecte i igualtat; la inclusió escolar i la cohesió social i el foment de la pau i el respecte als drets humans.

Excedir en el zel i alterar el rol dels educadors en aquest àmbit pot malmetre la imprescindible confiança i complicitat entre mestres i alumnat i, per extensió, comprometre la tasca central que la nostra societat atorga al sistema educatiu.

S'evidencia, doncs, que, si bé les polítiques PEV es poden desenvolupar també amb el suport del sistema educatiu, cal centrar les seves atribucions al paper clau de garantir el reconeixement de totes les cultures en un entorn de valors compartits. Cal que l'escola sigui intercultural, que hi hagi interacció entre famílies de diferents orígens i que hi hagi formació també de cultura religiosa i conviccional per part del professorat i els professionals que treballen en aquestes escoles i en aquests entorns socioeducatius. En termes similars s'expressava davant de la comissió el representant de l'Espai Antiracista de Salt i Girona, Mostafà Shaimi, quan proposava que «cal promoure la laïcitat dels ens públics, sabent que això garanteix la llibertat religiosa, però hem d'evitar el laïcisme, especialment a l'escola. Si traiem la religió de l'escola no podrem explicar determinats aspectes de la nostra història; en tot cas, cal formar per al coneixement de les diferents formes de religions».

Hem de ser plenament conscients del fet que s'obren altres escenaris més enllà de l'escola com a espai de socialització, i amb ells noves incògnites: Que passa quan s'acaba l'escolarització obligatòria? Quins són els espais d'interacció que hi ha fora del sistema escolar?

De la mateixa manera el Síndic, Rafael Ribó, en la seva compareixença va manifestar que «el principal problema a les escoles de Catalunya és la segregació, i pot acabar convertint-se en un problema social».

Abordar una revisió del model escolar pel que fa a la distribució de la diversitat etnològica és imprescindible. Les escoles anomenades d'alta complexitat suposen un repte que cal afrontar amb urgència. Com a societat tenim la responsabilitat comuna i compartida de fer efectius els drets i llibertats identificats en els valors transmesos

a l'escola, també evitant que el model socioeducatiu reprodueixi una societat asimètrica de dues velocitats que transiten en paral·lel.

Cal ampliar el focus d'actuació, doncs, implementar la interculturalitat al conjunt de la comunitat educativa, arribar a tot l'alumnat i amb això trencar les dinàmiques de racisme sistèmic que també, i principalment, són motor del sentiment d'exclusió.

Un altre aspecte interessant que va destacar la directora del CREA de la Universitat de Barcelona, Marta Soler, va ser l'existència d'un discurs coercitiu dominant que influeix en la socialització dels joves, el qual vincula l'atractiu i les persones que tenen actituds i comportaments violents.

Per abordar-lo va apostar per un model dialògic de prevenció i resolució en què es passi de l'abordatge disciplinari al comunitari.

Adreçat a tota la comunitat educativa, el conflicte i les conductes violentes s'aborden, de nou, des de la perspectiva preventiva. S'elaboren normes de conducta amb tot el centre i tota la comunitat educativa també, amb participació d'alumnat, professorat i familiars, incloent formació a famílies i professorat sobre el paper de la violència en la socialització.

Els elements clau, afirmava la directora Marta Soler, són la tolerància zero des dels zero anys i la solidaritat amb les víctimes des dels zero anys. En resum, la configuració d'un model de solidaritat entre iguals, ajuda entre iguals i de rebuig a les agressions des de ben petits.

A.5 Evitar la sobreprotecció de la societat

Sabem que un dels objectius principals del terrorisme és provocar la sobrereacció de seguretat. També que aquesta sobrereacció provoca encara més aïllament i exclusió i, de retruc, la radicalització de nous elements. A això, precisament, es referia la professora Andolz quan afirmava que «la securització ha de ser temporal i limitada. Cal entendre que després de la securització és difícil retrocedir i recuperar drets».

És evident que la consumació d'accions violentes requereix la posada en joc també de mesures de caràcter policial, però no podem perdre de vista que el caràcter i l'abast d'aquestes mesures té implicacions directes en la vida de les persones.

Davant de l'evidència que l'objectiu de l'acció violenta és debilitar la convivència entre integrants de comunitats diferents, de manera que les situacions que es visquin permetin als autors justificar el seu discurs i validar la seva narrativa, la resposta de seguretat no pot caure en el parany de modular inadequadament les accions a emprendre.

De nou el catedràtic Joan Anton Mellon reblava a la perfecció: «L'escrupolositat de les nostres actuacions ha de marcar la diferència, sense pal·liatius, respecte de l'acció terrorista. Els problemes de les democràcies se solucionen amb més democràcia i no amb menys.» Però també el president de l'Institut Internacional per l'Acció No violenta, Luca Gervasoni, va insistir en aquesta idea reiterant que «cal assegurar que les polítiques antiterroristes garanteixin la protecció dels drets humans. Un estudi de Nacions Unides sobre Boko Haram a Nigèria explica que un 70% dels afectes a l'organització terrorista basen la seva postura en els abusos de les polítiques antiterroristes en material de drets humans».

Retrocedir en l'exercici de les llibertats no aconseguirà el risc zero en seguretat i, en tot cas, pot alimentar un excés de zel col·lectiu que reverteixi en un increment de l'estigmatització. De nou, no contribueix en res a la construcció d'una solució sinó que col·labora en la perpetuació de les causes del problema.

Segons el doctor en seguretat internacional, professor de terrorisme i antiterrorisme de la Universitat de Barcelona i especialista en radicalització terrorista, Mario Toboso, «hi ha dissonància entre el risc real i el risc percebut. En això col·laboren els mitjans de comunicació i les xarxes socials».

També el director de Fundació per la Pau (Fundipau), Jordi Armadans, va destacar que «la projecció del terrorisme està sobredimensionada, l'amenaça més gran ve molt més d'altres aspectes. La imprevisibilitat, la projecció comunicativa i l'impacte sobre la població civil atorga una rellevància al fenomen que quantitativament a Europa és petit.»

Les dades indiquen que el principal problema de la nostra societat no és el terrorisme de caràcter islàmic; les xifres de dones mortes per violència de gènere, per exemple, superen amb escreix les de víctimes de terrorisme, i malgrat tot hem contribuït a crear una sensació d'inseguretat que sobredimensiona els efectes d'aquest fenomen. També en això el caràcter de les polítiques de seguretat pública és clau, com ho és el tractament mediàtic que els mitjans de comunicació li donen.

En aquest mateix sentit no podem permetre que la por faciliti l'acceptació d'un determinat marc mental que inclogui la vulneració de drets entesa com a»mal necessari» en la lluita contra el terrorisme. Aquesta és un mecanisme que les institucions i els ciutadans de Catalunya coneixen bé, en l'aplicació que en fa l'Estat espanyol amb el pretext de la protecció de la unitat d'Espanya.

De nou cal tenir present que és el fracàs de les polítiques preventives el que ens aboca a la resposta de seguretat.

A.6 El paper dels mitjans de comunicació

Amb la compareixença dels coordinadors del màster en Comunicació de Conflictes Armats, Pau i Moviments Socials de la Universitat Autònoma de Barcelona, Xavier Giró Martí i Antoni Castel, la comissió va constatar la rellevància del contingut i la forma de les informacions periodístiques i l'impacte potencial que poden tenir aquests dos aspectes en la revictimització.

Aquesta comissió ha constatat que hi va haver una sobreexposició gràfica dels atemptats, i que aquest fet té un impacte sobre la societat.

L'emocionalitat de les imatges interfereix en l'anàlisi racional dels fets i promou una resposta també emocional. En especial, les que inclouen menors.

En aquest context és especialment important preservar la presumpció d'innocència. No fer-ho promou dinàmiques reactives genèriques contra la totalitat d'un col·lectiu i reforça indirectament l'estratègia de confrontació subjacent a les accions terroristes vinculades amb el discurs de l'odi i la radicalització violenta. Els autors, des d'una perspectiva humanista, també són víctimes, en aquest cas de processos de radicalització.

Per extensió, en qualsevol cas, les persones de l'entorn dels autors per assimilació, a ulls de bona part de la societat, també en són coautors i això és promou amb aquesta lleugeresa en la negació de la presumpció d'innocència.

Cal canviar el paradigma discursiu i mediàtic pensant en com contribueixen els mitjans a resoldre aquests conflictes, més que no pas a informar puntualment de qualsevol cosa sense visió de conjunt.

A.7 El problema de fons, una dinàmica dicotòmica, trencar l'»ells-nosaltres»

Per a trobar l'origen de l'enfocament dicotòmic en relació amb el món àrab i occident ens hem de remuntar a la dècada dels 80 del segle passat. La directora de l'Àrea del Món Àrab i Mediterrani de IEMED, Lourdes Vidal, ho sintetitzava així: «Després de la caiguda de l'URSS, occident busca un nou enemic, l'orientalisme antic (estudi sobre l'Orient Mitjà) construeix una imatge de l'Islam com una civilització compartimentada, monolítica, estàtica, incompatible amb uns determinats valors suposadament exclusius de l'Europa o del món occidental, ni tan sols universal, sinó exclusius d'aquest món occidental, que serien la democràcia i la modernitat. D'aquí sorgeix la idea de la dicotomia i del xoc de civilitzacions, que es torna política després de l'11S.» Aquest enfocament és, com dèiem, simplista, assimilant el comportament individual al d'una comunitat en general.

Les polítiques de prevenció de l'extremisme violent (PEV) inclouen, evidentment, la prevenció dels factors de risc; aquells poden alimentar la predisposició a participar en un grup així, i els factors d'exclusió social anteriors. També treballar per a evitar l'aparició d'ideologies dicotòmiques i de violentes.

Cal diferenciar la detecció, entesa com la identificació i detecció de riscos, de la prevenció, entesa com la construcció de societats resistents i resilients a aquests riscos. La primera hauria de ser part de la feina dels cossos policials, la segona té un caràcter més social. (Vidal)

No hi ha dubte que es fa una utilització maniquea de les diferències, quan en realitat aquestes són oportunitats d'enriquir la nostra societat. Fent un símil geològic, es podria dir que les societats actuals són el producte de la sedimentació social i cultural de diferents grups humans al llarg dels segles. Com afirmava l'arabista Dolors Bramon, plantejar la catalanitat sense assumir el paper cabdal de la cultura àrab al llarg de la nostra història és, en essència, negar-se un mateix.

El desconeixement és un dels desencadenants de l'exclusió mútua, aquesta ho és de l'endogamització social i cultural, que al seu torn ho és de la construcció d'una realitat dicotòmica, la qual, finalment, germina en la desconfiança i, en alguns casos, en l'enfrontament violent.

Sobre com hem arribat a aquest punt, té molt a dir la teoria dels marcs mentals de George Lakoff, en el sentit que en l'anàlisi del fenomen s'apliquen models occidentals que no permeten comprendre dinàmiques orientals.

El camí que emprenem, doncs, passa per entendre la riquesa de la diversitat i créixer sense estigmatitzar-la. En cas contrari ens centraríem en una part de la societat, només, i de nou promouríem l'estigmatització. Les polítiques públiques han de tenir una visió holística, han de treballar la transversalitat i han de promoure la integració del conjunt de la societat en el procés creatiu, han de ser el motor del canvi.

A.8 El reduccionisme en la vinculació entre el món àrab i la violència

De manera general no hi ha relació causal directa i permanent entre la ideologia salafista i el pas a l'acció violenta, tots els experts participants en la comissió es van pronunciar en aquest sentit (Bourekba, Vidal, Toboso, Bramon, Mellon). En tot cas, és una determinada interpretació interessada i minoritària, i la seva utilització com a pretext, la que pot conduir a l'acció violenta, de la mateixa manera que succeeix amb d'altres expressions de l'extremisme violent d'arrel ultradretana i forta implantació al món occidental.

«L'islam veritable defuig la violència», deia Dolors Bramon a la comissió, reforçant que la relació entre el pas a la violència i el salafisme no només és espúria sinó que parteix d'un plantejament simplista de la qüestió i obviant que al darrere hi ha un ús maniqueu. La ideologia religiosa dona coherència i legitimitat al discurs radicalitzador però no és un factor d'incitació purament.

Aquesta comissió ha constatat que, segons els experts, els radicals s'estan islamitzant i no és pas que l'islam s'estigui radicalitzant.

Tanmateix, no es pot passar per alt la preocupació existent al voltant del paper dels imams a Catalunya ni la importància de les fórmules de contractació, com també de la formació que reben aquests membres de la comunitat.

El president de la Unió de Comunitats Islàmiques de Catalunya, Mohamed El Ghaidouni, reflexionava davant de la comissió en el sentit que «la formació en matèria religiosa dels imams és una qüestió administrativa i, per tant, se n'hauria d'encarregar l'Administració. El problema no és la llengua en la que s'imparteix sinó el contingut del que transmet l'imam. Les juntes de les comunitats religioses no tenen els coneixements administratius adequats per a triar adequadament els imams, tampoc els legislatius». De nou, atendre les propostes dels membres de la pròpia comu-

nitat encaixa en la línia de la construcció col·lectiva i de la coproducció de polítiques imprescindible en aquest fenomen.

A.9 Estratègies de construcció ideològica compartida

La majoria de ponents entén que marginalitzar les idees radicals és contraproduent, per la qual cosa que és millor gestionar que no es concreti el pas a la violència. En aquest sentit, és convenient recentrar ideològicament el salafisme i forçar-lo a interactuar amb la resta de propostes trencant així amb la dicotomia per la via de la participació en el diàleg intercultural i la coproducció de models de convivència.

La construcció de contranarratives és, de facto, la constatació del fracàs del discurs propi, i malgrat que tot són una eina imprescindible que cal promoure adequadament.

A.10 Processos de radicalització violenta

Intentar estandarditzar el model de radicalització ha demostrat que es un error; la creació de perfils és temptadora, però no efectiva. Controlar tots els entorns no és suficient perquè el fenomen és canviant.

La majoria dels compareixents implicats en l'estudi dels processos de radicalització apunten al paper del passat delictiu, a la recerca d'adrenalina, a factors psicològics com la pèrdua d'autoritat parental i d'autoritat comunitària, a la necessitat de rellevància, d'encaixar, a la fraternitat i la pertinença a un grup com a precursors de la radicalització violenta. És a dir, destaquen que el grup violent capitalitza els efectes d'una societat que presumptament els rebutja, sobre la base de la mala interacció amb l'entorn, i aprofitant la interacció bona que et fa encaixar, que et fa sentir important dins del grup. (Vidal)

En el cas de la radicalització d'inspiració islàmica, aquesta gira al voltant de la idea que no és possible ser musulmà i occidental a la vegada perquè ambdues realitats no comparteixen els mateixos valors, perquè occident els odia, els discrimina i els exclou de la societat. (Bourekba)

Es produeix una dualitat cultural en els col·lectius vulnerables a la radicalització violenta que senten que no són ni d'aquí ni d'allà, aquest és un conflicte que pateixen la gran majoria dels fills de migrants. També la pèrdua del rol de referència parental a causa de la baixa competència sociocultural dels pares i mares en la societat d'acollida (un baix o nul coneixement lingüístic, l'analfabetisme en alguns casos, les societats rurals d'origen versus la societat urbana d'acollida) esdevé una pèrdua crítica en el moment de l'adolescència.

Els processos de radicalització cristal·litzen, o no, com dèiem, sota la influència de factors personals, psicològics, religiosos i socioeconòmics. Fins ara hem prestat especial atenció a factors que creiem relacionats amb la integració però hem passat per alt el sentiment de pertinença. Un concepte que aborda la subjectivitat de l'individu i no tant l'objectivitat dels factors «científicament» mesurables com el coneixement de la llengua, la participació en les activitats de l'entorn o l'escolarització.

Abordar que factors como l'exclusió social, la discriminació, les experiències d'humiliació, el discurs de l'odi i el sentiment de marginalització influeixen en aquesta percepció personal és punyent perquè ens posa davant del mirall com a societat.

A.11 La política com a part del problema i alhora peça clau en el camí cap a la solució

Entendre la naturalesa polièdrica del fenomen també inclou acceptar el seu caràcter polític. Efectivament, aquest també és un assumpte polític, i no només pel que fa a les mesures a emprendre, sinó en relació amb la definició dels seus orígens. Un pas, aquest, imprescindible en qualsevol procés de resolució de problemes. La negació d'aquest caràcter concret es pot convertir en un escull insalvable.

La radicalització violenta és, com dèiem, el resultat d'un complex conjunt de circumstàncies prolongades en el temps que abasten no només l'àmbit local, o ni tan

sols el nacional, sinó que tenen profundes implicacions derivades del context internacional. Per això cal tenir present que el paper de la geopolítica és cabdal en un fenomen de caràcter inequívocament transnacional.

Així, els esdeveniments que succeeixen en un llogaret de Síria poden ser cabdals per a la catalització d'un procés de radicalització violenta a més de tres mil quilòmetres, al Ripollès. Aquesta idea, projectada d'una manera clara en la cosmogonia àrab, pren forma en la comunitat global islàmica, en àrab *umma,* reinterpretada des de les tesis de l'extremisme violent d'arrel islàmic. L'*umma* evoca una mena de panarabisme forjat sobre l'acumulació de greuges contra la comunitat islàmica i aprofita per projectar-los sobre la realitat de «la comunitat» als països europeus de residencia.

Aquesta nova i pertorbadora realitat s'ha formulat en un nou terme: la glocalització, en què l'individu, el grup, l'organització i la comunitat són capaços i poden pensar en global i actuar de manera local.

Els experts també ens advertiren de l'impacte d'un nou concepte: «entorns hostils». Aquest sintetitza l'estratègia dominant en els països occidentals vers el control de la immigració projectant la idea que, en lloc d'una terra d'acollida, aquests països són llocs on el nouvingut no obtindrà suport ni protecció. Aspirant a promoure la desincentivació dels moviments migratoris, els estats en realitat alimenten la idea de la dualitat i, de retruc, adoben el terreny per als processos de radicalització.

A.12 Cap a una societat moderna, transcultural i participativa

La riquesa de la nostra societat rau en la convivència harmònica de les diferents realitats socioculturals i no pas en l'homogeneïtzació d'aquestes en un model reduccionista i excloent. Configurar una democràcia avançada passa per superar la coexistència per promoure la convivència sobre la base d'una identitat compartida.

Per a implicar la comunitat musulmana cal que participin no en condició de musulmans sinó de membres de la societat: mestres, arquitectes, periodistes[...] Cal donar-los veu i opinió, apoderar-los. (Vidal)

Hem d'apoderar i donar un paper rellevant a les mateixes comunitats afectades amb el disseny i la implementació de les polítiques que dissenyem. (Mellon)

El diàleg interreligiós i la cooperació entre líders religiosos, la promoció de la participació ciutadana en diferents espais institucionals, les polítiques de prevenció de la radicalització en les presons, les accions en la comunitat que promouen contradiscursos i contranarratives traient atractiu i glamur a les conductes violentes (Soler). Tanmateix cal tenir en compte que moltes d'aquestes mesures només apunten a una part de la societat quan aquest és un repte conjunt i, per tant, cal mirar–nos al mirall i anar més enllà. Entenem que el primer error, de base, és dualitzar les accions, atès que de nou evoca la dicotomia i, per tant, el repte principal és interioritzar la diversitat, normalitzar-la per la via de crear un nou marc mental que inclogui el conjunt de la societat, que naturalitzi la diferència i li atorgui la categoria de valor a preservar. Aquest camí el podem recórrer trencant amb l'escull principal, que és el desconeixement, sobre la base de la coparticipació de la comunitat en conjunt.

3. Recomanacions i propostes de millora

1. Propostes interdepartamentals

– Ha sorgit un «mercat» de la radicalització i la desradicalització que com a gestors públics hem de gestionar amb prudència els oportunistes, pel risc que hi ha en la implementació de propostes sense el bagatge acadèmic necessari.

– Crear un grup consultor capaç d'analitzar o intentar analitzar i elaborar informes que, després, el Govern de la Generalitat converteix en polítiques públiques, sorgit del món acadèmic. S'han d'elaborar polítiques públiques de contraradicalització sistèmiques, amb mecanismes periòdics d'avaluació.

– Atendre les necessitats de les famílies dels radicalitzats, atès que podem generar una victimització secundària, i promoure indirectament la següent generació radicalitzada sobre la base dels retrets en l'actuació.

– Dissenyar recursos de suport a la creació de contranarratives a l'extremisme que buidin d'atractiu la violència.

– Formar també en cultura religiosa i conviccional per part del professorat i professionals que treballen en aquestes escoles i en aquests entorns socioeducatius.

– Impulsar un mecanisme no sancionador que posi de manifest les conductes periodístiques inadequades, contraproduents i perjudicials i les posi en coneixement del mateix mitjà o periodista, com també del públic en general.

– Articular protocols de comunicació en gestió de crisis, a fi que es difongui una informació rigorosa, objectiva, fins i tot responsable, perquè tant els mitjans de comunicació com els gabinets públics de comunicació tenen una gran responsabilitat en la pedagogia de l'amenaça.

– Crear un organisme encarregat de creuar informació multidisciplinar, i no només des d'una perspectiva de seguretat.

– Continuar implementant la formació inicial per als professionals públics dels serveis socials i d'acollida per a proporcionar un marc d'anàlisi als tècnics i unes orientacions per al desplegament inicial de polítiques de prevenció en aquesta matèria.

– Implementar polítiques específiques de prevenció en els sectors socials amb factors de risc en relació amb aquesta matèria, amb especial atenció en la participació d'aquests col·lectius en el disseny de les polítiques.

– Establir un sistema de detecció i intervenció social basat en xarxes de treball comunitari que creen espais de confiança a nivell territorial i, en un segon nivell, en la creació d'un centre expert d'anàlisi de casos des de la perspectiva social, multidisciplinari, capaç de proposar plans d'actuació individualitzats per als afectats i de suport psicosocial per a les seves famílies.

– Encarregar un estudi independent per a entendre amb profunditat el procés de radicalització esdevingut a Catalunya i identificar els riscos socials que han permès l'aparició dels extremismes violents al nostre país i desenvolupar accions específiques de prevenció, detecció i intervenció social.

2. Acció Exterior

– El Govern de la Generalitat té l'obligació, també, d'atendre aquesta circumstància i actuar en conseqüència en la seva acció política exterior evitant la promoció de l'intervencionisme internacional i del suport a règims autoritaris arreu del món.

– Continuar avaluant les polítiques i els programes que hi ha a nivell internacional i analitzar i obrir espais als mitjans de comunicació que reflexionin sobre aquest atractiu de la violència.

3. Interior

– Analitzar i estudiar quins són els mètodes més adequats per a aconseguir les detencions dels autors d'atemptats sempre que sigui possible, per a evitar la sensació que s'imparteix revenja i no justícia. Això passa per reforçar la formació dels agents encarregats d'aquesta tasca a nivell de coneixements sobre dispositius explosius, sobre precisió en el tir i sobre gestió emocional i psicològica en contextos de tensió ambiental. La formació policial no pot dependre de la voluntat dels agents, ha de tenir caràcter obligatori en determinats àmbits.

– Implementar mesures de seguretat, especialment en les zones més turístiques del país. Mesures com la instal·lació de jardineres, pilones o arbres als carrers o les zones de gran concurrència de vianants per a evitar que hi puguin accedir vehicles.

– Garantir la coordinació i l'intercanvi d'informació entre cossos policials.

– Consolidar la presència de ple dret del Cos de Mossos d'Esquadra al CITCO.

– Impulsar de manera immediata la presència del Cos de Mossos d'Esquadra, amb la consideració d'autoritat competent, dins Europol, però també a la resta d'organismes de coordinació i d'intercanvi d'informació a escala internacional.

– Revisar el programa Proderae per a incloure les demandes dels diferents col·lectius afectats per aquest pla.

4. Treball, Afers Socials i Famílies

– Programa de formació per a les famílies que parteixi de les seves necessitats.

– Valorar el paper de les mares en utilitzar l'emocionalitat d'una manera diferent, constructiva, que permeti rebatre el discurs i crear dinàmiques d'empatia.

– Proposar que, de la mateixa manera que s'han creat sancions a nivell municipal per conductes contra els col·lectius LGTBI, també es faci per la islamofòbia, com proposa el Projecte de llei d'igualtat de tracte i discriminació.

– Revisar l'estatus laboral de l'imam. Cal recordar que a diferència dels representants catòlics es poden casar i tenen responsabilitats més enllà de la tasca d'imam.

– Desplegar l'Acord de Govern del 21 de febrer de 2017 per a assolir un pacte nacional per la interculturalitat que impulsi la implementació d'una política general de prevenció per mitjà de l'extensió transversal de les polítiques públiques fetes des de la perspectiva interculturalista. Això vol dir, en primer lloc, que totes les polítiques públiques han de fomentar l'equitat, el reconeixement de la diversitat i el forment de la interacció positiva i, en segon lloc, que actuant sota aquestes bases es pretén construir un sentit de pertinença a la societat catalana que arribi a totes les persones que en formen part.

– Crear un programa de prevenció dels extremismes violents amb dotació de personal i recursos per al desplegament de les actuacions de prevenció, detecció i intervenció social establertes al Pla de ciutadania i migracions 2017-2020.

– Crear una oficina d'igualtat de tracte i no discriminació que acompanyi les persones que han estat objecte de qualsevol mena de tracte discriminatori en la seva defensa i recuperació.

– Encarregar una recerca específica sobre les polítiques de suport als processos de construcció de la identitat en els joves descendents de famílies immigrades.

5. Justícia

– Promoure grups de diàleg interreligiós de base.

– Treballar per a abordar reformes legislatives en matèria d'estrangeria i de drets polítics proposant que la Llei d'estrangeria reguli només l'entrada i, un cop dins del territori, que les normes siguin iguals per a tothom. La Llei d'estrangeria és un dels motors de la fractura social. Proposar que el dret a vot es reguli per veïnatge i no per nacionalitat. Hi ha poblacions on 1/3 dels veïns no poden votar l'alcalde. Quina representativitat real té aquest alcalde?

– Assumir el repte de legislar des de Catalunya per a crear un nou marc de convivència que esdevingui un factor pal·liatiu dels efectes perniciosos de la norma estatal en matèria migratòria.

6. Educació

– Impulsar un estudi per a trobar indicadors que mesurin la presència de violència per a poder actuar des de la perspectiva de prevenció aplicant actuacions educatives d'èxit.

– Implementar als centres educatius una metodologia de prevenció, no d'un model mediador o disciplinari sinó de prevenció, que es basi en incloure tota la comunitat en aquesta prevenció: les famílies i l'alumnat, creant normes de convivència i no trivialitzant mai la violència, per petita que ens sembli.

– Estendre a tot el model educatiu l'aplicació de determinades iniciatives educatives en escoles d'alta complexitat.

7. Empresa i Coneixement

– Proposar una formació adreçada als candidats a imam dirigida per dues facultats: la Universitat d'Oujda, de Marroc, pel que fa a continguts religiosos, i una universitat catalana pel que fa a la formació en valors democràtics, amb la supervisió de la Comissió Islàmica i de la Direcció General d'Afers Religiosos de Catalunya.

– Establir l'obligatorietat d'informació al departament afectat sobre la venda de grans quantitats de productes que puguin ser usats per a la fabricació d'explosius.

PROPOSTES DE CONCLUSIONS PRESENTADES PEL GRUP PARLAMENTARI DE CATALUNYA EN COMÚ PODEM (REG. 58638)

A la Mesa de la Comissió d'Investigació sobre els Atemptats del 17 i el 18 d'Agost de 2017

Susanna Segovia Sánchez, portaveu, Marc Parés Franzi, diputat del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem, membres de la Comissió d'Investigació sobre els Atemptats del 17 i el 18 d'Agost de 2017, presenten, d'acord amb el que estableix l'article 67.6 del Reglament del Parlament, les propostes de conclusions següents per tal que, una vegada debatudes a la Comissió d'Investigació sobre els Atemptats del 17 i el 18 d'Agost de 2017, siguin incloses en el dictamen que ha d'ésser debatut pel Ple del Parlament.

1. Conclusions

Els dies 17 i 18 d'agost de 2017 Catalunya va patir dos tràgics atemptats terroristes a les localitats de Barcelona i Cambrils.

El Parlament de Catalunya reconeix totes aquestes persones i els seus familiars com a víctimes del terrorisme i mostra el seu més sentit condol i solidaritat a les seves famílies i persones estimades.

Abans del 17 Agost

Sobre la tipologia dels atemptats

1. Des del mes de juny de 2015 el nivell d'alerta antiterrorista a Catalunya determinat pel Ministeri de l'Interior era de 4 sobre 5, que es correspon amb un risc alt de patir un atemptat. Tot i això, els atemptats de Barcelona i Cambrils no es van preveure.

2. Els atemptats del 17 i 18 d'agost de 2017 a Barcelona i Cambrils responen a un nou fenomen caracteritzat per processos de radicalització extremadament ràpids i per una metodologia d'actuació de baix cost, fàcil realització i difícil prevenció. Tot i que els atacs que es van produir a Barcelona i Cambrils no es van dur a terme com inicialment havia planificat la cèl·lula que els va perpetrar, sí que responen a aquesta tipologia: atac mitjançant un vehicle o una arma blanca perpetrat per una cèl·lula local sobre objectius d'alt impacte i accés relativament fàcil, com ara zones turístiques o espais amb grans concentracions de persones.

3. La Policia de la Generalitat - Mossos d'Esquadra i altres cossos policials i serveis d'intel·ligència eren en aquell moment coneixedors que en aquest tipus d'atemptats és habitual que es produeixi una rèplica, un segon atemptat, tal com va succeir a Cambrils després de l'atemptat de Barcelona.

4. Alguns aclariments conceptuals que poden ajudar a entendre aquest nou escenari:

– Radicalització islamista: és l'emprada per l'Administració però els acadèmics es qüestionen aquesta terminologia, ja que la realització d'actes violents es circumscriu en algun sector de la població i suposa una estigmatització de la gent que professa aquesta religió.

– Terrorisme, que engloba aquest concepte: quins tipus d'utilització de la violència de manera sistemàtica i sovint indiscriminada per aconseguir objectius polítics

que condiciona el comportament de la societat civil són percebuts o declarats com terrorisme? També el terrorisme d'estat?

– Extremisme violent: s'ha de fer una fotografia àmplia que inclogui totes les vessants d'enaltiment de l'odi i la discriminació. Un discurs basat només en l'extremisme islàmic pot fomentar la islamofòbia.

– Xoc de cultures: és erroni enfocar la situació des d'aquesta òptica de confrontació quan les xifres demostren que la majoria de víctimes del terror són població musulmana.

– Guerra: demostra un imaginari combatiu i de confrontació en l'enfocament amb què és tractat el tema.

Sobre els processos de radicalització

5. Els atemptats de Barcelona i Cambrils varen ser reivindicats per Estat Islàmic mitjançant un comunicat difós per Amaq. Estat Islàmic identifica els autors de l'atac com «soldats del califat», el terme amb què es refereix als membres de l'organització.

6. El cas dels presumptes autors dels atemptats de Barcelona no compleix alguns dels patrons que s'han repetit en la radicalització de joves en altres punts d'Europa. Es tractava de nois molt joves i aparentment ben integrats a la comunitat, no immersos en conductes disruptives ni de delinqüència. Tampoc el municipi de Ripoll no respon a les característiques dels entorns geogràfics on els processos de radicalització poden ser més habituals. Han d'haver viscut un procés de desconnexió de la societat, una identitat en el fons no cohesionada, que ha passat desapercebuda per a la societat. Els mitjans de comunicació van mostrar la sorpresa de la comunitat al veure que parlaven català, per exemple, i la reflexió haurà de ser: per què la sorpresa? Quin imaginari hi ha implantat sobre la comunitat musulmana? El fet que es compleixin els criteris d'integració formal, com l'escolarització, la llengua i treballar i viure a Catalunya impliquen que els migrants se'n sentin part? La societat catalana mateixa els veu com catalans de ple dret i identitat?

7. Aquesta acció ha posat de manifest que no hi ha un perfil únic de qui exerceix la violència extrema. Ens vam adonar que tots els possibles estereotips es trencaven fent-nos conscients que la radicalització es un fenomen multifactorial que com a punt en comú té la crisi o pèrdua d'identitat sumada a la falta d'expectatives de futur en una societat que li és aliena i que no té del tot integrada la multiculturalitat.

8. Les mesures de prevenció per a fer polítiques publiques en l'àmbit de les violències haurien de partir de l'anàlisi de la nova forma del fenomen terrorista, les possibles causes que podrien explicar per què uns joves aparentment integrats en la societat catalana han actuat amb aquesta violència, generant terror, sorpresa i incomprensió de la situació en la ciutadania catalana.

9. Amb les dades de què es disposen –per exemple en educació: a 4rt d'ESO no es graduen un 11,3% d'alumnes d'origen espanyol, un 26,1% d'origen marroquí, el 39,9% d'origen paquistanès o el 60,6% de migrants de Gàmbia– es podria extreure que una primera fase d'acollida es duu a terme amb èxit però calen actuacions urgents en una fase que podríem anomenar de construcció de la societat multicultural i amb diversitat religiosa i de creences.

10. Atès que la causa no es única, hi ha consens en el fet que la manera de tractar el fenomen es potenciar la gestió de la interculturalitat i garantir la cohesió, la integració y la recepció. Cal planificar polítiques publiques de quina societat tenim i quina en volem en un món globalitzat per a començar a construir-lo.

11. Al juny de 2016 es va presentar, per a la detecció de risc d'extremismes, el Protocol de prevenció, detecció i intervenció de processos de radicalització islamista (Proderai) als centres educatius, programa que es nodreix d'experiències similars en altes països. Posteriorment, es va redefinir com protocol de prevenció, detecció i intervenció de processos de radicalització extremista violenta (Proderae), tot am-

pliant-ne la vista i entenent l'extensió de la violència extremista a altres grups per a evitar la circumscripció de la potencial amenaça terrorista a la comunitat musulmana, en un intent d'eliminar l'estigmatització de la religió islàmica.

12. Aquest programa de prevenció posa a l'abast de la comunitat educativa un seguit d'orientacions, de formacions (a partir dels atemptes de la Rambla de Barcelona es va estendre al professorat perquè anteriorment es feia als directors dels centres educatius), de criteris i de recursos didàctics per a detectar i evitar processos de radicalització dels alumnes. Aquest projecte es crea i es complementa amb el Protocol de prevenció, detecció i intervenció enfront situacions d'odi i discriminació, ja existent.

13. La fiabilitat d'aquests instruments depèn de la quantitat de dades recopilades i de la gestió que després se'n fa, tot això sense oblidar el dilema que aquesta extracció d'informació és una vulneració del dret a la intimitat i privacitat de les persones que s'hauria de ponderar en relació amb el bé protegit, la seguretat i la possibilitat real que es vulneri. Moltes veus s'han alçat, des d'experts en diverses disciplines fins a la societat civil, en contra aquesta indiscriminada intromissió en la vida privada, atès que es fa de manera intensiva amb una clara pèrdua de la llibertat alhora que no s'ha produït una reducció dels atemptats en el món occidental.

14. Tanmateix, els experts consideren que el coneixement que tenim sobre els comportaments de les persones que es dediquen a accions de violència política són molt limitats, ja que en globalitat son poquíssimes persones les que executen aquest tipus d'actes, es disposa de poca informació d'aquestes persones i perquè multitud d'informes avalen la poca fiabilitat de la predicció. La història dels atemptats extremistes a Europa mostra la impossibilitat real d'una vigilància absoluta i la seva eficiència.

15. En relació amb la complexitat de l'ús i la implementació d'aquest tipus d'instruments, i atesa la seva relativa novetat en l'Estat espanyol, els debats que es produeixen en altres països sobre les possibles conseqüències i els danys col·laterals d'aquests fets encara no han arribat i s'hauran d'obrir en algun moment per a poder prendre decisions responsables.

16. Ells estudis sobre el programa PREVENT, del Regne Unit diuen que es racialitza el crim i es reprodueix la idea que a dins de cada persona musulmana existeix un potencial criminal. Quan un acte delictiu s'explica en termes de raça, s'assignen propensions criminals a tots els que pertanyen a un grup determinat. A més de la criminalització, l'estigmatització. Això obstaculitza la possibilitat que aquestes persones siguin vistes com a víctimes, receptores de crims d'odi, de discriminació o de mesures excessives de control. El protocol esmentat ha estat valorat i s'ha conclòs que, dels 7.500 casos analitzats en deu anys, només en un 5% hi havia un risc suficient.

17. D'experiències prèvies com la del Regne Unit podem aprofitar informació. Des de la Islamic Human Rights Commission (IHRC) s'apunta que les conseqüències de l'aplicació del PREVENT han estat greus perquè han coartat la llibertat d'expressió de les comunitats musulmanes per por de ser interpretades per les autoritats policials com a radicalitzades, fet que s'accentua en l'àmbit escolar, espai de cohesió on els joves forgen i desenvolupen la seva personalitat, i acaba tenint un efecte contrari, de guetització i oclusió de la integració ja que aquesta mirada criminalitzadora és percebuda com una amenaça pel subjecte i la comunitat.

18. La comunitat educativa, el sindicat majoritari del sector i la Federació d'Associacions de Mares i Pares d'Alumnes de Catalunya han estat molt crítics amb la implantació d'aquest programa titllant-lo d'estigmatitzador i segregador, que veu com es criminalitza la infància, etapa de la vida que mereix especial protecció. També han manifestat seriosos dubtes sobre els criteris indicadors i sobre la manca de transparència en el contingut i el procés. «A nosaltres no ens correspon fer la funció de policies a les aules; nosaltres som docents», explica Ramon Font, portaveu del

sindicat USTEC, majoritari en l'àmbit de l'ensenyament. A més de la criminalització d'una cultura o religió, els directors dels centres que han rebut la formació en el marc del Proderae exposen que a més dels indicadors escrits n'hi d'altres que es transmeten de manera oral, com per exemple el fet de portar les mans pintades amb henna.

19. Una altra crítica ha estat la responsabilitat que s'imposa a les escoles i les seus professionals en una funció quasi policial de detecció, allunyada de la seva tasca educativa i pedagògica.

20. A la vegada que destaquen la falta de formació en diversitat cultural, religiosa i de creences i la manca de coneixement dels acords de l'Estat i les confessions religioses majoritàries (un altre tema a tenir en consideració a nivell estatal és la necessitat d'una revisió dels acords amb confessions religioses en un estat declarat laic) que permeti saber els drets fonamentals de les persones.

21. Un altre element que els experts en prevenció d'extremismes violents i en polítiques de seguretat que han passat per la comissió han remarcat és el dubte que genera que siguin els cossos policials les persones que fan la formació a les escoles. Per una banda, no és l'actor més proper a la formació i el desenvolupament dels infants i els joves i, per l'altra, hi ha entitats especialitzades i professionals per a exercir aquesta funció. L'escola ha d'ésser viscuda com un espai segur de creixement i socialització. El component sistèmic dels factors de risc de radicalització fa necessari que la prevenció s'abordi des de l'àmbit educatiu, familiar i social de manera coherent i coordinada.

22. La mirada des de la perspectiva de la seguretat i la por en què es basa el Proderae, tant per la institució que el desenvolupa, Mossos d'Esquadra (qui més pressupost destina a la prevenció), com pel contingut i els criteris, llança una onada de sospita respecte als joves d'origen musulmà a les escoles. Això és frontalment contradictori amb el model educatiu català, que aposta per la integració, i es substitueix la mirada pedagògica per una de bèl·lica.

23. El fet que tres membres que van perpetrar l'atac del 17 d'agost consumien propaganda extremista a finals de l'any 2014 i que es consideri que el grup autor es va gestar l'any 2015 no només és una mostra que el Proderae ha fracassat, que cal una revisió profunda del programa, sinó també que s'ha de fer una aposta clara amb acciones concretes des d'una perspectiva multidisciplinar per a minimitzar els factors que convidin un jove a entrar en contacte amb un cercle extremista.

24. Obert el debat i feta una revisió dels programes sobre les violències terroristes en el marc d'aquesta comissió, es pot extreure el consens que la prevenció és el factor clau per a minimitzar el risc d'un acte terrorista, i que la qüestió no es pot tractar eminentment des d'una òptica de la seguretat i l'acció policial.

Sobre la coordinació entre cossos policials i administracions competents

25. Abans dels atemptats la Policia de la Generalitat - Mossos d'Esquadra no tenia informació de l'imam de Ripoll, Abdelbaké Es Satty, ni tenia coneixement que fos una font del CNI.

26. Abans dels atemptats la Policia de la Generalitat - Mossos d'Esquadra assistia regularment a les reunions del Centre d'Intel·ligència contra el Terrorisme i el Crim Organitzat (CITCO), però no era un cos integrat de manera permanent en aquest organisme, fet que dificultava la coordinació i el trasllat d'informació.

27. La Policia de la Generalitat - Mossos d'Esquadra tampoc no estava integrada a Europol abans dels atemptats de Barcelona i Cambrils, fet que limita la informació de què pot disposar la policia catalana a nivell internacional.

28. Abans dels atemptats existia una bona coordinació entre la Policia de la Generalitat - Mossos d'Esquadra i les policies locals en matèria antiterrorista. De fet, des de l'any 2015 les policies locals reben periòdicament informació estratègica i de prevenció per part de Mossos d'Esquadra.

29. El Centre d'Atenció i Gestió de Trucades d'Urgència de la Generalitat (CAGTU) té la gestió del servei d'emergències 112 subcontractada a una empresa externa. No existeix al servei d'emergències 112 un protocol intern d'incorporació immediata per al personal en situacions de crisi, ni protocols d'emergència operativa per a grans emergències, ni un sistema de guàrdies de prevenció per a aquest tipus de situacions. A les empreses subcontractades pel servei d'atenció de trucades no se'ls ha exigit cap d'aquests elements quan s'ha licitat el servei.

La casa d'Alcanar

30. La nit del 16 al 17 d'agost de 2017 es produeix una explosió en una casa d'Alcanar (Montsià). En aquesta explosió moren Abdelbaké Es Satty, imam de Ripoll, i Yousef Aallaa, tots dos identificats posteriorment. També hi ha diversos ferits, entre els quals Mohamed Houil Chemial.

31. El grup de tèdax del Cos de Mossos d'Esquadra es va fer càrrec de l'explosió d'Alcanar. No es va sol·licitar suport a cap altre cos policial perquè el Cos de Mossos d'Esquadra ja disposa d'equips i professionals suficients. La Guàrdia Civil i el grup de tèdax de la Policia Nacional tampoc no van oferir els seus serveis.

32. Els màxims responsables del grup de tèdax del Cos de Mossos d'Esquadra reben l'avís de la primera explosió d'Alcanar sobre les 3 de la matinada. Atès que tot apunta a una explosió de gas, no acudeixen al lloc dels fets fins el dia 17 al matí.

33. El grup de tèdax durant el matí del dia 17 d'agost garanteix que la zona és segura i que no hi ha indicis d'explosió criminal. En aquell moment el grup de tèdax es retira i entra a treballar la policia científica del Cos de Mossos d'Esquadra.

34. Tanmateix, el dia 17 a les 16: 51 es produeix una segona explosió a la casa d'Alcanar, que ocasiona 8 persones ferides (mossos, bombers i un operari). Sembla que el que origina aquesta explosió és el fregament d'una excavadora que treballava al lloc, que toca restes de THTP. Queda clar, en qualsevol cas, que la zona no era prou segura i que alguna cosa va fallar.

35. En cap moment abans de l'atac de la Rambla no es va pensar que les explosions poguessin estar vinculades a una cèl·lula terrorista, sinó que es treballava amb la hipòtesi que es tractava d'un laboratori de drogues. Una hipòtesi que va resultar errònia.

Actuació durant 17 i 18A i dies posteriors

Sobre la gestió de l'emergència in situ

1. Un cop es té coneixement de l'atemptat de Barcelona s'activen tots els dispositius i cossos d'emergència de la ciutat, tant els que depenen de l'Ajuntament de Barcelona com els que depenen de la Generalitat de Catalunya.

2. Es va instal·lar immediatament un centre de comandament sobre el terreny per a coordinar l'emergència i posteriorment va passar la coordinació al CECAT del Departament d'Interior. En general, el dispositiu de coordinació de l'emergència va funcionar correctament.

3. Inicialment els serveis d'emergències van tenir dificultats per a accedir al lloc dels fets perquè la zona no havia estat encara tancada.

4. L'actuació del conjunt dels serveis d'emergències va ser exemplar. Es va dur a terme un gran esforç col·lectiu i humà per a atendre les víctimes tant des del punt de vista sanitari com des del punt de vista psicològic.

5. La solidaritat del conjunt de la societat catalana també va ser exemplar, tant en el lloc dels fets contribuint directament en la gestió de l'emergència (vianants, establiments comercials, veïns i veïnes de la zona, etc.) com en el conjunt del territori col·laborant amb els cossos d'emergències i de seguretat i acceptant les afectacions derivades del dispositiu Gàbia.

Sobre la gestió del 112

6. A les 16: 50 h del 17 d'agost de 2017 la sala de Barcelona del 112 rep una trucada que informa d'un atropellament massiu a la Rambla. Poc després es fa evident

que es tracta d'un atemptat i s'activen tots els cossos operatius, que arriben al lloc dels fets amb molt poc temps.

7. Al voltant de les 17: 55 h el centre 112 de Barcelona deixa de rebre trucades entrants. Per error s'havia activat un contestador automàtic dissuasiu i durant 21 minuts les trucades de la ciutadania varen quedar completament desateses. Els màxims responsables i els comandaments del CAGTU no estaven coordinant el servei *in situ* i no van ser coneixedors d'aquest episodi de manera immediata. No es coneix el volum de trucades que van quedar desateses durant el temps que el centre 112 de Barcelona va quedar inoperatiu, però es tractava d'un moment de màxim risc i màxima necessitat per a la ciutadania.

8. Al voltant de les 20 h del dia 17 d'agost es produeix l'emissió de missatges contradictoris sobre la ciutadania confinada als establiments de la Rambla i es crea una situació de confusió. Des del 112 es comença a informar a la ciutadania confinada que poden sortir dels establiments, mentre que el Cos de Mossos d'Esquadra indica a aquestes mateixes persones que la instrucció no és correcta i que cal que es mantinguin confinades.

9. A les 00:00 h, en acabar el torn de tarda de les sales del 112 de Barcelona i de Reus, es va incorporar el torn reduït de nit i va quedar el servei en unes condicions mínimes, insuficients per a fer front de forma manera satisfactòria a l'atemptat que tingué lloc a Cambrils a les 01:30 h d'aquella mateixa nit.

Sobre els presumptes autors abatuts i els processats judicialment

10. La cerca i captura dels presumptes autors dels atemptats va ocasionar diversos registres i entrades a domicilis per part de la policia al municipi de Ripoll, amb un fort desplegament que va generar pànic entre la població.

11. L'operació policial es va saldar amb 6 persones abatudes i diverses persones detingudes, de les quals 3 finalment han estat processades i actualment estan pendents de ser jutjades. 2 persones més van morir a l'explosió d'Alcanar.

12. Els sis presumptes autors dels atemptats que van ser interferits o localitzats per la Policia de la Generalitat - Mossos d'Esquadra van ser abatuts mortalment a trets després de mostrar cinturons explosius que posteriorment es va certificar que eren falsos. La seva mort no només va impedir que fossin jutjats sinó que també va ocasionar que no es pogués disposar d'una informació de primera mà que hauria estat molt valuosa per a la investigació dels fets.

13. En el cas de les cincs persones abatudes a Cambrils, l'actuació dels Mossos d'Esquadra va intercedir directament en la voluntat manifesta d'atemptar d'aquelles persones. Cap a les 1:30 hores de la matinada del dia 18 d'agost un vehicle bolca en envestir un cotxe patrulla dels Mossos d'Esquadra al carrer Jaume I de Cambrils. Cinc persones baixen del vehicle i intenten agredir els vianants i els mossos. Porten ganivets, una destral i falsos cinturons explosius. Tots cinc son abatuts per trets de la Policia de la Generalitat - Mossos d'Esquadra. Cinc persones van resultar ferides en ser apunyalades pels terroristes i una d'elles, una dona, va morir a causa de les ferides.

14. En el cas de la persona abatuda a Subirats el context és diferent. No es tracta d'una intercepció d'un grup en el moment precís en què volgués perpetrar un atemptat sinó que es localitza un dels presumptes autors que s'havia donat a la fuga. El conductor de la furgoneta que va atemptar el 17 d'agost a la Rambla de Barcelona, Younes Abouyaaqoub, va ser localitzat el 21 d'agost a Subirats (Alt Penedès), sol i mostrant un cinturó d'explosius. Com en els altres casos, va ser abatut a trets per la Policia de la Generalitat - Mossos d'Esquadra.

15. No existeix un protocol específic sobre com actuar en casos com els descrits, sinó que s'aplica el règim general sobre l'ús de la força i de les armes, on prima el principi de proporcionalitat i la màxima de «evitar un mal major». Tot i que els agents del Cos dels Mossos d'Esquadra estan instruïts per no disparar a zones vitals, en tots sis casos els trets van abatre els presumptes autors dels atemptats.

Sobre els dispositius Cronos i Gàbia

16. El dia 17 d'agost, a les 16.50 hores, una furgoneta baixa per la Rambla de Barcelona i envesteix desenes de persones. El conductor de la furgoneta va fugir pels carrers del barri del Raval. A les 19: 45 un cotxe se salta un control policial a l'avinguda Diagonal, sortida de Barcelona. Aquest cotxe es va trobar posteriorment a Sant Just Desvern amb una persona assassinada dintre.

17. Així que el màxim comandament del Cos de Mossos d'Esquadra té coneixement de l'atropellament massiu a la Rambla de Barcelona activa el dispositiu Gàbia, consistent en un tancament policial de la ciutat amb l'objectiu de detenir-ne l'autor material que s'havia fugat.

18. El dispositiu Gàbia no va aconseguir detenir el presumpte autor material de l'atemptat de la Rambla dins el radi establert pel tancament perquè aquest va aconseguir saltar-se un control policial a Esplugues de Llobregat. Els agents del control policial en qüestió no estaven segurs de qui era la persona que s'estava saltant el control i no van disparar per abatre el fugitiu. Una agent dels Mossos d'Esquadra va resultar ferida per l'atropellament del fugitiu. El vehicle va ser localitzat posteriorment a Sant Just Desvern amb una víctima mortal a l'interior. Es tractava del propietari del vehicle, que havia estat assassinat.

19. Quan es té certesa que l'atropellament massiu de la Rambla és un atemptat terrorista des de Mossos d'Esquadra s'activa el dispositiu Cronos, que afecta tots els actius del cos coordinant-se amb les policies locals i amb alerta i controls a tot el territori per la possibilitat d'un segon atemptat. El dispositiu va funcionar correctament.

20. El dia 21 d'agost, el presumpte conductor de la furgoneta que va envestir als vianants de la Rambla és abatut per la Policia de la Generalitat - Mossos d'Esquadra a Subirats.

Sobre la comunicació de l'emergència

21. L'oficina de premsa de la direcció del Cos dels Mossos d'Esquadra va recomanar que la comunicació pública de l'emergència l'assumís una persona uniformada del cos, i el major Trapero va assumir aquesta responsabilitat.

22. El conjunt de l'estratègia de comunicació institucional va ser exemplar i es va desenvolupar correctament.

23. Les falses alarmes i la difusió de rumors i notícies falses per mitjà de les xarxes socials va suposar un problema important a l'hora de gestionar el conjunt de l'emergència.

24. L'estratègia de comunicació institucional per mitja de les xarxes socials va ser clau per a contrarestar la gran quantitat de rumors i notícies falses que es van començar a escampar de manera exponencial durant les hores immediatament posteriors als atemptats.

25. El seguiment mediàtic dels atemptats realitzat per alguns mitjans de comunicació publicant i difonent imatges de les víctimes va incórrer en pràctiques qüestionables tant des del punt de vista del dret a la imatge de les mateixes víctimes com des del punt de vista de l'impacte sobre la societat.

26. En situacions com les viscudes durant els atemptats i els dies posteriors les xarxes socials i els mitjans de comunicació poden ser facilitar la propagació del discurs de l'odi o difondre discursos d'ideologies de violència extrema.

27. No podem obviar la responsabilitat dels mitjans de comunicació en la propagació del discurs de la por i d'una falsa sensació d'inseguretat, que, com diversos experts han destacat, és proporcionalment petita en la magnitud del fenomen global terrorista.

Escenari posterior als atemptats

Atenció a les víctimes

1. Si bé l'atenció immediata a les víctimes en el moment de l'atemptat i els dies posteriors va ser adequada, el treball amb les víctimes al cap del temps és un àmbit on l'administració ha de millorar significativament. A mesura que anava passant el temps, la intensitat i la presència de l'Administració en l'atenció a les víctimes va anar disminuint.

2. La Generalitat de Catalunya no té encara a dia d'avui una oficina d'atenció a les víctimes ni disposa dels recursos humans i pressupostaris per a desenvolupar una correcta atenció a les víctimes del terrorisme.

Coordinació policial

3. Després dels atemptats s'han produït algunes millores en la coordinació entre els diferents cossos policials de l'Estat. Així, des de novembre de 2018 la Policia de la Generalitat - Mossos d'Esquadra està plenament integrada al Centro de Inteligencia contra el Terrorismo y el Crimen Organizado (CITCO).

4. Si bé s'ha millorat també la coordinació de la policia catalana a nivell europeu i internacional, a dia d'avui el procés d'integració de la Policia de la Generalitat - Mossos d'Esquadra a Europol encara no està culminat.

Sensibilització

5. Des del Departament d'Educació es va emetre un document d'orientacions per a treballar amb els alumnes els atemptats tot indicant que l'escola ha de ser un espai facilitador, integrador i que aculli les emocions i les inquietuds de tots els alumnes.

6. La societat catalana ha quedat fortament colpida pels atemptats de Barcelona i Cambrils. Tanmateix, aquests fets no han fragmentat la societat, ans al contrari, la resposta als dits atemptats des d'una gran unitat ha reforçat la cohesió social.

7. Des de diferents camps, tant socials com institucionals, s'ha treballat per a evitar que els atemptats del 17 i 18 d'agost de 2017 alimentessin una reacció islamòfoba.

2. Recomanacions i propostes de millora

1. Cal prevenir les conductes extremistes, de violència, racistes, d'odi i discriminatòries. En aquest sentit s'ha de treballar amb la complexitat d'aquest marc i erradicar les situacions que poden arribar a empènyer les persones a situacions precàries o d'exclusió social, fet que pot facilitar l'aproximació a grups violents.

2. Cal tractar la prevenció des d'una perspectiva d'intervenció integral, transversal i social. Cal abordar el tema des de diverses disciplines, involucrant en els programes els professionals d'àmbits com la pedagogia, la sociologia, la psicologia, l'educació social o la mediació, impulsant actes concrets per a una inclusió efectiva i real i viscuda com a tal per tota la societat catalana. Igualment, cal treballar des d'una òptica tant individual com col·lectiva reforçant la mirada de la responsabilitat de la comunitat per a construir la societat que volem.

3. Cal millorar l'acompanyament en el procés migratori, més enllà de la regularització i les polítiques de migració que són competència de l'Estat espanyol. Des de la proximitat dels ens locals cal facilitar l'acolliment i la consolidació en la societat d'acollida, factor important per a prevenir la marginació o la desigualtat en funció de l'origen.

4. Cal eliminar el discurs de la inseguretat i la por i també el que divideix entre «els d'aquí» i «els d'allà». Un 50% de la població migrant fa més de 5 anys que és a Catalunya, no son migrants, ja en formen i, per tant, s'ha de construir un marc conceptual del que és una societat, la catalana, amb gent diversa però que tothom la conforma. És important posar en valor i reconèixer tot allò que la diversitat i les persones migrants, després d'un dur itinerari de migració, aporten a la societat catalana.

5. Cal afrontar la complexitat eductiva que una comunitat intercultural requereix.

6. Cal fer avaluació dels resultats del Proderae en els 3 àmbits on actualment s'ha implantat (educatiu, policial i d'execució penal) per a fer una redefinició dels objectius, el material i els subjectes que el desenvolupen.

7. Cal treballar la interacció i la coordinació amb les diferents associacions de comunitats religioses i de creences diverses, aprofundint amb el coneixement i relació.

8. Cal instar el Govern a desenvolupar la Moció 151/XI, sobre islamofòbia, que aquest Parlament va aprovar el 27 de juliol de 2017, que proposava mesures com la d'elaborar pla de lluita contra la islamofòbia, millorar la visió de de la pluralitat en la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals i fer un seguiment exhaustiu de la islamofòbia a les xarxes.

9. Cal desenvolupar un sistema oficial d'alerta per a grans emergències per mitjà de la telefonia mòbil i la geolocalització.

10. Cal reforçar, tant a la Policia de la Generalitat - Mossos d'Esquadra com a les policies locals, el model de policia comunitària i de proximitat.

11. Cal revisar els procediments i els protocols interns del 112 i elaborar un protocol intern d'incorporació immediata per al personal en situacions de crisi, un protocol d'emergència operativa per a grans emergències i un sistema de guàrdies de prevenció per a aquest tipus de situacions.

12. Cal desenvolupar protocols adequats per a l'actuació dels cossos de bombers de la Generalitat i de l'Ajuntament de Barcelona en casos d'atemptats i d'amenaça d'explosius terroristes.

13. Cal desenvolupar, tant per al Cos dels Mossos d'Esquadra com per a les Policies Locals, un protocol específic de captura i detenció de presumptes terroristes amb l'objectiu de garantir la màxima seguretat dels agents policials sense posar en perill la vida dels presumptes delinqüents.

14. Cal elaborar, conjuntament amb el Col·legi de Periodistes de Catalunya, una guia de recomanacions i bones pràctiques adreçada a mitjans de comunicació tant públics com privats per a un tractament ètic de la informació i de la imatge en catàstrofes com un atemptat terrorista.

15. Cal crear des del Govern de la Generalitat una oficina catalana d'atenció a les víctimes i dotar-la de recursos suficients per a garantir una atenció continuada a totes les víctimes del terrorisme i els seus familiars.

16. Cal garantir l'assistència psicològica continuada a les unitats d'emergències que han intervingut o que hagin d'intervenir en el futur en catàstrofes com els atemptats de Barcelona i Cambrils.

17. Cal culminar el procés d'integració de la Policia de la Generalitat - Mossos d'Esquadra a l'Europol.

PROPOSTES DE CONCLUSIONS PRESENTADES PEL SUBGRUP PARLAMENTARI DEL PARTIT POPULAR DE CATALUNYA (REG. 58643)

A la Mesa de la Comissió d'Investigació sobre els Atemptats del 17 i el 18 d'Agost de 2017

Alejandro Fernández Álvarez, representant, Santi Rodríguez i Serra, diputat del Subgrup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, membres de la Comissió d'Investigació sobre els Atemptats del 17 i el 18 d'Agost de 2017, presenten, d'acord amb el que estableix l'article 67.6 del Reglament del Parlament, les propostes de conclusions següents per tal que, una vegada debatudes a la Comissió d'Investigació sobre els Atemptats del 17 i el 18 d'Agost de 2017, siguin incloses en el dictamen que ha d'ésser debatut pel Ple del Parlament.

1. Conclusions

Introducció

L'article 59.6 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya estableix la possibilitat que el Parlament de Catalunya creï comissions d'investigació sobre qualsevol assumpte de rellevància pública que sigui d'interès de la Generalitat. Aquesta previsió estatutària es desenvolupa a l'article 67.1 del Reglament del Parlament de Catalunya, que materialitza aquesta possibilitat sobre qualsevol assumpte d'interès públic que sigui competència de la Generalitat.

L'objecte de la comissió d'investigació, «anàlisi i investigació dels fets esdevinguts els dies 17 i 18 d'agost de 2017 a Catalunya, concretament de les causes, els antecedents, les implicacions, els participants, la perpetració i la conseqüència d'aquests fets», cal circumscriure'l a l'àmbit de competència de la Generalitat, de manera que representa una limitació en l'abast de la comissió, que s'ha vist concretada en l'absència d'una part dels testimonis, sotmesos al control d'altres institucions alienes al Parlament de Catalunya, atesa llur dependència d'altres administracions.

Aquesta circumstancia ha quedat palesa en els decrets d'obertura i arxivament de la Fiscalia Superior de Catalunya, en els quals observa «manca de rellevància penal per absència d'antijuridicitat» a les comunicacions de la Mesa del Parlament per manca de compareixença de diferents citats a la dita comissió, basant-se en l'aplicació de la doctrina consolidada del Tribunal Constitucional i del Consell d'Estat sobre l'àmbit de competència de la comissió d'investigació.

Abans del 17 d'agost de 2017

Conclusió 1

Nivell d'alerta terrorista

El 7 de gener de 2015 té lloc a la ciutat de París (França) l'atac terrorista al setmanari *Charlie Hebdo*, en el qual moren 12 persones. Dos dies més tard, també a París, es produeix l'atac a un supermercat *kosher* en el qual moren 4 persones més.

El mateix 7 de gener, el nivell d'alerta terrorista s'eleva a 3 de 5.

El 26 de juny de 2015 va ser un dia dramàtic pels atacs terroristes. Prop de la ciutat de Lió (França) es produeix un atac a una empresa gasística en què mor una persona. El mateix dia a la ciutat de Sousse (Tunísia) moren 39 persones fruit d'un atac terrorista. A Somàlia moren 30 persones en un atac terrorista a una base militar de la Unió Africana. I encara el mateix dia, a Kuwait, un atac suïcida deixa 27 morts i 227 ferits en una mesquita xiïta.

Aquesta successió d'atacs terroristes del mateix signe durant el 26 de juny de 2015 fa que el nivell d'alerta terrorista s'elevi fins al 4, nivell que resta encara a dia d'avui inalterable.

Conclusió 2

Recomanació del Cos Nacional de Policia al desembre de 2016

El 14 de juliol de 2016 va tenir lloc a la ciutat francesa de Niça un atac terrorista en el qual un camió de 19 tones va envestir una multitud al Passeig dels Anglesos, en què van resultar 86 persones mortes i 434 de ferides de diversa consideració.

Amb aquest antecedent recent la Comissaria General de Seguretat Ciutadana del Cos Nacional de Policia, davant la proximitat de les festes de Nadal de 2016, va remetre un escrit de recomanació a les prefectures pròpies, policies autonòmiques i locals perquè s'instal·lessin obstacles en àrees concorregudes com a mesura preventiva.

Les actuacions dutes a terme per l'Ajuntament de Barcelona van consistir en la revisió de protocols en punts estratègics de la ciutat, l'adopció de mesures especials durant la celebració d'esdeveniments i reforçar la presència policial en punts sensibles.

Així, però, es va desestimar la instal·lació d'obstacles en àrees concorregudes com a mesura preventiva, tal com va recomanar el Cos Nacional de Policia.

Conclusió 3

Interès de la policia local de Vilvoorde (Bèlgica)

Entre els mesos de febrer i abril de 2016 un policia local de Vilvoorde (Bèlgica) va contactar de manera extraoficial amb un agent dels Mossos d'Esquadra per demanar si tenien referències d'Abdelbaki Es Satty, atès que es trobava en aquella localitat i pretenia fer-se càrrec d'un oratori.

La resposta de l'agent dels Mossos d'Esquadra es va produir també per via informal, i en sentit negatiu, tot i que Es Satty tenia antecedents penals i així constava a la base de dades dels Mossos d'Esquadra.

Les peticions d'informació i documentació a Es Satty per les autoritats belgues el van fer desistir i traslladar-se a Ripoll, on no va tenir cap problema per a dirigir la oració a la mesquita Annour.

Si bé aquests fets no tenen cap transcendència, se'n poden extreure un parell de recomanacions:

1. La conveniència de tenir referències dels imams de les mesquites,

2. La necessitat de reconduir qualsevol informació o petició d'informació cap a canals oficials, de manera que la informació i el coneixement pugui ser compartit per les unitats corresponents.

Conclusió 4

Alerta del National Counterterrorism Center

Segons es va saber poc després de l'atemptat, el mateix 17 d'agost, a partir d'una informació de *El Periódico* el 25 de maig de 2017, els Mossos d'Esquadra van rebre una comunicació del National Counterterrorism Center de la CIA nord-americana en la qual s'advertia de la possibilitat que Barcelona, i concretament la Rambla, podia ser escenari d'un atac terrorista.

La polèmica es va suscitar quan el president de la Generalitat nega l'existència de contactes dels Mossos d'Esquadra amb agències internacionals. A l'afirmació s'afegeixen el conseller d'Interior i el major dels Mossos d'Esquadra. Els dies successius es manté la polèmica fins que es va publicar el document i la confirmació de la remissió de l'alerta al Mossos d'Esquadra.

Encara mes endavant, el desembre de 2018, es va publicar a *La Vanguardia* que els Mossos d'Esquadra haurien rebut també aquella alerta a través del Centre d'Intel·ligència Contra el Terrorisme i el Crim Organitzat (CITCO).

Posteriorment es va conèixer, per mitjà de fonts judicials, que aquell document formava part dels que, el 26 d'octubre, es van confiscar als Mossos d'Esquadra a la incineradora del Besós.

D'aquest episodi se'n poden derivar tres conclusions:

1. L'interès polític de mantenir la idea que els Mossos d'Esquadra tenen moltes limitacions en l'exercici de les seves funcions perquè no se'ls permet mantenir contactes internacionals, la qual cosa s'ha demostrat que no s'ajusta a la realitat,

2. La manca de credibilitat que se li va donar la informació, un cop contrastada, no va comportar l'adopció de cap mesura extraordinària de prevenció, i

3. La manca de correlació entre l'alerta rebuda i l'atemptat comès, atès que, com es dirà més endavant, aquest va poder ser comès d'una manera improvisada, tot i que en algun moment la cèl·lula hauria pogut considerar la possibilitat de la Rambla com a objectiu.

Conclusió 5

L'explosió a Alcanar

Sobre les 23: 15 hores del 16 d'agost de 2017 es va produir una explosió en un immoble a la urbanització Montecarlo d'Alcanar, encara que més endavant es conclouria que les explosions varen ser dues de simultànies. La deflagració va fer desaparèixer la casa i el núvol de l'explosió era visible a quilometres de distancia.

Quant arriben els bombers troben una persona amb vida, Mohamed Houli, diverses restes humanes i també garrafes amb líquids inflamables. Poc després també es trobarien una vintena de bombones de butà i d'altres d'oxigen. En el vehicle estacionat davant la casa també hi ha cinc bombones més de butà. Es requereix la presencia del grup de desactivació d'explosius, Tèdax, que no acudiran fins l'endemà, ja que se'ls informa que l'origen pot estar en una acumulació de gas, no ho consideren urgent i prioritzen la llum del dia. També es troben garrafes d'acetona.

Poc després de la mitjanit també es personen al lloc de l'explosió agents de la Comissaria General d'Informació.

Als voltants de les tres de la matinada del dia 17 d'agost arriba al lloc dels fets la comitiva judicial del jutjat d'Amposta per a l'aixecament de les restes humanes trobades.

Ja al matí, amb la presència dels tèdax, comencen les tasques de desenrunament i inspecció.

Les hipòtesis van voltar sempre a l'entorn d'una explosió de gas vinculada a una acumulació pel seu transvasament entre recipients, tot i que, segons informacions que no hem pogut acreditar, la mateixa Jutgessa que va assistir a l'aixecament de les restes humanes va mostrar estranyesa per aquesta hipòtesi.

Sobre les 14: 15 hores del 17 d'agost, i havent obtingut les dades de contacte del titular del vehicle estacionat davant, es produeix una primera comunicació telefònica amb Houssaine Abouyaaqoub. Una hora més tard, es produirà una segona comunicació.

A les 16: 45 hores es produeix la irrupció de la furgoneta conduïda per Younes Abouyaaqoub a la Rambla de Barcelona.

Uns minuts més tard es produeix una segona deflagració a la casa d'Alcanar, en la qual resulten ferits diversos agents dels Mossos d'Esquadra i bombers. Després d'aquesta segona deflagració acudeix a la casa el cap de l'àrea dels tèdax, i és quan la hipòtesi de la fabricació d'explosius comença a prendre forma.

Al final dels treballs de desenrunament es van comptabilitzar 104 bombones de butà buides, i la investigació va determinar que havien comprat 350 litres d'acetona i 300 litres de peròxid d'hidrogen, precursors de l'explosiu TATP amb el qual pretenien carregar furgonetes per a atemptar.

S'ha pogut constatar que els tèdax del Cos de la Guàrdia Civil van oferir col·laboració als tèdax dels Mossos d'Esquadra, com succeeix habitualment, fruit d'una relació fluida entre ambdós grups, però aquesta col·laboració es va considerar innecessària.

D'aquest episodi, i vista la relació final amb l'atemptat de la Rambla i després a Cambrils, cal concloure que va ser determinant en molts aspectes:

1. L'explosió fortuïta de la casa d'Alcanar, on la cèl·lula preparava els explosius per a atemptar, va frustrar els plans, les conseqüències dels quals haurien pogut ser devastadores atès el volum d'explosius de què disposaven i els objectius que s'han anat coneixent.

2. La no contemplació de la hipòtesis dels explosius fins 18 hores després de la primera deflagració no va permetre activar els mecanismes de prevenció que haurien resultat necessaris, tenint en compte el nivell 4 d'alerta terrorista.

3. Si bé l'accident de la casa d'Alcanar va alterar els plans de la resta de la cèl·lula, que es va veure abocada a la improvisació, les trucades que es fan a Houssaine Abouyaaqoub alerten la resta d'integrants de la cèl·lula.

4. Finalment, la recomanació que es pot extreure d'aquest episodi és que davant fets d'aquestes característiques, i tenint en compte el nivell d'alerta terrorista, la hipòtesi que cal adoptar és la més desfavorable i que ha de permetre l'activació dels mecanismes de prevenció i reacció corresponents a aquesta hipòtesi.

El 17 d'agost de 2017

Conclusió 6

Durant el 17 d'agost de 2017

Segons les investigacions reflectides a la interlocutòria de processament del Jutjat d'Instrucció núm. 4 de l'Audiència Nacional, Houssaine Abouyaaqoub s'assabenta del que ha succeït a Alcanar sobre les 14:30 hores alertat per la trucada recollida a la conclusió anterior.

Aquest informarà a Mohamed Hichamy, que a la seva vegada informarà a Younes Abouyaaqoub. En aquell moment, sembla que aquest pren la determinació d'adreçar-se a la ciutat de Barcelona, cap a la Rambla, que molt probablement hauria estat considerada com a possible objectiu d'un atac terrorista.

En el recorregut de la furgoneta pel carrer Pelai, l'accés cap a la Rambla per la plaça Catalunya no té cap obstacle ni, en aquell moment, cap mena de vigilància, i per això va poder accedir amb facilitat al passeig central de la Rambla, d'ús exclusiu per a vianants, i causar la mort de 14 persones i més d'un centenar de ferits de diverses consideracions.

Immediatament que es té coneixement del que he succeït i que l'ocupant de la furgoneta ha aconseguit fugir, s'activa el dispositiu Gàbia a Barcelona, que bàsicament consisteix a filtrar totes les sortides de Barcelona per a evitar que els terroristes puguin sortir. És així com el terrorista, amb un cotxe sostret a una persona a qui va assassinar, ha d'envestir una de les patrulles a l'Avinguda Diagonal per a poder sortir fins a Sant Just Desvern, on es localitzaria el vehicle amb el cos del seu propietari a l'interior.

A mesura que es reben informacions a la sala de comandament dels Mossos d'Esquadra i que l'atemptat terrorista pren forma, al voltant de les 18:00 hores es decideix activar el dispositiu Cronos, que activa totes les unitats i especialitats del cos.

Aquest dispositiu té com a objectiu la localització i la detenció dels terroristes, evitar rèpliques d'atemptats i protegir llocs d'interès policial i infraestructures crítiques.

És en el marc d'aquest operatiu que al passeig marítim de Cambrils, un dels llocs d'interès policial, es va enviar una patrulla que, a la 01:00 de la matinada del dia 18 d'agost de 2017, va ser envestida per un vehicle ocupat per cinc terroristes que van anar atropellant els vianants que trobaven pel camí i van causar la mort d'una persona.

Els terroristes van sortir del vehicle accidentat amb una destral i diversos ganivets de grans dimensions, van començar a agredir tothom amb qui es trobaven i van causar ferides a dotze persones, a més d'una agent de la patrulla dels Mossos d'Esquadra que va ser envestida.

Els terroristes duien artefactes entorn el cos, simulant cinturons explosius, motiu que va provocar que fossin abatuts per l'altre agent dels Mossos d'Esquadra que formava part de la patrulla.

Després es reconstruiran els moviments que van dur a terme els membres de la cèl·lula terrorista, cosa que acabarà corroborant la improvisació amb la que van actuar, ja que les armes que van usar havien estat comprades poques hores abans al mateix Cambrils.

Paral·lelament a aquests fets continua la fugida i la localització del conductor de la Rambla, el qual es localitzaria tres dies més tard a l'entorn de Cervelló, i el 21 d'agost a Sant Cugat Sesgarrigues i en un polígon industrial de Sant Pere Molanta on intenta robar un vehicle. Se li segueix la pista gràcies a informacions facilitades per testimonis i se l'acaba localitzant a Subirats on, en veure la patrulla dels Mossos d'Esquadra, mostra un cinturó amb explosius, cosa que provoca que els agents disparessin i l'abatessin.

De tots aquests fets se'n poden extreure diverses conclusions:

1. Es posa de manifest que hauria estat útil la disposició d'obstacles que dificultessin l'accés a un carrer de vianants molt transitat i turístic, i també l'absència de qualsevol tipus de vigilància de l'espai.

2. Tot i que el programa operatiu específic antiterrorista en aplicació des de setembre de 2015 estableix específicament per a un nivell d'alerta 4 dispositius de protecció a llocs d'afluència massiva de persones, la Rambla, almenys en el moment dels fets, no disposava de cap dispositiu de protecció.

3. L'operatiu Gàbia funciona raonablement bé, ja que, si bé no impedeix la sortida de l'atacant, sí que l'obstaculitza i en permet la detecció.

4. L'operatiu Cronos es mostra eficaç i determinant a l'hora d'avortar qualsevol intenció dels terroristes a Cambrils.

5. Si bé hauria estat desitjable que s'haguessin pogut detenir amb vida els terroristes, tant a Cambrils com a Subirats, és perfectament comprensible que fossin abatuts, atès el risc que podien suposar els cinturons amb explosius, que ningú no podia determinar que eren simulats, i, especialment en el cas de Cambrils, s'hi afegeix l'extrema violència que mostren els atacants.

Conclusió 7

Procediment de Detecció de la Radicalització Islamista (Proderai)

La Generalitat de Catalunya, per mitjà del Departament d'Interior, disposa del Procediment de Detecció de la Radicalització Islamista (Proderai), que té tres branques específiques: l'àmbit de l'execució penal, l'àmbit penal i l'àmbit educatiu.

Sens perjudici de les millores en aquests àmbits, i fruit de l'experiència acumulada dels anys de vigència del procediment, en el cas que ens ocupa la radicalització dels terroristes no s'ha produït en aquests àmbits i poques conclusions se'n poden extreure.

En canvi, sí que el procés de radicalització s'ha produït a l'entorn dels oratoris, i cal especificar que no directament d'aquests, sinó a l'entorn de persones, en aquest cas de qui exercia d'imam, que influeixen en ells, raó per la qual considerem convenient establir nous mecanismes de prevenció que alertin de processos de radicalització.

PROPOSTES DE CONCLUSIONS PRESENTADES PEL SUBGRUP PARLAMENTARI DE LA CANDIDATURA D'UNITAT POPULAR - CRIDA CONSTITUENT (REG. 58929)

A la Mesa de la Comissió d'Investigació sobre els Atemptats del 17 i el 18 d'Agost de 2017

Carles Riera Albert, representant, Natàlia Sànchez Dipp, diputada del Subgrup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent, membres de la Comissió d'Investigació sobre els Atemptats del 17 i el 18 d'Agost de 2017, presenten, d'acord amb el que estableix l'article 67.6 del Reglament del Parlament, les propostes de conclusions següents per tal que, una vegada debatudes a la Comissió d'Investigació sobre els Atemptats del 17 i el 18 d'Agost de 2017, siguin incloses en el dictamen que ha d'ésser debatut pel Ple del Parlament.

1. Conclusions

1.1 Sobre les limitacions externes i internes de les conclusions de la CIAA

1. La investigació dels atemptats del 17A a Barcelona i Cambrils ha estat un nou exemple de l'opacitat que envolta sovint els temes relatius als cossos policials de l'Estat espanyol. Que no es volgués crear una comissió d'investigació al Congrés dels Diputats espanyol pels vots contraris del PP, el PSOE i Cs és un símptoma que hi ha qüestions que no es volen sotmetre a l'escrutini de les mirades crítiques.

2. Així, tot i que els ajuntaments de Barcelona i Cambrils i els familiars de les víctimes també ho van demanar, la investigació al Congrés no ha estat possible. El Parlament de Catalunya ha volgut cobrir aquest buit, bo i sabent que alguns dels

compareixents, amb altes responsabilitats polítiques i policials, rebutjarien la seva participació.

3. Han estat fins a divuit responsables polítics i alts càrrecs dels cossos i forces de seguretat i intel·ligència de l'Estat espanyol els que han rebutjat la col·laboració amb la investigació argumentant que no existeix cap obligació jurídica a aquest respecte. Alguns dels testimonis que han refusat col·laborar amb la investigació del Parlament de Catalunya ho han fet emparant-se en l'informe del Consell d'Estado on no només es considerava que els ministres i els càrrecs de l'Administració General de l'Estat no estan obligats a comparèixer en una comissió d'investigació del Parlament de Catalunya, sinó que alguns també afirmen que ni tan sols tenen el deure d'atendre a les seves sol·licituds d'informació. En els seus escrits a la CIAA, fins i tot alguns han mostrat un clar menyspreu al Parlament de Catalunya i a l'objecte de la investigació.

4. Les incompareixences i la negativa a col·laborar ha portat la Mesa de la CIAA a sol·licitar a la Mesa del Parlament de Catalunya que en doni compte a la Fiscalia argumentant que aquestes incompareixences poden ser constitutives d'un il·lícit penal (en concret, el que estableix l'art. 502.1 del Codi penal), per la qual cosa, en execució del que estableix el mateix Reglament de la cambra (art. 68.3), es posen els fets en coneixement d'aquest ministeri fiscal.

La relació de les persones que s'ha convidat a col·laborar amb la investigació i que han rebutjat participar-hi en qualitat de testimonis és:

1. Soraya Sáez de Santamaria Antón, exvicepresidenta del Govern d'Espanya.

2. Juan Ignacio Zoido Álvarez, exministre de l'Interior del Govern d'Espanya.

3. Alfonso Dastis Quecedo, exminstre d'Exteriors del Govern d'Espanya.

4. José Manuel García-Margallo y Marfil, exministre d'Exteriors del Govern d'Espanya.

5. Josep Enric Millo i Rocher, exdelegat del Govern d'Espanya a Catalunya.

6. Ángel Gozalo Martín, cap de la Guàrdia Civil a Catalunya.

7. Diego Pérez de los Cobos Orihuel, representant del Ministeri d'Interior espanyol a la Junta de Seguretat de Catalunya.

8. Félix Sanz Roldán, director del Centre Nacional d'Intel·ligència.

9. Germán López Iglesias, director general de la Policia.

10. José Luís Olivera Serrano, director del Centro d'Intel·ligència contra el Terrorisme i el Crim Organitzat (CITCO).

11. Sebastián Trapote Gutiérrez, cap de la Policia Nacional a Catalunya.

12. Fernando Santafé Soler, del Comandament d'Informació, Investigació i Ciberdeliqüència de la Guàrdia Civil.

13. José Manuel Holgado Merino, director general de la Guàrdia Civil.

14. Juan Carlos Ortiz Argüelles, de la Prefectura Central d'Informació, Investigació i Ciberdelinqüència de la Policia Nacional.

15. Manuel Navarrete Paniagua, director del Centre Europeu contra el terrorisme de l'Europol.

16. Paz Esteban López, directora en funcions del Centre Nacional d'Intel·ligencia.

17. José Luís Navarro Merino, cap de l'Àrea Estratègica i Prospectiva de la Policia Nacional.

18. Teresa Cunillera Mestres, delegada del Govern de l'Estat.

5. A més a més, cal posar sobre la taula les limitacions per a la investigació que han estat aprovades per una majoria dels membres de la comissió. Ens referim a l'acord entre tots els grups parlamentaris, a excepció del subgrup de la CUP-CC, a tractar amb caràcter secret i reservat totes les compareixences de testimonis de cossos i forces de seguretat. Això significa que el contingut recollit en les compareixences relacionades a continuació pot ser exposat en aquestes conclusions amb les

conseqüències que això té per a la investigació. Considerem que l'aplicació d'aquest criteri significa un menyspreu cap a la tasca parlamentària i és incoherent amb els objectius de la CIAA.

Les sessions i les compareixents que han col·laborat amb caràcter secret i reservat[1] han estat:

Sessió 12. El 9 d'abril de 2019:
Pere Soler i Campins, exdirector general de la Policia
Joan Delort i Menal, director general de Protecció Civil
Cèsar Puig i Cañas, ex-secretari general del Departament d'Interior

Sessió 13. El 14 de maig de 2019:
Ferran López Navarro, cap dels Mossos d'Esquadra
Manuel Castellví del Peral, comissari del Cos de Mossos d'Esquadra, excap de la Comissaria General d'Informació

Sessió 14. El 14 de maig de 2019:
Rafel Comes Marrase, cap de la Comissaria General d'Investigació Criminal del Cos de Mossos d'Esquadra
Eduard Sallent Peña, de la Comissaria General d'Informació
Josep Maria Estela Ribes, comissari en cap de la Regió Policial de les Terres de l'Ebre
Joan Carles Molinero i Juncà, de la Comissaria Superior de Coordinació Central en el moment dels fets

Sessió 15. L'11 de juny de 2019:
Josep Lluís Trapero Álvarez, excap dels Mossos d'Esquadra
Lluís Paradell Fernàndez, inspector dels Mossos d'Esquadra, cap de l'Àrea Central d'Anàlisi de la Comissaria General d'Informació
Joan Portals Peralta, comissari en cap de la Regió Policial Metropolitana de Barcelona
Patricia Plaja Pérez, cap de Comunicació del Cos de Mossos d'Esquadra durant els atemptats

Sessió 17. El 25 de juny de 2019:
Josep Muñoz, cap de la Policia Local de Cambrils
Evelio Vázquez i Sánchez, intendent major de la Guàrdia Urbana de Barcelona
Amadeu Recasens i Brunet, comissionat de Seguretat i Prevenció de l'Ajuntament de Barcelona

Sessió 22. El 17 de setembre de 2019 es van tenir les compareixences següents:
Oriol Pellisa Salvadó, cap de l'Àrea d'Operacions REM de Tarragona
Ricard Expósito Miró, cap de la Regió d'Emergències de les Terres de l'Ebre
Jaume Segarra Barrios, cap dels tèdax en l'explosió d'Alcanar
Rocío Rubio Mojarro, cap de la policia científica en l'explosió d'Alcanar

6. El criteri restrictiu i opac en relació amb l'actuació dels cossos i forces de seguretat també s'ha aplicat –en alguns casos– a la sol·licitud documental. Ens referim al fet que la majoria dels grups parlamentaris han bloquejat la sol·licitud dels documents següents:

a) Còpia dels atestats policials[2] elaborats pel cos i remesos als jutjats corresponents i jutjats de guàrdia, jutjats centrals d'instrucció en relació amb les intervencions policials amb resultat de mort a Cambrils i Subirats.

1. El contingut d'aquestes sessions no pot ser utilitzat en la redacció d'aquestes conclusions. Això afecta la qualitat d'aquestes i la tasca parlamentària de forma evident.

2. Van votar en contra de la sol·licitud d'aquesta documentació els grups parlamentaris de Junts per Catalunya, ERC i PSC, s'hi va abstenir C's i hi van votar a favor Catalunya en Comú Podem, el PP i la CUP. Vegeu el "*Diari de Sessions del Parlament de Catalunya* – Comissions"

b) Còpia dels atestats elaborats internament per la Divisió d'Afers Interns[3] sobre l'actuació del Cos de Mossos d'Esquadra en relació amb les intervencions amb resultat de mort a Cambrils i a Subirats.

7. Constatem, doncs, que aquesta comissió ha abordat la investigació sobre els atemptats sense la col·laboració dels responsables polítics i els alts càrrecs dels cossos i forces de seguretat i intel·ligència de l'Estat espanyol, amb la participació secreta i reservada de tots els testimonis membres de cossos i forces de seguretat i, finalment, sense tenir accés a documentació important per a la investigació. Aquesta realitat constitueix una falta de respecte a la tasca parlamentària, la prevalença de l'opacitat i una mostra nítida de les dificultats severes per a articular un debat democràtic sobre els models de seguretat i ordre públic, qüestió que s'ha posat de manifest en altres comissions d'investigació de la cambra.

1.2 Sobre context geopolític internacional i les lògiques de guerra global

8. No es pot desfilar en nom de la pau al matí i a la tarda fer negocis amb armes amb Aràbia Saudita o Turquia. De la mateixa manera que no podem parlar de Daeix o Estat Islàmic (EI) sense parlar del trio de les Açores, que va tenir com a conseqüència la invasió injustificada i il·legal de l'Iraq al 2003 amb la falsa excusa de les armes de destrucció massiva. Si parlem dels fets del 17 d'agost no podem obviar com l'Estat espanyol ha participat d'una manera activa en la guerra global que castiga les classes populars i que espolia recursos i béns a costa de guerra i dolor a l'Iraq. Així, doncs, la política del terror, la política de la por no és exclusiva dels grups terroristes. S'ha practicat molt i la política de més impacte de terror s'ha fet des del poder i des dels estats.

9. Entenem que cal posar l'èmfasi en les causes, o algunes de les causes, dels fets producte d'un context geopolític internacional determinat fruit de les dinàmiques de guerra global imposades per les potències imperialistes a l'Orient Mitjà des d'inicis del segle XXI. Un fenomen fruit de l'imperialisme i que permet també explicar com la islamofòbia i el gihadisme són dos fenòmens que es retroalimenten.

10. Aquesta anàlisi en termes geopolítics, però, es fa encara més necessària quan estirem el fil per a desemmascarar els vincles entre les potències del golf Pèrsic i les elits espanyoles. L'any 2016, l'Estat Espanyol va vendre armes a l'Aràbia Saudí per un valor de 116 milions d'Euros. El comerç d'armament entre l'Estat Espanyol i l'Aràbia Saudí, però, no és nou i s'ha dut a terme principalment per mitjà de les seves monarquies.

11. L'Estat espanyol és la setena potencia mundial en venda d'armes i, si tenim en compte que la seva economia no se situa en aquest setè lloc, deduïm que el pes econòmic del negoci armamentista és proporcionalment major que el d'altres estats. Si a això sumem els constants incompliments de la normativa internacional en relació amb la compravenda d'armes es fa evident que l'Estat espanyol és dels principals responsables de les guerres que assolen el món.

12. Compravenda d'armes que no seria possible sense la complicitat dels governs i les institucions públiques, que vulneren reiteradament la normativa vigent sobre regulació d'armament com el Tractat Internacional contra el Comerç d'Armes[4] (2014), la Posició Comuna Europea respecte al Comerç d'Armes, de 2008, que és d'obligat compliment per als països membres i que prohibeixen la venda d'armament a zones en conflicte, que vulnerin els drets humans o que puguin fer arribar material militar cap a altres zones en conflicte. Malgrat aquests marcs reguladors la compravenda d'armament no ha parat de créixer els darrers anys a zones en conflicte, com en el cas del Iemen.

3. Van votar en contra de la sol·licitud d'aquesta documentació els grups parlamentaris de Junts per Catalunya, ERC, PSC i PP, d'hi va abstenir C's i hi van votar a favor Catalunya en Comú Podem i la CUP. "Diari de Sessions del Parlament de Catalunya – Comissions"

4. Vegeu https://www.un.org/disarmament/convarms/att/

13. I és que la relació entre els Borbons i la dinastia Saud fa quatre dècades que dura. L'any 1977, el príncep saudí Fahd va fer un préstec per valor de 100 milions de dòlars al rei Joan Carles I. Aquest préstec, que tenia com a objectiu 'enfortir la monarquia espanyola', mai no hauria estat retornat.

14. Les relacions, però, no es van aturar i es van mantenir fins el passat 2016, quan per mitjà del nou rei Felip VI es tancava una important venda d'armament en plena guerra del Iemen. L'Estat espanyol i les seves institucions gaudeixen de total impunitat pels seus vincles amb estats que vulneren sistemàticament drets fonamentals contra la seva població.

15. Un exemple de la impunitat reservada a la corona espanyola la vam viure el passat mes de gener de 2020 quan la Mesa del Congrés dels Diputats va vetar –una vegada més– la compareixença del rei Felip VI davant la cambra per a donar compte sobre els suposats suborns de l'empresa semipública DEFEX per a aconseguir contractes d'armament a l'Aràbia Saudita, un cas que investiga la Fiscalia Anticorrupció.

16. La proposta de la CUP neix arran de les últimes informacions publicades sobre una trama de corrupció on hi ha 11 contractes investigats per l'Audiència Nacional per nombrosos delictes. La compareixença del rei Felip VI com a cap de les Forces Armades i per a donar explicacions d'una trama de corrupció molt propera al seu pare, el rei emèrit, fou vetada per la majoria de la Mesa del Congrés, inclòs el grup d'Unidas Podemos que, per primer cop, va canviar de criteri respecte a legislatures anteriors.

17. Cap membre de la monarquia borbònica no ha estat sotmès mai a control públic i parlamentari emparat en la legislació vigent i la connivència de l'aparell de l'Estat de protecció de les figures reials.

18. Es fa palès, doncs, que les elits polítiques, militars i econòmiques de l'Estat espanyol –i d'altres estats– que fan negoci amb la guerra i amb la compravenda d'armament utilitzant el capitalisme en la seva fase imperialista per al saqueig econòmic i de recursos de l'Orient Mitjà són les que acaben generant morts de forma directa i indirecta arreu del món.

19. Cal fer èmfasi en la dimensió conscient, planificada i deliberada del fonamentalisme islàmic, que s'ha mostrat extremadament útil per a les potències imperialistes. Ens sembla necessari recordar que el fanatisme religiós instrumentalitza el patiment de totes aquelles persones que viuen més directament les conseqüències de la desigualtat, la falta d'oportunitats, l'exclusió i la marginalitat socials provocades pel capitalisme globalitzat a fi d'expandir la seva influència social. Per tant, sense les condicions d'atomització social i subjugació dels pobles creades pel segon no existiria el primer.

20. Fixant-nos en tots els detalls que configuren la realitat complexa del món en guerra global i constant podrem acostar-nos a conèixer la veritat. Assenyalem l'imperialisme, les estratègies militars de l'OTAN, els interessos geopolítics, el colonialisme, el racisme, el feixisme, el fonamentalisme, la islamofòbia i la deriva de seguretat com els principals temes a traçar. I, sobretot, cal prevenir-nos per no ser víctimes dels interessos d'uns pocs que en un context de commoció poden imposar el que Naomi Klein anomenà la «doctrina del xoc», aquella basada en aprofitar un moment de xoc i de crisi d'una societat per transformar elements substancials d'aquesta.

1.3 Sobre dels mecanismes institucionals de resposta als atemptats

21. Els fets del 17 d'agost a Barcelona i Cambrils van llevar la vida a vint-i-quatre persones i van resultar-ne ferides cent quaranta.

22. La violència executada com a conseqüència del fanatisme religiós va causar catorze víctimes mortals directes de l'atropellament massiu deliberat a la Rambla de Barcelona el 17 d'agost de 2017; una, víctima d'un atac mortal durant la fugida d'un

dels presumptes autors del crims, Younes Abouyaaqoub, i una darrera víctima fruit d'un segon atropellament la matinada del 18 d'agost a Cambrils.

23. De les vuit persones restants que van perdre la vida, dues ho van fer en l'explosió d'Alcanar i sis més conseqüència de l'operatiu policial desplegat per a detenir els autors dels fets.

24. Dos anys i mig després de les seves morts el desemparament és total, tant perquè en aquest temps es constata que no s'han atès les víctimes, els ferits i els damnificats de la manera adequada com perquè no s'ha complert la primera part necessària per a fer un dol: saber la veritat. Dol que han de passar els familiars però també la societat catalana en conjunt.

25. Des del primer moment es van activar els protocols policials establerts davant d'un atac terrorista consumat o en curs. El dispositiu que van desplegar els Mossos d'Esquadra va ser batejat amb el nom de «Cronos» i va comptar amb més de 10.000 agents mobilitzats i també un important desplegament dels serveis d'emergències i urgències mèdiques.

26. Tot seguit es va activar un fort dispositiu anomenat «operació Gàbia» amb l'objectiu de detenir els autors dels fets bloquejant les entrades i sortides de la ciutat de Barcelona. Aquest dispositiu va generar un important col·lapse del trànsit de l'àrea metropolitana.

27. El dispositiu de la Generalitat, que en el cas de Barcelona és conjunt amb l'Ajuntament, implica diversos departaments del Govern, com Presidència, Interior, Salut, Justícia, Exteriors, a més dels ajuntaments de Barcelona i Cambrils, AENA-Aeroport de Barcelona - El Prat, Creu Roja, el cos consular acreditat a Barcelona i altres organismes i institucions que van col·laborar coordinadament, com el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya i diversos ministeris.

28. Pel que fa al centre 112 de Barcelona, cal assenyalar amb preocupació que el 17 d'agost va quedar bloquejat sense poder rebre trucades durant trenta minuts (17: 55 a 18: 25, aproximadament).

29. En aquest sentit, destaquem que cap responsable d'operativa del CAGTU no es va incorporar presencialment al centre 112 per a dirigir la situació d'emergència. Es va fer un seguiment insuficient a distància.

30. La gestió de l'atemptat que va fer el CAGTU va deixar en situació d'indefensió, en primer lloc, la societat civil, a qui es va impedir demanar auxili en un moment d'incertesa i, en segon lloc, els treballadors i treballadores de les sales 112, que es van trobar soles, treballant sense coordinació i sense directrius dels comandaments operatius responsables del CAGTU.

31. Únicament els Mossos d'Esquadra, via telefònica, guiaven les instruccions que el 112 havia de transmetre als ciutadans. Tan sols la professionalitat del personal de les sales 112 va permetre donar continuïtat al servei.

32. El CAGTU té la gestió del servei d'Emergències 112 externalitzat, però no gestiona el servei, ni exigint necessitats dels plecs de condicions administratives i tècniques, ni a posteriori, fent-ne un seguiment adequat. Es fa evident la deixadesa i la desatenció envers el funcionament bàsic del 112 i, en conseqüència, també envers els ciutadans.

33. L'actuació dels Mossos d'Esquadra va tenir un impacte immediat entre els veïns i veïnes de Ripoll. Des del moment en què comencen a circular fotos dels veïns de Ripoll acusats de ser els autors de l'atemptat fins que es fortifica el municipi amb un gran desplegament policial i mediàtic.

34. Fins a dia d'avui el municipi de Ripoll viu les múltiples conseqüències dels fets que revictimitzen el municipi sencer i els familiars dels acusats en cada nou impacte mediàtic vinculat a la investigació.

35. Els veïns i veïnes han denunciat la sensació de setge i de pànic que va causar el procediment policial. I que aquest va tenir un impacte en l'augment de la desconfiança entre veïns, especialment entre els veïns i veïnes d'origen marroquí. El trac-

tament mediàtic i policial presentava els acusats com a portadors del mal vinculat a una creença religiosa en comptes de descriure'ls com a víctimes d'un procés d'adoctrinament en un context sociopolític i material d'exclusió.

36. Dos anys i mig després no hem estat capaços de qüestionar temes fonamentals sobre aquells dies, malgrat que ho hem intentat. Ens referim a la gran dificultat que genera socialment i políticament la reflexió, l'anàlisi i el debat sobre la mort a mans d'agents de policia de sis membres de l'organització criminal que va perpetrar els atemptats.

37. Considerem que la CIAA ha perdut l'oportunitat d'aprofundir en l'anàlisi sobre el model policial que necessàriament ha de garantir els drets humans. Des de la nostra perspectiva era oportú fer-nos totes les preguntes necessàries des d'una lògica humanista i de garantia de drets: es podrien haver vulnerat els drets a un judici just i a la presumpció d'innocència? Eren morts necessàries? Les sis morts s'expliquen des de la lògica de la legítima defensa i de neutralitzar un perill objectivament molt més gran? Els seus testimonis haurien estat útils per a la investigació i per al judici? Cap d'aquestes preguntes no ha pogut ser formulada en les sessions de la comissió sense despertar un gran rebuig per part d'alguns compareixents i alguns membres de la comissió.

38. El filòsof camerunès Achille Mbembe en parla en relació amb la brutalitat policial contra persones racialitzades als EUA i afirma que «la generalització de l'assassinat està inscrita en les pràctiques policials. L'administració de la pena de mort s'ha deslligat de l'àmbit del Dret per tornar-se una pràctica purament policial». I sobre això ningú no en vol parlar. Un fet que ho demostra és la rotunda negativa de tots els grups parlamentaris a fer comparèixer el cap de la Divisió d'Afers Interns del Cos de Mossos d'Esquadra a la CIAA o que tampoc no hàgim pogut tenir accés als atestats elaborats internament per la Divisió d'Afers Interns sobre l'actuació del Cos de Mossos d'Esquadra en relació amb les intervencions amb resultat de mort a Cambrils i a Subirats. Quan la CUP hem sol·licitat aquesta informació sempre s'ha sobreinterpretat com un assenyalament cap als cossos policials. Res més lluny d'això; nosaltres pensem que en una societat democràtica hauríem de poder analitzar i valorar què funciona i què no, quins protocols són correctes i quins no i ho hauríem de poder avaluar, avaluar-nos, des de la màxima transparència. I això al Parlament de Catalunya no ha estat possible.

39. És cert també que la mort no es va aplicar de manera premeditada i deliberada; les sis víctimes mortals són fruit d'una decisió que en qüestió de segons podria haver posat en risc la vida d'agents policials.

40. La vulnerabilitat de sentir que una furgoneta pot convertir-se en una arma, la inseguretat que a Cambrils s'obri un altre focus, el terrorisme com a enemic del país i, d'alguna manera, les morts dels terroristes no han suposat un element de dolor com a víctimes: han suposat un «enemic abatut».

41. Els Mossos d'Esquadra van desplegar una estratègia comunicativa sense precedents a les xarxes socials i en diverses rodes de premsa. Certament, van actuar amb professionalitat en relació amb la comunicació. Tanmateix, cal assenyalar amb preocupació el fet que els cossos policials siguin vistos com únics coneixedors de la «veritat»; durant els fets que analitzem observem un cert seguidisme acrític a la versió policial.

42. Només una mirada crítica i una societat organitzada pot fer front al risc que els cossos i forces de seguretat es converteixin en agents comunicatius inqüestionables. Tots els aparells de l'Estat, el comunicatiu també, són eines de reproducció de la doctrina del xoc.

1.4. Sobre els mecanismes de resposta social

43. El 17 d'agost de 2017 la quotidianitat de la societat catalana va quedar tocada, de Barcelona a Cambrils passant per Ripoll, Vilafranca o Rubí. En aquest context

es van activar iniciatives que mitjançant l'autoorganització van servir per a generar espais de resistència comunitària i antifeixista.

44. Fou important la gran manifestació del 26 d'agost a la ciutat de Barcelona sota el lema «No tinc por», una consigna que, d'alguna manera, connectava amb la idea de no estar disposats a sotmetre'ns a la doctrina del xoc de les guerres globals i el feixisme.

45. La manifestació va aplegar tant el teixit social i popular de la ciutat com les altes instàncies dels governs català i espanyol liderats pel rei Felip VI. I malgrat la commoció i la confusió de les primeres hores, dels primers dies, gràcies als moviments socials el contingut de les protestes va anar una mica més enllà del «no tenim por» i es va recuperar el vell crit que, malauradament, perviu: «Les seves guerres, els nostres morts», i que d'una manera sintètica dota de context els fets.

46. És en aquest sentit que la societat catalana va mostrar un important rebuig a la figura del rei Felip VI i a la casa reial per les relacions, ja esmentades, amb el negoci de la guerra.

47. També va tenir una important rellevància la resposta popular i comunitària dels veïns i veïnes de Ripoll que van viure un gran impacte en el dia a dia de la seva vila. El mateix 26 d'agost una gran concentració va aplegar a més de 3.000 persones a la plaça del Monestir sota el lema «Ripoll per la pau, un pas endavant».

48. De la commoció en relació amb els fets i amb l'objectiu d'evitar que l'odi, el racisme i la islamofòbia fessin forat en la comunitat de Ripoll es va crear la xarxa veïnal «Som Ripoll». Una xarxa de suport mutu que va unir desenes de persones per a impulsar accions de caràcter formatiu i reivindicatiu en clau antiracista.

49. La resposta immediata va generar, com bé descriu la investigadora del CIDOB Blanca Garcés Mascareñas, «els tres *nos*»: no al terrorisme, no al racisme, la xenofòbia i la islamofòbia i no a la por. La condemna de la xenofòbia gairebé al mateix nivell que la condemna al terrorisme apunta que socialment no vam acceptar el marc dels uns contra els altres. Nosaltres contra ells, ells contra nosaltres. Occident contra Orient, Orient contra Occident. Tanmateix, aquesta distinció en la resposta en comparació amb altres fets similars a nivell europeu podria haver estat més profunda.

50. Una imatge icònica de la resposta social als atemptats va ser l'abraçada entre el pare d'un dels infants mort a la Rambla de Barcelona i l'imam de Rubí. Tanmateix la islamofòbia latent va aflorar i persisteix en els nostres dies tant socialment com, especialment a les institucions.

51. Cal continuar lluitant contra el feixisme, vingui d'on vingui, i reafirmar-nos amb els valors d'acollida i equitat de drets que sempre hem defensat. Per tant, rebutgem totes les interpretacions i actuacions racistes i classistes que els fets van desencadenar. Els atacs perpetrats per l'extremisme no representen la comunitat musulmana, al contrari, és aquesta comunitat la que arreu del món pateix amb escreix l'odi i el terrorisme.

52. El paper dels mitjans de comunicació també és important a l'hora d'analitzar els atemptats del 17 d'agost. Xavier Giró, coordinador del màster en comunicació de conflictes armats, pau i moviments socials de la UAB, afirma en l'article «Dolor innecessari i distorsió de l'enteniment», publicat a *La Directa* el 18 d'agost de 2017 que «publicar o emetre imatges fortament emocionals, per una altra part, no contribueix a fer que l'audiència es formi una idea equilibrada, completa i el més ajustada possible a la realitat sobre els esdeveniments, les causes i les solucions, sinó que tendeix a dibuixar una representació mental esbiaixada cap la passió i la ràbia contra qui ha estat identificat com a l'autor. Als culpables se'ls associa la irracionalitat, se'ls qualifica de bàrbars, se'ls deshumanitza i, per tant, fa acceptable que eliminar-los sigui una solució.»

53. Moltes portades i reportatges excessivament morbosos van superar tots els límits del codi deontològic del periodisme: ni protecció de la imatge dels menors,

ni presumpció d'innocència, ni contrast de la informació i, sovint, excés de rumorologia.

1.5. Sobre la islamofòbia i la deriva de seguretat

54. «Aquests nens eren nens com tots. Com els meus fills, eren nens de Ripoll», escrivia commocionada una treballadora social de Ripoll, Raquel Rull. Els joves que van perpetrar els crims de Barcelona i de Cambrils de 2017 teòricament formaven part d'un «nosaltres», d'una quotidianitat arrelada a les places i als carrers de Ripoll, «eren nens com tots». Llavors, què ha passat?

55. La resposta mai no la coneixerem del tot. Com va dir Marina Garcés en el pregó de la Mercè de 2017, «sempre tindrem el dubte de si realment volien morir matant, com van fer». Cal, doncs, que parem atenció en allò que sí que sabem i que podem treure'n conclusions per a la no repetició. Cal prendre consciencia que vivim travessats per un racisme que se'ns fa invisible però que de manera estructural opera el dia a dia. Racisme material, institucional i simbòlic que trasllada les fronteres externes a fronteres internes, a fronteres de la quotidianitat. El racisme ens travessa cada dia quan donem veracitat als relats de la inseguretat de les institucions per a criminalitzar, per exemple, els venedors ambulants; també quan veiem com a amenaça els joves adolescents sense referents familiars a Catalunya.

56. El racisme i la xenofòbia sempre han tingut els mateixos objectius: marcar un «nosaltres» oposat a un «ells»; construir d'una manera o d'una altra un enemic inassimilable que significa una amenaça per al «nosaltres». Però a qui deixem entrar en el «nosaltres» i a qui deixem pertànyer a «la nostra comunitat» defineix també qui som com a poble. I a la inversa, a qui li prohibim l'entrada a la societat i a qui neguem la pertinença a la comunitat també revela com ens imaginem com a nació i com a poble.

57. I el «nosaltres» que hem de construir contra el totalitarisme i els fanatismes només serà possible si erradiquem el perpetu estat d'excepció al qual es troben sotmeses les persones migrades i els seus descendents, ja que l'estat d'excepció comporta suspensió de drets. Com explica el professor de la UdG, Mostafà Sahimi, avui als nostres barris i ciutats «coexistim però no convivim, existeix una fractura social en les nostres vides».

58. I a aquestes fronteres internes hi hem de sumar les polítiques antiterroristes de caràcter racista que per mitjà de la creació d'una categoria racialitzada assenyalen les persones musulmanes com a susceptibles de cometre un crim.

59. Amb programes com el Proderai es criminalitza una comunitat de creients i s'articula un desplegament institucional coherent amb aquesta premissa. I al més pur estil de *minority report* desplega lleis, programes i protocols de caràcter preventiu que analitzen factors de la vida quotidiana de les persones musulmanes que res no tenen a veure amb fets delictius i es generen categories molt perjudicials, racistes i que vulneren drets fonamentals amb l'excusa d'una necessitat de prevenció tan gran i perillosa que actua sobre fets que no han succeït.

60. I el cert és que aquesta manera de legislar i prevenir ha tingut conseqüències enormes sobre les persones que han estat assenyalades o detingudes «preventivament» i han estat un autèntic fracàs que no ha pogut evitar els fets delictius que investiguem.

61. El xoc que ens va produir aquests atacs en cap cas no pot ser utilitzat com a excusa per a militaritzar l'espai públic i retallar drets i llibertats. Ens pertoca a totes i tots combatre l'odi i el feixisme amb solidaritat de classe i fraternitat entre els pobles.

62. Cal aprofundir en un debat més ampli en la relació entre la llibertat i la seguretat, tal com s'indica en l'informe del Síndic de Greuges «Prevenció de la radicalització i el terrorisme a Catalunya», del novembre de 2017: «Els governs tenen el

deure de procurar protegir la societat amb la màxima diligència i efectivitat, però també amb ple respecte als drets i les llibertats.»

1.6. Sobre possibles negligències

63. Dos anys i mig després de la mort de vint-i-quatre persones avui encara plana moltíssima opacitat sobre com Abdelbaki Es Satty –imam de Ripoll– va articular i tramar els atemptats de la Rambla i Cambrils.

64. Aquest fet denota deixadesa o fins i tot negligència. Negligència que van exercir els partits a les Corts bloquejant la comissió d'investigació que no pot suplir una comissió del Parlament, que topa a cada moment amb matèries considerades secrets d'Estat. Constatem que mantenir aquests interrogants oberts dona peu a imaginar tota mena de conspiracions.

65. Una de les principals incògnites és quina era la relació entre el Centre Nacional d'Intel·ligència (CNI) i Es Satty. El periodista de *Público*, Carlos Enrique Bayo, va publicar una sèrie d'exclusives titulades»La veritat sobre l'imam de Ripoll». Certament, Bayo, intenta posar llum en un context d'ombres, silencis i opacitat oficials. Periodistes havent de donar explicacions mentre els màxims responsables polítics de l'Estat refusen comparèixer al Parlament de Catalunya. Només José Antonio Nieto, exsecretari d'Estat de Seguretat, va acceptar la invitació i vam poder preguntar i conversar amb ell sobre els fets.

67. A José Antonio Nieto, exsecretari d'Estat de Seguretat, li vam poder preguntar sobre la presumpta col·laboració d'Es Satty amb els cossos i forces de seguretat de l'Estat, sobre Es Satty i el cas Chacal, sobre la comunicació entre els cossos policials belgues i els Mossos d'Esquadra o sobre les tres visites que la Policia Nacional va fer a Ripoll buscant Es Satty. Cap de les preguntes no va ser contestada amb la suficient claredat que mereix la investigació. Nieto va passar d'una actitud segura i col·laborativa a una actitud estrident i acusadora cap als diputats i diputades que preguntàvem.

68. Cal ser prudents a l'hora de donar per vàlides totes les afirmacions que Enrique Bayo fa en la seva sèrie d'articles. D'una banda, perquè no tenim la total certesa de la veracitat documental dels informes perquè sabem que van ser elaborats a posteriori o perquè, per exemple, sabem del cert que la hipòtesi de Bayo sobre que Es Satty era del confident B5 del cas Chacal no és certa.

69. El que sí que podem afirmar és que és força evident que la relació d'Es Satty amb els cossos i forces de seguretat de l'Estat era més estreta del que descriu Nieto. O que els Mossos d'Esquadra no aclareixen d'una manera prou clara per què el nom d'Es Satty no apareixia a les bases de dades consultades. Que malgrat unes polítiques d'hiperseguretat (per aquelles dates estàvem en grau 4 d'alerta antiterrorista) van fracassar en les tasques de prevenció de l'atac indiscriminat contra població civil.

70. Els dies posteriors a l'atemptat vam esmorzar, dinar i sopar amb notícies i opinions, moltes ben supèrflues, que volien aportar dades i explicacions perquè estàvem assedegats de comprendre, necessitàvem entendre com havia estat possible aquell atemptat que ens va deixar trencats. Passat el temps, les aportacions han estat de més qualitat però continuem sense haver fet un aprenentatge que ens deixi en una situació millor. Reparar i treballar per a la no repetició exigeix superar l'opacitat i els secrets d'Estat i també buscar explicacions en les desigualtats estructurals que travessen la nostra societat i el conjunt del planeta.

2. Recomanacions i propostes de millora

72. El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a no participar de cap acte públic o institucional on hi hagi la presència d'actors directament relacionats amb el tràfic d'armes i amb la perpetuació d'aquesta guerra global, com és el cas de la monarquia espanyola o empreses amb beneficis multimilionaris en el negoci de la guerra.

73. El Parlament de Catalunya insta tots els agents socials i polítics de l'Estat a exigir la compareixença del cap de l'Estat a les Corts del Congrés de l'Estat espanyol per a ser sotmès a control públic i parlamentari.

74. El Parlament de Catalunya insta els grups polítics que formen part del Congrés dels Diputats a crear una comissió d'investigació sobre els atemptats del 17 d'agost a Barcelona i Cambrils.

75. El Parlament de Catalunya insta el Departament d'Interior a facilitar als grups i subgrups parlamentaris tota la informació sol·licitada en aquesta comissió relativa a la Divisió d'Afers Interns i els protocols que es van desplegar en l'operatiu policial de l'agost de 2017.

76. El Parlament de Catalunya insta el Departament d'Interior a entregar en el període de 60 dies un informe complet sobre l'actuació del Cos de Mossos d'Esquadra en relació amb les intervencions amb resultat de mort a Cambrils i a Subirats.

77. El Parlament de Catalunya insta el Govern a presentar en el període de 60 dies un informe complet sobre l'atenció a les víctimes des del 17 d'agost de 2017 fins a dia d'avui. L'informe ha de constar de totes les actuacions dutes a termes per totes les administracions (locals, autonòmiques, estatals i internacionals).

78. El Parlament de Catalunya considera que la llei franquista de secrets oficials de 1968, encara vigent, té caràcter antidemocràtic i esdevé una eina d'opacitat, i insta l'Estat espanyol a derogar la Llei de secrets oficials de 1968.

79. El Parlament de Catalunya insta el Govern a internalitzar el servei del 112 de manera que impliqui una transformació profunda de les eines tecnològiques precàries i insuficients que signifiquen un obstacle afegit per a atendre als ciutadans.

80. El Parlament de Catalunya insta el Govern a impulsar la redacció d'un protocol específic d'actuació del servei d'emergència 112 en cas de gran d'emergència.

81. El Parlament de Catalunya constata l'increment d'un clima de por i d'odi i de discriminació cap a les persones musulmanes o que són percebudes com a musulmanes, un fenomen racista anomenat islamofòbia i que rebutja fermament.

82. El Parlament de Catalunya, des del seu compromís amb la laïcitat de les institucions, reconeix la religió musulmana en la seva pluralitat com una de les creences més esteses avui al nostre país i reitera que ha de disposar del mateix estatus jurídic i institucional que la resta de confessions.

83. El Parlament de Catalunya insta el Govern a elaborar en el termini de de noranta dies un pla de lluita contra la islamofòbia i l'antisemitisme que contribueixi a la lluita contra el racisme i la xenofòbia, que d'una manera interdepartamental proposi un catàleg de mesures efectives per a fer front al fenomen com a política prioritària del conjunt del Govern i amb mesures específiques en l'àmbit de la islamofòbia i les discriminacions de gènere.

84. El Parlament de Catalunya insta el Govern a derogar el Protocol de Detecció de Radicalització Islàmica als centres del Departament d'Ensenyament (Proderai) i a iniciar els estudis corresponents per a l'elaboració d'un protocol adequat molt més ampli que comprengui totes les formes de violència religiosa, política i de gènere.

85. El Parlament de Catalunya insta el Govern a iniciar els tràmits i estudis corresponents per a introduir en els currículums escolars per al curs 2018/2019 i successius, tant a l'ensenyament primari com secundari obligatori, continguts relatius al món musulmà que expressin la seva pluralitat, les seves aportacions a la ciència, la filosofia i la literatura tant en l'actualitat com al llarg de la història, inclosa la presència morisca a Catalunya des del segle VIII fins la seva expulsió el segle XVII.

86. El Parlament de Catalunya insta el Govern a elaborar en el termini de seixanta dies un informe sobre la possible utilització de perfils ètnics o religiosos pels Mossos d'Esquadra en les seves tasques de patrullatge i seguretat ciutadana.

V. Conclusions aprovades per la comissió

Conclusions del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya

A) Recomanacions de gestió abans de l'atemptat

– De la comissió es desprèn l'aposta de desvincular l'islamisme del terrorisme i incloure les comunitats afectades promovent grups de diàleg interreligiós i crear contranarratives que excloguin l'atractiu de les accions violentes.

– Cal iniciar un pacte nacional per la interculturalitat.

– A la primera convocatòria de la taula de ciutadania i immigració es va treballar el Pla d'immigració 2017-2020. A la taula es detecta que alguns elements d'aquest pla ja haurien de ser revisats i, finalment, s'aprova al setembre.

– Recomanem una revisió orientada a dotar d'un nombre major de professionals que puguin fer una major i més profunda anàlisi relacionada amb els autors dels atemptats de cara a comptar amb eines analítiques.

– Cal garantir uns requisits mínims per als formadors que treballen a les mesquites del país i un control dels imams i la formació que aquests reben.

– Cal implantar l'assignatura d'història de les religions a les escoles de Catalunya. Malgrat no ser partidaris de l'ensenyament de la religió a les escoles, sí que resultaria molt interessant que els alumnes coneguessin les religions que conviuen al món, perquè el coneixement és font de respecte i el desconeixement és font de por i divisió.

– Cal continuar millorant el programa PRODERAI, especialment pel que fa a la secció penal i, per tant, a la prevenció de la radicalització en centres penals, amb la millora de la formació destinada als funcionaris i al pla de seguiment de la llibertat. Malgrat tot, cal destacar que no hi ha hagut cap cas de radicalització a Catalunya.

– Cal continuar treballant amb el programa ARREL.

– Cal millorar la formació en matèria antigihadista dels cossos i forces de seguretat de Catalunya.

– Cal desvincular l'islamisme del terrorisme, incloure les comunitats afectades en la resolució, promoure grups de diàleg interreligiós, i crear contranarratives que buidin d'atractiu les accions violentes.

– Cal impulsar el seguiment d'escoles d'alta complexitat que estan aconseguint bons resultats.

– Cal promoure la prevenció i la inclusió de la comunitat en la prevenció, per davant de sistemes disciplinaris.

– Cal promoure els programes d'inclusió que actualment es desenvolupen a 40 escoles de Catalunya.

B) Recomanacions de gestió durant els atemptats

En matèria de comunicació

– Durant els dies dels atemptats i els dies posteriors un focus important de la feina del Govern va ser la comunicació amb la població.

La transmissió de la informació ha de ser rigorosa i precisa i s'ha d'evitar en la mesura del possible l'ús de les imatges de les víctimes, ja que aquestes imatges suposen una revictimització molt dolorosa que no ajuda gens la víctima ni la societat, sinó que li fa repetir l'atemptat i el dolor.

La formació dels periodistes i del personal de comunicació ha d'anar encaminada a poder informar d'una manera responsable i compromesa amb els valors solidaris i que evitin la tendència a la xenofòbia o a la incitació a l'odi. La principal reflexió d'un periodista ha de ser quina repercussió té la seva feina sobre la societat i sobre el tema del terrorisme.

– S'ha d'incrementar la formació dels periodistes i fotoperiodistes, però no només amb recomanacions sinó amb la creació d'un codi ètic o fins i tot un sistema de sancions.

– S'ha de mantenir en tot moment la presumpció d'innocència. La presumpció d'innocència consisteix a no publicar la foto ni el nom de l'acusat fins que sigui condemnat.

– Els estudis que s'han fet conclouen que no s'ha fet un bon tractament de la notícia pel que fa a l'adjectivització del terrorisme: Islàmic o islamista? Aquest no hauria de ser el debat, sinó que el debat hauria de ser respecte a l'error d'etnificació.

– La informació ha de ser coordinada i compartida amb els diferents agents de la societat. La informació l'hauria de coordinar un ens que sigui multidisciplinari i pugui valorar les dades, coordinar-la, processar-la i presentar-la als agents polítics i socials per a poder-la fer servir.

En matèria de gestions polítiques

– Es posa de manifest la necessitat d'eliminar la llei de secrets oficials que es va posar en pràctica en l'època del dictador Franco als anys 60. És una contradicció tenir encara aquesta llei vigent, ja que atempta directament contra un sistema democràtic.

Un dels fets més rellevants que encara no encaixen és la vinculació que hi havia entre Es Satty i el Cos Nacional de Policia i el Centre Nacional d'Intel·ligència. Es pensa que Es Satty estava al corrent de tota l'operació terrorista. En aquest sentit, un cop és mort, el CNP fa desaparèixer la seva fitxa amb l'objectiu de desvincular-lo del cos policial perquè hauria estat un fracàs que un informador de la policia fos un dels caps pensants de l'atemptat.

La Policia Nacional no informa els Mossos d'Esquadra d'aquesta informació per una qüestió de jerarquització del cos. Diversos testimonis apunten al fet que Es Satty era el número 2 de la cèl·lula terrorista. Es va poder conèixer amb posterioritat que tenia preparats tots els bitllets per a sortir cap a Europa.

Per tant, amb les diferents informacions de les quals disposem, es pot concloure que totes les proves indiquen que Es Satty era informador del CNI.

Recomanacions de gestió després dels atemptats

I) Per al Cos de Mossos d'Esquadra i la policia local:

– El Cos de Mossos d'Esquadra ha assegurat en diverses ocasions que no va rebre cap tipus d'informació per part del CNI en relació amb Es Satty ni de les converses telefòniques on, presumptament, els terroristes planejaven l'atac.

– El cos català va rebre més de 4.200 avisos en relació amb possibles atemptats a Catalunya. Concretament, hi va haver un avis d'un confident de la comissaria d'informació, on especificava la zona de la Rambla de Barcelona però no donava més detalls. Es va contrastar aquesta informació però es va descartar. La Rambla, entre d'altres punts de la ciutat, ja era objecte d'especial vigilància pels Mossos d'Esquadra i amb les mesures preses per a aquell punt de la ciutat es va considera que ja era suficient.

– Transcorregut l'atemptat, tots els testimonis que han comparegut a la comissió d'investigació han afirmat que la col·laboració i la coordinació amb les forces i els cossos de seguretat de l'Estat van ser excel·lents a nivell operatiu. Els Mossos d'Esquadra van aplicar el dispositiu Cronos, operatiu dissenyat per a donar resposta a un atemptat terrorista.

– Els Mossos d'Esquadra desconeixien tots els antecedents de l'imam de Ripoll i, per tant, eren totalment aliens a la relació d'aquest amb l'operació Chacal, els seus antecedents per tràfic d'estupefaents o la seva relació amb el CNI, i aquesta manca d'informació podia haver estat vital per a evitar l'atemptat.

El coneixement dels confidents hauria facilitat saber si als oratoris de Ripoll es toleraven discursos radicalitzats, informació que desconeixien.

– Arran dels atemptats diverses juntes de seguretat tant a nivell català com municipal es van reunir. D'aquestes reunions hem recollit que és necessari millorar les

relacions de les forces de seguretat, intensificar el control en la itinerància de les persones i controlar el lloguer de vehicles d'alt tonatge.

– El Cos de Mossos d'Esquadra hauria de tenir accés a la base de dades dels altres cossos de seguretat de l'Estat espanyol i internacionals per a evitar el desconeixement que tenien de l'imam, per exemple.

– Els Mossos d'Esquadra, tot i no tenir competències en matèria d'antiterrorisme, haurien de poder saber si algun sospitós té antecedents o si és col·laborador o confident del CNP o d'algun altre cos de seguretat. En un entorn globalitzat no té sentit que un cos de policia integral com Mossos d'Esquadra no estigui integrat en les estructures policials internacionals com ara l'Europol i la Interpol.

– El Cos de Mossos d'Esquadra necessita que el CITCO els tingui informats en tot moment i que comparteixin les dades de què disposen.

– Millorar la policia de proximitat dels cossos de Mossos d'Esquadra i de les policies locals com a objectiu de les diferents juntes locals de seguretat: és important que connectin i es coordinin amb les associacions veïnals, associacions religioses, etc.

– Els protocols de seguretat s'haurien de treballar conjuntament amb la societat i els col·lectius afectats.

II) D'atenció a les víctimes:

– A nivell comunicatiu fou una tasca molt complexa, ja que diverses víctimes eren internacionals i fins un total de 30 nacionalitats es van veure afectades, i a nivell informatiu no fou fàcil. Des del Cos de Mossos d'Esquadra es va prioritzar informar per mitjà de les xarxes socials i posteriorment dur a terme les corresponents rodes de premsa.

– Un dels testimonis va posar en valor la tasca comunicativa que es va fer, però remarca que és necessari que els periodistes tinguin formació de com tractar i donar informació terrorista ja que considera que es van poder veure imatges de nens i nenes sense cap mena de filtre.

– La principal reflexió de la tasca periodística és pensar en quina repercussió tindrà la seva feina sobre la societat, i considera el testimoni que per damunt de tot hi ha d'haver la protecció de les víctimes.

– Cal impulsar un canvi en la llei de manera que ampliï el reconeixement de víctima del terrorisme a les persones que, sense ser al lloc dels fets, hagin patit la pèrdua de familiars directes.

– El Govern català ha de garantir que totes les víctimes són ateses i reben el suport necessari independentment del reconeixement de l'Estat espanyol. Ha de garantir també que els catalans víctimes del terrorisme reben l'assessorament adequat en el tràmit de les ajudes a les quals tenen dret i també el suport legal per a efectuar les reclamacions en cas de denegació.

– S'ha de millorar el sistema de registre i el cens de víctimes per a evitar la multiplicitat de llistats que generen confusió i dificulten la bona gestió (el Departament de Salut en fa un, el Cos de Mossos d'Esquadra en fa un altre...).

– Cal incloure en l'atenció no sols les primeres necessitats sinó les que aniran apareixen al llarg del procés i preveure mesures enfocades des de la resiliència per a la reconstrucció de les xarxes socials malmeses com a conseqüència dels actes d'extrema violència.

– Catalunya ha de tenir un servei integral d'atenció a víctimes per a evitar una doble victimització dels afectats en no saber ni on dirigir-se.

Conclusions del Grup Parlamentari Socialistes - Units per Avançar

Els dies 17 i 18 d'agost de 2017 les ciutats de Barcelona i de Cambrils van ser escenari de sengles atemptats de signe gihadista que van causar 16 víctimes mortals i 155 ferits de diferent gravetat. Aquest elevat nombre de víctimes, pertanyents a trenta-quatre nacionalitats diferents, converteix aquell atemptat en un dels més cru-

ents esdevinguts a Catalunya. Com a conseqüència d'una diligent actuació, el Cos de Mossos d'Esquadra va abatre en el context de l'operació policial els vuit presumptes autors materials d'aquella barbàrie.

Atesa la gravetat dels fets i sens perjudici de la via judicial endegada per l'Audiència Nacional, tribunal competent en matèria terrorista a Espanya, el Parlament de Catalunya, reunit en sessió plenària el 5 d'abril de 2018, va aprovar la creació d'una comissió d'investigació amb el doble objectiu de contribuir a escatir en la mesura del possible els fets esdevinguts i d'identificar i proposar mesures que contribueixin a millorar tant la prevenció com la gestió, en cas de produir-se nous atemptats, aspectes a tenir molt en compte, atesa la persistència de l'amenaça gihadista tant a Catalunya com al nostre entorn estatal i europeu.

Avançar en el terreny de la prevenció i de la gestió d'episodis com el viscut no sols és una responsabilitat de les institucions i del conjunt de la societat, sinó que també constitueix el millor homenatge que podem fer a les víctimes d'aquell dramàtic episodi.

El Parlament de Catalunya expressa la seva solidaritat amb les víctimes dels atemptats i amb llurs familiars i amics, reitera l'agraïment per l'excel·lent tasca realitzada pels cossos policials i d'emergències, agraeix el testimoni de totes les persones que, en qualitat de testimonis o d'experts, han participat les successives sessions de la comissió i eleva al Ple les següents consideracions:

El Parlament de Catalunya constata:

1. Abans dels atemptats

1.1. En l'àmbit policial:

– Que Catalunya està sotmesa a l'amenaça del terrorisme gihadista, d'igual manera com ho està el nostre entorn tant espanyol com europeu. Per aquesta raó, era i continua essent adequat el grau d'alerta antiterrorista establert per les autoritats competents.

– Que el Cos de Mossos d'Esquadra exerceix amb responsabilitat i eficàcia les competències que legalment té en matèria de prevenció i lluita antiterrorista, com ho testimonien tant les operacions policials dutes a terme amb antelació als atemptats del 17 i 18 d'agost a Barcelona i Cambrils com la gestió que es va fer d'aquests. El ple desplegament arreu del territori nacional de Catalunya i la particular atenció que el CME ha prestat al fenomen de la radicalització gihadista l'han convertit en un cos policial de referència.

– Que la lluita contra el fenomen gihadista, centrada en la detecció i prevenció dels processos de radicalització, ocupa una part molt significativa de les tasques policials ordinàries del CME.

– Que el terrorisme gihadista presenta unes característiques pròpies que el fan diferent en molts aspectes de les d'altres formes de terrorisme que, malauradament, també ha patit Catalunya.

– Que malgrat existir alguns àmbits formals d'intercanvi d'informació entre els diferents cossos policials i entre aquests i els serveis d'intel·ligència, existeix encara un important marge de millora, particularment en allò que fa referència a la participació directa del CME en determinats organismes estatals i europeus.

– Que una visió global de la seguretat comporta l'estreta col·laboració entre el CME i la resta de cossos de seguretat de l'Estat presents a Catalunya, ateses les competències que aquests cossos policials tenen en matèries sensibles per a la lluita contra el terrorisme com, per exemple, duanes, ports, vigilància de costa i fronterera, aeroports o infraestructures crítiques.

– Que el protocol Proderae per a la detecció i la intervenció dels processos de radicalització elaborat pel Cos de Mossos d'Esquadra en col·laboració amb la comunitat educativa és un instrument útil, ja que aporta formació i informació de qualitat tant als professionals de l'educació com al CME. El fet que estigui concebut com

un instrument en constant revisió i adaptació en denota la voluntat de millora continuada. El mateix es pot afirmar respecte a la seva aplicació a l'àmbit penitenciari.

– Que no existeixen mecanismes formals que permetin detectar la presència d'imams entregats a la causa gihadista per mitjà d'un filtratge previ.

– Que de la condició de confident del Centre Nacional d'Intel·ligència de l'imam Es Saty, acreditada per la comissió, no se'n pot desprendre que l'esmentat servei d'intel·ligència conegués la intenció de l'imam de promoure o cometre els atemptats. Escoltades les diferents compareixences, es descarten taxativament les especulacions que, de manera implícita o explícita, assenyalaven al CNI com a coneixedors i fins encobridors dels atemptats.

– Que l'interès per l'imam Es Saty mostrat per un membre d'una policia local belga no va disparar cap alarma al CME, atès que aquesta es va fer per una via informal i no es va repetir pels canals oficialment establerts.

– Que la informació rebuda pel CME i per altres cossos policials respecte al possible interès per a atemptar a la Rambla de Barcelona va ser tractada adequadament. Aquesta informació va ser descartada un cop analitzada, atès que feia referència a una localització geogràfica que ja era objecte de tractament policial particularitzat per part del CME, sense aportar cap informació addicional d'interès. Les investigacions posteriors han constatat que aquesta informació no guardava cap relació amb els atemptats comesos.

– Que la inexistència de protocols respecte a la compra de substàncies precursores va dificultar la possible detecció del laboratori a la casa d'Alcanar on es va produir l'explosió.

– Que el camí de formar i informar les policies locals de les particularitats i l'abast del fenomen gihadista és un camí encertat, ja que genera sinèrgies positives entre ambdós cossos policials.

1.2. En l'àmbit social:

– Que els autors materials dels atemptats eren percebuts com persones integrades amb normalitat a l'entorn comunitari des dels punts de vista de l'escola, del veïnat o dels serveis socials.

– Que el procés de radicalització dels autors materials dels atemptats es va produir amb una celeritat sorprenent, la qual cosa va fer que els seus entorns veïnal, escolar, esportiu o de lleure no detectessin cap mena d'indici al respecte.

– Que l'imam Es Saty va ser una figura clau en el procés de radicalització dels autors materials dels atemptats, en un procés que es va produir al marge de l'oratori i de la comunitat islàmica de Ripoll.

– Que el paper de les xarxes socials de comunicació és particularment rellevant en els processos de radicalització, des de la doble perspectiva de persuasió i de reafirmació de la personalitat de les persones en procés de radicalització.

– Que el concepte d'integració a la societat es mesurava fonamentalment i de manera gairebé exclusiva per les variables idiomàtica i de naixement, aspecte que l'atemptat posa en qüestió i obre la porta a l'imprescindible debat respecte als elements constitutius de les identitats.

– Que l'entorn escolar dels joves en procés de radicalització no va detectar signes d'aquest procés ni va propiciar la seva marginació. Quant a la relació d'aquests amb l'imam Es Saty no va despertar cap mena de sospita en no evidenciar-se de manera ostensible.

1.3. En l'àmbit polític:

– Que la prevenció i la lluita contra el terrorisme gihadista ha estat i continua essent una prioritat dels governs català i espanyol, d'igual manera com ho és per als governs del nostre entorn europeu.

– Que malgrat que existeix plena consciència de la gravetat i complexitat d'aquest fenomen resta encara molt terreny per recórrer, particularment en allò que fa

referència a la coordinació entre cossos policials i serveis d'intel·ligència. Un camí que només es pot recórrer des de la lleialtat entre cossos policials i entre governs.

– Que l'acord de Junta de Seguretat de Catalunya de juliol de 2017 d'incorporar de manera efectiva el CME al Centre d'Intel·ligència contra el Terrorisme i el Crim Organitzat (CITCO) és altament positiu tant per al CME com per al conjunt de la lluita antiterrorista.

– Que la informació respecte al fenomen de la radicalització que el CME vehicula cap als ajuntaments i també cap als responsables polítics d'afers religiosos és millorable, tant pel que fa a la seva periodicitat com als continguts, bo i respectant la reserva amb la qual cal tractar aquesta qüestió.

– Que existeix un grau de consens raonable, tot i que no unànime, entre formacions polítiques a fi d'evitar la criminalització i l'estigmatització del col·lectiu musulmà com a conseqüència de l'existència del fenomen gihadista. És evident que episodis com el dels atemptats accentuen aquest risc.

2. Durant els atemptats (des de la primera explosió a Alcanar fins l'abatiment dels terroristes)

2.1. En l'àmbit policial:

– Que l'explosió de la casa d'Alcanar va ser conseqüència de la manipulació pels presumptes terroristes del material explosiu que tenien en preparació i que aquest fet va precipitar els plans dels terroristes pel que fa a la materialització dels atemptats.

– Que la primera explosió d'Alcanar, d'una violència inusitada, es va gestionar d'acord amb els protocols policials establerts. La presència d'indicis equívocs en l'escenari dels fets, l'existència d'antecedents d'explosions similars, per bé que menys virulentes, relacionades amb laboratoris de drogues i l'absència d'antecedents vinculats a accions terroristes va fer que al llarg de les primeres hores es treballés amb la hipòtesi que es tractava d'un laboratori d'estupefaents. L'acumulació d'un gran nombre de bombones de butà va donar peu a pensar en la possible existència d'un negoci clandestí de reompliment i venda d'aquestes.

– Que la segona explosió no va desvetllar de manera immediata la sospita sobre una possible fabricació d'artefactes explosius, raó per la qual no es va contrastar amb els tèdax de la Guàrdia Civil, cosa que hauria permès confrontar les visions dels especialistes d'ambdós cossos policials.

– Que el dispositiu Gàbia, de tancament del perímetre de la ciutat de Barcelona, malgrat haver estat oportunament activat, no va poder impedir la fuga dels autors materials dels atropellaments a la Rambla, els quals, després de causar la mort d'un ciutadà, van propiciar ferides greus a una agent del CME.

– Que el dispositiu Cronos, d'establiment de controls policials arreu del territori de Catalunya, va ser oportunament activat als pocs minuts de l'atemptat a la Rambla i va permetre la detecció i el posterior abatiment dels autors materials dels atemptats quatre dies després dels fets.

– Que la gestió de la informació que el CME va subministrar al conjunt de la població i als mitjans de comunicació mentre s'esdevenien els fets, va ser modèlica. Es va fer un ús adequat i eficient dels canals d'informació propis del CME i es va establir amb encert que el gruix de la informació subministrada per mitjà de les successives compareixences davant els mitjans anés a càrrec del màxim responsable del CME, en un intent reeixit de transmetre rigor i serenor davant el desconcert i l'angoixa de la ciutadania.

– Que va existir una adequada i correcta coordinació entre totes les policies i cossos de seguretat des que es va produir la primera explosió fins que els presumptes terroristes van ser abatuts.

– Que l'abatiment dels presumptes terroristes pel CME va respondre exclusivament al risc evident per a la integritat física i la vida dels agents i les persones properes als fets. En tots els casos, l'abatiment es va produir en constatar que els gihadistes

exhibien cinturons explosius (que posteriorment es va comprovar que eren simulats) i cridaven proclames de caràcter gihadista en el moment de ser detinguts.

– Que la informació traslladada a les policies locals en el moment de l'emergència va ser suficient, per bé que es detecta espai per a la millora tant pel que fa a la celeritat com a la freqüència, i també en els mitjans utilitzats.

– Que hi ha poca formació operativa i estratègica específiques per afrontar actuacions sota situacions de màxim estrès, com el cas d'atacs terroristes o de grans desastres naturals.

2.2. En l'àmbit de les emergències:

– Que els serveis d'emergències tant de la Generalitat (SEM, Bombers de la Generalitat i Protecció Civil) com de l'Ajuntament de Barcelona (GUB, CUESB i Bombers de l'Ajuntament de Barcelona) es van desplegar amb celeritat i van realitzar la seva feina amb professionalitat, eficiència i una correcta coordinació.

– Que els Bombers de la Generalitat tenen la competència d'investigació d'incendis, però no han desenvolupat totes les funcions que concreten l'exercici d'aquesta competència ni disposen de prou recursos materials per desenvolupar-la i queda reservada la investigació en cas d'atemptats als especialistes dels tèdax.

– Que el dia que es va produir l'atropellament a la Rambla de Barcelona es van donar dues disfuncions greus al centre de gestió del telèfon d'emergències 112 a Barcelona, les raons de les quals no han pogut ser aclarides per la comissió: per una part, el 112 va estar des de les 17: 55 fins les 18: 25 (30 minuts) sense poder rebre trucades d'emergència, amb un contestador posat que tallava la trucada al final de la locució. Per altra part, la comissió ha constatat que cap responsable ni comanament del centre no va fer acte de presència incorporant-se físicament al seu lloc de treball al llarg d'aquella tarda. Consta únicament el seguiment telefònic amb els tècnics de sala que va fer el cap tècnic del 112.

– Que la comunicació i la difusió de les indicacions dels cossos d'emergència en el decurs de la gestió de l'emergència es va fer d'una manera eficient.

2.3. En l'àmbit social:

– Que es va apreciar un comportament exemplar del conjunt de la ciutadania, particularment entre les persones i els col·lectius més propers als fets, com, per exemple, botiguers, hotelers, taxistes o veïnat en general. L'esperit de col·laboració, el comportament humanitari i el respecte escrupolós de les indicacions donades pels cossos policials i d'emergències van contribuir a una millor gestió de l'emergència.

– Que part de les xarxes socials i dels mitjans de comunicació van optar per una sobreexposició gràfica dels atemptats, cosa que va afegir un dolor innecessari a les víctimes i llurs familiars generant una nova i gratuïta victimització d'aquestes.

– Que l'impacte informatiu de l'atemptat va ser d'abast planetari, tant per mitjà de les xarxes de comunicació socials com dels mitjans tradicionals escrits o audiovisuals. Sens dubte, aquest era un objectiu perseguit pels autors de la barbàrie. La crueltat de les imatges, sumada a la diversitat d'orígens, nacionalitats, cultures i procedències geogràfiques de les víctimes va contribuir a exponenciar aquest fenomen i a prolongar-lo en el temps.

3. Després dels atemptats

3.1. En l'àmbit policial:

– Que, d'ençà dels atemptats dels dies 17 i 18 d'agost de 2017, el CME ha estat reconegut a nivell internacional com un cos policial altament qualificat en matèria de lluita contra el terrorisme.

– Que el CME va endegar amb promptitud la revisió crítica del conjunt de procediments i actuacions realitzades en cadascuna de les diferents fases dels atemptats. Aquesta revisió abasta des de l'anàlisi de la implementació dels dispositius Gàbia i Cronos fins a determinats aspectes de la formulació del Proderae, passant per l'anà-

lisi exhaustiva de les circumstàncies de l'abatiment dels presumptes terroristes o per les raons per les quals la primera hipòtesi de treball després de la primera explosió a Alcanar apuntava a l'existència d'un laboratori d'estupefaents, en lloc d'un laboratori d'elaboració d'explosius.

– Que a nivell del Ministeri de l'Interior ja han estat modificats alguns protocols a fi de detectar compres massives de substàncies precursores per a la fabricació d'explosius, aspecte que sens dubte contribueix a millorar la prevenció.

– Que es fa imprescindible una interlocució normalitzada entre el CME i la resta de policies del nostre entorn estatal i europeu.

3.2. En l'àmbit social:

– Que els responsables dels Serveis Socials del Consell Comarcal del Ripollès, en estreta col·laboració amb l'Ajuntament, han iniciat un doble camí, a partir de l'experiència viscuda: el de promoure iniciatives de caràcter comunitari tendents a recuperar la normalitat perduda arran dels fets esdevinguts; i el de revisar amb una mirada crítica i voluntat constructiva, els criteris que defineixen el grau d'integració d'una persona al si de la comunitat ciutadana, més enllà dels fins ara establerts de la llengua, l'escolarització o haver nascut en territori català o espanyol, entre d'altres.

Recomanacions i propostes de millora

1. En l'àmbit policial:

– Promoure la plena integració del CME al Centre d'Intel·ligència contra el Terrorisme i el Crim Organitzat (CITCO), acordada a la Junta de Seguretat de Catalunya el juliol de 2017 i concretada en la Comissió Mixta de Seguretat tinguda el 4 de març de 2018, data a partir de la qual es va fer efectiva.

– Promoure la incorporació del CME a l'Europol, atesa la dimensió global del fenomen gihadista i conscients de la informació i experiència que el CME pot rebre i també aportar a l'esmentat organisme.

– Millorar la coordinació entre els serveis penitenciaris de tot l'Estat i el CME en matèria de persones susceptibles de radicalització.

– Utilitzar de manera intensiva els diversos mecanismes de coordinació entre els diferents cossos policials, particularment en tot allò que fa referència a la lluita contra el terrorisme gihadista i la prevenció de la radicalització.

– Estudiar la incorporació del conjunt de cossos policials presents a Catalunya al dispositiu Cronos, atès el seu desplegament a la totalitat del territori de Catalunya.

– Vetllar perquè la relació entre el CME i el Centre Nacional d'Intel·ligència continuï sustentant-se sobre el principi de mútua lleialtat.

– Incorporar de manera sistematitzada la informació provinent de les policies locals en les anàlisis de prevenció de la radicalització i lluita contra el terrorisme gihadista.

– Preveure formació operativa específica per a situacions d'estrès com, per exemple, les pràctiques de tir en aquest escenari, també per a les policies locals.

– Redactar protocols d'informació bidireccional entre el CME i les policies locals en casos d'emergència o catàstrofe i millorar els mecanismes de reacció davant un cas d'atemptats entre els diferents cossos policials.

– Reclamar al Ministeri de l'Interior la redacció del Reglament de la Llei 8/2017, de 8 de novembre, sobre precursors d'explosius, atesa la seva importància per a la detecció de possibles casos de fabricació d'explosius.

– Promoure l'avaluació periòdica dels Proderae en coordinació amb els representants de la comunitat educativa.

– Estudiar fórmules que permetin un control efectiu dels imams a fi d'evitar la reiteració del que va succeir amb l'imam Es Saty, bo i respectant l'autonomia de les comunitats islàmiques, la presumpció d'innocència d'aquests i evitant la seva estigmatització.

2. En l'àmbit de la gestió de les emergències:

– Redactar protocols específics per a municipis turístics en cas d'emergència en època de temporada alta.

– Redactar protocols d'avituallament per a la població en el marc dels plans d'emergència.

– Assegurar que el suport psicològic adequat es mantingui el temps necessari a fi de poder realitzar un seguiment adequat de les persones afectades.

– Revisar i, si s'escau, formular protocols d'operativa per a grans emergències per al telèfon d'emergències 112.

3. En els àmbits polític, educatiu, social i comunicatiu:

– Promoure de manera efectiva el reconeixement de la diversitat com a valor present al si de la nostra societat i construir, amb la participació de totes i tots, un model de convivència sustentat sobre els valors del respecte, la cohesió social i una veritable integració.

– Promoure polítiques públiques que contribueixin a fugir de la «guetització» als nostres pobles i ciutats en estreta col·laboració amb el món municipal.

– Desenvolupar indicadors de prevenció de la violència i la radicalització posant l'èmfasi en el què i el com més que no pas en el qui.

– Abandonar la narrativa que subratlla la incompatibilitat entre l'islam i la democràcia, ja que afavoreix l'estigmatització dels musulmans.

– Promoure els valors de la democràcia i la participació de la ciutadania en els diferents espais institucionals de participació ciutadana.

– Promoure el model dialògic de prevenció i resolució de conflictes a les escoles.

– Promoure el diàleg interreligiós i la cooperació entre els líders religiosos de les diferents confessions i religions.

– Incloure les comunitats afectades en el disseny, la implementació i l'avaluació de les polítiques de prevenció dels processos de radicalització.

– Informar de manera adequada i periòdica els responsables d'afers religiosos del Govern de la Generalitat i dels ajuntaments, sobre possibles riscos de radicalització als seus respectius àmbits d'actuació.

– Impulsar la reflexió en l'àmbit dels mitjans de comunicació respecte a l'ús que es pot fer d'imatges de menors en situacions específiques d'emergència o catàstrofe.

– Definir indicadors que identifiquin i mesurin la presència de violència a les escoles i els instituts de secundària.

– Aprofundir en l'estudi i la implementació de mecanismes que permetin conjugar la protecció dels menors i la seva presumpció d'innocència, amb la petició de col·laboració ciutadana en casos de menors amb conductes potencialment susceptibles de caure en processos de radicalització.

Conclusions del Grup Parlamentari de Ciutadans

1. Introducció

Durant dècades, sobretot en els anys setanta i vuitanta, les organitzacions terroristes vinculades a l'Orient Mitjà que actuaven als països occidentals ho feien seguint pautes i estructures similars a altres organitzacions terroristes de caire radical i revolucionari, sense referències explícites a la religió. La motivació que tenien els terroristes radicals que les integraven tenien molt poc o gens a veure amb cap tipus de referència religiosa. Els seus integrants eren reclutats i ensinistrats per organitzacions radicals de motivació aparentment política i predominantment laica. Probablement el punt d'inflexió es pot situar en l'aparició d'organitzacions terroristes que van participar activament en la guerra d'Afganistan contra la Unió de Repúbliques Socialistes Soviètiques durant la dècada dels vuitanta i que, un cop acabada aquesta guerra, van col·laborar amb els talibans i van començar un procés d'internacionalit-

zació que va fer servir la crida a una suposada «guerra santa» per reclutar «fidels» per combatre els «infidels».

Els grups terroristes que sota diverses denominacions han fet servir un procés de radicalització dels seus integrants basat en la crida a la suposada «guerra santa» han imposat també als seus «fidels» la pràctica suïcida en l'execució dels seus atemptats. Precisament a Europa el primer atemptat en què alguns dels autors es van suïcidar abans de deixar-se detenir va ser el de l'11 de març del 2004, en què una part dels terroristes, envoltats per unitats especials de la Policia Nacional, van optar per morir fent servir una gran quantitat d'explosius. Però feia ja molts anys que les tàctiques suïcides es feien servir de manera sistemàtica, especialment a països de majoria musulmana però també en els atemptats contra les torres bessones a Nova York, l'11 de setembre de 2001.

Des d'aleshores, la majoria dels atemptats provocats per aquestes organitzacions terroristes han fet servir tàctiques suïcides o, si més no, els seus autors els han comès amb una clara voluntat de morir matant. És a dir, han actuat amb menyspreu absolut cap a la vida, fins i tot la pròpia, amb la falsa creença que la pèrdua de la vida era el camí més ràpid cap al «paradís».

Les organitzacions que han estat predominants en aquest tipus d'activitat terrorista són Al-Qaeda i l'autoanomenat Estat Islàmic, també conegut per Daeix. Aquesta última és la que sembla predominant en el món del terror vinculat a la suposada «guerra santa» i està relacionada directament o indirectament amb la majoria dels atemptats terroristes perpetrats els darrers anys a Europa. És en aquest àmbit terrorista en què s'han de incloure també els atemptats del 17 i 18 d'agost del 2017 a Barcelona i Cambrils.

Hem de ser conscients que aquesta modalitat de terrorisme, d'abast internacional, disposa d'una capacitat enorme de radicalitzar i reclutar «fidels» disposats a morir matant. I aquesta amenaça perdurarà en el temps. Una radicalització en què intervenen factors diversos, de tipus personal, d'índole psicològica, de caire «religiós» i que, sovint, està relacionada també amb qüestions de l'entorn socioeconòmic. Una radicalització que arriba a convertir en assassins terroristes a persones que veritablement formen part de la nostra societat. Com ha estat el cas que ens ocupa.

2. Radicalització en ambients d'aparent integració

El procés de radicalització que es va produir en el grup de joves de Ripoll és quelcom més que una anècdota. Aquest procés, en un ambient social i fins i tot econòmic d'aparent integració, s'ha trobat sovint en altres grups i individus que han acabat cometent terribles atemptats contra els seus conciutadans. És ben cert que els instruments de què disposen les organitzacions terroristes per a reclutar i radicalitzar «fidels» són diversos i de gran abast. La xarxa és plena de crides i proclames de radicalització terrorista.

Quan parlem d'integració en una societat sovint ho fem des d'una òptica subjectiva, sense adonar-nos que la nostra percepció no ha de coincidir, necessàriament, amb la dels individus que acaben integrant-se en aquestes organitzacions terroristes. Si aquesta radicalització i integració en grups terroristes s'acaba produint és perquè no n'hi ha prou amb tenir la residència ni tan sols la nacionalitat, o amb tenir unes relacions cordials, fluides i positives en l'àmbit veïnal, o haver rebut una bona educació, o tenir una bona feina i uns ingressos que assegurin una bona qualitat de vida, etc. Totes aquestes qüestions són indispensables i molt necessàries per a sentir-se integrat en la societat amb la qual es conviu. Però de vegades no n'hi ha prou.

Perquè els individus que acaben en les xarxes d'organitzacions terroristes i que acaben cometent atemptats contra els que haurien de ser els seus conciutadans ho fan perquè en realitat no tenen un veritable sentiment de pertinença. En les nostres ciutats i els nostres pobles hi ha diverses qüestions que poden condicionar tenir o no

tenir un veritable sentiment de pertinença. Són qüestions diverses que cadascú viu i percep de manera absolutament subjectiva.

És per això que s'han de buscar estratègies que detectin la radicalització. És molt important detectar la radicalització. Però aquesta radicalització no es produeix mai d'un dia per l'altre. És un procés llarg, per fases. I cal conèixer a fons quins són els factors principals que poden portar un individu o un grup d'individus a radicalitzar-se i a convertir-se en assassins. Però també cal conèixer els indicadors que permetin detectar aquesta radicalització en cadascuna de les seves fases.

Aquest és el veritable repte per al futur immediat. No només afinar i millorar les eines de detecció precoç de la radicalització. Cal construir un relat que refermi els valors democràtics de la nostra societat per damunt dels cants de sirena cap al radicalisme que, per múltiples vies, poden arribar d'una manera prou senzilla a joves com els de Ripoll. Cal que amb el reforçament col·lectiu d'aquests valors democràtics aconseguim que joves com els que van acabar radicalitzats i convertits en terroristes els facin seus abans de caure en les mans dels grups que fan la prèdica radical. Hem d'aconseguir, per la via del reforçament dels valors democràtics compartits, que els joves i els individus susceptibles de ser radicalitzats els facin seus i se sentin no només identificats amb aquests valors sinó també plenament integrats.

Aquesta estratègia ha de ser proactiva i coordinada, impulsada per totes les administracions públiques i amb la participació i implicació del teixit associatiu. Una estratègia de desradicalització que ha de minimitzar els factors de risc que poden alimentar i afavorir la radicalització i el trànsit cap al terrorisme totalitari. Una estratègia que ha de enfortir els valors essencials de la democràcia i que ha de combatre eficaçment els factors socials que fan difícil, si no impossible, el sentiment de pertinença a una societat oberta i democràtica. Una estratègia que he d'evitar qualsevol tipus d'exclusió social, que ha d'impedir la discriminació, que ha d'eliminar amb el racisme i la xenofòbia.

Només per aquesta via, amb la implicació plena de les administracions públiques i del teixit associatiu als nostres pobles i ciutats aconseguirem evitar la radicalització en àmbits d'aparent integració.

3. La resposta de la societat als atemptats

La tarda del 17 d'agost de 2017, quan es va començar a tenir consciència que s'havia produït un gravíssim atemptat a la Rambla de Barcelona, quan les pitjors notícies començaven a confirmar-se, les persones que eren a l'epicentre, malgrat la por i la terrible sensació d'inseguretat individual i col·lectiva, van mantenir prou serenitat per començar a ajudar les víctimes, en uns casos, i en d'altres per seguir les indicacions i instruccions que, per a la seva seguretat, donaven les forces de seguretat i els diferents serveis d'emergències. Cal recordar que en el primer moment hi havia una gran quantitat d'atropellats dispersats a la Rambla, al llarg dels gairebé cinc-cents metres que va recórrer la furgoneta amb què es va perpetrar l'atemptat.

Moltes de les persones que es trobaven a la Rambla i la rodalia en el moment de l'atemptat van quedar confinades en establiments oberts al públic, restaurants, botigues, bars i cafeteries. La col·laboració dels propietaris i responsables d'aquests establiments va ser encomiable en tot moment i les tasques dels serveis d'emergència i de les forces de seguretat van facilitar la resposta primera a les conseqüències de l'atemptat.

L'activació dels dispositius policials per a trobar els possibles autors de l'atemptat de Barcelona va comportar també un immens caos circulatori que els conductors i els ciutadans directament afectats van suportar amb calma, encara que amb el temor provocat per la gravetat de l'atemptat i el desconeixement precís del que passava a la ciutat.

4. L'actuació dels serveis d'emergència i de les forces de seguretat in situ

La capacitat de reacció de les forces i cossos de seguretat, des del primer moment, va ser molt meritòria. Cal agrair públicament la resposta professional i immediata dels agents de la Guàrdia Urbana de Barcelona, dels Mossos d'Esquadra, dels treballadors de seguretat privada dels establiments de la zona de la Rambla, del personal d'emergències mèdiques i de totes les persones que, de manera immediata, van col·laborar en minimitzar els gravíssims efectes de l'atemptat. El mateix val a dir respecte de l'atemptat de Cambrils, en què la col·laboració de la Policia Local i els Mossos d'Esquadra va ser ràpida i fluida, com ho era a tot Catalunya, ja que tan bon punt es va determinar que els esdeveniments de la Rambla a mitja tarda del dijous 17 d'agost no eren cap accident sinó que el que s'havia produït era un atemptat massiu fent servir una furgoneta com a arma homicida, el Cos de Mossos d'Esquadra i les policies locals de Catalunya es van mobilitzar i van activar els protocols de col·laboració entre elles i amb la Guàrdia Civil i la Policia Nacional.

Cal destacar que la Guàrdia Urbana de Barcelona va tenir una molt bona resposta no només per la professionalitat i entrega dels agents que van participar *in situ* en l'atenció a les víctimes de l'atemptat de la Rambla, sinó també perquè en el si del cos de policia de l'Ajuntament de Barcelona s'havien organitzat i desenvolupat accions formatives específiques per a actuar i gestionar davant de situacions d'emergència derivades d'atacs d'aquestes característiques que, d'altra banda, s'havien produït en altres ciutats europees amb anterioritat. Aquesta capacitació prèvia va ser també determinant en la qualitat de la resposta.

Mereix especial menció l'excel·lent resposta del Servei d'Emergències Mèdiques. La gravetat de l'amenaça d'atemptats amb moltes víctimes, que ha estat present d'una manera continuada des dels atemptats del corredor de l'Henares a Madrid (11/03/2004), com s'ha vist posteriorment en ciutats com Londres (07/07/2005), Boston (15/04/2013), Paris (13-14/11/2015) o Niça (14/07/2016), ha fet que els serveis de protecció civil i d'emergències mèdiques i les forces i cossos de seguretat hagin treballat en planificar i millorar la capacitat de resposta i la coordinació de tots els serveis, des del punt de vista operatiu i fins i tot institucional. Aquesta planificació i el procés de millora de les capacitats de resposta, amb les conseqüents accions formatives impartides d'una manera continuada als operadors dels serveis, van ser determinants en la qualitat de la resposta.

Els mateixos serveis d'emergències mèdiques, de protecció civil i les forces i cossos de seguretat, estan fent una anàlisi continuada de l'evolució i les implicacions de les amenaces, amb el necessari esperit crític, a fi de millorar les seves capacitats i assegurar una resposta ràpida, adequada i eficaç en aquestes situacions crítiques amb múltiples víctimes que, malauradament, es poden produir novament en qualsevol moment i a qualsevol indret.

5. L'impacte dels atemptats en la convivència i la interculturalitat

Tot i que la resposta de la societat catalana als atemptats va ser, en línies generals, de caire positiu, no podem deixar de banda que la gravetat de les conseqüències dels esdeveniments de l'agost del 2017 ha tingut impacte sobre la convivència, l'acceptació de les diferents cultures i la integració o sentiment de pertinença, especialment envers de la comunitat d'origen musulmà, practiquin o no la seva religió.

Un municipi que ha quedat fortament impactat pels atemptats de l'agost de 2017, que van provocar desconfiança i fins i tot fractura amb la comunitat musulmana, però que ha volgut treballar per a aconseguir una convivència social i intercultural més forta. En aquest sentit, des de l'Ajuntament s'ha impulsat un nou pla de convivència, amb un seguit d'accions adreçades a millorar el model d'integració de les comunitats d'origen estranger, entre les quals la predominant a Ripoll és la d'origen magrebí i religió musulmana.

Recomanacions i propostes de millora

6. L'estratègia per a aconseguir el triomf de la democràcia

Com s'ha vist reiteradament, l'aparent integració a la societat no és garantia que no hi hagi radicalització i terrorisme. Això és així perquè individus o grups que, en aparença, estan integrats no s'acaben d'identificar amb la societat amb la qual conviuen. Aquests individus susceptibles de radicalització ho són, sobretot, perquè no acaben de tenir definit un sentit de pertinença i no veuen com a seus els valors que l'ordenament democràtic propugna i defensa. Sovint és així perquè hi ha algú radicalitzat i amb intenció de radicalitzar-ne d'altres i combatre amb violència els valors democràtics de la nostra societat.

Conclusions del Grup Parlamentari Republicà

1. Consideracions prèvies

A. Motivació inicial

El 17 i 18 d'agost de 2017 passaran a la història del nostre país perquè van comportar els primers atemptats terroristes d'arrel islàmica perpetrats a Catalunya.

Aquesta comissió es va constituir amb l'objectiu de posar llum sobre els fets succeïts a Barcelona i Cambrils, però també a Ripoll i Alcanar des de principis de 2017.

B. Handicap del plantejament inicial

Alguns experts han focalitzat la seva anàlisi en els membres del col·lectiu àrab en general i el marroquí en concret. Aquest fet s'ha produït en part perquè no es va orientar adequadament el contingut de les seves compareixences. Amb la perspectiva de gairebé dos anys de treballs de la comissió estem en disposició d'afirmar que apostar per un enfocament tan parcial no optimitza la utilitat d'aquesta. Per això i sense perdre de vista la vàlua de les aportacions dels compareixents, cal tenir clar que l'amenaça de l'extremisme violent transcendeix comunitats, confessions religioses i orígens, per la qual cosa els aprenentatges que en sorgeixen i les accions sobre les polítiques públiques que se'n promoguin, han de superar aquesta mancança.

C. Consideracions etimològiques

En qualsevol aproximació teòrica els termes són molt importants perquè condicionen la interpretació dels fenòmens. Aquesta aproximació etimològica ens pot permetre evitar assumpcions indirectes les quals finalment descobrim que també contribueixen a alimentar dinàmiques contraproduents.

L'ús de termes erronis és part del problema perquè contribueix a la construcció del marc mental que precisament pretenem evitar. No podem donar per fet que el conjunt de la societat, o si més no una part important, entén les diferències entre les interpretacions de l'Islam, que coneix l'origen polític del conflicte, que té la capacitat de segmentar i no generalitzar les conductes.

En aquest sentit, la professora emèrita d'estudis àrabs i islàmics de la Universitat de Barcelona, Dolors Bramon, compareixent a la comissió, en les seves recomanacions proposava aparcar el terme *gihad* perquè afirmava que no reflecteix el significat real de la paraula. Deia la professora emèrita Bramon: «Gihad és l'esforç per ser cada dia millor persona, que es torna obligació religiosa per a tots els musulmans. També és el combat contra l'enemic de l'Islam amb unes condicions determinades que no es compleixen en l'acció terrorista», per reblar finalment amb: «hem d'abandonar l'ús del terme *gihadisme*».

Per la seva banda, els coordinadors del màster en Comunicació de Conflictes Armats, Pau i Moviments Socials de la Universitat Autònoma de Barcelona, Xavier Giró Martí i Antoni Castel apostaven també per combatre la caracterització dels col·lectius, la generalització, la inducció dels fenòmens i l'etnificació delictiva. Per a Giró i Castel, parlar en termes de»terrorisme» converteix els seu actes en irraci-

onals, obviant que al darrere hi ha una motivació política. El terme terrorisme està massa connotat d'aquesta interpretació.

També el doctor en seguretat internacional, professor de terrorisme i antiterrorisme de la Universitat de Barcelona i especialista en radicalització terrorista, Mario Toboso, afirmava que «hem de fer una aproximació molt més escèptica i neutra, parlar de conceptes, doncs, que no tinguin aquesta càrrega d'èpica, com quan parlem de llop solitari, o de dramatisme quan parlem de terroristes kamikazes».

Cal evitar l'ús del singular en l'expressió «extremisme violent», ja que n'hi ha de moltes classes i l'ús del singular ens acaba remetent a un únic tipus d'extremisme violent, el relacionat amb l'Islam.

Pel que fa a la utilització del verb «abatre», cal tenir present que de forma inconscient evoca una terminologia vinculada amb el món de la cacera i, per tant, indirectament deshumanitza l'objectiu. En lloc seu alguns experts proposen el verb «neutralitzar».

Hem de treballar per a garantir que la raó guanyi la partida a l'emocionalitat i això és responsabilitat de tots els àmbits de la societat, també del periodisme, amb l'Administració pública i les institucions al capdavant. No podem caure en una determinada utilització del llenguatge periodístic i polític, un determinat lèxic, que promou la identificació de conductes reprovables amb col·lectius, que els criminalitza des d'un mecanisme tan bàsic com la generalització.

D. El repte de la radicalització

La principal reflexió que sorgeix de l'anàlisi conjunta de les intervencions dels compareixents a la comissió és que el país ha d'afrontar el repte de la radicalització dels extremismes violents des d'una perspectiva fonamentalment socioeducativa, transcendint els enfocaments clàssics.

Segons el Doctor Toboso, «en aquest procés, entre esglaó i esglaó, per l'ascensió d'aquest patró de radicalització, hi ha períodes de dubte, d'ambivalència, de dissonància cognitiva. És aquest espai el que poden omplir les narratives alternatives per tal de tornar a desfer ideològicament i crear dics de contenció ideològics per tal que no progressi dins d'aquest patró, també cal promoure la mentoria social, per fer més fàcil que l'entorn familiar i social sàpiga identificar i reconduir conductes de radicalització, més enllà de l'acció policial».

Majoritàriament, els experts han conclòs que la resposta de la seguretat és l'expressió de les mancances preventives del mateix sistema. Per tant, el trànsit de les polítiques reactives a les preventives passa per socialitzar les polítiques de seguretat enlloc de promoure el reassegurament de l'entorn social. Desobeint aquestes recomanacions, ens podem convertir en part del problema i no pas en la solució.

E. La quotidianitat com a element clau

És incòmode descobrir que l'agent radicalitzador més efectiu és la quotidianitat. Elements d'aquesta esdevenen clau en aquest procés: el nostre comportament inconscient dictant la naturalesa de les relacions laborals, veïnals i personals, el llenguatge a peu de carrer i als mitjans de comunicació, les polítiques públiques en matèria de llibertat religiosa i de centres de culte, la segregació indirecta als centres educatius, la precarització laboral, entre d'altres, provoquen un impacte en els nostres conciutadans accentuant la percepció que l'exercici de drets fonamentals a Catalunya és asimètric.

Les reflexions del representant de l'Espai Antiracista de Salt i Girona, Mostafa Shaimi, davant de la comissió van ser especialment colpidores i reflecteixen una realitat, com dèiem, incòmoda, però que cal afrontar. «A Catalunya hi ha diferència en el dret, i la negació del dret a la diferència; però també hi ha negació del dret a la indiferència (que els altres em percebin com a normal i no em prestin una atenció especial. Existeix un racisme estructural. El racisme és una matriu organitzadora,

és un eix vertebrador de la nostra societat, la catalana. Cal que ho acceptem. Entre d'altres conductes hi ha l'expulsió del paisatge urbà de les identitats minoritàries.»

Prendre consciència d'aquest fet suposa afrontar el repte de repensar profundament les estructures de l'estat del benestar, i de la salvaguarda de drets fonamentals, més que no pas de plantejar un escenari d'intensificació de les polítiques de seguretat pública.

F. Superar el concepte clàssic de seguretat per avançar cap a la seguretat humana

Cal una reformulació sincera del concepte clàssic de seguretat pública per a avançar cap a la seguretat humana, entesa aquesta com la salvaguarda dels drets fonamentals per mitjà d'uns serveis públics de qualitat i accés universal implementant una economia pròspera que garanteixi la igualtat d'oportunitats i que, alhora, acompanyi els col·lectius més vulnerables. En resum, enfortint un estat del benestar que garanteixi la inclusió real.

En aquest repte cal posar la transformació social al servei de les persones apoderant la ciutadania organitzada i posant els serveis públics, en especial el sistema educatiu, a disposició dels actors de tots els àmbits que estiguin disposats a afrontar aquesta transformació de fons i no només de forma.

La por s'alimenta de les desigualtats i l'autoritarisme; el repte de la radicalització violenta, per tant, s'ha d'encarar sobre la base dels drets civils i polítics i utilitzant la millor eina de la que disposem: la justícia social.

Seguir amb la tradició, inequívocament integradora, del catalanisme cultural implica, necessàriament, la participació en aquest procés d'un ampli ventall de sensibilitats socials, culturals i polítiques, també de ciutadans i ciutadanes amb orígens, punts de partida i sentiments de pertinença molt diversos, actualitzant aquesta tradició per incorporar-la a la complexitat constitutiva de les societats modernes del segle XXI.

2. Descripció dels fets i les conseqüències

A. Els atemptats del 17 i 18 d'agost: explosió de la casa d'Alcanar i atemptats a Barcelona i Cambrils

El 16 d'agost de 2017, poc abans de la mitjanit, una gran explosió va destruir una casa situada a Alcanar. Com a resultat de l'explosió, dos homes que es trobaven dins la casa van morir (entre ells l'Imam de Ripoll, Abdelbaki Es Satty, cap de la cèl·lula terrorista) i un tercer va resultar ferit i va ser traslladat a l'hospital de Tortosa.

En un primer moment, les autoritats, bombers i Mossos d'Esquadra, no van sospitar cap relació entre l'explosió i el terrorisme. De fet, la primera hipòtesi apuntava cap a una explosió de gas. La forta olor que desprenia la zona i la troballa de diverses bombones de butà semblaven refermar-ho. A mesura que anaven passant les hores i sobre la base dels materials i els documents que es van anar localitzant a la zona de l'explosió es va establir una segona hipòtesi que relacionava l'incident amb la deflagració d'un laboratori de drogues.

L'endemà, 17 d'agost, durant les tasques de desenrunament de la casa d'Alcanar, es va produir una segona explosió. Entre la runa es va localitzar un precursor de substàncies explosives, aigua oxigenada, pel que es va començar a plantejar la hipòtesi definitiva: es tractava d'un lloc on s'estaven sintetitzant explosius i preparant un atac presumiblement terrorista. De manera pràcticament simultània es va produir l'atac a la Rambla de Barcelona.

Es va establir específicament que la casa d'Alcanar era la base d'operacions d'una cèl·lula terrorista que estava produint explosius per a dur a terme un atac terrorista. Més concretament, es va determinar que el producte era el triperòxid de triacetona (TATP). El fet que aquest sigui utilitzat habitualment per l'organització terrorista transnacional Daeix, on rep la denominació 'la mare de Satan', va conduir a relacionar la cèl·lula amb aquesta grup terrorista.

La intenció dels terroristes era la de perpetrar un atemptat terrorista de grans dimensions a Barcelona. L'explosió de la casa d'Alcanar, amb la pèrdua de la base d'operacions i espai de fabricació dels explosius i amb la mort del líder de la cèl·lula, l'imam Es Satty, va precipitar que la resta d'integrants encara actius optessin per modificar els plans inicials havent d'improvisar una nova mecànica per als atemptats mitjançant l'ús de vehicles. Aquests atacs es van dur a terme el mateix dia 17 d'agost a Barcelona i unes hores més tard, a la mitjanit del 18 d'agost, a Cambrils.

El dijous 17 d'agost, a les 16: 50 h, una de les furgonetes de lloguer que van usar els terroristes en les tasques de preparació dels materials explosius va entrar a la part alta de la Rambla de Barcelona i va començar a envestir desenes de persones. El conductor (Younes Abouyaaqoub) va anar fent esses al llarg d'uns 550 metres a fi d'atropellar el nombre més alt de persones possible i finalment es va aturar a l'alçada de mitja Rambla, just a sobre del mosaic de Joan Miró. L'acció dels atropellaments a la Rambla va provocar la mort de 13 persones i hi va haver-hi més de 100 ferits de diverses nacionalitats.

Un cop aturada la furgoneta al mig de la Rambla, el conductor d'aquesta va fugir a peu de la zona tot travessant el mercat de la Boqueria.

Pocs minuts després de l'atac terrorista a la Rambla es va activar l'Operatiu Gàbia a Barcelona, amb el desplegament d'un fort dispositiu policial establert per a tallar les diferents entrades i sortides de la ciutat. Al mateix temps, també es va posar en marxa el dispositiu antiterrorista Cronos. Paral·lelament, per mitjà dels diferents canals de comunicació d'emergències oficials, es va demanar a la ciutadania que no sortís al carrer a la zona afectada pels atemptats i que els vianants es protegissin en portals i locals propers.

Aquests dispositius de control antiterrorista van causar un col·lapse de trànsit a la ciutat comtal que es va allargar fins a altes hores de la nit, atès que es verificava un per un qualsevol vehicle que intentés sortir de la ciutat.

Les estacions de Renfe de Plaça Catalunya i Passeig de Gràcia es van tancar i els trens no hi efectuaven parades. També es van tancar diverses estacions de metro, com les d'Universitat, Plaça Catalunya, Paral·lel, Drassanes i Passeig de Gràcia, i les línies de bus que travessen la zona. També es van tallar la ronda de Dalt i la ronda del Litoral, i es van realitzar controls a les principals sortides de la ciutat.

L'autor dels atropellaments a la Rambla es va adreçar cap a la part alta de la ciutat de Barcelona, on va robar un cotxe apunyalant-ne el conductor, que va resultar mort. Després, amb aquest mateix cotxe, va fugir i a l'avinguda Diagonal de Barcelona, davant de l'edifici del RACC, en un punt on el Cos de Mossos d'Esquadra tenia establert un control de pas del dispositiu Gàbia, va llançar el vehicle i va aconseguir travessar-lo a gran velocitat. El conductor va envestir dos agents dels Mossos d'Esquadra, que van disparar fins a 10 trets al vehicle, però aquest va aconseguir fugir. El conductor, en aquell moment encara sense identificar, va optar per aturar-se pocs quilòmetres més endavant, a Sant Just Desvern, davant mateix de l'edifici Walden, va abandonar el vehicle i va fugir.

Passada la mitjanit del 18 d'agost de 2017, els Mossos d'Esquadra van informar que hi havia un dispositiu policial en marxa a Cambrils i que la població havia de romandre a casa seva i evitar la difusió de rumors que poguessin interferir en l'operatiu policial. A les 1:30 hores de la nit, un Audi A3 negre va irrompre a gran velocitat al carrer Jaume I de Cambrils i va envestir un vehicle policial amb el logotip del Cos de Mossos d'Esquadra per, pocs metres després del control, acabar bolcant davant del Club Nàutic. Del cotxe van baixar cinc homes armats amb ganivets i una destral, i dotats amb cinturons que simulaven explosius. Van intentar agredir la patrulla del Cos de Mossos d'Esquadra i van atacar alguns vianants, una persona va resultar-ne morta i unes altres ferides. Després, un sol agent dels Mossos d'Esquadra va aconseguir neutralitzar a trets quatre dels terroristes. El cinquè atacant va

fugir a peu per l'avinguda de la Diputació cap al Passeig Marítim de Cambrils per, finalment, un centenar de metres després, també ser neutralitzat per un altre agent.

L'autor material de l'atropellament a la Rambla de Barcelona del 17 d'agost, després d'escapar-se del control policial a l'avinguda Diagonal, va estar en situació de recerca i detenció durant 4 dies fins que els Mossos d'Esquadra el van neutralitzar el dilluns 21 d'agost, en una zona de vinyes de Subirats (Alt Penedès). Younes Abouyaaqoub s'havia convertit en l'home més buscat del país; la crida a la col·laboració ciutadana va funcionar i els Mossos d'Esquadra van trobar Abouyaaqoub després que alguns testimonis van informar de la seva presència a la zona de Subirats; portava un cinturó d'explosius simulat i va cridar «Al·là és gran!» abans de ser neutralitzat pels trets de la policia.

B. Els cossos de seguretat davant l'amenaça de l'extremisme

B.1 Llums i ombres en les compareixences en matèria de seguretat

En el procés de constitució d'aquesta comissió es va veure molt clar que el testimoni tècnic dels cossos de seguretat amb competències al territori de Catalunya era molt important per a entendre l'evolució dels atemptats de Barcelona i Cambrils, i també el dels seus caps operatius i polítics.

La proposta de compareixences incloïa membres del Cos de Mossos d'Esquadra, de la Guàrdia Urbana de Barcelona i de la Policia Local de Cambrils, del Cos Nacional de Policia (CNP), del Cos de Guàrdia Civil (GC), del Centre Nacional d'Intel·ligència (CNI) i els càrrecs polítics responsables de les competències en matèria de seguretat i intel·ligència del Govern de Catalunya i del Govern espanyol.

Els testimonis de tots aquests actors de la seguretat pública havien de ser fonamentals per a aclarir els fets i definir una proposta que permetés superar les mancances del model vigent.

Aquesta comissió va rebre amb sorpresa la incompareixença dels membres dels cossos de seguretat de l'Estat espanyol, dels seus caps operatius i de tots els càrrecs polítics convocats amb una sola excepció: l'exsecretari d'Estat per a la Seguretat del Govern Espanyol, el senyor José Antonio Nieto. Aquesta comissió vol agrair l'acte de responsabilitat política que va suposar la seva compareixença.

Aquestes incompareixences no només han deixat massa incògnites sobre aspectes fonamentals de la investigació, sinó que fins i tot les han alimentat.

Algunes d'aquestes incògnites són realment pertorbadores i s'han vist reforçades pel testimoni d'alguns compareixents.

Quin era el vincle de l'imam Abdelbaki Es Satty amb el CNI?

Per què el Cos Nacional de Policia va visitar fins a 3 vegades l'oratori de Ripoll abans dels atacs?

Per què els responsables de l'oratori de Ripoll mai no van rebre resposta del Cos Nacional de Policia a la seva sol·licitud d'informació sobre el llavors candidat a Imam?

Aquesta comissió ha sabut que tots els cossos de seguretat gestionen habitualment informacions relatives a amenaces vinculades amb l'extremisme violent i que en la majoria de casos el resultat de la investigació conclou que no tenen veracitat. Tanmateix, obrir dubtes sobre assumptes tan sensibles no encaixa amb el concepte de servei públic associat a la gestió política. Com dèiem aquestes qüestions, ara per ara, no tenen resposta sobre la base de les informacions que ha aconseguit recopilar aquesta comissió i, malgrat tot, és responsabilitat del Govern de Catalunya continuar treballant per a respondre-les.

B.2 Els òrgans d'informació i coordinació interpolicial

En el marc europeu existeixen estructures de col·laboració entre els diferents cossos de seguretat dels estats membres que pretenen garantir que les dades d'intel·ligència que generen cadascun d'aquests cossos es puguin compartir, en especial en matèria d'extremisme violent. Un d'aquests òrgans a nivell europeu és l'Europol.

La correspondència a nivell de l'Estat espanyol és el Centre d'Intel·ligència contra el Terrorisme i el Crim Organitzat (CITCO), i al seu torn la Junta de Seguretat de Catalunya exerceix també algunes d'aquestes funcions al territori català.

El Cos de Mossos d'Esquadra, com a policia integral de Catalunya, té competències en la protecció de la seguretat ciutadana i, per tant, en la lluita contra el terrorisme, i vol liderar la resposta policial a l'amenaça de l'extremisme violent. Treballa coordinadament amb les policies locals de Catalunya i amb els altres cossos policials. A més, la seva estratègia de seguretat s'emmarca en el Pla d'acció de la Unió Europea per la lluita contra el terrorisme i les seves diferents manifestacions. La incorporació al CITCO resulta decisiva i és molt important. Aquesta coordinació i cooperació amb la resta de forces policials de la UE és essencial per a una resposta a l'alçada de l'amenaça, per aquest motiu també és important ser membre d'Europol.

Abans dels atemptats terroristes del 17 d'Agost el Cos de Mossos d'Esquadra no formava part del CITCO i d'Europol. A més, poques setmanes abans dels atemptats es va reunir la Junta de Seguretat de Catalunya, després de 8 anys sense convocar-se.

B.3 Polítiques de seguretat davant de l'extremisme violent a Catalunya. El Cos de Mossos d'Esquadra i les policies locals

B.3.1 Formació policial abans dels atemptats

Abans dels atemptats a Barcelona i Cambrils, Catalunya ja es trobava en situació d'amenaça terrorista nivell 4 sobre 5.

La direcció del cos va optar perquè els Mossos d'Esquadra i les policies locals es formessin en gestió d'atemptats terroristes, especialment després dels atacs terroristes que van patir diferents ciutats de països de l'entorn de Catalunya, com Paris, Niça, Brussel·les o Londres.

B.3.2 Els dispositius Gàbia i Cronos

Els Mossos d'Esquadra van preparar diferents dispositius per a afrontar l'escenari d'un atemptat terrorista. Aquests dispositius són el Cronos i el Gàbia.

Cronos: S'anomena així l'operatiu policial dissenyat pel Cos de Mossos d'Esquadra que activa totes les unitats i especialitats de la policia catalana en cas d'atemptat terrorista. Aquest protocol afecta tot el cos i es va dissenyar arran dels atemptats islamistes a París el 2015. El dispositiu té dues línies d'actuació: una té l'objectiu de capturar els terroristes i l'altre el d'evitar rèpliques. Per aquesta segona línia d'actuació se situen policies en punts d'interès, especialment sensibles, per tot el territori català. El dispositiu Cronos canvia les condicions de treball dels agents activant tota la plantilla que no estigui de vacances i assignant-los torns de 12 hores per a dividir la plantilla en torn de dia i torn de nit. Aquesta activació s'aplica, com diem, a totes les unitats del Cos de Mossos d'Esquadra. Es va activar per primer i únic cop fins avui després de l'atemptat a la Rambla de Barcelona el 17 d'agost de 2017 i es va mantenir actiu fins al dia 22 del mateix mes.

Gàbia: L'objectiu del Gàbia és establir punts de tancament, planificats prèviament, per a evitar que els sospitosos fugin de la zona de l'atemptat o, fins i tot, altres atacants hi puguin entrar. Es pot activar el Gàbia a un municipi, a una o diverses comarques, a una o diverses regions o fins i tot a la totalitat de l'àmbit nacional. En el cas de Barcelona, en aquell moment es desconeixia qui eren i quants eren els atacants i per aquest fet és va establir el Gàbia al voltant de la ciutat.

B.3.3 Pla d'actuació contra l'extremisme violent (Proderai)

El programa Proderai, és el Procediment de Detecció de la Radicalització Islamista, té diferents eixos basats en la detecció de la radicalització. A banda del Cos de Mossos d'Esquadra, inclou les 214 policies locals, 13.000 agents de seguretat privada, els centres educatius i el sistema penitenciari. El programa preveu donar formació a unes 28.000 persones que treballen sobre el terreny i que d'aquesta manera estan preparades per detectar actituds sospitoses o situacions considerades de risc.

El programa Proderai, pactat amb la majoria d'actors implicats, té diferents fases de detecció, per àmbits: als centres penitenciaris, a l'entorn de proximitat (serveis socials i Mossos d'Esquadra) i en la comunitat educativa. Els Mossos d'Esquadra també treballen en diferents fronts, un dels quals és el de la prevenció per mitjà de la supervisió de l'espai virtual per a informar, alertar i crear un contradiscurs que neutralitzi la propaganda extremista de caràcter violent.

C. El Govern de la Generalitat de Catalunya i els reptes de la radicalització

El Govern de la Generalitat havia emprès polítiques dirigides a la prevenció de la radicalització i els extremismes violents abans dels fatídics atemptats de Barcelona i Cambrils amb dos enfocaments per a abordar els fenòmens dels extremismes violents i els processos de radicalització: el de seguretat i el social.

El marc conceptual que sustenta aquesta doble perspectiva és el següent:

Hi ha unes ideologies que defensen el trencament de la cohesió social per mitjà de la delimitació d'un «nosaltres» excloent, és a dir, un «nosaltres» que deixa fora certs col·lectius per raó de la seva diversitat (de gènere, d'orientació sexual, cultural, religiosa, de procedència, ètnica, fenotípica...). Les identificarem, de manera conjunta, com a ideologies de l'odi.

Anomenem procés de radicalització el procés que segueixen les persones que, des d'un punt de partida de simpatia o proximitat amb una d'aquestes ideologies, transiten cap a l'opció de la pràctica de la violència com a mitjà per a l'assoliment dels seus objectius polítics.

Les propostes de les ideologies de l'odi apareixen d'una manera més o menys contínua en la nostra societat, ja siguin «generades» per conciutadans nostres, ja siguin «importades» des d'altres zones geogràfiques. Habitualment, els generadors o els transmissors d'aquestes propostes són cercles molt reduïts o persones de manera individual.

Perquè aquestes propostes es puguin desenvolupar i passar a l'actuació violenta, requereixen la formació de cercles més extensos de suport que es comprometin amb les accions violentes. Aquests cercles s'acostumen a crear al voltant dels «transmissors» i estan formats per conciutadans nostres.

Dins aquest marc conceptual, l'acció preventiva ha de tenir dues vessants complementàries. Contra els generadors o transmissors de les ideologies de l'odi, contra les organitzacions que els donen suport logístic, els financen o els donen cobertura, cal desenvolupar accions preventives des de l'àmbit de la seguretat, perquè es desarticulin aquestes organitzacions i les seves xarxes locals o internacionals.

Per a evitar que aquests generadors o transmissors de les ideologies de l'odi puguin constituir grups de suport més amplis, cal desenvolupar accions preventives des de l'àmbit social a fi que les persones de la nostra societat no assimilin aquestes propostes ideològiques violentes.

Des de la perspectiva de la seguretat, el Govern de Catalunya treballa des de fa molts anys contra els extremismes violents i, en concret, contra l'extremisme violent que utilitza l'Islam com a excusa. Una de les eines de prevenció i detecció que s'han desenvolupat són els coneguts com Proderae, primer en l'àmbit de les presons i l'execució penal, després en l'àmbit de la policia de proximitat i les policies locals i, finalment, en l'àmbit del sistema educatiu.

Des de la perspectiva social, hi ha antecedents d'un grup de treball iniciat en 2012 i liderat des de la Direcció General d'Afers Religiosos, amb un enfocament de prevenció i lluita contra el radicalisme «islàmic», que no va donar resultats i no va tenir continuïtat.

A partir de 2016, es reprèn el treball de prevenció des del Departament de Treball, Afers Socials i Famílies, que lidera un grup de treball amb participació d'altres unitats del Govern (Mossos d'Esquadra, presons, educació i afers religiosos). El pri-

mer resultat d'aquest treball és una jornada de reflexió que es va fer el 18 de novembre de 2016, amb participació d'experts nacionals i internacionals.

El model de prevenció social en el qual s'estava treballant distingia tres nivells de prevenció:

Prevenció primària, adreçada de manera general a tota la societat, amb l'objectiu de limitar els factors de risc. Bàsicament, la prevenció primària adopta la perspectiva de l'interculturalisme i proposa tot un seguit de polítiques públiques per la igualtat (de drets i d'oportunitats), pel reconeixement de la diversitat i la lluita contra la discriminació i per la interacció positiva.

Prevenció secundària, adreçada a les persones en situació de risc, que inclou els mecanismes de detecció, avaluació i intervenció corresponents.

Prevenció terciària, adreçada a les persones que ja han participat en accions o en grups d'extremisme violent, que inclou els mecanismes d'estímul per a la desvinculació d'aquests grups i els programes de desradicalització i reinserció social.

Relat de la tasca política del Govern de la Generalitat després dels atemptats en matèria de prevenció de la radicalització i els extremismes violents (pel que respecta a l'àmbit de la prevenció des de la perspectiva social).

La primera actuació del Govern en l'àmbit de la prevenció des de la perspectiva social després dels atemptats consisteix en una revisió a fons del Pla de Ciutadania i de les Migracions 2017-2020, que estava en el tràmit final d'aprovació, a fi d'incorporar mesures específiques en aquesta matèria, tant pel que fa a la prevenció general com a programes específics.

Fruit d'aquesta revisió es va afegir el programa 1.3.3., intervenció per a l'erradicació de l'extremisme violent i les ideologies de l'odi, que inclou mesures de prevenció, detecció i intervenció en aquest àmbit.

En segon lloc, el Govern ha dedicat una especial atenció a la situació social a Ripoll i a la comarca del Ripollès, amb una intervenció liderada pel Departament de Treball, Afers Socials i Famílies, que ha apostat per acompanyar les iniciatives locals orientades al reforç del coneixement mutu i la convivència, en el marc d'un nou model de convivència a Ripoll.

El nou model de convivència a Ripoll és un programa impulsat pel Consorci de Serveis Socials del Ripollès i l'Ajuntament de Ripoll i hi participen diversos departaments de la Generalitat. La Secretaria d'Igualtat, Migracions i Ciutadania (SIMC) ha estat al grup motor d'aquest projecte per mitjà del tècnic territorial de la SIMC a les comarques gironines. Així mateix, participen en la taula tècnica i de la taula política, juntament amb altres unitats de la Generalitat com l'Oficina d'Afers Religiosos o la Policia de Catalunya. Aquest projecte s'ha pogut realitzar gràcies a l'aportació de les tècniques de cohesió social que el Departament de Treball, Afers Socials i Famílies ha contractat per mitjà del contracte programa signat amb el consorci (passant d'una tècnica a mitja jornada l'any 2017 a dues tècniques a jornada completa l'any 2018-2019).

D'aquest projecte s'han desenvolupat accions concretes com ara:

– Formació per a professionals que treballen en l'àmbit comunitari des de la visió inclusiva.

– Formació a les escoles.

– Accions de sensibilització amb joves de la població per mitjà del Punt d'Informació Juvenil.

– Sessions de reflexió grupal entre diferents tècnics de l'Administració local.

Per altra banda, aquest any 2019 l'Escola d'Administració Pública i la Secretaria d'Igualtat, Migracions i Ciutadania han coorganitzat 3 projectes de recerca amb finançament europeu orientats a impulsar les eines per a reforçar el sentit de pertinença entre els fills i filles de la migració amb la finalitat de prevenir possibles brots de radicalisme. Entre aquestes iniciatives, la Universitat Autònoma de Barcelona ha fet

un treball de camp específicament a la ciutat de Ripoll, entre d'altres, on han participat joves de la població.

De manera més general, la Secretaria d'Igualtat, Migracions i Ciutadania ha començat a desplegar les accions establertes a la planificació del Pla de Ciutadania i de les Migracions 2017-2020, en concret i en relació directa amb la prevenció de l'extremisme violent que pren l'Islam com a excusa, ha generat un producte de formació consistent en 2 sessions de 3 hores cadascuna, una orientada a donar suport als professionals de l'àmbit social a l'hora d'identificar la problemàtica i definir estratègies de prevenció, detecció i intervenció i una altra dedicada al coneixement dels processos que viuen els joves d'origen marroquí en relació amb la construcció del seu sentit de pertinença a la societat catalana. A hores d'ara, ja s'han fet 30 sessions de formació per tot el territori amb la participació de 780 professionals de l'àmbit social, bàsicament de les administracions locals.

Finalment, la Secretaria d'Igualtat, Migracions i Ciutadania ha obert, dins la convocatòria de subvencions ordinària del Departament de Treball, Afers Socials i Famílies, una nova línia específica per a finançar projectes de prevenció dels extremismes violents, a la qual s'han acollit 7 entitats que desplegaran aquests projectes entre 2019 i 2020.

Els eixos del Pla de Ciutadania i de les Migracions 2017-2020, que forma part de la tasca política del Govern de la Generalitat en matèria de nova ciutadania, són:

Eix 1. Interacció en una societat diversa i cohesionada.

– Pacte Nacional per a la Interculturalitat

– Visibilitat de la diversitat cultural

– Xarxes antirumors i programa «Espais lliures de racisme»

– Prevenció social dels extremismes violents

– Oficina per la Igualtat de Tracte

– Lluita contra la violència masclista

Eix 2. Inclusió social de totes les persones amb independència del seu origen.

– Millora de l'ocupabilitat de les persones d'origen migrant

– Lluita contra la irregularitat administrativa: suport a l'arrelament social (línia ACOL)

– Assessorament per al reconeixement de titulacions universitàries

– Acollida i formació de famílies en el sistema educatiu

– Lluita contra el fracàs escolar dels fills i filles de famílies d'origen migrant

– Programa «Instituts oberts»

– Alfabetització (Lletres x Tothom) i promoció de l'aprenentatge de la llengua catalana

– Lluita contra l'exclusió social de les persones d'origen migrant (treballadors temporers, tracta d'éssers humans i explotació sexual, joves i adolescents migrants sols)

Eix 3. Acollida i inclusió de les persones refugiades que arriben a Catalunya.

– Ampliació del nombre de places a Catalunya del programa estatal d'acollida per a persones refugiades

– Programes de mentoria social per a persones refugiades i per a joves migrants sols

– Renda garantida de ciutadania accessible per a les persones refugiades

– Programa de beques a estudiants refugiats al Líban

Eix 4. Gestió integral de les polítiques de ciutadania i migracions.

– Servei de Primera Acollida

– Expedició d'informes pel tràmit d'estrangeria

– Assessorament jurídic en matèria d'estrangeria

– Programa «Hola, famílies!» de suport al procés de reagrupament familiar

3. Conclusions - La transformació social com a eix d'un nou paradigma de seguretat:

A.1. El repte d'afrontar una transformació de fons

Aquesta comissió ha de promoure un procés de canvi estructural que sintetitzi les estratègies plantejades pels compareixents, experts i acadèmics reformant les polítiques que s'han demostrat inefectives o contraproduents, reforçant les que funcionen i són eficients i útils i assajant noves propostes.

La implementació de polítiques de Prevenció de l'Extremisme Violent (PEV) no es pot limitar al sistema educatiu, l'entorn penitenciari, els Proderae i l'acció dels cossos de seguretat, sinó que ha d'implicar a tots els actors de la societat. En aquest compromís cal crear meses de coordinació entre els diferents estaments públics, però també promoure dinàmiques participatives amb la societat civil i organitzada (Bourekba).

En aquest sentit s'han de bastir més ponts de diàleg entre el món acadèmic, els experts del nostre país i els d'altres d'entorns propers, que poden aportar una visió crítica sobre la prevenció de l'extremisme violent, i els decisors polítics i les administracions públiques (Bourekba, Soler).

Malgrat tot, aquest no és un projecte amb un horitzó de finalització establert. Com amb qualsevol altre procés, caldrà fixar procediments de revisió i avaluació que garanteixin la compatibilitat entre les mesures implementades i la realitat canviant de la nostra societat.

A.2 Un sol poble en la diversitat

Hi ha una clara dissonància de marcs mentals entre els mal anomenats col·lectius minoritaris i la resta de la societat catalana. Aquest fet té un impacte crític en la percepció dels primers que, de retruc, contamina la interacció entre uns i altres i finalment promou l'establiment de compartiments estancs d'interacció social.

La segregació és el brou de cultiu de dinàmiques tòxiques presents en entorns propers al nostre, com és el cas de França. Reforçant aquesta idea, el Síndic de greuges, Rafael Ribó, ho va expressar amb molta claredat i vehemència:»No volem *banlieues* a Catalunya.»

Sobre això el representant de l'Espai Antiracista de Salt i Girona, Mostafà Shaimi, va manifestar a la seva compareixença davant la comissió que «s'està generant el que es diu autocomunitarisme.[...] com en aquesta comunitat no hi tinc cabuda em tanco en la meva comunitat, que és imaginària, perquè en realitat no hi ha tantes coses en comú entre persones que venen de llocs molt diferents. El que els uneix és l'opressió, el racisme, la violència. Això fa comunitat, una de reaccionària. Com la societat rebutja la religió, el vel, l'origen, m'hi aferro com a reacció.»

A.3 Institucions i serveis públics

Si la primera línia de la interacció social és la quotidianitat, la segona és la prestació/recepció dels serveis públics. Els reptes que afrontem ens obliguen a plantejar una reforma integral de l'Administració pública, ambiciosa i de fons.

A banda de garantir l'estat del benestar, en primer lloc cal resoldre el fet que la diversitat etnològica present als carrers de Catalunya no està representada en les institucions i els serveis públics, però tampoc en els mitjans de comunicació. De la mateixa manera que emprenem mesures compensatòries per a pal·liar els efectes del masclisme haurem d'emprendre accions que millorin aquesta mancança en aquests espais.

En segon lloc cal abordar els dèficits d'identificació sociocultural dels funcionaris públics respecte als col·lectius vulnerables fent servir l'única eina que sabem que és realment efectiva, la formació.

Aquesta mesura és especialment urgent en els cossos funcionarials d'especial rellevància i incidència social. En general, els qui ofereixen atenció al públic, i específicament els qui treballen en l'entorn sociosanitari, l'educatiu i els encarregats de la

seguretat pública. L'impacte de les seves actuacions en la vida de les persones és tan crític com la percepció potencial de rebuig que poden generar aquests en l'usuari.

La formació és clau per a cosir una fractura sociològica que lamina la construcció del sentiment de pertinença i incideix profundament en la identificació dels individus amb l'ens públic i la societat en general.

Ens deia Dolors Bramon, professora emèrita d'estudis àrabs i islàmics de la Universitat de Barcelona, que «l'educació requereix educar els educadors, i per això deseducar-los d'allò que no sigui adequat».

Afrontar aquest repte passa per aconseguir una resposta global del conjunt de la societat amb el lideratge de les administracions públiques.

La professora de ciències polítiques de la Universitat de Barcelona i ESADE i experta en seguretat Sonia Andolz va fer palès que calia «aprofitar la informació que, tot i ser-hi, en mans d'agents socials, centres educatius, centres d'investigació, etc., que en no està processada no té caràcter d'intel·ligència i, per tant, no pot produir cap resultat positiu». Resumint una idea bàsica: els organismes de l'Administració pública no poden operar com compartiments estancs.

El camí que emprenem, doncs, passa per entendre la riquesa de la diversitat i créixer sense estigmatitzar-la. Les polítiques públiques han de tenir una visió holística, han de treballar la transversalitat i han de promoure la integració del conjunt de la societat en el procés creatiu, han de ser el motor del canvi.

A.4 L'escola

El debat sobre el paper de l'escola en les polítiques PEV ha estat objecte de debat per a la majoria dels nostres veïns europeus. També ho és a Catalunya. La posada en marxa a principis de l'any 2016 del Pla de prevenció, detecció i intervenció de processos de radicalització islàmica (Proderai) suposava la formalització d'un model que incloïa també el sistema educatiu i els actors socials.

La proposta del Departament d'Interior va rebre crítiques i aquesta comissió també les ha recollit. Si bé el Proderai va ser reformulat a Proderae per ampliar el focus sobre qualsevol forma d'extremisme per evitar un excés de zel sobre el fenomen islamista, aquest continua atorgant un paper a la comunitat educativa que, si més no, els experts han posat en entredit i a hores d'ara està en discussió.

En aquest sentit, la directora de l'Àrea del Món Àrab i Mediterrani de IEMED, Lourdes Vidal, afirmava: «No podem convertir els mestres i els nostres actors socials en detectors sinó que hem de fer que facin d'educadors i promoguin aquest entorn social contra l'exclusió i la marginació. En la prevenció el paper de l'escola és crucial, amb currículums educatius reforçats que expliquin la igualtat, però perquè no hi hagi divergència entre allò que expliquin i allò que s'exerceix al dia a dia al carrer, cal també treballar les desigualtats socials i l'exclusió.»

Hem d'insistir en la idea que constatar la detecció es alhora posar de manifest les mancances del sistema i, en definitiva, que aquest fa tard.

Efectivament l'escola i els actors socials tenen un paper cabdal en la construcció de la nostra societat, i precisament per això cal segmentar adequadament el seu àmbit d'actuació. En concret, pel que fa l'escola, la Llei 12/2009, de 10 de juliol, d'educació, en l'article 2, sobre «principis rectors del sistema educatiu», exposa els principis generals que regeixen el sistema educatiu, entre els quals destaquen aquells que garanteixen la transmissió i la consolidació dels valors propis d'una societat democràtica: llibertat personal, responsabilitat, solidaritat, respecte i igualtat; la inclusió escolar i la cohesió social i el foment de la pau i el respecte als drets humans.

Excedir en el zel i alterar el rol dels educadors en aquest àmbit pot malmetre la imprescindible confiança i complicitat entre mestres i alumnat i, per extensió, comprometre la tasca central que la nostra societat atorga al sistema educatiu.

S'evidencia, doncs, que, si bé les polítiques PEV es poden desenvolupar també amb el suport del sistema educatiu, cal centrar les seves atribucions al paper clau

de garantir el reconeixement de totes les cultures en un entorn de valors compartits. Cal que l'escola sigui intercultural, que hi hagi interacció entre famílies de diferents orígens i que hi hagi formació també de cultura religiosa i conviccional per part del professorat i els professionals que treballen en aquestes escoles i en aquests entorns socioeducatius. En termes similars s'expressava davant de la comissió el representant de l'Espai Antiracista de Salt i Girona, Mostafà Shaimi, quan proposava que «cal promoure la laïcitat dels ens públics, sabent que això garanteix la llibertat religiosa, però hem d'evitar el laïcisme, especialment a l'escola. Si traiem la religió de l'escola no podrem explicar determinats aspectes de la nostra història; en tot cas, cal formar per al coneixement de les diferents formes de religions».

Hem de ser plenament conscients del fet que s'obren altres escenaris més enllà de l'escola com a espai de socialització, i amb ells noves incògnites: Que passa quan s'acaba l'escolarització obligatòria? Quins són els espais d'interacció que hi ha fora del sistema escolar?

De la mateixa manera el Síndic, Rafael Ribó, en la seva compareixença va manifestar que «el principal problema a les escoles de Catalunya és la segregació, i pot acabar convertint-se en un problema social».

Abordar una revisió del model escolar pel que fa a la distribució de la diversitat etnològica és imprescindible. Les escoles anomenades d'alta complexitat suposen un repte que cal afrontar amb urgència. Com a societat tenim la responsabilitat comuna i compartida de fer efectius els drets i llibertats identificats en els valors transmesos a l'escola, també evitant que el model socioeducatiu reprodueixi una societat asimètrica de dues velocitats que transiten en paral·lel.

Cal ampliar el focus d'actuació, doncs, implementar la interculturalitat al conjunt de la comunitat educativa, arribar a tot l'alumnat i amb això trencar les dinàmiques de racisme sistèmic que també, i principalment, són motor del sentiment d'exclusió.

Un altre aspecte interessant que va destacar la directora del CREA de la Universitat de Barcelona, Marta Soler, va ser l'existència d'un discurs coercitiu dominant que influeix en la socialització dels joves, el qual vincula l'atractiu i les persones que tenen actituds i comportaments violents.

Per abordar-lo va apostar per un model dialògic de prevenció i resolució en què es passi de l'abordatge disciplinari al comunitari.

Adreçat a tota la comunitat educativa, el conflicte i les conductes violentes s'aborden, de nou, des de la perspectiva preventiva. S'elaboren normes de conducta amb tot el centre i tota la comunitat educativa també, amb participació d'alumnat, professorat i familiars, incloent formació a famílies i professorat sobre el paper de la violència en la socialització.

Els elements clau, afirmava la directora Marta Soler, són la tolerància zero des dels zero anys i la solidaritat amb les víctimes des dels zero anys. En resum, la configuració d'un model de solidaritat entre iguals, ajuda entre iguals i de rebuig a les agressions des de ben petits.

A.5 Evitar la sobreprotecció de la societat

Sabem que un dels objectius principals del terrorisme és provocar la sobrereacció de seguretat. També que aquesta sobrereacció provoca encara més aïllament i exclusió i, de retruc, la radicalització de nous elements. A això, precisament, es referia la professora Andolz quan afirmava que «la securització ha de ser temporal i limitada. Cal entendre que després de la securització és difícil retrocedir i recuperar drets».

És evident que la consumació d'accions violentes requereix la posada en joc també de mesures de caràcter policial, però no podem perdre de vista que el caràcter i l'abast d'aquestes mesures té implicacions directes en la vida de les persones.

Davant de l'evidència que l'objectiu de l'acció violenta és debilitar la convivència entre integrants de comunitats diferents, de manera que les situacions que es visquin

permetin als autors justificar el seu discurs i validar la seva narrativa, la resposta de seguretat no pot caure en el parany de modular inadequadament les accions a emprendre.

De nou el catedràtic Joan Anton Mellon reblava a la perfecció: «L'escrupolositat de les nostres actuacions ha de marcar la diferència, sense pal·liatius, respecte de l'acció terrorista. Els problemes de les democràcies se solucionen amb més democràcia i no amb menys.» Però també el president de l'Institut Internacional per l'Acció No violenta, Luca Gervasoni, va insistir en aquesta idea reiterant que «cal assegurar que les polítiques antiterroristes garanteixin la protecció dels drets humans. Un estudi de Nacions Unides sobre Boko Haram a Nigèria explica que un 70% dels afectes a l'organització terrorista basen la seva postura en els abusos de les polítiques antiterroristes en material de drets humans».

Retrocedir en l'exercici de les llibertats no aconseguirà el risc zero en seguretat i, en tot cas, pot alimentar un excés de zel col·lectiu que reverteixi en un increment de l'estigmatització. De nou, no contribueix en res a la construcció d'una solució sinó que col·labora en la perpetuació de les causes del problema.

Segons el doctor en seguretat internacional, professor de terrorisme i antiterrorisme de la Universitat de Barcelona i especialista en radicalització terrorista, Mario Toboso, «hi ha dissonància entre el risc real i el risc percebut. En això col·laboren els mitjans de comunicació i les xarxes socials».

També el director de Fundació per la Pau (Fundipau), Jordi Armadans, va destacar que «la projecció del terrorisme està sobredimensionada, l'amenaça més gran ve molt més d'altres aspectes. La imprevisibilitat, la projecció comunicativa i l'impacte sobre la població civil atorga una rellevància al fenomen que quantitativament a Europa és petit.»

Les dades indiquen que el principal problema de la nostra societat no és el terrorisme de caràcter islàmic; les xifres de dones mortes per violència de gènere, per exemple, superen amb escreix les de víctimes de terrorisme, i malgrat tot hem contribuït a crear una sensació d'inseguretat que sobredimensiona els efectes d'aquest fenomen. També en això el caràcter de les polítiques de seguretat pública és clau, com ho és el tractament mediàtic que els mitjans de comunicació li donen.

En aquest mateix sentit no podem permetre que la por faciliti l'acceptació d'un determinat marc mental que inclogui la vulneració de drets entesa com a»mal necessari» en la lluita contra el terrorisme. Aquesta és un mecanisme que les institucions i els ciutadans de Catalunya coneixen bé, en l'aplicació que en fa l'Estat espanyol amb el pretext de la protecció de la unitat d'Espanya.

De nou cal tenir present que és el fracàs de les polítiques preventives el que ens aboca a la resposta de seguretat.

A.6 El paper dels mitjans de comunicació

Amb la compareixença dels coordinadors del màster en Comunicació de Conflictes Armats, Pau i Moviments Socials de la Universitat Autònoma de Barcelona, Xavier Giró Martí i Antoni Castel, la comissió va constatar la rellevància del contingut i la forma de les informacions periodístiques i l'impacte potencial que poden tenir aquests dos aspectes en la revictimització.

Aquesta comissió ha constatat que hi va haver una sobreexposició gràfica dels atemptats, i que aquest fet té un impacte sobre la societat.

L'emocionalitat de les imatges interfereix en l'anàlisi racional dels fets i promou una resposta també emocional. En especial, les que inclouen menors.

En aquest context és especialment important preservar la presumpció d'innocència. No fer-ho promou dinàmiques reactives genèriques contra la totalitat d'un col·lectiu i reforça indirectament l'estratègia de confrontació subjacent a les accions terroristes vinculades amb el discurs de l'odi i la radicalització violenta. Els autors,

des d'una perspectiva humanista, també són víctimes, en aquest cas de processos de radicalització.

Per extensió, en qualsevol cas, les persones de l'entorn dels autors per assimilació, a ulls de bona part de la societat, també en són coautors i això és promou amb aquesta lleugeresa en la negació de la presumpció d'innocència.

Cal canviar el paradigma discursiu i mediàtic pensant en com contribueixen els mitjans a resoldre aquests conflictes, més que no pas a informar puntualment de qualsevol cosa sense visió de conjunt.

A.7 El problema de fons, una dinàmica dicotòmica, trencar l'»ells-nosaltres»

Per a trobar l'origen de l'enfocament dicotòmic en relació amb el món àrab i occident ens hem de remuntar a la dècada dels 80 del segle passat. La directora de l'Àrea del Món Àrab i Mediterrani de IEMED, Lourdes Vidal, ho sintetitzava així: «Després de la caiguda de l'URSS, occident busca un nou enemic, l'orientalisme antic (estudi sobre l'Orient Mitjà) construeix una imatge de l'Islam com una civilització compartimentada, monolítica, estàtica, incompatible amb uns determinats valors suposadament exclusius de l'Europa o del món occidental, ni tan sols universal, sinó exclusius d'aquest món occidental, que serien la democràcia i la modernitat. D'aquí sorgeix la idea de la dicotomia i del xoc de civilitzacions, que es torna política després de l'11S.» Aquest enfocament és, com dèiem, simplista, assimilant el comportament individual al d'una comunitat en general.

Les polítiques de prevenció de l'extremisme violent (PEV) inclouen, evidentment, la prevenció dels factors de risc; aquells poden alimentar la predisposició a participar en un grup així, i els factors d'exclusió social anteriors. També treballar per a evitar l'aparició d'ideologies dicotòmiques i de violentes.

Cal diferenciar la detecció, entesa com la identificació i detecció de riscos, de la prevenció, entesa com la construcció de societats resistents i resilients a aquests riscos. La primera hauria de ser part de la feina dels cossos policials, la segona té un caràcter més social (Vidal).

No hi ha dubte que es fa una utilització maniquea de les diferències, quan en realitat aquestes són oportunitats d'enriquir la nostra societat. Fent un símil geològic, es podria dir que les societats actuals són el producte de la sedimentació social i cultural de diferents grups humans al llarg dels segles. Com afirmava l'arabista Dolors Bramon, plantejar la catalanitat sense assumir el paper cabdal de la cultura àrab al llarg de la nostra història és, en essència, negar-se un mateix.

El desconeixement és un dels desencadenants de l'exclusió mútua, aquesta ho és de l'endogamització social i cultural, que al seu torn ho és de la construcció d'una realitat dicotòmica, la qual, finalment, germina en la desconfiança i, en alguns casos, en l'enfrontament violent.

Sobre com hem arribat a aquest punt, té molt a dir la teoria dels marcs mentals de George Lakoff, en el sentit que en l'anàlisi del fenomen s'apliquen models occidentals que no permeten comprendre dinàmiques orientals.

El camí que emprenem, doncs, passa per entendre la riquesa de la diversitat i créixer sense estigmatitzar-la. En cas contrari ens centraríem en una part de la societat, només, i de nou promouríem l'estigmatització. Les polítiques públiques han de tenir una visió holística, han de treballar la transversalitat i han de promoure la integració del conjunt de la societat en el procés creatiu, han de ser el motor del canvi.

A.8 El reduccionisme en la vinculació entre el món àrab i la violència

De manera general no hi ha relació causal directa i permanent entre la ideologia salafista i el pas a l'acció violenta, tots els experts participants en la comissió es van pronunciar en aquest sentit (Bourekba, Vidal, Toboso, Bramon, Mellon). En tot cas, és una determinada interpretació interessada i minoritària, i la seva utilització com a pretext, la que pot conduir a l'acció violenta, de la mateixa manera que succeeix

amb d'altres expressions de l'extremisme violent d'arrel ultradretana i forta implantació al món occidental.

«L'islam veritable defuig la violència», deia Dolors Bramon a la comissió, reforçant que la relació entre el pas a la violència i el salafisme no només és espúria sinó que parteix d'un plantejament simplista de la qüestió i obviant que al darrere hi ha un ús maniqueu. La ideologia religiosa dona coherència i legitimitat al discurs radicalitzador però no és un factor d'incitació purament.

Aquesta comissió ha constatat que, segons els experts, els radicals s'estan islamitzant i no és pas que l'islam s'estigui radicalitzant.

Tanmateix, no es pot passar per alt la preocupació existent al voltant del paper dels imams a Catalunya ni la importància de les fórmules de contractació, com també de la formació que reben aquests membres de la comunitat.

El president de la Unió de Comunitats Islàmiques de Catalunya, Mohamed El Ghaidouni, reflexionava davant de la comissió en el sentit que «la formació en matèria religiosa dels imams és una qüestió administrativa i, per tant, se n'hauria d'encarregar l'Administració. El problema no és la llengua en la que s'imparteix sinó el contingut del que transmet l'imam. Les juntes de les comunitats religioses no tenen els coneixements administratius adequats per a triar adequadament els imams, tampoc els legislatius». De nou, atendre les propostes dels membres de la pròpia comunitat encaixa en la línia de la construcció col·lectiva i de la coproducció de polítiques imprescindible en aquest fenomen.

A.9 Estratègies de construcció ideològica compartida

La majoria de ponents entén que marginalitzar les idees radicals és contraproduent, per la qual cosa que és millor gestionar que no es concreti el pas a la violència. En aquest sentit, és convenient recentrar ideològicament el salafisme i forçar-lo a interactuar amb la resta de propostes trencant així amb la dicotomia per la via de la participació en el diàleg intercultural i la coproducció de models de convivència.

La construcció de contranarratives és, de facto, la constatació del fracàs del discurs propi, i malgrat que tot són una eina imprescindible que cal promoure adequadament.

A.10 Processos de radicalització violenta

Intentar estandarditzar el model de radicalització ha demostrat que es un error; la creació de perfils és temptadora, però no efectiva. Controlar tots els entorns no és suficient perquè el fenomen és canviant.

La majoria dels compareixents implicats en l'estudi dels processos de radicalització apunten al paper del passat delictiu, a la recerca d'adrenalina, a factors psicològics com la pèrdua d'autoritat parental i d'autoritat comunitària, a la necessitat de rellevància, d'encaixar, a la fraternitat i la pertinença a un grup com a precursors de la radicalització violenta. És a dir, destaquen que el grup violent capitalitza els efectes d'una societat que presumptament els rebutja, sobre la base de la mala interacció amb l'entorn, i aprofitant la interacció bona que et fa encaixar, que et fa sentir important dins del grup. (Vidal)

En el cas de la radicalització d'inspiració islàmica, aquesta gira al voltant de la idea que no és possible ser musulmà i occidental a la vegada perquè ambdues realitats no comparteixen els mateixos valors, perquè occident els odia, els discrimina i els exclou de la societat. (Bourekba)

Es produeix una dualitat cultural en els col·lectius vulnerables a la radicalització violenta que senten que no són ni d'aquí ni d'allà, aquest és un conflicte que pateixen la gran majoria dels fills de migrants. També la pèrdua del rol de referència parental a causa de la baixa competència sociocultural dels pares i mares en la societat d'acollida (un baix o nul coneixement lingüístic, l'analfabetisme en alguns casos, les societats rurals d'origen versus la societat urbana d'acollida) esdevé una pèrdua crítica en el moment de l'adolescència.

Els processos de radicalització cristal·litzen, o no, com dèiem, sota la influència de factors personals, psicològics, religiosos i socioeconòmics. Fins ara hem prestat especial atenció a factors que creiem relacionats amb la integració però hem passat per alt el sentiment de pertinença. Un concepte que aborda la subjectivitat de l'individu i no tant l'objectivitat dels factors «científicament» mesurables com el coneixement de la llengua, la participació en les activitats de l'entorn o l'escolarització.

Abordar que factors como l'exclusió social, la discriminació, les experiències d'humiliació, el discurs de l'odi i el sentiment de marginalització influeixen en aquesta percepció personal és punyent perquè ens posa davant del mirall com a societat.

A.11 La política com a part del problema i alhora peça clau en el camí cap a la solució

Entendre la naturalesa polièdrica del fenomen també inclou acceptar el seu caràcter polític. Efectivament, aquest també és un assumpte polític, i no només pel que fa a les mesures a emprendre, sinó en relació amb la definició dels seus orígens. Un pas, aquest, imprescindible en qualsevol procés de resolució de problemes. La negació d'aquest caràcter concret es pot convertir en un escull insalvable.

La radicalització violenta és, com dèiem, el resultat d'un complex conjunt de circumstàncies prolongades en el temps que abasten no només l'àmbit local, o ni tan sols el nacional, sinó que tenen profundes implicacions derivades del context internacional. Per això cal tenir present que el paper de la geopolítica és cabdal en un fenomen de caràcter inequívocament transnacional.

Així, els esdeveniments que succeeixen en un llogaret de Síria poden ser cabdals per a la catalització d'un procés de radicalització violenta a més de tres mil quilòmetres, al Ripollès. Aquesta idea, projectada d'una manera clara en la cosmogonia àrab, pren forma en la comunitat global islàmica, en àrab *umma,* reinterpretada des de les tesis de l'extremisme violent d'arrel islàmic. L'*umma* evoca una mena de panarabisme forjat sobre l'acumulació de greuges contra la comunitat islàmica i aprofita per projectar-los sobre la realitat de «la comunitat» als països europeus de residencia.

Aquesta nova i pertorbadora realitat s'ha formulat en un nou terme: la glocalització, en què l'individu, el grup, l'organització i la comunitat són capaços i poden pensar en global i actuar de manera local.

Els experts també ens advertiren de l'impacte d'un nou concepte: «entorns hostils». Aquest sintetitza l'estratègia dominant en els països occidentals vers el control de la immigració projectant la idea que, en lloc d'una terra d'acollida, aquests països són llocs on el nouvingut no obtindrà suport ni protecció. Aspirant a promoure la desincentivació dels moviments migratoris, els estats en realitat alimenten la idea de la dualitat i, de retruc, adoben el terreny per als processos de radicalització.

A.12 Cap a una societat moderna, transcultural i participativa

La riquesa de la nostra societat rau en la convivència harmònica de les diferents realitats socioculturals i no pas en l'homogeneïtzació d'aquestes en un model reduccionista i excloent. Configurar una democràcia avançada passa per superar la coexistència per promoure la convivència sobre la base d'una identitat compartida.

Per a implicar la comunitat musulmana cal que participin no en condició de musulmans sinó de membres de la societat: mestres, arquitectes, periodistes[...] Cal donar-los veu i opinió, apoderar-los. (Vidal)

Hem d'apoderar i donar un paper rellevant a les mateixes comunitats afectades amb el disseny i la implementació de les polítiques que dissenyem. (Mellon)

El diàleg interreligiós i la cooperació entre líders religiosos, la promoció de la participació ciutadana en diferents espais institucionals, les polítiques de prevenció de la radicalització en les presons, les accions en la comunitat que promouen contradiscursos i contranarratives traient atractiu i glamur a les conductes violentes (Soler). Tanmateix cal tenir en compte que moltes d'aquestes mesures només apunten

a una part de la societat quan aquest és un repte conjunt i, per tant, cal mirar–nos al mirall i anar més enllà. Entenem que el primer error, de base, és dualitzar les accions, atès que de nou evoca la dicotomia i, per tant, el repte principal és interioritzar la diversitat, normalitzar-la per la via de crear un nou marc mental que inclogui el conjunt de la societat, que naturalitzi la diferència i li atorgui la categoria de valor a preservar. Aquest camí el podem recórrer trencant amb l'escull principal, que és el desconeixement, sobre la base de la coparticipació de la comunitat en conjunt.

Recomanacions i propostes de millora

1. Propostes interdepartamentals

– Ha sorgit un «mercat» de la radicalització i la desradicalització que com a gestors públics hem de gestionar amb prudència els oportunistes, pel risc que hi ha en la implementació de propostes sense el bagatge acadèmic necessari.

– Crear un grup consultor capaç d'analitzar o intentar analitzar i elaborar informes que, després, el Govern de la Generalitat converteix en polítiques públiques, sorgit del món acadèmic. S'han d'elaborar polítiques públiques de contraradicalització sistèmiques, amb mecanismes periòdics d'avaluació.

– Atendre les necessitats de les famílies dels radicalitzats, atès que podem generar una victimització secundària, i promoure indirectament la següent generació radicalitzada sobre la base dels retrets en l'actuació.

– Dissenyar recursos de suport a la creació de contranarratives a l'extremisme que buidin d'atractiu la violència.

– Formar també en cultura religiosa i conviccional per part del professorat i professionals que treballen en aquestes escoles i en aquests entorns socioeducatius.

– Impulsar un mecanisme no sancionador que posi de manifest les conductes periodístiques inadequades, contraproduents i perjudicials i les posi en coneixement del mateix mitjà o periodista, com també del públic en general.

– Articular protocols de comunicació en gestió de crisis, a fi que es difongui una informació rigorosa, objectiva, fins i tot responsable, perquè tant els mitjans de comunicació com els gabinets públics de comunicació tenen una gran responsabilitat en la pedagogia de l'amenaça.

– Crear un organisme encarregat de creuar informació multidisciplinar, i no només des d'una perspectiva de seguretat.

– Continuar implementant la formació inicial per als professionals públics dels serveis socials i d'acollida per a proporcionar un marc d'anàlisi als tècnics i unes orientacions per al desplegament inicial de polítiques de prevenció en aquesta matèria.

– Implementar polítiques específiques de prevenció en els sectors socials amb factors de risc en relació amb aquesta matèria, amb especial atenció en la participació d'aquests col·lectius en el disseny de les polítiques.

– Establir un sistema de detecció i intervenció social basat en xarxes de treball comunitari que creen espais de confiança a nivell territorial i, en un segon nivell, en la creació d'un centre expert d'anàlisi de casos des de la perspectiva social, multidisciplinari, capaç de proposar plans d'actuació individualitzats per als afectats i de suport psicosocial per a les seves famílies.

– Encarregar un estudi independent per a entendre amb profunditat el procés de radicalització esdevingut a Catalunya i identificar els riscos socials que han permès l'aparició dels extremismes violents al nostre país i desenvolupar accions específiques de prevenció, detecció i intervenció social.

2. Acció Exterior

– El Govern de la Generalitat té l'obligació, també, d'atendre aquesta circumstància i actuar en conseqüència en la seva acció política exterior evitant la promoció de l'intervencionisme internacional i del suport a règims autoritaris arreu del món.

– Continuar avaluant les polítiques i els programes que hi ha a nivell internacional i analitzar i obrir espais als mitjans de comunicació que reflexionin sobre aquest atractiu de la violència.

3. Interior

– Analitzar i estudiar quins són els mètodes més adequats per a aconseguir les detencions dels autors d'atemptats sempre que sigui possible, per a evitar la sensació que s'imparteix revenja i no justícia. Això passa per reforçar la formació dels agents encarregats d'aquesta tasca a nivell de coneixements sobre dispositius explosius, sobre precisió en el tir i sobre gestió emocional i psicològica en contextos de tensió ambiental. La formació policial no pot dependre de la voluntat dels agents, ha de tenir caràcter obligatori en determinats àmbits.

– Implementar mesures de seguretat, especialment en les zones més turístiques del país. Mesures com la instal·lació de jardineres, pilones o arbres als carrers o les zones de gran concurrència de vianants per a evitar que hi puguin accedir vehicles.

– Garantir la coordinació i l'intercanvi d'informació entre cossos policials.

– Consolidar la presència de ple dret del Cos de Mossos d'Esquadra al CITCO.

– Impulsar de manera immediata la presència del Cos de Mossos d'Esquadra, amb la consideració d'autoritat competent, dins Europol, però també a la resta d'organismes de coordinació i d'intercanvi d'informació a escala internacional.

– Revisar el programa Proderae per a incloure les demandes dels diferents col·lectius afectats per aquest pla.

4. Treball, Afers Socials i Famílies

– Programa de formació per a les famílies que parteixi de les seves necessitats.

– Valorar el paper de les mares en utilitzar l'emocionalitat d'una manera diferent, constructiva, que permeti rebatre el discurs i crear dinàmiques d'empatia.

– Proposar que, de la mateixa manera que s'han creat sancions a nivell municipal per conductes contra els col·lectius LGTBI, també es faci per la islamofòbia, com proposa el Projecte de llei d'igualtat de tracte i discriminació.

– Revisar l'estatus laboral de l'imam. Cal recordar que a diferència dels representants catòlics es poden casar i tenen responsabilitats més enllà de la tasca d'imam.

– Desplegar l'Acord de Govern del 21 de febrer de 2017 per a assolir un pacte nacional per la interculturalitat que impulsi la implementació d'una política general de prevenció per mitjà de l'extensió transversal de les polítiques públiques fetes des de la perspectiva interculturalista. Això vol dir, en primer lloc, que totes les polítiques públiques han de fomentar l'equitat, el reconeixement de la diversitat i el forment de la interacció positiva i, en segon lloc, que actuant sota aquestes bases es pretén construir un sentit de pertinença a la societat catalana que arribi a totes les persones que en formen part.

– Crear un programa de prevenció dels extremismes violents amb dotació de personal i recursos per al desplegament de les actuacions de prevenció, detecció i intervenció social establertes al Pla de ciutadania i migracions 2017-2020.

– Crear una oficina d'igualtat de tracte i no discriminació que acompanyi les persones que han estat objecte de qualsevol mena de tracte discriminatori en la seva defensa i recuperació.

Encarregar una recerca específica sobre les polítiques de suport als processos de construcció de la identitat en els joves descendents de famílies immigrades.

5. Justícia

– Promoure grups de diàleg interreligiós de base.

– Treballar per a abordar reformes legislatives en matèria d'estrangeria i de drets polítics proposant que la Llei d'estrangeria reguli només l'entrada i, un cop dins del territori, que les normes siguin iguals per a tothom. La Llei d'estrangeria és un dels motors de la fractura social. Proposar que el dret a vot es reguli per veïnatge i no

per nacionalitat. Hi ha poblacions on 1/3 dels veïns no poden votar l'alcalde. Quina representativitat real té aquest alcalde?

– Assumir el repte de legislar des de Catalunya per a crear un nou marc de convivència que esdevingui un factor pal·liatiu dels efectes perniciosos de la norma estatal en matèria migratòria.

6. Educació

– Impulsar un estudi per a trobar indicadors que mesurin la presència de violència per a poder actuar des de la perspectiva de prevenció aplicant actuacions educatives d'èxit.

– Implementar als centres educatius una metodologia de prevenció, no d'un model mediador o disciplinari sinó de prevenció, que es basi en incloure tota la comunitat en aquesta prevenció: les famílies i l'alumnat, creant normes de convivència i no trivialitzant mai la violència, per petita que ens sembli.

– Estendre a tot el model educatiu l'aplicació de determinades iniciatives educatives en escoles d'alta complexitat.

7. Empresa i Coneixement

– Proposar una formació adreçada als candidats a imam dirigida per dues facultats: la Universitat d'Oujda, de Marroc, pel que fa a continguts religiosos, i una universitat catalana pel que fa a la formació en valors democràtics, amb la supervisió de la Comissió Islàmica i de la Direcció General d'Afers Religiosos de Catalunya.

– Establir l'obligatorietat d'informació al departament afectat sobre la venda de grans quantitats de productes que puguin ser usats per a la fabricació d'explosius.

Conclusions del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem

1. Conclusions

Els dies 17 i 18 d'agost de 2017 Catalunya va patir dos tràgics atemptats terroristes a les localitats de Barcelona i Cambrils.

El Parlament de Catalunya reconeix totes aquestes persones i els seus familiars com a víctimes del terrorisme i mostra el seu més sentit condol i solidaritat a les seves famílies i persones estimades.

Abans del 17 Agost

Sobre la tipologia dels atemptats

Des del mes de juny de 2015 el nivell d'alerta antiterrorista a Catalunya determinat pel Ministeri de l'Interior era de 4 sobre 5, que es correspon amb un risc alt de patir un atemptat. Tot i això, els atemptats de Barcelona i Cambrils no es van preveure.

Els atemptats del 17 i 18 d'agost de 2017 a Barcelona i Cambrils responen a un nou fenomen caracteritzat per processos de radicalització extremadament ràpids i per una metodologia d'actuació de baix cost, fàcil realització i difícil prevenció. Tot i que els atacs que es van produir a Barcelona i Cambrils no es van dur a terme com inicialment havia planificat la cèl·lula que els va perpetrar, sí que responen a aquesta tipologia: atac mitjançant un vehicle o una arma blanca perpetrat per una cèl·lula local sobre objectius d'alt impacte i accés relativament fàcil, com ara zones turístiques o espais amb grans concentracions de persones.

La Policia de la Generalitat - Mossos d'Esquadra i altres cossos policials i serveis d'intel·ligència eren en aquell moment coneixedors que en aquest tipus d'atemptats és habitual que es produeixi una rèplica, un segon atemptat, tal com va succeir a Cambrils després de l'atemptat de Barcelona.

Alguns aclariments conceptuals que poden ajudar a entendre aquest nou escenari:

– Radicalització islamista: és l'emprada per l'Administració però els acadèmics es qüestionen aquesta terminologia, ja que la realització d'actes violents es circumscriu en algun sector de la població i suposa una estigmatització de la gent que professa aquesta religió.

– Terrorisme, que engloba aquest concepte: quins tipus d'utilització de la violència de manera sistemàtica i sovint indiscriminada per aconseguir objectius polítics que condiciona el comportament de la societat civil són percebuts o declarats com terrorisme? També el terrorisme d'estat?

– Extremisme violent: s'ha de fer una fotografia àmplia que inclogui totes les vessants d'enaltiment de l'odi i la discriminació. Un discurs basat només en l'extremisme islàmic pot fomentar la islamofòbia.

– Xoc de cultures: és erroni enfocar la situació des d'aquesta òptica de confrontació quan les xifres demostren que la majoria de víctimes del terror són població musulmana.

– Guerra: demostra un imaginari combatiu i de confrontació en l'enfocament amb què és tractat el tema.

Sobre els processos de radicalització

Els atemptats de Barcelona i Cambrils varen ser reivindicats per Estat Islàmic mitjançant un comunicat difós per Amaq. Estat Islàmic identifica els autors de l'atac com «soldats del califat», el terme amb què es refereix als membres de l'organització.

El cas dels presumptes autors dels atemptats de Barcelona no compleix alguns dels patrons que s'han repetit en la radicalització de joves en altres punts d'Europa. Es tractava de nois molt joves i aparentment ben integrats a la comunitat, no immersos en conductes disruptives ni de delinqüència. Tampoc el municipi de Ripoll no respon a les característiques dels entorns geogràfics on els processos de radicalització poden ser més habituals. Han d'haver viscut un procés de desconnexió de la societat, una identitat en el fons no cohesionada, que ha passat desapercebuda per a la societat. Els mitjans de comunicació van mostrar la sorpresa de la comunitat al veure que parlaven català, per exemple, i la reflexió haurà de ser: per què la sorpresa? Quin imaginari hi ha implantat sobre la comunitat musulmana? El fet que es compleixin els criteris d'integració formal, com l'escolarització, la llengua i treballar i viure a Catalunya impliquen que els migrants se'n sentin part? La societat catalana mateixa els veu com catalans de ple dret i identitat?

Aquesta acció ha posat de manifest que no hi ha un perfil únic de qui exerceix la violència extrema. Ens vam adonar que tots els possibles estereotips es trencaven fent-nos conscients que la radicalització es un fenomen multifactorial que com a punt en comú té la crisi o pèrdua d'identitat sumada a la falta d'expectatives de futur en una societat que li és aliena i que no té del tot integrada la multiculturalitat.

Les mesures de prevenció per a fer polítiques publiques en l'àmbit de les violències haurien de partir de l'anàlisi de la nova forma del fenomen terrorista, les possibles causes que podrien explicar per què uns joves aparentment integrats en la societat catalana han actuat amb aquesta violència, generant terror, sorpresa i incomprensió de la situació en la ciutadania catalana.

Amb les dades de què es disposen –per exemple en educació: a 4rt d'ESO no es graduen un 11,3% d'alumnes d'origen espanyol, un 26,1% d'origen marroquí, el 39,9% d'origen paquistanès o el 60,6% de migrants de Gàmbia– es podria extreure que una primera fase d'acollida es duu a terme amb èxit però calen actuacions urgents en una fase que podríem anomenar de construcció de la societat multicultural i amb diversitat religiosa i de creences.

Atès que la causa no es única, hi ha consens en el fet que la manera de tractar el fenomen es potenciar la gestió de la interculturalitat i garantir la cohesió, la integració y la recepció. Cal planificar polítiques publiques de quina societat tenim i quina en volem en un món globalitzat per a començar a construir-lo.

Al juny de 2016 es va presentar, per a la detecció de risc d'extremismes, el Protocol de prevenció, detecció i intervenció de processos de radicalització islamista (Proderai) als centres educatius, programa que es nodreix d'experiències similars en altes països. Posteriorment, es va redefinir com protocol de prevenció, detecció i intervenció de processos de radicalització extremista violenta (Proderae), tot ampliant-ne la vista i entenent l'extensió de la violència extremista a altres grups per a evitar la circumscripció de la potencial amenaça terrorista a la comunitat musulmana, en un intent d'eliminar l'estigmatització de la religió islàmica.

Aquest programa de prevenció posa a l'abast de la comunitat educativa un seguit d'orientacions, de formacions (a partir dels atemptes de la Rambla de Barcelona es va estendre al professorat perquè anteriorment es feia als directors dels centres educatius), de criteris i de recursos didàctics per a detectar i evitar processos de radicalització dels alumnes. Aquest projecte es crea i es complementa amb el Protocol de prevenció, detecció i intervenció enfront situacions d'odi i discriminació, ja existent.

La fiabilitat d'aquests instruments depèn de la quantitat de dades recopilades i de la gestió que després se'n fa, tot això sense oblidar el dilema que aquesta extracció d'informació és una vulneració del dret a la intimitat i privacitat de les persones que s'hauria de ponderar en relació amb el bé protegit, la seguretat i la possibilitat real que es vulneri. Moltes veus s'han alçat, des d'experts en diverses disciplines fins a la societat civil, en contra aquesta indiscriminada intromissió en la vida privada, atès que es fa de manera intensiva amb una clara pèrdua de la llibertat alhora que no s'ha produït una reducció dels atemptats en el món occidental.

Tanmateix, els experts consideren que el coneixement que tenim sobre els comportaments de les persones que es dediquen a accions de violència política són molt limitats, ja que en globalitat son poquíssimes persones les que executen aquest tipus d'actes, es disposa de poca informació d'aquestes persones i perquè multitud d'informes avalen la poca fiabilitat de la predicció. La història dels atemptats extremistes a Europa mostra la impossibilitat real d'una vigilància absoluta i la seva eficiència.

En relació amb la complexitat de l'ús i la implementació d'aquest tipus d'instruments, i atesa la seva relativa novetat en l'Estat espanyol, els debats que es produeixen en altres països sobre les possibles conseqüències i els danys col·laterals d'aquests fets encara no han arribat i s'hauran d'obrir en algun moment per a poder prendre decisions responsables.

Ells estudis sobre el programa PREVENT, del Regne Unit diuen que es racialitza el crim i es reprodueix la idea que a dins de cada persona musulmana existeix un potencial criminal. Quan un acte delictiu s'explica en termes de raça, s'assignen propensions criminals a tots els que pertanyen a un grup determinat. A més de la criminalització, l'estigmatització. Això obstaculitza la possibilitat que aquestes persones siguin vistes com a víctimes, receptores de crims d'odi, de discriminació o de mesures excessives de control. El protocol esmentat ha estat valorat i s'ha conclòs que, dels 7.500 casos analitzats en deu anys, només en un 5% hi havia un risc suficient.

D'experiències prèvies com la del Regne Unit podem aprofitar informació. Des de la Islamic Human Rights Commission (IHRC) s'apunta que les conseqüències de l'aplicació del PREVENT han estat greus perquè han coartat la llibertat d'expressió de les comunitats musulmanes per por de ser interpretades per les autoritats policials com a radicalitzades, fet que s'accentua en l'àmbit escolar, espai de cohesió on els joves forgen i desenvolupen la seva personalitat, i acaba tenint un efecte contrari, de guetització i oclusió de la integració ja que aquesta mirada criminalitzadora és percebuda com una amenaça pel subjecte i la comunitat.

La comunitat educativa, el sindicat majoritari del sector i la Federació d'Associacions de Mares i Pares d'Alumnes de Catalunya han estat molt crítics amb la implantació d'aquest programa titllant-lo d'estigmatitzador i segregador, que veu com es criminalitza la infància, etapa de la vida que mereix especial protecció. També han manifestat seriosos dubtes sobre els criteris indicadors i sobre la manca de

transparència en el contingut i el procés. «A nosaltres no ens correspon fer la funció de policies a les aules; nosaltres som docents», explica Ramon Font, portaveu del sindicat USTEC, majoritari en l'àmbit de l'ensenyament. A més de la criminalització d'una cultura o religió, els directors dels centres que han rebut la formació en el marc del Proderae exposen que a més dels indicadors escrits n'hi d'altres que es transmeten de manera oral, com per exemple el fet de portar les mans pintades amb henna.

Una altra crítica ha estat la responsabilitat que s'imposa a les escoles i les seus professionals en una funció quasi policial de detecció, allunyada de la seva tasca educativa i pedagògica.

A la vegada que destaquen la falta de formació en diversitat cultural, religiosa i de creences i la manca de coneixement dels acords de l'Estat i les confessions religioses majoritàries (un altre tema a tenir en consideració a nivell estatal és la necessitat d'una revisió dels acords amb confessions religioses en un estat declarat laic) que permeti saber els drets fonamentals de les persones.

Un altre element que els experts en prevenció d'extremismes violents i en polítiques de seguretat que han passat per la comissió han remarcat és el dubte que genera que siguin els cossos policials les persones que fan la formació a les escoles. Per una banda, no és l'actor més proper a la formació i el desenvolupament dels infants i els joves i, per l'altra, hi ha entitats especialitzades i professionals per a exercir aquesta funció. L'escola ha d'ésser viscuda com un espai segur de creixement i socialització. El component sistèmic dels factors de risc de radicalització fa necessari que la prevenció s'abordi des de l'àmbit educatiu, familiar i social de manera coherent i coordinada.

El fet que tres membres que van perpetrar l'atac del 17 d'agost consumien propaganda extremista a finals de l'any 2014 i que es consideri que el grup autor es va gestar l'any 2015 no només és una mostra que el Proderae ha fracassat, que cal una revisió profunda del programa, sinó també que s'ha de fer una aposta clara amb acciones concretes des d'una perspectiva multidisciplinar per a minimitzar els factors que convidin un jove a entrar en contacte amb un cercle extremista.

Obert el debat i feta una revisió dels programes sobre les violències terroristes en el marc d'aquesta comissió, es pot extreure el consens que la prevenció és el factor clau per a minimitzar el risc d'un acte terrorista, i que la qüestió no es pot tractar eminentment des d'una òptica de la seguretat i l'acció policial.

Sobre la coordinació entre cossos policials i administracions competents

Abans dels atemptats la Policia de la Generalitat - Mossos d'Esquadra no tenia informació de l'imam de Ripoll, Abdelbaké Es Satty, ni tenia coneixement que fos una font del CNI.

Abans dels atemptats la Policia de la Generalitat - Mossos d'Esquadra assistia regularment a les reunions del Centre d'Intel·ligència contra el Terrorisme i el Crim Organitzat (CITCO), però no era un cos integrat de manera permanent en aquest organisme, fet que dificultava la coordinació i el trasllat d'informació.

La Policia de la Generalitat - Mossos d'Esquadra tampoc no estava integrada a Europol abans dels atemptats de Barcelona i Cambrils, fet que limita la informació de què pot disposar la policia catalana a nivell internacional.

Abans dels atemptats existia una bona coordinació entre la Policia de la Generalitat - Mossos d'Esquadra i les policies locals en matèria antiterrorista. De fet, des de l'any 2015 les policies locals reben periòdicament informació estratègica i de prevenció per part de Mossos d'Esquadra.

El Centre d'Atenció i Gestió de Trucades d'Urgència de la Generalitat (CAGTU) té la gestió del servei d'emergències 112 subcontractada a una empresa externa. No existeix al servei d'emergències 112 un protocol intern d'incorporació immediata per al personal en situacions de crisi, ni protocols d'emergència operativa per a

grans emergències, ni un sistema de guàrdies de prevenció per a aquest tipus de situacions. A les empreses subcontractades pel servei d'atenció de trucades no se'ls ha exigit cap d'aquests elements quan s'ha licitat el servei.

La casa d'Alcanar

La nit del 16 al 17 d'agost de 2017 es produeix una explosió en una casa d'Alcanar (Montsià). En aquesta explosió moren Abdelbaké Es Satty, imam de Ripoll, i Yousef Aallaa, tots dos identificats posteriorment. També hi ha diversos ferits, entre els quals Mohamed Houil Chemial.

El grup de tèdax del Cos de Mossos d'Esquadra es va fer càrrec de l'explosió d'Alcanar. No es va sol·licitar suport a cap altre cos policial perquè el Cos de Mossos d'Esquadra ja disposa d'equips i professionals suficients. La Guàrdia Civil i el grup de tèdax de la Policia Nacional tampoc no van oferir els seus serveis.

Els màxims responsables del grup de tèdax del Cos de Mossos d'Esquadra reben l'avís de la primera explosió d'Alcanar sobre les 3 de la matinada. Atès que tot apunta a una explosió de gas, no acudeixen al lloc dels fets fins el dia 17 al matí.

El grup de tèdax durant el matí del dia 17 d'agost garanteix que la zona és segura i que no hi ha indicis d'explosió criminal. En aquell moment el grup de tèdax es retira i entra a treballar la policia científica del Cos de Mossos d'Esquadra.

Tanmateix, el dia 17 a les 16: 51 es produeix una segona explosió a la casa d'Alcanar, que ocasiona 8 persones ferides (mossos, bombers i un operari). Sembla que el que origina aquesta explosió és el fregament d'una excavadora que treballava al lloc, que toca restes de THTP. Queda clar, en qualsevol cas, que la zona no era prou segura i que alguna cosa va fallar.

En cap moment abans de l'atac de la Rambla no es va pensar que les explosions poguessin estar vinculades a una cèl·lula terrorista, sinó que es treballava amb la hipòtesi que es tractava d'un laboratori de drogues. Una hipòtesi que va resultar errònia.

Actuació durant 17 i 18A i dies posteriors

Sobre la gestió de l'emergència in situ

Un cop es té coneixement de l'atemptat de Barcelona s'activen tots els dispositius i cossos d'emergència de la ciutat, tant els que depenen de l'Ajuntament de Barcelona com els que depenen de la Generalitat de Catalunya.

Es va instal·lar immediatament un centre de comandament sobre el terreny per a coordinar l'emergència i posteriorment va passar la coordinació al CECAT del Departament d'Interior. En general, el dispositiu de coordinació de l'emergència va funcionar correctament.

Inicialment els serveis d'emergències van tenir dificultats per a accedir al lloc dels fets perquè la zona no havia estat encara tancada.

L'actuació del conjunt dels serveis d'emergències va ser exemplar. Es va dur a terme un gran esforç col·lectiu i humà per a atendre les víctimes tant des del punt de vista sanitari com des del punt de vista psicològic.

La solidaritat del conjunt de la societat catalana també va ser exemplar, tant en el lloc dels fets contribuint directament en la gestió de l'emergència (vianants, establiments comercials, veïns i veïnes de la zona, etc.) com en el conjunt del territori col·laborant amb els cossos d'emergències i de seguretat i acceptant les afectacions derivades del dispositiu Gàbia.

Sobre la gestió del 112

A les 16: 50 h del 17 d'agost de 2017 la sala de Barcelona del 112 rep una trucada que informa d'un atropellament massiu a la Rambla. Poc després es fa evident que es tracta d'un atemptat i s'activen tots els cossos operatius, que arriben al lloc dels fets amb molt poc temps.

Al voltant de les 17: 55 h el centre 112 de Barcelona deixa de rebre trucades entrants. Per error s'havia activat un contestador automàtic dissuasiu i durant 21 minuts les trucades de la ciutadania varen quedar completament desateses. Els màxims responsables i els comandaments del CAGTU no estaven coordinant el servei *in situ* i no van ser coneixedors d'aquest episodi de manera immediata. No es coneix el volum de trucades que van quedar desateses durant el temps que el centre 112 de Barcelona va quedar inoperatiu, però es tractava d'un moment de màxim risc i màxima necessitat per a la ciutadania.

Al voltant de les 20 h del dia 17 d'agost es produeix l'emissió de missatges contradictoris sobre la ciutadania confinada als establiments de la Rambla i es crea una situació de confusió. Des del 112 es comença a informar a la ciutadania confinada que poden sortir dels establiments, mentre que el Cos de Mossos d'Esquadra indica a aquestes mateixes persones que la instrucció no és correcta i que cal que es mantinguin confinades.

A les 00:00 h, en acabar el torn de tarda de les sales del 112 de Barcelona i de Reus, es va incorporar el torn reduït de nit i va quedar el servei en unes condicions mínimes, insuficients per a fer front de forma manera satisfactòria a l'atemptat que tingué lloc a Cambrils a les 01:30 h d'aquella mateixa nit.

Sobre els presumptes autors abatuts i els processats judicialment

La cerca i captura dels presumptes autors dels atemptats va ocasionar diversos registres i entrades a domicilis per part de la policia al municipi de Ripoll, amb un fort desplegament que va generar pànic entre la població.

L'operació policial es va saldar amb 6 persones abatudes i diverses persones detingudes, de les quals 3 finalment han estat processades i actualment estan pendents de ser jutjades. 2 persones més van morir a l'explosió d'Alcanar.

Els sis presumptes autors dels atemptats que van ser interferits o localitzats per la Policia de la Generalitat - Mossos d'Esquadra van ser abatuts mortalment a trets després de mostrar cinturons explosius que posteriorment es va certificar que eren falsos. La seva mort no només va impedir que fossin jutjats sinó que també va ocasionar que no es pogués disposar d'una informació de primera mà que hauria estat molt valuosa per a la investigació dels fets.

En el cas de les cincs persones abatudes a Cambrils, l'actuació dels Mossos d'Esquadra va intercedir directament en la voluntat manifesta d'atemptar d'aquelles persones. Cap a les 1:30 hores de la matinada del dia 18 d'agost un vehicle bolca en envestir un cotxe patrulla dels Mossos d'Esquadra al carrer Jaume I de Cambrils. Cinc persones baixen del vehicle i intenten agredir els vianants i els mossos. Porten ganivets, una destral i falsos cinturons explosius. Tots cinc son abatuts per trets de la Policia de la Generalitat - Mossos d'Esquadra. Cinc persones van resultar ferides en ser apunyalades pels terroristes i una d'elles, una dona, va morir a causa de les ferides.

En el cas de la persona abatuda a Subirats el context és diferent. No es tracta d'una intercepció d'un grup en el moment precís en què volgués perpetrar un atemptat sinó que es localitza un dels presumptes autors que s'havia donat a la fuga. El conductor de la furgoneta que va atemptar el 17 d'agost a la Rambla de Barcelona, Younes Abouyaaqoub, va ser localitzat el 21 d'agost a Subirats (Alt Penedès), sol i mostrant un cinturó d'explosius. Com en els altres casos, va ser abatut a trets per la Policia de la Generalitat - Mossos d'Esquadra.

No existeix un protocol específic sobre com actuar en casos com els descrits, sinó que s'aplica el règim general sobre l'ús de la força i de les armes, on prima el principi de proporcionalitat i la màxima de «evitar un mal major». Tot i que els agents del Cos dels Mossos d'Esquadra estan instruïts per no disparar a zones vitals, en tots sis casos els trets van abatre els presumptes autors dels atemptats.

Sobre els dispositius Cronos i Gàbia

El dia 17 d'agost, a les 16.50 hores, una furgoneta baixa per la Rambla de Barcelona i envesteix desenes de persones. El conductor de la furgoneta va fugir pels carrers del barri del Raval. A les 19: 45 un cotxe se salta un control policial a l'avinguda Diagonal, sortida de Barcelona. Aquest cotxe es va trobar posteriorment a Sant Just Desvern amb una persona assassinada dintre.

Així que el màxim comandament del Cos de Mossos d'Esquadra té coneixement de l'atropellament massiu a la Rambla de Barcelona activa el dispositiu Gàbia, consistent en un tancament policial de la ciutat amb l'objectiu de detenir-ne l'autor material que s'havia fugat.

El dispositiu Gàbia no va aconseguir detenir el presumpte autor material de l'atemptat de la Rambla dins el radi establert pel tancament perquè aquest va aconseguir saltar-se un control policial a Esplugues de Llobregat. Els agents del control policial en qüestió no estaven segurs de qui era la persona que s'estava saltant el control i no van disparar per abatre el fugitiu. Una agent dels Mossos d'Esquadra va resultar ferida per l'atropellament del fugitiu. El vehicle va ser localitzat posteriorment a Sant Just Desvern amb una víctima mortal a l'interior. Es tractava del propietari del vehicle, que havia estat assassinat.

Quan es té certesa que l'atropellament massiu de la Rambla és un atemptat terrorista des de Mossos d'Esquadra s'activa el dispositiu Cronos, que afecta tots els actius del cos coordinant-se amb les policies locals i amb alerta i controls a tot el territori per la possibilitat d'un segon atemptat. El dispositiu va funcionar correctament.

El dia 21 d'agost, el presumpte conductor de la furgoneta que va envestir als vianants de la Rambla és abatut per la Policia de la Generalitat - Mossos d'Esquadra a Subirats.

Sobre la comunicació de l'emergència

L'oficina de premsa de la direcció del Cos dels Mossos d'Esquadra va recomanar que la comunicació pública de l'emergència l'assumís una persona uniformada del cos, i el major Trapero va assumir aquesta responsabilitat.

El conjunt de l'estratègia de comunicació institucional va ser exemplar i es va desenvolupar correctament.

Les falses alarmes i la difusió de rumors i notícies falses per mitjà de les xarxes socials va suposar un problema important a l'hora de gestionar el conjunt de l'emergència.

L'estratègia de comunicació institucional per mitja de les xarxes socials va ser clau per a contrarestar la gran quantitat de rumors i notícies falses que es van començar a escampar de manera exponencial durant les hores immediatament posteriors als atemptats.

El seguiment mediàtic dels atemptats realitzat per alguns mitjans de comunicació publicant i difonent imatges de les víctimes va incórrer en pràctiques qüestionables tant des del punt de vista del dret a la imatge de les mateixes víctimes com des del punt de vista de l'impacte sobre la societat.

En situacions com les viscudes durant els atemptats i els dies posteriors les xarxes socials i els mitjans de comunicació poden ser facilitar la propagació del discurs de l'odi o difondre discursos d'ideologies de violència extrema.

No podem obviar la responsabilitat dels mitjans de comunicació en la propagació del discurs de la por i d'una falsa sensació d'inseguretat, que, com diversos experts han destacat, és proporcionalment petita en la magnitud del fenomen global terrorista.

Escenari posterior als atemptats

Atenció a les víctimes

Si bé l'atenció immediata a les víctimes en el moment de l'atemptat i els dies posteriors va ser adequada, el treball amb les víctimes al cap del temps és un àmbit on l'administració ha de millorar significativament. A mesura que anava passant el temps, la intensitat i la presència de l'Administració en l'atenció a les víctimes va anar disminuint.

La Generalitat de Catalunya no té encara a dia d'avui una oficina d'atenció a les víctimes ni disposa dels recursos humans i pressupostaris per a desenvolupar una correcta atenció a les víctimes del terrorisme.

Coordinació policial

Després dels atemptats s'han produït algunes millores en la coordinació entre els diferents cossos policials de l'Estat. Així, des de novembre de 2018 la Policia de la Generalitat - Mossos d'Esquadra està plenament integrada al Centro de Inteligencia contra el Terrorismo y el Crimen Organizado (CITCO).

Si bé s'ha millorat també la coordinació de la policia catalana a nivell europeu i internacional, a dia d'avui el procés d'integració de la Policia de la Generalitat - Mossos d'Esquadra a Europol encara no està culminat.

Sensibilització

Des del Departament d'Educació es va emetre un document d'orientacions per a treballar amb els alumnes els atemptats tot indicant que l'escola ha de ser un espai facilitador, integrador i que aculli les emocions i les inquietuds de tots els alumnes.

La societat catalana ha quedat fortament colpida pels atemptats de Barcelona i Cambrils. Tanmateix, aquests fets no han fragmentat la societat, ans al contrari, la resposta als dits atemptats des d'una gran unitat ha reforçat la cohesió social.

Des de diferents camps, tant socials com institucionals, s'ha treballat per a evitar que els atemptats del 17 i 18 d'agost de 2017 alimentessin una reacció islamòfoba.

2. Recomanacions i propostes de millora

Cal prevenir les conductes extremistes, de violència, racistes, d'odi i discriminatòries. En aquest sentit s'ha de treballar amb la complexitat d'aquest marc i erradicar les situacions que poden arribar a empènyer les persones a situacions precàries o d'exclusió social, fet que pot facilitar l'aproximació a grups violents.

Cal tractar la prevenció des d'una perspectiva d'intervenció integral, transversal i social. Cal abordar el tema des de diverses disciplines, involucrant en els programes els professionals d'àmbits com la pedagogia, la sociologia, la psicologia, l'educació social o la mediació, impulsant actes concrets per a una inclusió efectiva i real i viscuda com a tal per tota la societat catalana. Igualment, cal treballar des d'una òptica tant individual com col·lectiva reforçant la mirada de la responsabilitat de la comunitat per a construir la societat que volem.

Cal millorar l'acompanyament en el procés migratori, més enllà de la regularització i les polítiques de migració que són competència de l'Estat espanyol. Des de la proximitat dels ens locals cal facilitar l'acolliment i la consolidació en la societat d'acollida, factor important per a prevenir la marginació o la desigualtat en funció de l'origen.

Cal eliminar el discurs de la inseguretat i la por i també el que divideix entre «els d'aquí» i «els d'allà». Un 50% de la població migrant fa més de 5 anys que és a Catalunya, no son migrants, ja en formen i, per tant, s'ha de construir un marc conceptual del que és una societat, la catalana, amb gent diversa però que tothom la conforma. És important posar en valor i reconèixer tot allò que la diversitat i les persones migrants, després d'un dur itinerari de migració, aporten a la societat catalana.

Cal afrontar la complexitat eductiva que una comunitat intercultural requereix.

Cal fer avaluació dels resultats del Proderae en els 3 àmbits on actualment s'ha implantat (educatiu, policial i d'execució penal) per a fer una redefinició dels objectius, el material i els subjectes que el desenvolupen.

Cal treballar la interacció i la coordinació amb les diferents associacions de comunitats religioses i de creences diverses, aprofundint amb el coneixement i relació.

Cal instar el Govern a desenvolupar la Moció 151/XI, sobre islamofòbia, que aquest Parlament va aprovar el 27 de juliol de 2017, que proposava mesures com la d'elaborar pla de lluita contra la islamofòbia, millorar la visió de de la pluralitat en la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals i fer un seguiment exhaustiu de la islamofòbia a les xarxes.

Cal desenvolupar un sistema oficial d'alerta per a grans emergències per mitjà de la telefonia mòbil i la geolocalització.

Cal reforçar, tant a la Policia de la Generalitat - Mossos d'Esquadra com a les policies locals, el model de policia comunitària i de proximitat.

Cal revisar els procediments i els protocols interns del 112 i elaborar un protocol intern d'incorporació immediata per al personal en situacions de crisi, un protocol d'emergència operativa per a grans emergències i un sistema de guàrdies de prevenció per a aquest tipus de situacions.

Cal desenvolupar protocols adequats per a l'actuació dels cossos de bombers de la Generalitat i de l'Ajuntament de Barcelona en casos d'atemptats i d'amenaça d'explosius terroristes.

Cal desenvolupar, tant per al Cos dels Mossos d'Esquadra com per a les Policies Locals, un protocol específic de captura i detenció de presumptes terroristes amb l'objectiu de garantir la màxima seguretat dels agents policials sense posar en perill la vida dels presumptes delinqüents.

Cal elaborar, conjuntament amb el Col·legi de Periodistes de Catalunya, una guia de recomanacions i bones pràctiques adreçada a mitjans de comunicació tant públics com privats per a un tractament ètic de la informació i de la imatge en catàstrofes com un atemptat terrorista.

Cal crear des del Govern de la Generalitat una oficina catalana d'atenció a les víctimes i dotar-la de recursos suficients per a garantir una atenció continuada a totes les víctimes del terrorisme i els seus familiars.

Cal garantir l'assistència psicològica continuada a les unitats d'emergències que han intervingut o que hagin d'intervenir en el futur en catàstrofes com els atemptats de Barcelona i Cambrils.

Cal culminar el procés d'integració de la Policia de la Generalitat - Mossos d'Esquadra a l'Europol.

Conclusions del Subgrup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya

Introducció

L'article 59.6 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya estableix la possibilitat que el Parlament de Catalunya creï comissions d'investigació sobre qualsevol assumpte de rellevància pública que sigui d'interès de la Generalitat. Aquesta previsió estatutària es desenvolupa a l'article 67.1 del Reglament del Parlament de Catalunya, que materialitza aquesta possibilitat sobre qualsevol assumpte d'interès públic que sigui competència de la Generalitat.

Abans del 17 d'agost de 2017

Conclusió 1

Nivell d'alerta terrorista

El 7 de gener de 2015 té lloc a la ciutat de París (França) l'atac terrorista al setmanari *Charlie Hebdo*, en el qual moren 12 persones. Dos dies més tard, també a París, es produeix l'atac a un supermercat *kosher* en el qual moren 4 persones més.

El mateix 7 de gener, el nivell d'alerta terrorista s'eleva a 3 de 5.

El 26 de juny de 2015 va ser un dia dramàtic pels atacs terroristes. Prop de la ciutat de Lió (França) es produeix un atac a una empresa gasística en què mor una persona. El mateix dia a la ciutat de Sousse (Tunísia) moren 39 persones fruit d'un atac terrorista. A Somàlia moren 30 persones en un atac terrorista a una base militar de la Unió Africana. I encara el mateix dia, a Kuwait, un atac suïcida deixa 27 morts i 227 ferits en una mesquita xiïta.

Aquesta successió d'atacs terroristes del mateix signe durant el 26 de juny de 2015 fa que el nivell d'alerta terrorista s'elevi fins al 4, nivell que resta encara a dia d'avui inalterable.

Conclusió 2

Recomanació del Cos Nacional de Policia al desembre de 2016

El 14 de juliol de 2016 va tenir lloc a la ciutat francesa de Niça un atac terrorista en el qual un camió de 19 tones va envestir una multitud al Passeig dels Anglesos, en què van resultar 86 persones mortes i 434 de ferides de diversa consideració.

Si bé aquests fets no tenen cap transcendència, se'n poden extreure un parell de recomanacions:

1. La conveniència de tenir referències dels imams de les mesquites,

2. La necessitat de reconduir qualsevol informació o petició d'informació cap a canals oficials, de manera que la informació i el coneixement pugui ser compartit per les unitats corresponents.

Conclusió 3

Durant el 17 d'agost de 2017

L'operatiu Gàbia funciona raonablement bé, ja que, si bé no impedeix la sortida de l'atacant, sí que l'obstaculitza i en permet la detecció.

L'operatiu Cronos es mostra eficaç i determinant a l'hora d'avortar qualsevol intenció dels terroristes a Cambrils.

Conclusió 4

Procediment de Detecció de la Radicalització Islamista (Proderai)

La Generalitat de Catalunya, per mitjà del Departament d'Interior, disposa del Procediment de Detecció de la Radicalització Islamista (Proderai), que té tres branques específiques: l'àmbit de l'execució penal, l'àmbit penal i l'àmbit educatiu.

Conclusions del Subgrup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent

1. Conclusions

1.1 Sobre les limitacions externes i internes de les conclusions de la CIAA

La investigació dels atemptats del 17A a Barcelona i Cambrils ha estat un nou exemple de l'opacitat que envolta sovint els temes relatius als cossos policials de l'Estat espanyol. Que no es volgués crear una comissió d'investigació al Congrés dels Diputats espanyol pels vots contraris del PP, el PSOE i Cs és un símptoma que hi ha qüestions que no es volen sotmetre a l'escrutini de les mirades crítiques.

Així, tot i que els ajuntaments de Barcelona i Cambrils i els familiars de les víctimes també ho van demanar, la investigació al Congrés no ha estat possible. El Parlament de Catalunya ha volgut cobrir aquest buit, bo i sabent que alguns dels compareixents, amb altes responsabilitats polítiques i policials, rebutjarien la seva participació.

Han estat fins a divuit responsables polítics i alts càrrecs dels cossos i forces de seguretat i intel·ligència de l'Estat espanyol els que han rebutjat la col·laboració amb la investigació argumentant que no existeix cap obligació jurídica a aquest respecte. Alguns dels testimonis que han refusat col·laborar amb la investigació del Parlament de Catalunya ho han fet emparant-se en l'informe del Consell d'Estado on no només

es considerava que els ministres i els càrrecs de l'Administració General de l'Estat no estan obligats a comparèixer en una comissió d'investigació del Parlament de Catalunya, sinó que alguns també afirmen que ni tan sols tenen el deure d'atendre a les seves sol·licituds d'informació. En els seus escrits a la CIAA, fins i tot alguns han mostrat un clar menyspreu al Parlament de Catalunya i a l'objecte de la investigació.

Les incompareixences i la negativa a col·laborar ha portat la Mesa de la CIAA a sol·licitar a la Mesa del Parlament de Catalunya que en doni compte a la Fiscalia argumentant que aquestes incompareixences poden ser constitutives d'un il·lícit penal (en concret, el que estableix l'art. 502.1 del Codi penal), per la qual cosa, en execució del que estableix el mateix Reglament de la cambra (art. 68.3), es posen els fets en coneixement d'aquest ministeri fiscal.

La relació de les persones que s'ha convidat a col·laborar amb la investigació i que han rebutjat participar-hi en qualitat de testimonis és:

– Soraya Sáez de Santamaria Antón, exvicepresidenta del Govern d'Espanya.

– Juan Ignacio Zoido Álvarez, exministre de l'Interior del Govern d'Espanya.

– Alfonso Dastis Quecedo, exminstre d'Exteriors del Govern d'Espanya.

– José Manuel García-Margallo y Marfil, exministre d'Exteriors del Govern d'Espanya.

– Josep Enric Millo i Rocher, exdelegat del Govern d'Espanya a Catalunya.

– Ángel Gozalo Martín, cap de la Guàrdia Civil a Catalunya.

– Diego Pérez de los Cobos Orihuel, representant del Ministeri d'Interior espanyol a la Junta de Seguretat de Catalunya.

– Félix Sanz Roldán, director del Centre Nacional d'Intel·ligència.

– Germán López Iglesias, director general de la Policia.

– José Luís Olivera Serrano, director del Centro d'Intel·ligència contra el Terrorisme i el Crim Organitzat (CITCO).

– Sebastián Trapote Gutiérrez, cap de la Policia Nacional a Catalunya.

– Fernando Santafé Soler, del Comandament d'Informació, Investigació i Ciberdeliqüència de la Guàrdia Civil.

– José Manuel Holgado Merino, director general de la Guàrdia Civil.

– Juan Carlos Ortiz Argüelles, de la Prefectura Central d'Informació, Investigació i Ciberdelinqüència de la Policia Nacional.

– Manuel Navarrete Paniagua, director del Centre Europeu contra el terrorisme de l'Europol.

– Paz Esteban López, directora en funcions del Centre Nacional d'Intel·ligencia.

– José Luís Navarro Merino, cap de l'Àrea Estratègica i Prospectiva de la Policia Nacional.

– Teresa Cunillera Mestres, delegada del Govern de l'Estat.

Les sessions i les compareixents que han col·laborat amb caràcter secret i reservat han estat:

Sessió 12. El 9 d'abril de 2019:

– Pere Soler i Campins, exdirector general de la Policia

– Joan Delort i Menal, director general de Protecció Civil

– Cèsar Puig i Cañas, ex-secretari general del Departament d'Interior

Sessió 13. El 14 de maig de 2019:

– Ferran López Navarro, cap dels Mossos d'Esquadra

– Manuel Castellví del Peral, comissari del Cos de Mossos d'Esquadra, excap de la Comissaria General d'Informació

Sessió 14. El 14 de maig de 2019:

– Rafel Comes Marrase, cap de la Comissaria General d'Investigació Criminal del Cos de Mossos d'Esquadra

– Eduard Sallent Peña, de la Comissaria General d'Informació

– Josep Maria Estela Ribes, comissari en cap de la Regió Policial de les Terres de l'Ebre

– Joan Carles Molinero i Juncà, de la Comissaria Superior de Coordinació Central en el moment dels fets

Sessió 15. L'11 de juny de 2019:

– Josep Lluís Trapero Álvarez, excap dels Mossos d'Esquadra

– Lluís Paradell Fernàndez, inspector dels Mossos d'Esquadra, cap de l'Àrea Central d'Anàlisi de la Comissaria General d'Informació

– Joan Portals Peralta, comissari en cap de la Regió Policial Metropolitana de Barcelona

– Patricia Plaja Pérez, cap de Comunicació del Cos de Mossos d'Esquadra durant els atemptats

Sessió 17. El 25 de juny de 2019:

– Josep Muñoz, cap de la Policia Local de Cambrils

– Evelio Vázquez i Sánchez, intendent major de la Guàrdia Urbana de Barcelona

– Amadeu Recasens i Brunet, comissionat de Seguretat i Prevenció de l'Ajuntament de Barcelona

Sessió 22. El 17 de setembre de 2019:

– Oriol Pellisa Salvadó, cap de l'Àrea d'Operacions REM de Tarragona

– Ricard Expósito Miró, cap de la Regió d'Emergències de les Terres de l'Ebre

– Jaume Segarra Barrios, cap dels tèdax en l'explosió d'Alcanar

– Rocío Rubio Mojarro, cap de la policia científica en l'explosió d'Alcanar

1.2 Sobre context geopolític internacional i les lògiques de guerra global

No es pot desfilar en nom de la pau al matí i a la tarda fer negocis amb armes amb Aràbia Saudita o Turquia. De la mateixa manera que no podem parlar de Daeix o Estat Islàmic (EI) sense parlar del trio de les Açores, que va tenir com a conseqüència la invasió injustificada i il·legal de l'Iraq al 2003 amb la falsa excusa de les armes de destrucció massiva. Si parlem dels fets del 17 d'agost no podem obviar com l'Estat espanyol ha participat d'una manera activa en la guerra global que castiga les classes populars i que espolia recursos i béns a costa de guerra i dolor a l'Iraq. Així, doncs, la política del terror, la política de la por no és exclusiva dels grups terroristes. S'ha practicat molt i la política de més impacte de terror s'ha fet des del poder i des dels estats.

Entenem que cal posar l'èmfasi en les causes, o algunes de les causes, dels fets producte d'un context geopolític internacional determinat fruit de les dinàmiques de guerra global imposades per les potències imperialistes a l'Orient Mitjà des d'inicis del segle XXI. Un fenomen fruit de l'imperialisme i que permet també explicar com la islamofòbia i el gihadisme són dos fenòmens que es retroalimenten.

Aquesta anàlisi en termes geopolítics, però, es fa encara més necessària quan estirem el fil per a desemmascarar els vincles entre les potències del golf Pèrsic i les elits espanyoles. L'any 2016, l'Estat Espanyol va vendre armes a l'Aràbia Saudí per un valor de 116 milions d'Euros. El comerç d'armament entre l'Estat Espanyol i l'Aràbia Saudí, però, no és nou i s'ha dut a terme principalment per mitjà de les seves monarquies.

L'Estat espanyol és la setena potencia mundial en venda d'armes i, si tenim en compte que la seva economia no se situa en aquest setè lloc, deduïm que el pes econòmic del negoci armamentista és proporcionalment major que el d'altres estats. Si a això sumem els constants incompliments de la normativa internacional en relació amb la compravenda d'armes es fa evident que l'Estat espanyol és dels principals responsables de les guerres que assolen el món.

Compravenda d'armes que no seria possible sense la complicitat dels governs i les institucions públiques, que vulneren reiteradament la normativa vigent sobre re-

gulació d'armament com el Tractat Internacional contra el Comerç d'Armes (2014), la Posició Comuna Europea respecte al Comerç d'Armes, de 2008, que és d'obligat compliment per als països membres i que prohibeixen la venda d'armament a zones en conflicte, que vulnerin els drets humans o que puguin fer arribar material militar cap a altres zones en conflicte. Malgrat aquests marcs reguladors la compravenda d'armament no ha parat de créixer els darrers anys a zones en conflicte, com en el cas del Iemen.

I és que la relació entre els Borbons i la dinastia Saud fa quatre dècades que dura. L'any 1977, el príncep saudí Fahd va fer un préstec per valor de 100 milions de dòlars al rei Joan Carles I. Aquest préstec, que tenia com a objectiu 'enfortir la monarquia espanyola', mai no hauria estat retornat.

Les relacions, però, no es van aturar i es van mantenir fins el passat 2016, quan per mitjà del nou rei Felip VI es tancava una important venda d'armament en plena guerra del Iemen. L'Estat espanyol i les seves institucions gaudeixen de total impunitat pels seus vincles amb estats que vulneren sistemàticament drets fonamentals contra la seva població.

Un exemple de la impunitat reservada a la corona espanyola la vam viure el passat mes de gener de 2020 quan la Mesa del Congrés dels Diputats va vetar –una vegada més– la compareixença del rei Felip VI davant la cambra per a donar compte sobre els suposats suborns de l'empresa semipública DEFEX per a aconseguir contractes d'armament a l'Aràbia Saudita, un cas que investiga la Fiscalia Anticorrupció.

La proposta de la CUP neix arran de les últimes informacions publicades sobre una trama de corrupció on hi ha 11 contractes investigats per l'Audiència Nacional per nombrosos delictes. La compareixença del rei Felip VI com a cap de les Forces Armades i per a donar explicacions d'una trama de corrupció molt propera al seu pare, el rei emèrit, fou vetada per la majoria de la Mesa del Congrés, inclòs el grup d'Unidas Podemos que, per primer cop, va canviar de criteri respecte a legislatures anteriors.

Cap membre de la monarquia borbònica no ha estat sotmès mai a control públic i parlamentari emparat en la legislació vigent i la connivència de l'aparell de l'Estat de protecció de les figures reials.

Es fa palès, doncs, que les elits polítiques, militars i econòmiques de l'Estat espanyol –i d'altres estats– que fan negoci amb la guerra i amb la compravenda d'armament utilitzant el capitalisme en la seva fase imperialista per al saqueig econòmic i de recursos de l'Orient Mitjà són les que acaben generant morts de forma directa i indirecta arreu del món.

Cal fer èmfasi en la dimensió conscient, planificada i deliberada del fonamentalisme islàmic, que s'ha mostrat extremadament útil per a les potències imperialistes. Ens sembla necessari recordar que el fanatisme religiós instrumentalitza el patiment de totes aquelles persones que viuen més directament les conseqüències de la desigualtat, la falta d'oportunitats, l'exclusió i la marginalitat socials provocades pel capitalisme globalitzat a fi d'expandir la seva influència social. Per tant, sense les condicions d'atomització social i subjugació dels pobles creades pel segon no existiria el primer.

Fixant-nos en tots els detalls que configuren la realitat complexa del món en guerra global i constant podrem acostar-nos a conèixer la veritat. Assenyalem l'imperialisme, les estratègies militars de l'OTAN, els interessos geopolítics, el colonialisme, el racisme, el feixisme, el fonamentalisme, la islamofòbia i la deriva de seguretat com els principals temes a traçar. I, sobretot, cal prevenir-nos per no ser víctimes dels interessos d'uns pocs que en un context de commoció poden imposar el que Naomi Klein anomenà la «doctrina del xoc», aquella basada en aprofitar un moment de xoc i de crisi d'una societat per transformar elements substancials d'aquesta.

1.3 Sobre dels mecanismes institucionals de resposta als atemptats

Els fets del 17 d'agost a Barcelona i Cambrils van llevar la vida a vint-i-quatre persones i van resultar-ne ferides cent quaranta.

La violència executada com a conseqüència del fanatisme religiós va causar catorze víctimes mortals directes de l'atropellament massiu deliberat a la Rambla de Barcelona el 17 d'agost de 2017; una, víctima d'un atac mortal durant la fugida d'un dels presumptes autors del crims, Younes Abouyaaqoub, i una darrera víctima fruit d'un segon atropellament la matinada del 18 d'agost a Cambrils.

De les vuit persones restants que van perdre la vida, dues ho van fer en l'explosió d'Alcanar i sis més conseqüència de l'operatiu policial desplegat per a detenir els autors dels fets.

Dos anys i mig després de les seves morts el desemparament és total, tant perquè en aquest temps es constata que no s'han atès les víctimes, els ferits i els damnificats de la manera adequada com perquè no s'ha complert la primera part necessària per a fer un dol: saber la veritat. Dol que han de passar els familiars però també la societat catalana en conjunt.

Des del primer moment es van activar els protocols policials establerts davant d'un atac terrorista consumat o en curs. El dispositiu que van desplegar els Mossos d'Esquadra va ser batejat amb el nom de «Cronos» i va comptar amb més de 10.000 agents mobilitzats i també un important desplegament dels serveis d'emergències i urgències mèdiques.

Tot seguit es va activar un fort dispositiu anomenat «operació Gàbia» amb l'objectiu de detenir els autors dels fets bloquejant les entrades i sortides de la ciutat de Barcelona. Aquest dispositiu va generar un important col·lapse del trànsit de l'àrea metropolitana.

El dispositiu de la Generalitat, que en el cas de Barcelona és conjunt amb l'Ajuntament, implica diversos departaments del Govern, com Presidència, Interior, Salut, Justícia, Exteriors, a més dels ajuntaments de Barcelona i Cambrils, AENA-Aeroport de Barcelona - El Prat, Creu Roja, el cos consular acreditat a Barcelona i altres organismes i institucions que van col·laborar coordinadament, com el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya i diversos ministeris.

Pel que fa al centre 112 de Barcelona, cal assenyalar amb preocupació que el 17 d'agost va quedar bloquejat sense poder rebre trucades durant trenta minuts (17: 55 a 18: 25, aproximadament).

En aquest sentit, destaquem que cap responsable d'operativa del CAGTU no es va incorporar presencialment al centre 112 per a dirigir la situació d'emergència. Es va fer un seguiment insuficient a distància.

La gestió de l'atemptat que va fer el CAGTU va deixar en situació d'indefensió, en primer lloc, la societat civil, a qui es va impedir demanar auxili en un moment d'incertesa i, en segon lloc, els treballadors i treballadores de les sales 112, que es van trobar soles, treballant sense coordinació i sense directrius dels comandaments operatius responsables del CAGTU.

Únicament els Mossos d'Esquadra, via telefònica, guiaven les instruccions que el 112 havia de transmetre als ciutadans. Tan sols la professionalitat del personal de les sales 112 va permetre donar continuïtat al servei.

El CAGTU té la gestió del servei d'Emergències 112 externalitzat, però no gestiona el servei, ni exigint necessitats dels plecs de condicions administratives i tècniques, ni a posteriori, fent-ne un seguiment adequat. Es fa evident la deixadesa i la desatenció envers el funcionament bàsic del 112 i, en conseqüència, també envers els ciutadans.

L'actuació dels Mossos d'Esquadra va tenir un impacte immediat entre els veïns i veïnes de Ripoll. Des del moment en què comencen a circular fotos dels veïns de Ripoll acusats de ser els autors de l'atemptat fins que es fortifica el municipi amb un gran desplegament policial i mediàtic.

Fins a dia d'avui el municipi de Ripoll viu les múltiples conseqüències dels fets que revictimitzen el municipi sencer i els familiars dels acusats en cada nou impacte mediàtic vinculat a la investigació.

És cert també que la mort no es va aplicar de manera premeditada i deliberada; les sis víctimes mortals són fruit d'una decisió que en qüestió de segons podria haver posat en risc la vida d'agents policials.

La vulnerabilitat de sentir que una furgoneta pot convertir-se en una arma, la inseguretat que a Cambrils s'obri un altre focus, el terrorisme com a enemic del país i, d'alguna manera, les morts dels terroristes no han suposat un element de dolor com a víctimes: han suposat un «enemic abatut».

Els Mossos d'Esquadra van desplegar una estratègia comunicativa sense precedents a les xarxes socials i en diverses rodes de premsa. Certament, van actuar amb professionalitat en relació amb la comunicació. Tanmateix, cal assenyalar amb preocupació el fet que els cossos policials siguin vistos com únics coneixedors de la «veritat»; durant els fets que analitzem observem un cert seguidisme acrític a la versió policial.

1.4. Sobre els mecanismes de resposta social

El 17 d'agost de 2017 la quotidianitat de la societat catalana va quedar tocada, de Barcelona a Cambrils passant per Ripoll, Vilafranca o Rubí. En aquest context es van activar iniciatives que mitjançant l'autoorganització van servir per a generar espais de resistència comunitària i antifeixista.

Fou important la gran manifestació del 26 d'agost a la ciutat de Barcelona sota el lema «No tinc por», una consigna que, d'alguna manera, connectava amb la idea de no estar disposats a sotmetre'ns a la doctrina del xoc de les guerres globals i el feixisme.

La manifestació va aplegar tant el teixit social i popular de la ciutat com les altes instàncies dels governs català i espanyol liderats pel rei Felip VI. I malgrat la commoció i la confusió de les primeres hores, dels primers dies, gràcies als moviments socials el contingut de les protestes va anar una mica més enllà del «no tenim por» i es va recuperar el vell crit que, malauradament, perviu: «Les seves guerres, els nostres morts», i que d'una manera sintètica dota de context els fets.

És en aquest sentit que la societat catalana va mostrar un important rebuig a la figura del rei Felip VI i a la casa reial per les relacions, ja esmentades, amb el negoci de la guerra.

També va tenir una important rellevància la resposta popular i comunitària dels veïns i veïnes de Ripoll que van viure un gran impacte en el dia a dia de la seva vila. El mateix 26 d'agost una gran concentració va aplegar a més de 3.000 persones a la plaça del Monestir sota el lema «Ripoll per la pau, un pas endavant».

De la commoció en relació amb els fets i amb l'objectiu d'evitar que l'odi, el racisme i la islamofòbia fessin forat en la comunitat de Ripoll es va crear la xarxa veïnal «Som Ripoll». Una xarxa de suport mutu que va unir desenes de persones per a impulsar accions de caràcter formatiu i reivindicatiu en clau antiracista.

La resposta immediata va generar, com bé descriu la investigadora del CIDOB Blanca Garcés Mascareñas, «els tres *nos*»: no al terrorisme, no al racisme, la xenofòbia i la islamofòbia i no a la por. La condemna de la xenofòbia gairebé al mateix nivell que la condemna al terrorisme apunta que socialment no vam acceptar el marc dels uns contra els altres. Nosaltres contra ells, ells contra nosaltres. Occident contra Orient, Orient contra Occident. Tanmateix, aquesta distinció en la resposta en comparació amb altres fets similars a nivell europeu podria haver estat més profunda.

Una imatge icònica de la resposta social als atemptats va ser l'abraçada entre el pare d'un dels infants mort a la Rambla de Barcelona i l'imam de Rubí. Tanmateix

la islamofòbia latent va aflorar i persisteix en els nostres dies tant socialment com, especialment a les institucions.

Cal continuar lluitant contra el feixisme, vingui d'on vingui, i reafirmar-nos amb els valors d'acollida i equitat de drets que sempre hem defensat. Per tant, rebutgem totes les interpretacions i actuacions racistes i classistes que els fets van desencadenar. Els atacs perpetrats per l'extremisme no representen la comunitat musulmana, al contrari, és aquesta comunitat la que arreu del món pateix amb escreix l'odi i el terrorisme.

El paper dels mitjans de comunicació també és important a l'hora d'analitzar els atemptats del 17 d'agost. Xavier Giró, coordinador del màster en comunicació de conflictes armats, pau i moviments socials de la UAB, afirma en l'article «Dolor innecessari i distorsió de l'enteniment», publicat a *La Directa* el 18 d'agost de 2017 que «publicar o emetre imatges fortament emocionals, per una altra part, no contribueix a fer que l'audiència es formi una idea equilibrada, completa i el més ajustada possible a la realitat sobre els esdeveniments, les causes i les solucions, sinó que tendeix a dibuixar una representació mental esbiaixada cap la passió i la ràbia contra qui ha estat identificat com a l'autor. Als culpables se'ls associa la irracionalitat, se'ls qualifica de bàrbars, se'ls deshumanitza i, per tant, fa acceptable que eliminar-los sigui una solució.»

Moltes portades i reportatges excessivament morbosos van superar tots els límits del codi deontològic del periodisme: ni protecció de la imatge dels menors, ni presumpció d'innocència, ni contrast de la informació i, sovint, excés de rumorologia.

1.5. Sobre la islamofòbia i la deriva de seguretat

«Aquests nens eren nens com tots. Com els meus fills, eren nens de Ripoll», escrivia commocionada una treballadora social de Ripoll, Raquel Rull. Els joves que van perpetrar els crims de Barcelona i de Cambrils de 2017 teòricament formaven part d'un «nosaltres», d'una quotidianitat arrelada a les places i als carrers de Ripoll, «eren nens com tots». Llavors, què ha passat?

La resposta mai no la coneixerem del tot. Com va dir Marina Garcés en el pregó de la Mercè de 2017, «sempre tindrem el dubte de si realment volien morir matant, com van fer». Cal, doncs, que parem atenció en allò que sí que sabem i que podem treure'n conclusions per a la no repetició. Cal prendre consciencia que vivim travessats per un racisme que se'ns fa invisible però que de manera estructural opera el dia a dia. Racisme material, institucional i simbòlic que trasllada les fronteres externes a fronteres internes, a fronteres de la quotidianitat. El racisme ens travessa cada dia quan donem veracitat als relats de la inseguretat de les institucions per a criminalitzar, per exemple, els venedors ambulants; també quan veiem com a amenaça els joves adolescents sense referents familiars a Catalunya.

El racisme i la xenofòbia sempre han tingut els mateixos objectius: marcar un «nosaltres» oposat a un «ells»; construir d'una manera o d'una altra un enemic inassimilable que significa una amenaça per al «nosaltres». Però a qui deixem entrar en el «nosaltres» i a qui deixem pertànyer a «la nostra comunitat» defineix també qui som com a poble. I a la inversa, a qui li prohibim l'entrada a la societat i a qui neguem la pertinença a la comunitat també revela com ens imaginem com a nació i com a poble.

I el «nosaltres» que hem de construir contra el totalitarisme i els fanatismes només serà possible si erradiquem el perpetu estat d'excepció al qual es troben sotmeses les persones migrades i els seus descendents, ja que l'estat d'excepció comporta suspensió de drets. Com explica el professor de la UdG, Mostafà Sahimi, avui als nostres barris i ciutats «coexistim però no convivim, existeix una fractura social en les nostres vides».

El xoc que ens va produir aquests atacs en cap cas no pot ser utilitzat com a excusa per a militaritzar l'espai públic i retallar drets i llibertats. Ens pertoca a totes i tots combatre l'odi i el feixisme amb solidaritat de classe i fraternitat entre els pobles.

Cal aprofundir en un debat més ampli en la relació entre la llibertat i la seguretat, tal com s'indica en l'informe del Síndic de Greuges «Prevenció de la radicalització i el terrorisme a Catalunya», del novembre de 2017: «Els governs tenen el deure de procurar protegir la societat amb la màxima diligència i efectivitat, però també amb ple respecte als drets i les llibertats.»

1.6. Sobre possibles negligències

Dos anys i mig després de la mort de vint-i-quatre persones avui encara plana moltíssima opacitat sobre com Abdelbaki Es Satty –imam de Ripoll– va articular i tramar els atemptats de la Rambla i Cambrils.

Aquest fet denota deixadesa o fins i tot negligència. Negligència que van exercir els partits a les Corts bloquejant la comissió d'investigació que no pot suplir una comissió del Parlament, que topa a cada moment amb matèries considerades secrets d'Estat. Constatem que mantenir aquests interrogants oberts dona peu a imaginar tota mena de conspiracions.

Una de les principals incògnites és quina era la relació entre el Centre Nacional d'Intel·ligència (CNI) i Es Satty. El periodista de *Público*, Carlos Enrique Bayo, va publicar una sèrie d'exclusives titulades»La veritat sobre l'imam de Ripoll». Certament, Bayo, intenta posar llum en un context d'ombres, silencis i opacitat oficials. Periodistes havent de donar explicacions mentre els màxims responsables polítics de l'Estat refusen comparèixer al Parlament de Catalunya. Només José Antonio Nieto, exsecretari d'Estat de Seguretat, va acceptar la invitació i vam poder preguntar i conversar amb ell sobre els fets.

A José Antonio Nieto, exsecretari d'Estat de Seguretat, li vam poder preguntar sobre la presumpta col·laboració d'Es Satty amb els cossos i forces de seguretat de l'Estat, sobre Es Satty i el cas Chacal, sobre la comunicació entre els cossos policials belgues i els Mossos d'Esquadra o sobre les tres visites que la Policia Nacional va fer a Ripoll buscant Es Satty. Cap de les preguntes no va ser contestada amb la suficient claredat que mereix la investigació. Nieto va passar d'una actitud segura i col·laborativa a una actitud estrident i acusadora cap als diputats i diputades que preguntàvem.

Cal ser prudents a l'hora de donar per vàlides totes les afirmacions que Enrique Bayo fa en la seva sèrie d'articles. D'una banda, perquè no tenim la total certesa de la veracitat documental dels informes perquè sabem que van ser elaborats a posteriori o perquè, per exemple, sabem del cert que la hipòtesi de Bayo sobre que Es Satty era del confident B5 del cas Chacal no és certa.

El que sí que podem afirmar és que és força evident que la relació d'Es Satty amb els cossos i forces de seguretat de l'Estat era més estreta del que descriu Nieto. O que els Mossos d'Esquadra no aclareixen d'una manera prou clara per què el nom d'Es Satty no apareixia a les bases de dades consultades. Que malgrat unes polítiques d'hiperseguretat (per aquelles dates estàvem en grau 4 d'alerta antiterrorista) van fracassar en les tasques de prevenció de l'atac indiscriminat contra població civil.

Els dies posteriors a l'atemptat vam esmorzar, dinar i sopar amb notícies i opinions, moltes ben supèrflues, que volien aportar dades i explicacions perquè estàvem assedegats de comprendre, necessitàvem entendre com havia estat possible aquell atemptat que ens va deixar trencats. Passat el temps, les aportacions han estat de més qualitat però continuem sense haver fet un aprenentatge que ens deixi en una situació millor. Reparar i treballar per a la no repetició exigeix superar l'opacitat i els secrets d'Estat i també buscar explicacions en les desigualtats estructurals que travessen la nostra societat i el conjunt del planeta.

2. Recomanacions i propostes de millora

El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a no participar de cap acte públic o institucional on hi hagi la presència d'actors directament relacionats amb el tràfic d'armes i amb la perpetuació d'aquesta guerra global, com és el cas de la monarquia espanyola o empreses amb beneficis multimilionaris en el negoci de la guerra.

El Parlament de Catalunya insta tots els agents socials i polítics de l'Estat a exigir la compareixença del cap de l'Estat a les Corts del Congrés de l'Estat espanyol per a ser sotmès a control públic i parlamentari.

El Parlament de Catalunya insta els grups polítics que formen part del Congrés dels Diputats a crear una comissió d'investigació sobre els atemptats del 17 d'agost a Barcelona i Cambrils.

El Parlament de Catalunya insta el Govern a presentar en el període de 60 dies un informe complet sobre l'atenció a les víctimes des del 17 d'agost de 2017 fins a dia d'avui. L'informe ha de constar de totes les actuacions dutes a termes per totes les administracions (locals, autonòmiques, estatals i internacionals).

El Parlament de Catalunya considera que la llei franquista de secrets oficials de 1968, encara vigent, té caràcter antidemocràtic i esdevé una eina d'opacitat, i insta l'Estat espanyol a derogar la Llei de secrets oficials de 1968.

El Parlament de Catalunya insta el Govern a internalitzar el servei del 112 de manera que impliqui una transformació profunda de les eines tecnològiques precàries i insuficients que signifiquen un obstacle afegit per a atendre als ciutadans.

El Parlament de Catalunya insta el Govern a impulsar la redacció d'un protocol específic d'actuació del servei d'emergència 112 en cas de gran d'emergència.

El Parlament de Catalunya constata l'increment d'un clima de por i d'odi i de discriminació cap a les persones musulmanes o que són percebudes com a musulmanes, un fenomen racista anomenat islamofòbia i que rebutja fermament.

El Parlament de Catalunya, des del seu compromís amb la laïcitat de les institucions, reconeix la religió musulmana en la seva pluralitat com una de les creences més esteses avui al nostre país i reitera que ha de disposar del mateix estatus jurídic i institucional que la resta de confessions.

El Parlament de Catalunya insta el Govern a elaborar en el termini de de noranta dies un pla de lluita contra la islamofòbia i l'antisemitisme que contribueixi a la lluita contra el racisme i la xenofòbia, que d'una manera interdepartamental proposi un catàleg de mesures efectives per a fer front al fenomen com a política prioritària del conjunt del Govern i amb mesures específiques en l'àmbit de la islamofòbia i les discriminacions de gènere.

El Parlament de Catalunya insta el Govern a iniciar els tràmits i estudis corresponents per a introduir en els currículums escolars per al curs 2018/2019 i successius, tant a l'ensenyament primari com secundari obligatori, continguts relatius al món musulmà que expressin la seva pluralitat, les seves aportacions a la ciència, la filosofia i la literatura tant en l'actualitat com al llarg de la història, inclosa la presència morisca a Catalunya des del segle VIII fins la seva expulsió el segle XVII.

Palau del Parlament, 14 de juliol de 2020
Jordi Munell i García, president de la Comissió

4. Informació

4.50. Compliment de resolucions i de mocions

4.50.01. Compliment de resolucions

Control del compliment de la Resolució 623/XII, sobre les obres de construcció de l'Escola del Bosc, de Rubí

290-00575/12

INFORME RELATIU AL COMPLIMENT DE LA RESOLUCIÓ

Reg. 71895 / Admissió a tràmit i tramesa a la Comissió competent: Mesa del Parlament, 14.07.2020

A la Mesa del Parlament

D'acord amb el que estableixen els articles 162 i 168.4 del Reglament del Parlament de Catalunya i per tal de donar compliment a la Resolució 623/XII, sobre les obres de construcció de l'Escola del Bosc, de Rubí (tram. 290-00575/12), us informo del següent:

Des del Departament d'Educació s'ha proposat incloure la construcció de l'escola el Bosc en el Pla d'Infraestructures Educatives.

El Departament d'Educació i l'Ajuntament de Rubí properament subscriuran un conveni de col·laboració per la construcció de l'escola El Bosc.

Un cop el Govern hagi aprovat el nou Pla d'Infraestructures Educatives, previst aquest mes de juliol de 2020, s'iniciarà la redacció del projecte de l'escola, el primer dels passos en la construcció del nou centre.

Barcelona, 7 de juliol de 2020
Josep Bargalló Valls, conseller d'Educació

Control del compliment de la Resolució 622/XII, sobre l'Escola Font de la Pólvora, de Girona

290-00582/12

INFORME RELATIU AL COMPLIMENT DE LA RESOLUCIÓ

Reg. 72434 / Admissió a tràmit i tramesa a la Comissió competent: Mesa del Parlament, 14.07.2020

A la Mesa del Parlament

D'acord amb el que estableixen els articles 162 i 168.4 del Reglament del Parlament de Catalunya i per tal de donar compliment a la Resolució 622/XII, sobre l'Escola Font de la Pólvora, de Girona (tram. 290-00582/12), us informo del següent:

La supressió del grup de P3 de l'escola Font de la Pólvora per el curs 2019-2020, es va plantejar, des del Departament d'Educació, com una mesura de xoc per combatre la segregació escolar del centre mantenint les condicions de qualitat i equitat per a tot l'alumnat escolaritzat.

Per el curs escolar 2020-2021 les famílies que sol·licitin escolaritzar als seus fills i filles a l'escola Font de la Pólvora ho podran fer, a l'espera d'arribar a un consens amb l'Ajuntament de Girona.

El curs 2019-2020 es van escolaritzar un total de 32 alumnes en el primer curs d'educació infantil de segon cicle, distribuïts entre les escoles públiques Vila-Roja i Font de la Polvora, i el centre educatiu privat concertat Sagrada Família.

Des del Departament d'Educació sempre s'ha tingut una cura especial amb els centres de màxima complexitat, realitzant esforços per incrementar les dotacions de

recursos per atendre la diversitat i per garantir l'escola inclusiva. Concretament, les plantilles d'aquests centres disposen de més dotacions que la resta de centres.

A més, l'autonomia de centre permet que els equips directius dels centres de màxima complexitat, disposin dels procediments necessaris per seleccionar al personal docent que més s'ajusta a les necessitats del seu Projecte Educatiu, amb la creació de perfils professionals dins les diferents especialitats docents.

El equips directius dels centres de màxima complexitat degut a la diversitat i complexitat de l'alumnat que tenen escolaritzat, sovint fan ús del perfil de diversitat.

L'elaboració de la programació de l'oferta educativa és una eina determinant per aconseguir l'equitat i la qualitat del sistema educatiu. Per aquest motiu en el marc de les Taules mixtes de planificació escolar, on hi estan representats els ajuntaments i les entitats municipals, des del Departament d'Educació es fan propostes que garanteixin l'equitat i la qualitat del sistema educatiu, evitant la segregació escolar i escolaritzant l'alumnat amb necessitats específiques de suport educatiu de forma que es propiciï la cohesió social.

En el marc de la Taula mixta de planificació escolar de Girona, i tenint en compte el Pacte contra la segregació escolar, s'està treballant sobre diferents actuacions en el barri, com la possibilitat de posar en funcionament un Institut escola.

Barcelona, 9 de juliol de 2020
Josep Bargalló Valls, conseller d'Educació

Control del compliment de la Resolució 652/XII, sobre les accions urgents amb relació al trastorn específic del llenguatge

290-00603/12

INFORME RELATIU AL COMPLIMENT DE LA RESOLUCIÓ

Reg. 71893 / Admissió a tràmit i tramesa a la Comissió competent: Mesa del Parlament, 14.07.2020

A la Mesa del Parlament

D'acord amb el que estableixen els articles 162 i 168.4 del Reglament del Parlament de Catalunya i per tal de donar compliment a la Resolució 652/XII, sobre les accions urgents amb relació al trastorn específic del llenguatge (tram. 290-00603/12), us informo del següent:

La Resolució de 26 d'abril de 2018, de la Direcció General d'Educació Infantil i Primària, estableix el procediment que cal seguir i els protocols que s'han d'utilitzar per part dels equips d'assessorament i orientació psicopedagògics (EAP) per elaborar els informes de reconeixement de necessitats específiques de suport educatiu, els informes de l'alumnat amb necessitats educatives derivades de situacions socioeconòmiques i socioculturals especialment desafavorides, i els informes d'escolarització d'alumnat en els ensenyaments de formació professional i en els programes professionalitzadors.

Des del Departament d'Educació s'han desenvolupat diferents tipus d'actuacions formatives perquè el personal que forma part dels CREDA, dels EAP i dels propis centres educatius, identifiquin l'alumnat amb necessitats específiques de suport educatiu associades al trastorn específic del llenguatge (TEL) el més aviat possible, i puguin disposar de les eines i del coneixement necessari per a la seva atenció educativa i per la intervenció específica de les mestres d'audició i llenguatge (MALL).

La detecció i la identificació de les necessitats específiques de suport educatiu associades a un TEL es du a terme en la part del procés educatiu corresponent a l'avaluació.

En aquest procés d'avaluació, el personal docent analitza, valora i reorienta, si cal, la seva acció educativa, i en el cas que sigui necessari, pren les decisions oportunes per posar a disposició de l'alumnat en qüestió tot un seguit de mesures per garantir l'assoliment de les competències bàsiques.

Quan des d'un centre educatiu es detecta alumnat amb possibles necessitats específiques de suport educatiu pròpies de l'àmbit lingüístic, s'inicia el procediment perquè des de l'equip d'assessorament psicopedagògic (EAP) es faci una demanda de valoració al personal CREDA corresponent.

El personal CREDA ofereix als centres educatius els serveis de suport per l'adequació a les necessitats especials de l'alumnat amb greus dificultats d'audició, llenguatge i/o comunicació que interfereixen en el seu desenvolupament personal, social i curricular. La seva intervenció es concreta en tres grans àmbits: alumnat i famílies; centres i professorat; zona educativa.

Actualment hi ha un total de 10 equips CREDA que coincideixen amb cada un dels Serveis Territorials d'Educació i el Consorci d'Educació de Barcelona. Aquests equips estan formats per Logopedes, Psicopedagogs/es especialitzats en audició, llenguatge i comunicació, i Audioprotetistes especialitzats en audiopròtesi infantil i juvenil.

La intervenció principal dels CREDA es concreta en realitzar la valoració i fer el seguiment del procés evolutiu comunicatiu i lingüístic de l'alumnat amb greus trastorns de llenguatge o comunicació, proporcionar l'atenció específica, orientar i assessorar a les famílies, i facilitar suport i assessorament als professionals que treballen en els centres educatius i més concretament al personal docent per la seva intervenció a l'aula.

L'acció dels CREDA va adreçada a:

– Infants i joves amb sordesa (de 0 a 18 anys) i llurs famílies.

– Alumnat amb greus trastorns del llenguatge i/o la comunicació (de 3 a 12 anys) i llurs famílies.

– Centres i professorat de l'alumnat amb greus dificultats d'audició, llenguatge i/o comunicació.

Els serveis que es proporcionen per part dels CREDA, segons les necessitats, són els següents:

– Realitzar la valoració i seguiment del procés evolutiu audiològic, comunicatiu i lingüístic de l'infant amb sordesa.

– Realitzar la valoració i seguiment de les necessitats psicolingüístiques i educatives de l'alumnat amb greus trastorns de llenguatge i/o comunicació.

– Proporcionar atenció logopèdica específica a l'alumnat amb greus trastorns de l'audició, el llenguatge i/o la comunicació.

– Orientar i assessorar a les famílies de l'alumnat amb greus trastorns de l'audició, el llenguatge i/o la comunicació.

– Proporcionar suport i assessorament als centres educatius i al professorat de l'alumnat amb greus dificultats d'audició, llenguatge i/o comunicació.

– Posar a disposició de la comunitat educativa materials, recursos, assessorament i formació especialitzada per a l'adequació de la tasca docent a les necessitats especials de l'alumnat amb dificultats d'audició, llenguatge i/o comunicació.

Altres professionals especialitzats són els MALL, mestres d'audició i llenguatge de la zona educativa de l'alumnat amb greus dificultats d'audició i/o llenguatge.

Des del Departament d'Educació s'han desenvolupat diferents actuacions formatives perquè els professionals dels CREDA, dels EAP i dels propis centres educatius, identifiquin l'alumnat amb necessitats específiques de suport educatiu associades al TEL al més aviat possible, i puguin disposar de les eines i del coneixement necessari per a la seva atenció educativa i per a la intervenció específica dels mestres d'audició i llenguatge.

Aquestes actuacions formatives s'han organitzat en l'àmbit dels Serveis Territorials d'Educació, del Consorci d'Educació de Barcelona, dels Serveis Centrals del Departament d'Educació, així com a càrrec d'entitats amb formació homologada pel propi Departament d'Educació. Enguany les activitats específiques sobre el TEL han estat les següents:

– 9000450512 Trastorn Específic del Llenguatge. Modalitat: Taller a centre.

– 9000480512 Trastorn Específic del Llenguatge. Taller a centre.

– 6098321609 L'Atenció a l'alumnat amb sordesa o trastorn específic del llenguatge al centre educatiu. Taller a centre.

Altres formacions d'entitats externes que compten amb el reconeixement del Departament d'Educació i que tracten específicament sobre el TEL:

– REC0040451 Trastorn específic del llenguatge (TEL): orientació diagnòstica i intervenció.

– REC0050451 Trastorn específic del llenguatge (TEL): orientació diagnòstica i intervenció. Jornada,

– REC0080451 Trastorn específic del llenguatge (TEL): orientació diagnòstica i intervenció. Jornada.

– 6004160506 Trastorn específic del llenguatge: detecció, avaluació i intervenció

– B024091B02 El trastorn específic del llenguatge (TEL).Taller a centre.

– REC0010451 Trastorn específic del llenguatge (TEL): orientació diagnòstica i intervenció. Jornada / Jornades.

– REC0065198 El Trastorn específic del llenguatge. Estrangers en la seva pròpia llengua. Taller.

– REC0175198 El Trastorn específic del llenguatge. Estrangers en la seva pròpia llengua. Taller.

– REC0010451 Trastorn específic del llenguatge (TEL): orientació diagnòstica i intervenció. Jornada.

Des del Departament d'Educació també es posa a disposició del personal docent i dels professionals dels serveis educatius altres recursos com:

– Formació sobre avaluació, com per exemple els tallers d'avaluació a primària.

– Formació específica adreçada als mestres especialistes d'educació especial i d'audició i llenguatge dels centres educatius.

– Formació centrada en el llenguatge oral.

– S'ha facilitat al personal dels CREDA eines per la detecció, i formació en la seva utilització.

– S'ha elaborat documentació de suport sobre el TEL per als professionals per a l'audició i el llenguatge.

– S'ha actualitzat la pàgina web d'inclusió i diversitat, amb la creació d'un apartat específic per a TEL: http://xtec.gencat.cat/ca/curriculum/diversitat-i-inclusio/atencio-educativa-als-alumnes/nese/nese-derivades-de-trastorns-de-laprenentatge-i-la-comunicacio/comunicacio-i-llenguatge/tel/

– S'ha incentivat el desenvolupament de documents de suport per als centres educatius, com per exemple la guia *TEL: orientacions per a mestres*, elaborada des del CREDA Jordi Perelló.

La monografia sobre *L'ús del llenguatge* a l'escola que s'ha publicat des del Departament d'Educació presenta, en primer lloc, un marc teòric per explicar la naturalesa del llenguatge, el seu procés d'adquisició i el paper que té en el context escolar aquest procés. En segon lloc, convida a «redescobrir» les activitats diàries d'una escola i, en tercer lloc, presenta tot un seguit d'estratègies metodològiques i organitzatives acompanyades d'exemples pràctics.

Les mesures i els suports per a l'atenció educativa de l'alumnat, i els protocols en cas d'assetjament, es determinen en el projecte educatiu de cada centre educatiu i en les normes d'organització i funcionament del propi centre, en els termes següents:

– Han de garantir que els contextos escolars ofereixen les condicions d'aprenentatge necessàries per desenvolupar les fortaleses de tot l'alumnat; vetllant per la seva vinculació, fomentant la seva participació i assegurant el progrés de tot l'alumnat.

– S'han de concretar en la programació general anual i s'han d'avaluar en la memòria anual i en les programacions d'aula.

– Han de preveure el grau d'intensitat de suport que correspongui: mesures i suports universals, addicionals i intensius.

– Les mesures específiques que l'alumnat amb NESE o NEE requereix han de quedar recollides, tant en la metodologia com en el contingut del Pla de suport individualitzat (PI) de cada alumne.

Barcelona, 7 de juliol de 2020
Josep Bargalló Valls, conseller d'Educació

Control del compliment de la Resolució 684/XII, sobre la inclusió en el currículum escolar de programes d'educació en habilitats emocionals i socials eficaces per a prevenir problemes de salut mental

290-00635/12

INFORME RELATIU AL COMPLIMENT DE LA RESOLUCIÓ

Reg. 71892 / Admissió a tràmit i tramesa a la Comissió competent: Mesa del Parlament, 14.07.2020

A la Mesa del Parlament

D'acord amb el que estableixen els articles 162 i 168.4 del Reglament del Parlament de Catalunya i per tal de donar compliment a la Resolució 684/XII, sobre la inclusió en el currículum escolar de programes d'educació en habilitats emocionals i socials eficaces per a prevenir problemes de salut mental (tram. 290-00635/12), us informo del següent:

D'acord amb l'establert en la normativa vigent, des del Departament d'Educació es treballa per garantir la inclusió en el currículum escolar.

Alguns dels principis rectors del sistema educatiu establerts a l'article 2 de la Llei 12/2009, del 10 de juliol, d'educació, son els següents:

Principis generals:

– La transmissió i la consolidació dels valors propis d'una societat democràtica: la llibertat personal, la responsabilitat, la solidaritat, el respecte i la igualtat.

– La universalitat i l'equitat com a garantia d'igualtat d'oportunitats i la integració de tots els col·lectius [...].

– El pluralisme.

– La inclusió escolar i la cohesió social.

– El respecte i el coneixement del propi cos.

– El foment de la pau i el respecte dels drets humans.

– La coeducació i el foment de la igualtat real i efectiva entre dones i homes.

Principis específics:

– La formació integral de les capacitats intel·lectuals, ètiques, físiques, emocionals i socials dels alumnes que els permeti el ple desenvolupament de la personalitat [...].

– La vinculació entre pensament, emoció i acció que contribueixi a un bon aprenentatge i condueixi els alumnes a la maduresa i la satisfacció personals.

El marc normatiu actual de l'educació obligatòria establert en el Decret 101/2010, de 3 d'agost d'ordenació dels ensenyaments del primer cicle d'educació infantil, en el Decret 181/2008, de 9 de setembre, pel qual s'estableix l'ordenació dels ense-

nyaments del segon cicle de l'educació infantil, el Decret 119/2015, de 23 de juny, d'ordenació dels ensenyaments de l'educació primària, en el Decret 187/2015, de 25 d'agost, d'ordenació dels ensenyaments de l'educació secundària obligatòria i en el Decret 150/2017, de 17 d'octubre, de l'atenció educativa a l'alumnat en el marc d'un sistema educatiu inclusiu, es desenvolupen aquests principis rectors establerts en la Llei 12/2009, del 10 de juliol, d'educació, en els següents termes:

– El currículum competencial ha de posar en valor el desenvolupament de les competències transversals organitzades per àmbits de coneixement que incloguin continguts com l'educació emocional, habilitats socials, autoestima, salut, alimentació saludable, etc.

– El treball en equip i la coresponsabilitat del personal docent han de ser l'eix essencial en el desenvolupament dels projectes educatius de cada centres educatius.

– La tasca docent ha de facilitar la construcció de la identitat personal de cada alumne, a partir de l'autoconeixement i de l'assoliment de l'autonomia per garantir l'aprenentatge d'aquest al llarg de la vida.

– L'orientació educativa ha de ser una responsabilitat compartida de tot l'equip docent de cada centre educatiu, acompanyant tot l'alumnat al llarg de la seva escolarització i garantint una mirada inclusiva del currículum.

– La funció docent orientadora ha de ser compartida des de totes les àrees curriculars, per part de tot el personal docent, i per part de tota la comunitat educativa de cada centre.

En aquesta funció docent orientadora, l'equip d'assessorament psicopedagògic i l'orientador educatiu tenen un paper molt important de suport a la comunitat educativa i d'atenció directa a l'alumnat, però no és una funció exclusiva d'aquests professionals.

Per desenvolupar i facilitar aquesta funció docent orientadora, des del Departament d'Educació s'han establert diferents mesures i recursos que s'han posat a disposició de tot el personal docent:

• La xarxa de suports a l'educació inclusiva, on els serveis educatius donen suport als docents dels centres sostinguts amb fons públics dins l'àmbit de l'ensenyament no universitari.

• Oferta de formació permanent per a tots els docents. Cal destacar, en relació a la proposta parlamentària, les formacions que es duen a terme sobre:

° orientació educativa, acció tutorial, coeducació i clima de centre.

° salut docent i prevenció de riscos laborals.

° escola, família i entorn.

• Oferta de programes educatius dins i fora dels centres educatius. Cal destacar, en relació a la proposta parlamentària, els programes següents:

° Escolta'm per a una tutoria personalitzada.

° #aquíproubullying.

° Plans d'entorn educatiu de 0-20 anys.

° Pla salut i escola.

° Programa salut integral.

° Portal de Salut jove.cat.

Des del Departament d'Educació s'evidencia la importància de la promoció de la salut que es duen a terme de manera coordinada amb altres departaments de la Generalitat de Catalunya amb programes per al foment dels hàbits saludables, del benestar emocional, de la socialització i de la prevenció de conductes de risc dels infants i joves.

Dins la Xarxa Telemàtica Educativa de Catalunya de la Generalitat de Catalunya es facilita tot un recull de recursos relacionats amb l'expressió i gestió de les emocions, l'autoconeixement, l'autoestima, l'autoregulació, etc.

El programa Salut i Escola (PSiE) impulsat de manera conjunta entre el Departament d'Educació i el Departament de Salut, té la finalitat de millorar la salut dels adolescents mitjançant accions que promocionen hàbits saludables, prevenen situacions de risc, i ajuden a detectar precoçment problemes relacionats amb la salut.

Els centres educatius són espais naturals per a l'aprenentatge, l'educació i la formació integral de la persona, i també, son el lloc on es poden manifestar els signes d'alerta sobre problemes de salut, de manera que una detecció precoç pot ser la primera acció per iniciar el procés d'ajuda i d'intervenció més adequat.

El programa «Salut i escola» té l'objectiu de potenciar la coordinació entre els centres educatius, els serveis educatius i els serveis sanitaris en accions de promoció de la salut i d'atenció a l'alumnat.

Mitjançant la Consulta Oberta (professional d'infermeria desplaçat periòdicament al centre docent), s'afavoreix l'accessibilitat de cara a la prevenció de situacions de risc i atenció precoç als problemes de salut dels adolescents a l'atenció sanitària amb garanties de privacitat, confidencialitat i proximitat.

Cal destacar que des del Departament d'Educació, permanentment s'impulsen iniciatives pròpies en aquests àmbits adreçades a treballar en xarxa amb altres departaments de la Generalitat de Catalunya, amb la participació i col·laboració d'altres organismes públics o privats.

D'altra banda, des del Departament d'Educació s'han impulsat dues actuacions relacionades amb el desenvolupament de les habilitats socials i emocionals entre l'alumnat: el Projecte de Convivència i el Programa d'innovació pedagògica #aquiproubullying.

1. Projecte de Convivència:

– D'acord amb l'establert en la Resolució ENS/585/2017, de 17 de març, per la qual s'estableix l'elaboració i la implementació del Projecte de convivència en els centres educatius dins el marc del Projecte educatiu de centre, els centres educatius del Servei d'Educació de Catalunya han de tenir implementat el Projecte de convivència en el marc del seu Projecte educatiu.

– Des del Departament d'Educació ha posat a l'abast de tots els centres educatius una aplicació informàtica amb elements de diagnosi, orientacions i recursos per elaborar els seus projectes de convivència. Aquesta aplicació, de caràcter auto formatiu, permet detectar els punts febles dels centres en relació amb diversos temes, entre els quals es treballa el corresponent a l'Educació socioemocional, i ofereix orientacions i recursos per implementar-la des de l'aula, el centre i l'entorn.

2. Programa d'innovació pedagògica #aquiproubullying

– Aquest programa posa a l'abast dels centres educatius que hi participen la formació, les estratègies i els recursos necessaris per a l'elaboració d'un projecte de prevenció, detecció i intervenció davant l'assetjament amb la participació de tota la comunitat escolar.

– Dins d'aquest programa d'innovació es desenvolupen materials formatius específics per treballar l'educació socioemocional tant a l'etapa educativa de primària com de secundària, i també material específic per treballar amb les famílies.

Barcelona, 7 de juliol de 2020
Josep Bargalló Valls, conseller d'Educació

Control del compliment de la Moció 156/XII, sobre el sector agrícola

390-00156/12

INFORME RELATIU AL COMPLIMENT DE LA MOCIÓ

Reg. 72395 / Admissió a tràmit i tramesa a la Comissió competent: Mesa del Parlament, 14.07.2020

A la Mesa del Parlament

D'acord amb el que estableix l'article 162 del Reglament del Parlament de Catalunya, i per tal de donar compliment a la Moció 156/XII, sobre el sector agrícola (tram. 390-00156/12), us informo del següent:

En relació amb el punt 1, de les mesures contra el despoblament rural.

Pel que fa a l'apartat *a)*, referent a les mesures per frenar el despoblament a les Terres de l'Ebre, recordar que la Comissió Interdepartamental sobre el Despoblament Rural (CIDR) va constituir-se per ACORD GOV/120/2017, d'1 d'agost, de creació de la Comissió Interdepartamental sobre Despoblament Rural. Després de les diverses reunions celebrades, una de les conclusions compartides entre la pluralitat d'agents públics i privats que hi ha pres part és que les dinàmiques de despoblament d'algunes zones rurals són unes problemàtiques socioeconòmiques transversals. És a dir, la responsabilitat de revertir-les no és tan sols del Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació (DARP) sinó que afecta a la resta departaments, administracions públiques i altres agents públics i privats. Per tant, és un problema de societat. Doncs aquesta és la realitat. Però també és important remarcar que s'obre un escenari d'oportunitat: el de revitalitzar aquests territoris.

La irrupció de la Covid-19 va obligar a posposar la reunió prevista pel primer trimestre de 2020 de la CIDR, la qual tenia per objectiu seguir amb els treballs endegats fins al moment, de manera coordinada a l'estratègia del Departament de Presidència *País Viu* i tenint en compte la necessitat de coordinar les línies de treball que tenen els diferents departaments de la Generalitat de Catalunya per dinamitzar socioeconòmicament aquests territoris.

Durant l'última reunió de la CIDR es va parlar de mesures transversals que pot aplicar el Govern per reduir el despoblament. Unes mesures que passen, indefectiblement, per reduir les desigualtats que encara afecten a algunes de les àrees rurals i despoblades de Catalunya. I això passa per garantir la igualtat d'oportunitats i contribuir a l'equilibri territorial a través d'àmbits com l'educació, la salut, el transport, les comunicacions, les noves tecnologies o habitatge. Uns serveis imprescindibles perquè pugui consolidar-se l'arrelament territorial d'aquestes persones a l'entorn rural.

Cal destacar que en aquesta mateixa reunió es van incorporar l'Associació d'Iniciatives Rurals de Catalunya (ARCA), la qual dona suport i representa als 12 Grups d'Acció Local (GAL) catalans. La xarxa va néixer el 2010 amb l'objectiu de fer d'altaveu de les accions de cadascun dels GAL i donar-los suport per aconseguir la seva missió: dinamitzar el món rural i litoral facilitant que les persones que hi viuen puguin teniu nous projectes i oportunitats. Un dels objectius principals dels GAL i la metodologia Leader és la dinamització territorial i la divulgació dels seus projectes més estratègics i bones pràctiques, conjuntament amb la gestió dels ajuts, que convoca anualment el DARP, per fomentar la realització d'inversions que generin activitat econòmica en les zones rurals i fomentin la creació i/o manteniment de llocs de treball, principalment de dones i de joves, en actuacions de millora dels processos de transformació i comercialització dels productes agraris, creació i desenvolupament de microempreses, foment d'activitats turístiques, i conservació i millora del patrimoni rural.

En tot cas, tot i la necessitat dels treballs que s'estan impulsant per promoure un pla transversal que contribueixi a revitalitzar aquests territoris, el DARP segueix donant respostes a algunes de les necessitats que incumbeixen a la seva competència i, en aquest sentit, té en marxa diferents projectes per atraure noves persones cap als territoris rurals, vinculats a l'activitat agrària (incorporació de Joves) o no (Leader, projecte Odisseu).

Algunes de les principals línies de treball i suport que s'impulsen des del DARP i que tenen impacte en el desenvolupament rural, i per tant en el manteniment de la població al territori rural, també a les Terres de l'Ebre, són les següents:

– Redacció del Reglament de la Llei d'espais agraris que inclou bàsicament el procés de redacció dels plans territorials agraris específics, que hauran de conformar el pla territorial agrari de Catalunya; els requeriments de l'anàlisi d'afectacions agràries; i el funcionament del registre de terres en desús.

– En preparació el Pla Estratègic de ramaderia extensiva de muntanya: que preveu facilitar l'accés a les pastures de les explotacions ramaderes extensives.

– Participació en els debats i reunions pel futur Pla Estratègic de la PAC pel proper període que fixarà les mesures a aplicar pel manteniment d'un nivell de rendes adequat pel manteniment de l'activitat agrària amb una visió sostenible.

– Finalment, en la Comissió Interdepartamental sobre Despoblament Rural es treballa actualment en l'anàlisi de la situació actual i en la concreció de les necessitats per establir un pla transversal de tot el Govern amb l'objectiu de reduir les desigualtats que afecten a algunes zones rurals de Catalunya.

Amb relació a l'apartat *b)*, i tenint en compte que en el marc de la Comissió Interdepartamental sobre Despoblament Rural (CIDR) adscrita al Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació (DARP), en coordinació amb l'Estratègia *País Viu* del Departament de Presidència, encara es segueix treballant per consensuar amb els agents partícips un pla transversal de tot el Govern amb l'objectiu de reduir les desigualtats que afecten a algunes zones rurals de Catalunya, serà en el pressupost de la Generalitat per a 2021 on es valorarà incloure un fons específic per acomplir els objectius resultants d'aquests treballs.

Actualment els recursos destinats a fer front a les causes del despoblament rural tenen un caràcter transversal, i per tant, no depenen d'un sol programa pressupostari, sinó que intervenen diversos programes o actuacions, tant del DARP com dels altres departaments del Govern de la Generalitat. A més, el passat 24 d'abril de 2020 el Parlament de Catalunya va aprovar la Llei 4/2020 de pressupostos de la Generalitat de Catalunya. Amb l'aprovació d'aquesta llei el DARP disposa de 92M€ (14,5%) de recursos addicionals respecte el pressupost inicial del 2019 (2017 prorrogat) i, mitjançant transferències de crèdit d'altres aplicacions, podrà destinar, si ho considera oportú, recursos per tal de complir amb els objectius de la CIDR, una vegada consensuats amb la pluralitat dels agents partícips en aquest marc de decisió.

Així mateix, el conjunt de departaments disposen en els pressupostos per al 2020 de 2.916 M€ addicionals als darrers pressupostos aprovats per dur a terme les seves polítiques i també, per tant, per desenvolupar aquelles actuacions, projectes o polítiques públiques de caràcter transversal que s'acabin consensuant en el marc de la participació a la CIDR.

Bona part d'aquests recursos estan compromesos per l'evolució tendencial de la despesa de la Generalitat de Catalunya, caracteritzada per un gran pes de la prestació de serveis bàsics de l'estat del benestar i d'atenció a les persones, i també pel conjunt de compromisos pluriennals que ha anat assumint el Govern. És potestat de cada departament, en el marc de la normativa vigent, gestionar el seu pressupost per garantir la prestació de serveis i per assolir els compromisos adquirits pel Govern i en cada una de les comissions en les quals participa.

Referent a l'apartat *c)*, recordar que la inversió pública de la Generalitat de Catalunya va patir una davallada molt important entre els anys de 2010 i 2014 arran de la darrera crisi econòmica. Des de llavors, ha estat difícil recuperar els nivells d'inversió atès que, d'una banda, les obligacions que imposa la legislació d'estabilitat pressupostària ha exigit una reducció continuada del dèficit públic i ha posat limitacions al creixement interanual de la despesa i que, de l'altra, cal atendre necessitats diverses dels col·lectius socials més desafavorits i la recuperació de la despesa en salut i ensenyament que bàsicament comporten despesa de naturalesa corrent.

A aquestes dificultats s'hi ha afegit en les darreres setmanes l'impacte que tindrà en les finances públiques les conseqüències econòmiques de la pandèmia de la Covid-19. Malgrat la incertesa encara existent sobre l'abast d'aquesta catàstrofe, les diverses estimacions que s'han efectuat posen de manifest un augment del dèficit de les administracions públiques, sense que ara mateix se sàpiga quin serà l'escenari en què obligarà a les administracions públiques, i concretament la Generalitat de Catalunya, a reduir aquestes desviacions respecte de l'equilibri pressupostari. En aquest context i essent realistes, resulta molt difícil elaborar un pla d'inversions a mig termini en què es pugui comprometre el Govern.

Això no obstant, és propòsit del Govern que, una vegada superades les principals incerteses esmentades i hagi tingut lloc la revisió del model de finançament, elaborar un pla d'inversions públiques per al conjunt de Catalunya que, naturalment, inclourà també el pla per a les Terres de l'Ebre.

De totes maneres i malgrat les dificultats esmentades, el Govern a partir de l'estratègia de dinamització, el PUOSC i d'altres programes concrets, està duent a terme un seguit d'inversions públiques, entre d'altres en les comarques que proposa aquest punt.

Pel que fa a l'apartat *e)*, referent a les mesures per donar a conèixer l'arquitectura rural, el patrimoni de la pedra seca i a la seva necessitat de preservació:

En primer lloc, el Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya compta amb una llarga tradició de recerca i difusió del valor de l'arquitectura tradicional en general, i de la pedra seca en particular. N'és una bona mostra els més de 12.000 béns immobles recollits a l'Inventari del Patrimoni Etnològic de Catalunya (IPEC), documentats en el marc de dotzenes de recerques realitzades dins d'aquest programa, així com per investigadors becats pel Departament.

L'any 2011 el Departament de Cultura es va integrar en l'equip de treball del *Plan Nacional de Arquitectura Tradicional*, impulsat per l'*Instituto de Patrimonio Cultural de España*, i que va culminar en el document homònim, aprovat l'any 2014.

En paral·lel a aquests treballs es va començar a gestar una exposició itinerant sobre aquesta temàtica a Catalunya, liderada per l'Institut Ramon Muntaner i elaborada, principalment, amb les aportacions de la xarxa d'entitats que conformen l'Observatori del Patrimoni Etnològic i Immaterial. L'exposició *Construint el territori. Arquitectura tradicional i paisatge a Catalunya* fou inaugurada el 27 de novembre de 2015 a Cervera, i des de llavors ha visitat 21 poblacions diferents de la geografia catalana, i s'ha publicat el catàleg en tres idiomes.

Així mateix, la xarxa de l'Observatori del Patrimoni Etnològic i Immaterial fou ampliada el 2015 amb la integració de les quatre principals entitats dedicades a l'arquitectura tradicional a Catalunya, de la fusió de les quals en va sorgir l'Associació per la Pedra Seca i l'Arquitectura Tradicional. Tant la fusió com la integració a la xarxa foren induïdes pel Servei de Recerca i Protecció de la Direcció General de Cultura Popular i Associacionisme Cultural (DGCPAC), des d'on es coordina el conjunt de la xarxa. L'objectiu era comptar amb una entitat experta en aquesta matèria, tant important en el conjunt del patrimoni etnològic de Catalunya.

L'any 2012, les Direccions Generals del Patrimoni Cultural i de Medi Natural van signar un conveni de col·laboració per dur a terme l'inventari del patrimoni ar-

quitectònic existent al medi natural per part del Cos d'Agents Rurals, de moment centrat en unes construccions d'una certa entitat, com ara cabanes i forns de calç. L'inventari es troba permanentment en fase de realització i actualització, i ha donat com a resultat, de moment, la documentació de milers de construccions disseminades pels entorns rurals.

Així mateix, des de 2017 la DGCPAC treballa de manera coordinada amb l'Observatori del Paisatge per tal de migrar a la base de dades de l'IPEC les fitxes de la Wikipedra, la base de dades de construccions de pedra seca més important del país. En aquests moments ja hi ha migrades 5.000 fitxes.

Per tant, el Govern ha reconegut i reconeix la rellevància patrimonial de l'arquitectura de pedra en sec, la posa en valor i fomenta la seva preservació, estudi, catalogació i difusió. Tasques, totes elles, en continua execució.

En segon lloc, i en l'àmbit de la protecció, cal esmentar que actualment a Catalunya hi ha cinc conjunts declarats bé cultural d'interès nacional en la categoria de zona d'interès etnològic, dels quals tres contenen en el seu si, parcialment o en el seu conjunt, construccions de pedra seca:

– Massís de les Gavarres: dos pous de glaç i un forn de calç

– Les barraques de pedra seca de Mont-roig del Camp: cinc exemplars (totes les que fan part de la declaració)

– Tines enmig de les vinyes de les valls del Montcau: tretze conjunts (tots els que fan part de la declaració, per bé que totes integren també construccions amb altres tècniques, en particular l'ús de rajoles dins dels cups).

En aquests moments també es troba en fase d'informació pública l'expedient administratiu de declaració de béns culturals d'interès nacional, en la categoria de zones d'interès etnològic, a favor d'onze conjunts de construccions de pedra seca d'abastament i explotació de l'aigua, a Torrebesses (Segrià), i de delimitació dels seus entorns de protecció.

Aquestes dinàmiques declaratives i de protecció són vives i resten obertes en el temps. Aquest any 2020 és prevista la possible incoació d'un nou expedient de declaració BCIN-ZIE que inclou elements i/o construccions de pedra seca.

Per altra part, moltes poblacions han declarat bé cultural d'interès local construccions de pedra seca presents als seus termes municipals. Exemples:

– Mont-roig del camp (Baix Camp): 101 barraques

– Avinyonet de Puigventós, Biure, Llers, Pont de Molins i Vilanant (Alt Empordà): 97 barraques

– Les tines de les valls del Montcau (municipis de Mura, Talamanca i Pont de Vilomara i Rocafort, al Bages): 125 tines

– Agramunt (Urgell): 27 cabanes de volta

– Albagés (Garrigues): 2 cabanes de volta

– Vallbona de les Monges (Urgell): 1 cabana de volta

– Alcarràs (Segrià): 1 cabana de volta

El passat 8 de juny de 2019 a l'Obaga de l'Agneta, a Manresa, es va dur a terme un acte per commemorar el reconeixement de la pedra seca per part de la UNESCO com a part integrant del patrimoni immaterial de la humanitat. En el transcurs de l'acte es va fer un homenatge a set persones considerades les precursores de la posada en valor d'aquesta arquitectura a diferents zones del nostre país. L'acte va comptar amb la presència de les màximes autoritats del Departament de Cultura competents en la matèria, i durant el seu transcurs es va realitzar una demostració en viu per part d'un expert en la construcció en pedra seca.

Enguany el Departament de Cultura ha produït i ha inaugurat una exposició sobre la pedra seca a Catalunya, *Tota pedra fa paret. La pedra seca a Catalunya* les característiques de la qual permetran que sigui itinerant arreu del país. L'exposició fa una breu introducció conceptual a la pedra seca, tracta sobre les tècniques més freqüents a Catalunya, i mostra la diversitat tipològica d'aquestes construccions

al nostre país, la qual respon als usos a que es destinen (habitacional, abastament d'aigua, contenció de terres...), a la diversitat geològica, així com a les tradicions constructives locals. Finalment, l'exposició convida a la reflexió sobre el present i el futur d'aquestes construccions i de la tècnica (o conjunt de tècniques) que les fa possibles. En aquests moments té compromesa la seva itinerància en 13 poblacions de Catalunya.

Per tant, el Govern té una especial cura en els aspectes de la protecció de la pedra seca, a nivell nacional com s'ha vist amb els BCINs, a nivell local amb el foment dels BCILs i al màxim nivell de la UNESCO. Una cura i una activitats que es troba en continua evolució.

En tercer lloc, des de 1994, primer any d'implementació de l'Inventari del Patrimoni Etnològic de Catalunya (IPEC), el Departament de Cultura finança recerques de caràcter etnològic en general, entre les quals s'inclouen recerques sobre arquitectura tradicional en general, i sobre la pedra seca en particular. Fruit d'aquestes recerques i de la col·laboració amb l'Observatori del Paisatge, la base de dades de l'IPEC recull més de 12.000 fitxes sobre construccions d'interès etnològic, la major part d'elles de pedra seca.

Aquestes recerques així com les beques a investigadors a títol individual es van perllongar en el temps fins a l'any 2012. Des de llavors l'Institut Ramon Muntaner, Fundació Privada dels Centres d'Estudis de Parla Catalana és l'única institució de país que finança anualment recerques de caràcter etnològic, algunes d'elles sobre la pedra seca. Els resultats d'aquestes recerques passen a integrar-se també en l'Inventari del Patrimoni Etnològic de Catalunya.

Per la seva part, l'any 2015, a instàncies del Servei de Recerca de la Direcció General de Cultura Popular i Associacionisme Cultural, les quatre principals associacions dedicades a l'arquitectura popular a Catalunya es van fusionar en una de sola. Es tracta de:

– l'Associació de Restauradors del Patrimoni Arquitectònic (amb implantació principalment a les comarques de Lleida),

– l'Agrupació d'Arquitectes per a la Defensa i la Intervenció en el Patrimoni Arquitectònic,

– el projecte Greta (que actua principalment a les comarques de Girona) i

– la Coordinadora d'Entitats per la Pedra Seca (aquesta, com diu el seu nom, com a associació d'associacions locals).

Les quatre associacions esmentades es van fusionar en l'Associació per la Pedra Seca i l'Arquitectura Tradicional (APSAT), el nom de la qual ja denota el pes que hi té la pedra seca. La necessitat de la fusió responia principalment a la voluntat de la DGCPAC de disposar d'un sol interlocutor en l'àmbit de l'arquitectura tradicional a Catalunya, i que aquest interlocutor es pogués integrar en la xarxa de vint-i quatre entitats que conformen l'Observatori del Patrimoni Etnològic i Immaterial de Catalunya. Aquesta integració va començar el 2015 i es va formalitzar el 2018 mitjançant la signatura del conveni de col·laboració entre el Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya i les entitats col·laboradores de l'Observatori del Patrimoni Etnològic i Immaterial per a la realització d'actuacions vinculades a la recerca, conservació i difusió del patrimoni etnològic de Catalunya per al trienni 2018-2020. Des de llavors l'APSAT pot optar a la subvenció en règim de concurrència competitiva que anualment convoca el Departament de Cultura per a les entitats que fan part d'aquesta xarxa. L'any passat la quantitat global destinada a aquesta línia de subvencions ascendia a 300.000 €.

Per tant, el Govern disposa d'un pla d'ajudes anual per a les entitats sense ànim de lucre que acompleixen tasques centrades en la preservació, conservació, restauració i difusió del patrimoni arquitectònic de la pedra seca, com ara, entre d'altres, iniciatives de restauració, cursos de construcció, traçat de rutes, inventaris i estudis.

En quart lloc, el Departament de Cultura, a través de la DG de Cultura Popular i Associacionisme Cultural és present a diferents congressos i activitats formatives, informatives i de reflexió que es porten a terme a tot el nostre territori per posar en valor i ajudar a protegir les construccions de pedra seca. En el moment de redactar aquest informe ja esta confirmada la presència del personal tècnic de la DG (com a ponents, o docents) en les activitats següents:

– La tapia. Congrés Terres de Lleida 2020. (26-27 març 2020)

– Curs d'estiu de la Universitat de Lleida sobre la pedra seca. 27 juny 2020. Xerrada sobre «La Pedra Seca en l'actualitat».

Per tant i també, des del Govern i a través dels ens especialitzats es porta a terme una activitat constant d'assessorament, formació i conscienciació sobre la importància de l'estudi, la preservació i la difusió de la pedra seca i el les seves tècniques constructives.

Amb relació a l'apartat *f)*, el Departament de Treball, Afers Socials i Famílies, a través del Servei Públic d'Ocupació de Catalunya (SOC), preveu un seguit de serveis recollits a la Cartera els quals es presten directament mitjançant els recursos propis del SOC, en col·laboració amb les administracions locals i les organitzacions empresarials i sindicals més representatives de Catalunya. Així com també amb les empreses i les entitats que, amb finançament públic col·laboren amb el SOC, i presten serveis i desenvolupen programes en el marc de l'Estratègia catalana per a l'ocupació i del Pla de desenvolupament de les polítiques d'ocupació. Aquesta cartera de serveis inclou, entre d'altres, l'orientació, la formació, la intermediació i l'acompanyament, adequats a les característiques i necessitats de cada persona, que les ajudi a millorar-ne l'ocupabilitat.

Amb l'objectiu d'impulsar una atenció personalitzada, facilitant l'accessibilitat i la proximitat del servei, s'ha optat per desenvolupar un nou model de concertació territorial que el mateix SOC ha planificat amb municipis i comarques donant cobertura, també, a les zones rurals del país. Una estratègia territorial a llarg termini, concertada i debatuda amb els agents públics i privats i amb totes les entitats que, de manera directa o indirecta, estan implicades en l'ocupació, la formació i el desenvolupament econòmic d'un territori.

Referent a l'apartat *g)* i com és sabut, la irrupció de la pandèmia de la Covid-19 ha portat al límit el sistema sanitari en una situació d'extrema excepcionalitat. Precisament aquesta situació de caràcter excepcional i la necessitat de centrar tots els esforços i recursos a contenir la propagació del virus i mitigar els seus efectes ha comportat haver d'aplicar un seguit de canvis de caràcter temporal al normal funcionament del sistema sanitari. En conseqüència, una vegada continguda la seva transmissió i havent començat a recuperar la normalitat dels serveis sanitaris i assistencials bàsics, el Departament de Salut podrà seguir desplegant el seu model sanitari augmentant l'accessibilitat al servei i garantint l'accés equitatiu en tot el territori.

En aquest sentit, el Projecte de Decret pel qual es regulen les condicions necessàries per garantir l'accés a l'assistència sanitària d'acord amb els criteris d'igualtat i equitat, ha d'establir les condicions que permetin garantir que l'accés a l'assistència sanitària amb càrrec a fons públics per mitjà del Servei Català de la Salut s'ajusta als criteris d'igualtat i equitat, regulant: a) els criteris de priorització i, b) les rutes assistencials territorials.

Les rutes assistencials han de permetre abordar l'accessibilitat al llarg de tot el procés clínic i assistencial d'un determinat problema de salut, d'acord amb criteris que consolidin el treball per procés en un àmbit territorial determinat, que com a mínim ha de ser la regió sanitària.

Al món rural existeix una infraestructura de proximitat que no sempre es justifica pel volum de població i activitat sinó per assegurar l'accés equitatiu de la pobla-

ció, per exemple a l'Alt Pirineu hi ha 9 Centres d'Assistència Primària (CAP) i 85 Consultoris Locals (CL), a més de la distribució d'unitats de Suport Vital Avançat.

L'accessibilitat a l'atenció primària en zones rurals i semirurals és la que té uns índex d'accessibilitat més bons de tot l'Institut Català de la Salut. Així mateix es ve treballant per a impulsar aliances estratègiques i col·laboracions puntuals que puguin permetre el treball en equip multidisciplinari, la oportunitat de fer recerca, o la interconsulta entre professionals.

Alguns exemples d'aliances estratègiques:

– Que a la Vall d'Aran els pacients puguin rebre tractament oncològic pautat des dels hospitals de referència sense haver de desplaçar-se.

– Ginecologia i pediatria a l'Hospital de la Cerdanya, des de Sant Pau.

– Hospital Arnau de Vilanova amb l'Hospital Vall d'Hebron (amb contracte d'Arnau, però que van dos dies al Vall d'Hebron).

– Cooperativa de pediatria del Pirineu: aborden primària i hospitalària. A més de formar-se i interconsultar amb Sant Joan de Déu. Donen resposta a les necessitats pediàtriques del Pirineu i l'Aran.

Alguns exemples de col·laboracions puntuals per donar cobertura a pediatria. Pediatres que treballen a l'Hospital i a l'atenció primària, fet que implica un creixement professional i un major cobertura):

– La Garrotxa + Hospital d'Olot

– Hospital de Vic + Osona

Un altre factor a tenir en compte és el de les noves tecnologies, les quals han de ser unes aliades per encarar aquelles transformacions que suposen els nous reptes. La tecnologia no pot resoldre tots aquests reptes, però sense ella segur que no els podrem superar.

Així i per exemple, ja hi ha experiències en la telemedicina, com la interconsulta 'telederma' de dermatologia, o el teleictu; en interconsultes entre professionals; en recepta electrònica; o en el portal 'La Meva Salut' per allò referent a la e-consulta. En aquest sentit val a dir que el 30% de les e-consultes les inicia el professional, posant així en valor una millor gestió de l'agenda professional.

Des del TICSalut-Social es marca el full de ruta per a la implantació d'un model de serveis d'atenció no presencial, enfocat tant a l'àmbit del diagnòstic com de la monitorització i el seguiment. Això va en la línia de compartir dades entre professionals, i entre pacients i professionals. Un bon exemple n'és el Projecte Pilot SalutAPProp: l'Hospital del Pallars ha desenvolupat una aplicació que permet el seguiment de les malalties cròniques i evita el desplaçament, a més de poder connectar-se per videotrucada amb el professional.

En definitiva, es tracta de complementar i facilitar l'atenció presencial. I és que treballar en el medi rural o semirural no ha de significar treballar aïllats si es forma part activa d'una xarxa de serveis de salut.

En relació amb l'apartat *h)*, el Departament d'Ensenyament, a través dels Consells Comarcals, proporciona transport escolar als alumnes del medi rural que en necessiten, tant en el seu vessant preceptiu i gratuït per als alumnes que en no disposar d'oferta educativa adequada en el seu municipi es veuen obligats a desplaçar-se a un municipi veí, com en el vessant no obligatori. En aquest darrer cas es proporciona transport finançat per les administracions públiques (Generalitat i Diputacions) en aproximadament un 80% del seu cost. En conseqüència, un usuari d'aquest servei de transport es beneficia d'un ajut que li permet utilitzar-lo abonant, per terme mitjà, tan sols el 20% del seu cost real. En els casos en què concorre una situació econòmica desafavorida, l'ajut pot arribar a ser del 100% del cost.

Pel que fa al servei de menjador, cal tenir en compte que tots els alumnes amb transport escolar obligatori tenen també el menjador gratuït. Pel que fa als alumnes

escolaritzats en el seu poble, poden accedir, a través dels consells comarcals, a ajuts de menjador del 50% o del 100% en funció de seva situació econòmica i social.

Unes mesures orientades a facilitar l'establiment i fixació de les famílies a l'entorn rural, garantint-los la igualtat d'oportunitats, de manera que l'educació i les possibilitats d'escolarització no esdevinguin un motiu més que contribueixi a afavorir el despoblament rural.

Pel que fa a l'apartat *i)* la Generalitat de Catalunya va consensuar una proposta de serveis per al Camp de Tarragona i les Terres de l'Ebre amb la Taula de Mobilitat de les Terres de l'Ebre i els ajuntaments de Tarragona, Reus, Cambrils, Salou i Vila-seca que oferia una millora substancial dels serveis amb motiu de l'entrada en servei del nou corredor entre Vandellòs i Tarragona.

No obstant, aquesta millora de serveis no va ser implementada per la Administració General de l'Estat espanyol, la qual no va fer possible disposar dels mitjans personals i materials adients per a la seva posada en servei. En conseqüència, l'oferta realment prestada, tot i incorporar millores sobre la situació preexistent, es considera que no respon a les necessitats de mobilitat del territori, i en especial de les Terres de l'Ebre.

Així, el Departament de Territori i Sostenibilitat juntament amb les administracions locals del territori van acordar, en el marc de la Taula de Mobilitat de les Terres de l'Ebre, seguir exigint al Govern de l'Estat espanyol la millora dels serveis ferroviaris de les Terres de l'Ebre amb un servei que respongui a les necessitats de mobilitat del territori, i reclamar que s'ofereixi un servei d'alta velocitat ferroviària a les Terres de l'Ebre que garanteixi un nivell de servei adequat amb uns horaris ajustats a la necessitat de mobilitat del territori i amb la incorporació d'abonaments tarifaris per als usuaris habituals. En aquest sentit, com a fruit de les gestions realitzades pel Departament de Territori i Sostenibilitat s'ha aconseguit incorporar a les Terres de l'Ebre a la xarxa d'alta velocitat amb la posada en servei d'un tren Avant que permet comunicar en hora punta les Terres de l'Ebre amb Barcelona amb uns abonaments tarifaris específics; així com també la modificació d'un horari de tren Talgo per assimilar-lo a l'horari d'un dels trens Euromed en un temps de pas més adequat a les necessitats de mobilitat del territori.

Sens perjudici de l'exposat, es segueix treballant per exigir a la Administració General de l'Estat espanyol la implantació del servei consensuat per la Generalitat de Catalunya amb les administracions locals afectades per garantir un nivell de serveis adequat a la mobilitat existent.

Amb relació a l'apartat *j)*, tal i com s'ha informat en d'altres ocasions, l'incentiu fiscal a l'activitat empresarial passa per l'impost sobre societats, en cas que l'empresa sigui una persona jurídica; o per l'impost sobre la renda de les persones físiques (en endavant, IRPF) quan l'empresari és persona física-autònom. En aquest sentit:

– Pel que fa a l'impost sobre societats, és un impost estatal no cedit, per la qual cosa la Generalitat de Catalunya no té cap competència normativa.

– Quant a l'IRPF, els incentius fiscals –deduccions en el tram autonòmic de la quota– estan limitats en els termes de l'article 46 de la Llei 22/2009, de 18 de desembre, per la qual es regula el sistema de finançament de les comunitats autònomes de règim comú i ciutats amb estatut d'autonomia i es modifiquen determinades normes tributàries. D'acord amb aquest precepte, les comunitats autònomes no poden establir incentius fiscals per inversions empresarials, ni que suposin la minoració, en aquest cas, de la categoria de renda «rendiments de l'activitat econòmica».

D'acord amb l'exposat, en un i altre cas –impost sobre societats i IRPF–, a la Generalitat de Catalunya li està vedada la via dels incentius fiscals per afavorir la competitivitat del teixit empresarial encara que sigui en zones de risc de despoblament. L'alternativa a l'incentiu fiscal és recórrer a la via de la despesa, mitjançant

un ajut o una subvenció. En aquest sentit, no obstant les limitacions competencials imposades des de l'Estat espanyol i tenint en compte el compromís del Govern amb la lluita contra el despoblament rural, els diversos departaments del Govern impulsen diverses convocatòries anuals de subvenció o ajuts per facilitar la igualtat d'oportunitats entre el món rural i l'urbà. Unes qüestions que, de la mateixa manera que la possibilitat d'aplicació d'algun tipus d'incentiu fiscal, són estudiades en el marc de la Comissió Interdepartamental sobre Despoblament Rural.

Referent a l'apartat *k)*, abans de res cal assenyalar que un incentiu fiscal adreçat només a un col·lectiu de treballadors –persona al servei de les administracions públiques– podria ésser considerat discriminatori respecte dels treballadors per compte d'altri que, en les mateixes zones, presten serveis en el sector privat.

De fer-se extensiva la deducció en quota per a tots els treballadors assalariats, i més enllà de la pèrdua de recaptació que pot suposar, no es pot deixar d'esmentar els problemes habituals de control de l'aplicació d'aquests tipus de deduccions. En aquest sentit, s'ha de tenir molt present que, en el marc vigent de cessió de tributs, l'Administració de la Generalitat no té delegades competències de gestió en l'IRPF, ni pot, per tant, establir normes que serien del tot necessàries als efectes del control esmentat.

Tal i com s'ha esmentat en l'apartat anterior, una possible alternativa d'incentivar i afavorir l'arrelament en aquestes zones és la via despesa, en termes d'ajut o subvenció. Tanmateix, en el cas dels funcionaris caldria avaluar si, per exemple, un complement especial que tingui en compte aquelles situacions ho permet la política retributiva de les administracions públiques.

En relació amb el punt 2, de la protecció del Delta de l'Ebre.

Pel que fa als apartat *a)* i *b)*, referents a les mesures per frenar la regressió i subsidència del delta de l'Ebre, el Govern de la Generalitat està treballant en la redacció d'un Pla de mesures per frenar la regressió i la subsidència del delta de l'Ebre de forma coordinada amb el Govern de l'Estat espanyol, tenint en compte les propostes d'actuació formulades des del territori per la Taula de Consens del Delta de l'Ebre. Aquesta Taula està formada per les dues comunitats de regants i els set ajuntaments del delta: Amposta, Deltebre, Sant Carles de la Ràpita, Sant Jaume d'Enveja, Camarles, l'Aldea i l'Ampolla.

Per una banda, la Taula de Consens del Delta va presentar, el passat 28 de gener de 2020, el document de bases per un Pla Delta, en el que s'efectuen propostes d'actuacions consensuades des del territori per fer front a la problemàtica del Delta de l'Ebre davant la regressió i la inundació. En aquest document, el qual actualment està essent analitzat per part del Departament de Territori i Sostenibilitat (DTES), s'especifiquen els objectius de les intervencions en l'espai deltaic i es plantegen un conjunt d'actuacions i mesures que es proposa dur a terme, destacant com a mesura a curt termini la translocació de sorres de les platges i, com a mesura a llarg termini, l'aportació de sediments.

Per altra banda, i en la línia dels treballs ja iniciats, per consensuar les mesures urgents destinades a frenar la regressió i la subsidència del delta i assegurar la sostenibilitat futura de les Terres de l'Ebre, el passat 27 de maig es va fer la primera sessió de treball entre la Taula de Consens del Delta, els representants de l'Administració de l'Estat espanyol i els representants de la Generalitat de Catalunya. Per part de la Generalitat hi van ser presents el director general de Polítiques Ambientals i Medi Natural i el director general de Polítiques de Muntanya i de Litoral. Posteriorment, en data 5 de juny, el conseller de Territori i Sostenibilitat va enviar un escrit a la ministra per a la *Transición Ecológica y el Reto Demográfico* proposant la creació d'una Comissió Mixta per tal de poder tenir a la tardor la definició consensuada de les mesures urgents i elaborar un avantprojecte de Pla integral del Delta.

Així mateix, el Grup sobre els sediments de la conca de l'Ebre, creat en compliment de la Resolució 744/XI del Parlament de Catalunya, sobre la realització d'actuacions científiques, legislatives i jurídiques per a mobilitzar els sediments retinguts als embassaments de la conca de l'Ebre; i presidit pel director general de Polítiques Ambientals i Medi Natural ha seguit actiu i ha mantingut el seu calendari de reunions durant aquesta fase de confinament per causa de la Covid-19.

Enguany i també, mentre avancen els treballs per definir el pla de mesures, per part del Govern de la Generalitat cal destacar, per una banda, els ajuts d'urgència per donar suport a les explotacions agràries, a les comunitats de regants, i a la capacitat productiva des sector pesquer i aqüícola, afectades pel temporal Glòria i tramitats pel Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació (DARP) per un valor aproximat de 10 M €. Per altra banda, i per part del DTES, la incorporació al seu pressupost per 2020 d'una partida per valor de 6M€ per abordar un *Pla Delta* integral, a l'espera d'una partida anàloga per part de l'Estat espanyol; els treballs efectuats respecte al projecte de Compra Pública Innovadora; un projecte FEDER amb un pressupost de 6M€ per fer una prova pilot de dics submergits inflables a Riumar; i els treballs de l'ACA per a la realització d'una prova pilot de mobilització de sediments, amb l'encàrrec d'estudis a l'IRTA.

Així mateix i per part del Govern de l'Estat espanyol, cal destacar les obres d'emergència efectuades per valor de 2 M €.

En relació amb el punt 3, del sector primari a les Terres de l'Ebre.

Pel que fa a l'apartat *a)*, l'impuls d'un acord entre tots els agents de la cadena alimentària per optimitzar-ne la gestió del control és una iniciativa que requereix un ampli consens entre la pluralitat i heterogeneïtat d'agents de la cadena i, per tant, el desenvolupament de negociacions de molta complexitat.

La irrupció de la Covid-19 i les conseqüències derivades de les mesures de distanciament social han fet impossible que es pugui produir el marc conjuntural perquè es donin les condicions per treballar amb garanties necessàries la proposta. En aquest sentit, a mesura que la situació torni a estabilitzar-se i els agents de la cadena alimentària recuperin la normalitat i tornin a una situació d'estabilitat socioeconòmica es podrà seguir treballant amb garanties per arribar a un acord que consolidi l'equilibri desitjat de totes les baules de la cadena alimentària.

Això no obstant, que no s'hagi assolit un acord definitiu entre totes les parts de la cadena alimentària, una situació que en cap cas depèn únicament del Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació (DARP), sinó requereix la implicació d'altres administracions amb capacitat competencial i de la resta d'agents partícips en les diverses baules de la cadena alimentària; no és sinònim que el DARP no segueixi treballant de manera incansable per apropar aquest acord. En aquest sentit i entre d'altres, s'ha impulsat amb el Centre de Recerca en Economia i Desenvolupament Agroalimentari (CREDA) i l'Institut de Recerca Tecnològica Agroalimentària (IRTA) diversos estudis sobre la cadena de valor de la fruita dolça per determinar quin és el percentatge del preu final que correspon a cada esglaó de la cadena, així com també els costos de producció que té cadascun. Això ha permès identificar quines són les asimetries de la cadena i així poder establir les mesures que cal impulsar en cadascun dels esglaons per equilibrar-ho. Així mateix, s'ha impulsat també el CADECAT com a unitat que s'encarrega del control de la Llei 12/2013 de la cadena agroalimentària a Catalunya. S'inspeccionen les relacions comercials dels operadors de la cadena alimentària (producció, indústria i distribució) i bàsicament es comprova que s'hagi formalitzat un contracte per escrit fixant un preu cert i que es pagui a termini (30 dies).

Amb relació a l'apartat *b)*, la promoció dels productes locals i de proximitat és una de les línies d'actuació estratègiques del Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació (DARP), essent una forma de valoritzar la qualitat dels

productes. En aquest sentit, l'any 2013 i de forma pionera en l'Estat espanyol, es va publicar Decret 24/2013, de 8 de gener, sobre l'acreditació de la venda de proximitat de productes agroalimentaris, en el qual i entre d'altres aspectes es regulava el segell de venda de proximitat i els seus productes per tal de poder fomentar-los i donar-los a conèixer als consumidors.

A més, per una banda, per tal de fomentar el consum de productes locals i de proximitat i alhora garantir el compliment de les garanties legislatives respecte a l'etiquetatge de la traçabilitat i el frau alimentari, atès que les Denominacions d'Origen Protegides (DOP) i les Indicacions Geogràfiques Protegides (IGP) tenen els seus controls específics, des de el DARP actualment s'estan impulsant dues línies d'ajuts específiques amb una dotació econòmica global de 1.304.966,66 €. La primera, de foment de les cadenes curtes i dels mercats locals, tot i que s'ha articulat durant 3 anys com a ajuda del Programa de Desenvolupament Rural (PDR), ara s'ha transformat en una ajuda de mínims essent més senzill el seu tràmit per a les persones beneficiàries. La segona línia de suport es vehicula a través del projecte Tr3s Local, en el marc del programa europeu interregional POCTEFA, i consisteix en actuacions de suport adreçades a productors dedicats a la venda de proximitat.

Per altra banda, s'impulsen diverses actuacions amb l'objectiu d'enfortir els mercats de venda i consum de proximitat. En aquest sentit, es destaquen les següents actuacions:

– Línia de treball orientada a la identificació de productes ecològics, tant ramaders com agrícoles, vehiculada a través de la creació d'un reduït grup de treball reunit en dues ocasions (16.09.19 i 30.09.19) a Manresa. Un dels objectius, a l'espera de rebre l'informe consultiu, és el de valorar la possibilitat d'establir un logotip específic que emfasitzi la procedència ecològica del mercat local.

– Pla d'acció per a la biodiversitat cultivada a Catalunya, aprovat a 2013 i encara vigent, amb l'objectiu de promoure la recuperació, la conservació, l'ús, la divulgació i comercialització de les varietats locals a Catalunya i, també, el reconeixement i la posada en valor de la biodiversitat agrària.

– Decret 163/2018, de 17 de juliol, de venda directa de llet crua de vaca, a través del qual es pretén fomentar el consum de productes d'origen animal en circuit curt o de proximitat.

– Impuls de la producció i transformació de productes de ramaderia de proximitat, bàsicament amb la promoció d'escorxadors mòbils o de proximitat, amb l'objectiu de fomentar la comercialització en circuits curts i afavorir polítiques de lluita contra el canvi climàtic.

Finalment i és clar, a destacar també els diversos programes i campanyes impulsades tant pel propi DARP com pel Govern de la Generalitat de promoció dels productes locals i de proximitat. En aquest sentit, i entre d'altres, apuntar el nom de les més destacades: Programa *Fruita i llet a les escoles* (des de 2010); Campanya *La teva fruita* (2019 i 2020); Campanya *Ara toca productes catalans –No em toquis els ous–* (2019 i 2020); Campanya de promoció del *Peix de llotja* (2018); Campanya *Una història de plaers* (2017, 2018 i 2019); Campanya *Ara producte local* (2020). Així mateix, a través de les xarxes socials del DARP, s'han realitzat, s'estan fent o es portaran a terme campanyes de foment de la carn de cavall, conill, o senglar, entre d'altres.

Referent a l'apartat *c)*, en primer lloc, tal i com s'ha detallat als apartats *j)* i *k)* del punt 1 d'aquesta mateixa moció, l'incentiu fiscal a l'activitat empresarial passa per l'impost sobre societats, en cas que l'empresa sigui una persona jurídica; o per l'impost sobre la renda de les persones físiques (en endavant, IRPF) quan l'empresari és persona física-autònom. En aquest sentit:

– Pel que fa a l'impost sobre societats, és un impost estatal no cedit, per la qual cosa la Generalitat de Catalunya no té cap competència normativa.

– Quant a l'IRPF, els incentius fiscals –deduccions en el tram autonòmic de la quota– estan limitats en els termes de l'article 46 de la Llei 22/2009, de 18 de desembre, per la qual es regula el sistema de finançament de les comunitats autònomes de règim comú i ciutats amb estatut d'autonomia i es modifiquen determinades normes tributàries. D'acord amb aquest precepte, les comunitats autònomes no poden establir incentius fiscals per inversions empresarials, ni que suposin la minoració, en aquest cas, de la categoria de renda «rendiments de l'activitat econòmica».

D'acord amb l'exposat, en un i altre cas –impost sobre societats i IRPF–, a la Generalitat de Catalunya li està vedada la via dels incentius fiscals per afavorir la competitivitat del teixit empresarial. L'alternativa a l'incentiu fiscal és recórrer a la via de la despesa, mitjançant un ajut o una subvenció.

En segon lloc, no obstant les limitacions competencials de caràcter fiscal imposades des de l'Estat espanyol i tenint en compte el compromís del Govern amb la viabilitat socioeconòmica del sector agrari, des del DARP, però també des d'altres departaments del Govern, es treballa per impulsar diverses mesures que contribueixin a minorar els desequilibris existents entre les diferents baules de la cadena agroalimentària. En aquest sentit i entre d'altres mesures, s'ha impulsat:

– El Pla d'acció de la fruita dolça (2018-2020) De 10 mesures amb 32 accions previstes. El DARPA ha complert amb les mesures que s'havia compromès en el marc del Pla, bàsicament relacionades amb campanyes de promoció de l'increment del consum; i de vetllar pel compliment de la normativa. Es tracta, però, d'una estratègia completa i concertada amb el sector.

– El Pla d'arrancades de fruita de pinyol (2019-2021). El Pla, dotat inicialment amb 10M€ però que serà finançat al 100% pel Govern de la Generalitat davant la negativa actual i l'incompliment del compromís adquirit per part del Ministeri de cofinançar-lo, s'hi acabaran destinant un total de 6,3M€ una vegada s'han rebut totes les sol·licituds presentades per part del sector. Es pretén treure del mercat 2.000 hectàrees de préssec, nectarina, paraguaià i platerina; i contribuir a eliminar varietats obsoletes i afavorir la viabilitat futura de les explotacions. Es reveu que surtin del mercat 80.000 tones de fruita de pinyol, volum equivalent al deixat d'exportar pel veto rus.

– Estudi sobre la cadena de valor del préssec i controls per al compliment de la Llei de la cadena del sector agroalimentari amb la posada en marxa del Cadecat.

L'estudi de la cadena de valor del préssec realitzat pel CREDA ha evidenciat que són els intermediaris, i no les cadenes de distribució, la baula de la cadena que s'emporta la part més importat del valor del producte.

El CADECAT està en funcionament des del mes de gener de l'any 2019, en compliment de la Llei de la cadena alimentaria 13/2012, continuarà en funcionament segons estableix la llei. És un ens que realitza inspeccions per comprovar les dades mínimes que han de contenir els contractes agroalimentaris (terminis de pagament o preu fixat, entre d'altres).

– L'Observatori de Preus de Catalunya per donar la màxima transparència informativa sobre la formació de preus agraris. Per primer cop es donen preus al consumidor de fruita de pinyol.

L'Observatori de Preus de Catalunya continuarà en funcionament i es preveu que cada vegada s'introdueixin més productes per tal de donar dona la màxima transparència informativa sobre la formació de preus agraris als seus operadors.

– Per vetllar pel compliment de la normativa s'estan elaborant dues guies d'autocontrol de la qualitat i Bones Pràctiques de manipulació de la fruita (de pinyol i de llavor) i s'ha fet difusió de l'etiquetatge de la fruita en el punt de venda amb una campanya d'inspeccions realitzada en col·laboració amb l'Agència Catalana de Consum.

Aquestes guies es finalitzaran l'any 2020 amb la maquetació, presentació i difusió. Si el sector ho demana es valorarà la possibilitat de donar-hi continuïtat durant l'anualitat 2021 amb el suport econòmic del DARP per tal de donar suport a les

empreses interessades al seu acompanyament. Evidentment que els mecanismes de control oficial tenen continuïtat i, també, es dona suport al sector en el compliment normatiu mitjançant actuacions de formació i sensibilització així com l'edició de materials, com per exemple el butlletí QAliment.

En tercer lloc, essent conscient el Govern que l'estratègia de suport al sector agrari en els desequilibris de les diverses baules de la cadena de valor requereix inevitablement la unitat d'acció entre el sector i els diferents nivells d'administració, sobretot estatal i comunitària, des del DARP fa temps que es treballa en aquesta direcció. En aquest sentit i per exemple, en la gestió de la Covid-19 s'han activat totes les mesures de gestió de crisis de mercats per tots els sectors i s'ha reclamat a les administracions competents, tant estatals com europees, que activin els mecanismes de regulació de mercats en el marc de l'organització comuna de mercats, a banda de les mesures pròpies empreses per propi DARP. En només tres mesos s'han activat els següents ajuts i per les següent línies:

– Ajut a l'emmagatzematge privat de llet desnatada en pols. R(UE)2020/598
– Ajut a l'emmagatzematge privat de mantega. R(UE)2020/597
– Ajut a l'emmagatzematge privat de carn de boví. R(UE)2020/596
– Ajut a l'emmagatzematge privat de carn d'oví i cabrum. R(UE)2020/595
– Ajut a l'emmagatzematge privat de formatge. R(UE)2020/591
– Emmagatzematge, destil·lació i collita en verd.

Per tant i en resum, des del DARP es treballa pel millorament de la rendibilitat del sector agrari amb l'objectiu d'incrementar preus percebuts pel productor, equilibrant els marges entre les diverses baules de la cadena de valor. Així mateix i en reiterades ocasions, es traslladen a les administracions competents aquelles reclamacions relacionades amb l'objectiu d'igualar els desequilibris existents als mercats agroalimentaris. Tanmateix i en la majoria de casos, l'impuls de mesures fiscals és una proposta que transcendeix l'àmbit competencial del Govern de la Generalitat, impossibilitant el seu marge d'actuació al respecte.

En relació amb l'apartat *d)*, actualment ja hi ha habilitada la línia Agrocrèdit, per a projectes del món agrari, amb condicions més flexibles i amb el suport del Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació (DARP), el qual assumeix una part del risc, de fins al 80%, en cas d'impagament. Amb aquest producte es poden finançar, inversions, capitalització d'empreses i necessitats de circulant, derivades de diferents casuístiques com ara la dels productors de fruita dolça. Les operacions són a partir de 3.000 €. Addicionalment, també hi ha la Línia Pimes sector agrari, amb l'aval d'Avalis per a operacions fins a 15 anys en el cas d'inversió, i de fins a 3 anys en el cas de finançament del circulant. Ambdues línies disposen de recursos suficients i estan plenament actives.

Recentment, i per tal d'ajudar a mitigar els efectes de la Covid-19, principalment quant a falta de liquiditat, l'Institut Català de Finances (ICF) ha posat en marxa diversos instruments de finançament específics destinats a autònoms i PIMES. Entre aquests instruments hi ha una línia de fins a 300 M€ en avals d'Avalis (Línia Avalis Liquiditat Covid-19) accessible també pel sector agrari, per la qual es garantirà el 100% dels préstecs que atorguin les entitats financeres, d'entre 50.000 € i 1 M€, a un termini de fins a 5 anys (el primer pot ser de carència). Aquesta línia d'avals, que compta amb el suport del Departament de la Vicepresidència i d'Economia i d'Hisenda, està plenament operativa a avalis.cat.

Addicionalment, també està disponible una línia de fins a 700 M€ a través de l'ICF (ICF Crèdit - Covid-19) per finançar necessitats de liquiditat derivada dels efectes de la Covid-19, mitjançant préstecs directes a empreses a partir d'1 M€ i fins a 2,5M €, a un termini màxim de 5 anys (el primer de carència, si convé). Aquesta línia està ja disponible a icf.cat. A través d'aquesta línia es poden finançar les empreses agràries, siguin persona física o jurídica, que hagin patit davallades en la fac-

turació a causa de la pandèmia. Dins d'aquest línia, i conjuntament amb el DARP, s'està treballant en dos productes específics per a subsectors agraris, que estaran disponibles properament: un tram, destinat a productors de planta i flor ornamental, i un altre per als criadors de conills i aviram, afectats per la crisi de preus. L'import de les operacions, en aquests casos, podrien anar dels 15.000 als 100.000 €.

Pel que fa a l'apartat *e)*, la prevenció i lluita contra el cargol poma és una prioritat pel Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació (DARP). Per tal de consensuar amb el sector l'estratègia de lluita contra aquesta plaga invasora, es va crear la Comissió Tècnica Sectorial de seguiment del cargol poma al delta de l'Ebre, coordinada pel DARP, i on hi ha representats el Departament de Territori i Sostenibilitat, el Cos d'Agents Rurals, el Parc Natural, les Comunitats de Regants, les Organitzacions professionals agràries, la Federació de Cooperatives, l'Agrupació de Defensa Vegetal, les entitats ambientalistes, Forestal Catalana i l'IRTA.

El passat 30 d'abril es va reunir aquesta Comissió i es van acordar les actuacions per a 2020 de lluita contra el cargol poma a través del grup creat i subvencionat en el marc de l'operació *Conservació de la biodiversitat i lluita contra espècies invasores al delta de l'Ebre* contemplada en el Programa de Desenvolupament Rural (PDR 2015-2020) de Catalunya. Aquest programa, de 5 anys de durada, ha comptat amb un pressupost de 5.000.000 M€. L'IRTA també està representat en aquest grup i ha estat treballant intensament aquests darrers anys en la cerca de productes fitosanitaris i tècniques que millorin la lluita contra la plaga.

Actualment i per una banda, els objectius principals a l'hemidelta esquerre de l'Ebre són rebaixar la densitat de les poblacions de cargol poma, evitar la invasió de noves parcel·les de cultiu i actuar sobre els arrossars ja envaïts per tal d'impedir que aquests siguin la font d'una nova invasió cap a altres camps o cap als sistemes de reg i drenatge. Així també, es vol evitar la seva propagació a l'hemidelta dret.

Per altra banda, l'objectiu a l'hemidelta dret, on han aparegut focus puntuals aquests darrers anys, és l'erradicació. Amb aquesta finalitat s'efectuen tractaments físics o tractaments intensius en les parcel·les afectades, mesures de control en els canals de desguàs i també actuacions preventives per evitar que les màquines agrícoles i els planters siguin fonts d'introducció del cargol cap a aquest hemidelta.

La gestió i el maneig de la xarxa de regs i desguassos, els tractaments amb aigua de mar per part de les Comunitats de Regants, i la vigilància i control del cargol poma en el riu Ebre i la seva llera, formen part també de les actuacions de prevenció i lluita del cargol poma.

El DARP, a través del Servei de Sòls i Gestió Mediambiental de la Producció Agrària també ha portat a terme activitats en relació a l'impacte dels tractaments contra el cargol poma amb aigua de mar, mentre que el Servei de Sanitat Vegetal ho ha fet sobre els herbicides més eficients en sembra en sec de l'arròs. Aquesta, una mesura idònia per evitar els atacs del cargol.

Ara bé, un cop el camp està infestat de cargol poma, el mètode més efectiu és el tractament amb productes a base de saponines. És per aquest motiu que el DARP ha convocat novament enguany, a l'igual que a l'any 2019, una línia d'ajuts per als agricultors arrossaires destinada a subvencionar en un 33% els costos derivats de la compra de saponines que s'efectuïn en el període comprès entre el dia 17 d'abril i el 13 de novembre de 2020. L'import global d'aquests ajuts enguany ascendeix a 120.000 €.

Tot i que les possibles ajudes que es puguin habilitar en el marc del proper període del PDR (2021-2027) encara estan en fase d'estudi, el DARP preveu continuar recolzant al sector arrossaire i als agricultors del Delta mitjançant l'ajut a la compra de les saponines, a les Comunitats de Regants (en els tractaments amb aigua de mar als canals de desguàs) i en la neteja de la maquinària agrícola utilitzada en el cultiu de l'arròs per evitar el contagi del cargol poma entre les diferents zones del delta.

Així mateix, també es continuarà impulsant la recerca per trobar eines que permetin erradicar i controlar aquesta plaga invasora.

Finalment, recordar que les a la zona arrossera de Pals, les contundents actuacions dutes a terme aquests darrers anys han aconseguit erradicar el cargol poma en aquella zona. L'estratègia de lluita també va ser consensuada per la Comissió tècnica de seguiment del cargol poma a la zona arrossera de Girona.

Amb relació a l'apartat *f)*, el projecte de reg del sistema Xerta-Sènia té una llarga història. En aquest sentit, les primeres obres van tenir lloc als anys setanta del segle passat i es van reprendre per part del Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació (DARP) entre el 2006 i el 2011. Com a conseqüència d'aquella intervenció del DARP, actualment es disposa de les infraestructures de captació d'aigua i de 23 km de canal, dels 35 km previstos.

D'ençà del 2014 els regants han seguit un procés d'adhesió al reg que permet avui dia plantejar la continuïtat de l'actuació mitjançant la construcció de les xarxes de distribució que permetran que els agricultors puguin tenir l'aigua a peu de finca. Aquest compromís dels regants dona llum verda al projecte de construcció de la xarxa de distribució d'aigua en una àrea d'entre 3.000 i 3.500 hectàrees, de manera que la posada en funcionament d'aquesta zona dins del regadiu Xerta-Sènia donaria contingut a les inversions realitzades fins el moment i podria suposar un nucli inicial per a l'agregació de noves zones de reg dins del sistema previst.

Les actuacions que s'estan fent al Xerta-Sènia es concentren en la posada en reg a les zones en què, aprofitant la infraestructura construïda actualment, es pugui posar el reg la major superfície possible. Les sol·licituds d'adhesió al reg es concentren a les cotes més altes del projecte de concessió i, d'altra banda, per sobre de la cota 200, límit del projecte de concessió actual, on hi ha una zona molt àmplia de conreu d'olivera tradicional amb dificultat d'accés a l'aigua ja que els pous haurien de baixar a molta profunditat, amb el cost de bombeig que això representa. Aquesta zona té un alt potencial agronòmic amb un hipotètic reg de suport que fa que a mig termini es proposi una modificació del projecte de concessió.

La superfície adherida al projecte, en aquests moments, és de 3.128 hectàrees, dins l'entramat de concessió actual i de 1.584 hectàrees fora del projecte de concessió. En conjunt, per tant, tenim un total de 4.712 hectàrees amb interès per regar.

De totes les adhesions recollides s'han identificat tres zones compactes que permetrien disposar de reg en poc temps. Precisament, és en aquestes zones on s'està treballant. En concret són les zones que es situen al terme municipal de Xerta, amb 90 hectàrees, el terme municipal de Roquetes, amb 382 hectàrees i el terme municipal de Santa Bàrbara, la Galera i Mas de Barberans, amb 905 hectàrees. En total representen 1.377 hectàrees de superfície.

Es preveu, per a la posada en reg d'aquestes tres zones, un import de 50 M€ previstos en el Pla Econòmic Financer que el DARP té amb Infraestructures.Cat entre els anys 2023 i 2032.

En relació al desenvolupament de la Taula Tècnica del Xerta-Sènia, apuntar que hi participen, en aquests moments, les Cooperatives Agrícola Catalana i Secció de Crèdit de la Galera, SCCL; Agrícola de la Sénia, SCCL; Agrícola Sant Isidre de Mas de Barberans, SCCL; Agrícola del Camp Santa Bàrbara, SCCL; Soldebre, SCCL; Agrícola Catalana i Secció de Crèdit de Godall, SCCL, Acobem i la Federació de Cooperatives Agràries de Catalunya (FCAC). Així mateix, també hi participa la Comunitat General de Regants del Xerta-Sènia.

Referent a l'apartat *g)* sobre els ajuts a joves pagesos, el Programa de Desenvolupament Rural 2014-2020 preveu una línia de primera incorporació de joves agricultors, la qual és una de les línies més importants del programa, i que es regula anualment a través de l'Ordre de convocatòria dels ajuts del contracte global d'explotació. El pla financer del Programa preveu, per a la incorporació de joves, una

dotació inicial de 72 M€ de despesa pública total, dels quals a final de 2019 se n'han executat un total de 35.769.391,91 €, el què significa un 49,68% de la dotació inicial. Una dotació orientada directament a la incorporació de joves a l'activitat agrària, sense tenir en compte el seu origen ni la seva nacionalitat.

Addicionalment, també s'estan impulsant diverses actuacions per reforçar la instal·lació de joves agricultors acompanyant de manera personalitzada els seus projectes empresarials.

En primer lloc, el Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació (DARP) ha instaurat la figura del dinamitzador/a de joves. Aquest tècnic/a del DARP és la referència per als joves durant tot el seu procés d'instal·lació i facilita la coordinació entre la resta d'agents que intervenen en aquest procés, millorant l'acompanyament del jove perquè pugui executar amb èxit el seu pla empresarial. En aquests moments s'està executant un pla pilot des de la convocatòria 2019 a les comarques de Girona i del Camp de Tarragona.

En segon lloc, per facilitar totes les informacions als joves que tinguin interès en incorporar-se a l'activitat agrària, s'ha creat l'Oficina Jove al portal Ruralcat. *El Planter. Joves al camp*, és un espai dedicat exclusivament als joves que es volen incorporar a l'activitat agrària, on hi ha tota la informació necessària d'ajuts i tot tipus de tràmits. Així mateix, també hi són presents la resta dels agents que intervenen en el procés d'instal·lació, projectes d'èxit de joves emprenedors, i jornades, notícies o publicacions d'interès relacionades. Emfasitzar que el portal fa especial atenció a les persones que no tenen experiència prèvia en el sector.

En tercer lloc, i estretament relacionat amb el punt anterior, destacar l'existència de l'Observatori de joves (https://observatoridejoves.cat/). Una eina de consulta, accessible des de *El Planter. Joves al camp*, per a joves que s'han incorporat a l'activitat agrària des de l'any 2015 amb l'ajut de primera instal·lació de joves agricultors/res i/o els ajuts directes de la Política Agrària Comuna (PAC). En aquest observatori s'hi pot comparar tots els perfils de joves instal·lats per comarca, orientació productiva, sexe, o producció ecològica; i al mateix temps també servirà per a fer un seguiment de l'evolució o tendència dels joves que s'instal·len a Catalunya.

Paral·lelament a la incorporació de joves a l'activitat agrària, també es desenvolupen projectes per facilitar el retorn dels joves a les àrees rurals, treballant per l'equilibri territorial. En aquesta línia ja fa anys que s'impulsa el projecte Odisseu, el qual pretén facilitar el retorn dels joves als municipis rurals, d'altres maneres que no estiguin necessàriament vinculades a l'activitat agrària. D'aquesta manera es contribueix, també, a reduir l'envelliment i a diversificar l'economia de les zones rurals, un aspecte necessari pel seu manteniment i futur.

En relació amb l'apartat *h)*, la política agrària té, com un dels seus principals objectius, el relleu generacional. A partir d'aquest principi, el Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació (DARP) estableix diferents línies de treball per facilitar-lo, amb l'objectiu d'assegurar la continuïtat de les explotacions agràries, i la producció d'aliments però també, facilitar el retorn de les persones al món rural, també de les dones agricultores i ramaderes.

En aquest sentit, una de les actuacions més importants és la dels ajuts a la incorporació de joves, dins del marc del Programa de Desenvolupament Rural, amb un èxit clar, que ha permès incorporar 3.415 joves a l'activitat agrària, amb un ajut total del voltant dels 102 M €. En els últims 3 anys (2017, 2018 i 2019), el percentatge de dones beneficiaries de l'ajut d'incorporació de joves respecte el total de l'ajut ha oscil·lat entorn el 30%.

En el sentit també d'incentivar i facilitar la incorporació de les dones en el sector agrari, ramader i pesquer; el DARP ha posat en marxa, en el marc del Programa de dones del món rural i marítim 2016-2020, un projecte pilot de mentoratge professional per tal d'innovar en l'acompanyament de projectes del primer sector. El men-

toratge professional és una eina personalitzada de desenvolupament professional a través de la qual una mentora, persona d'àmplia trajectòria en el sector agrari, ramader o marítim, comparteix coneixements, habilitats, experiències i aprenentatges, i ofereix consell, informació i guia a una mentorada que està a punt de començar a desenvolupar la seva activitat professional, ajudant-la a desenvolupar respostes als seus reptes i oferint consells per a les possibles situacions en què es trobarà. Tot això en un marc de confiança i confidencialitat. Entre mentora i mentorada s'estableix una relació de tutoratge semblant a la de mestra i aprenent. La mentora és, doncs, una persona amb experiència, empatia i bona disposició per ajudar a altres persones. De fet, la seva funció és de guia de la persona que es troba en el procés d'aprendre.

El projecte ha comptat amb un seguiment per garantir el seu compliment, i s'ha dut a terme des de les Escoles Agràries i des de l'Escola de Capacitació Nàuticopesquera. A més, les Escoles realitzaran una avaluació final i un seguiment en diferit, sis mesos després de la finalització del projecte, per tal d'avaluar els progressos de la mentorada. La prova pilot just ha finalitzat aquest mes de juny i, a l'espera de ferne una valoració detallada, les primeres consideracions al respecte han estat veritablement positives.

Així mateix, el Consell Assessor de Dones del Món Rural i Marítim, constituït el passat 4 de desembre de 2019, participarà en l'elaboració del nou Programa de Dones del Món Rural i Marítim que es treballarà al llarg de 2020, i en la incorporació de la perspectiva de gènere al nou Pla de Desenvolupament Rural.

Des del Govern de la Generalitat es considera que la dona rural constitueix un eix estratègic pel desenvolupament rural, i la seva qualitat de vida té un impacte directe en la vertebració social del territori i de l'economia agrària, ramadera i pesquera. És un dels reptes més importants de la igualtat d'oportunitats i, per aquest motiu, des del DARP es seguirà potenciant els ajuts i oferint suport orientats a la incorporació de la dona al sector primari.

Pel que fa a l'apartat *i)*, actualment ja s'està redactant el reglament de la Llei dels Espais Agraris, en una primera fase amb un grup de treball dins del propi Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació (DARP) i, en una segons fase, ja s'han iniciat els contactes amb les organitzacions representatives del sector per avançar en la seva redacció, amb el consens necessari per fer-ho.

Recordar també en aquest punt que els Plans Territorials Sectorials Específics s'establiran a partir de la iniciativa del territori. Així, tant bon punt estigui redactat el reglament es treballarà amb els representants territorials per definir quins seran els plans territorials agraris específics que es redactaran.

Amb relació a l'apartat *j)*, l'aprofitament energètic de la biomassa forestal i agrícola és una de les línies estratègiques prioritàries del Govern de la Generalitat. En aquest sentit, es va aprovar per Acord de Govern (GOV 22/2014, de 18 de febrer) l'Estratègia per promoure l'aprofitament energètic de la biomassa forestal i agrícola 2014-2020. És una acció conjunta de Govern, amb la participació coordinada de diferents departaments (Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació; Departament de Territori i Sostenibilitat; i Departament d'Empresa i Coneixement). Aquesta estratègia té com a objectiu definir un model per a l'ús sostenible de la biomassa a Catalunya, donant màxima prioritat als usos tèrmics de la biomassa forestal i agrícola i tenint en compte criteris de proximitat.

Els resultats de l'evolució dels indicadors de l'estratègia en l'últim balanç mostren que s'està aconseguint una evolució positiva cap als objectius fixats i que l'estratègia està suposant una empenta pel sector. Al 2018 es va incrementar el consum de biomassa forestal per a usos tèrmics en un 5,2%:

Indicador	2013	2014	2015	2016	2017	2018	Augment anual 2018	Objectiu 2020
Consum biomassa forestal usos tèrmics (ktones/any)	240,0	319,4	369,1	341,9	367,4	386,6	5,2%	600,0
Consum biomassa forestal usos tèrmics (ktep/any)	62,4	84,3	97,0	91,8	99,9	106,0	6,1%	172,8
Reducció emissió GEH (tones/any CO_2) respecte 2013	-	53.451	84.600	71.865	91.621	106.613	-	270.000
Superfície forestal (ha/any)	10.000	13.000	15.189	14.200	15.450	16.100	4,2%	25.000

Pel que fa a la inversió pública en instal·lacions productores d'energia a partir de biomassa forestal, durant l'any 2019 s'han posat en marxa les següents iniciatives que poden tenir incidència a l'àmbit de Terres de l'Ebre:

– Dins del Programa de Desenvolupament Rural (2014-2020) es programen cada any els *Ajuts a la mitigació del canvi climàtic en explotacions agràries*, que tenen com a objectiu promoure l'eficiència dels recursos i fomentar el pas a una economia baixa en carboni i capaç d'adaptar-se al canvi climàtic en el sector agrari, aconseguint un ús més eficient de l'energia i facilitant el subministrament i l'ús de fonts renovables d'energia. Un dels àmbits d'actuació elegible és:

• Ús, per a consum exclusiu de la pròpia explotació, de fonts renovables d'energia, subproductes, residus i d'altres matèries primeres no alimentàries per impulsar el desenvolupament de la bioeconomia. Per a la convocatòria de 2018 amb termini d'execució de les actuacions fins al 15 de gener de 2020 s'han concedit 7 ajuts per a inversions en calderes de biomassa amb una potència de 700kW en total.

• En relació a la convocatòria que va sortir l'any 2019, a inicis de maig es va aprovar una primera part dels ajuts a la mitigació del canvi climàtic per un import de 2,5 M €, i està previst que es resolgui una segona part d'expedients durant el mes de juliol de 2020.

– Substitució de calderes de combustible fòssil per calderes de biomassa a les escoles agràries del Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca Alimentació. L'any 2019 s'ha fet la substitució de la caldera a l'Escola Agrària del Solsonès (Olius). Durant el 2020 es continua amb el projecte per a la resta d'escoles agràries.

Per tal d'incentivar la demanda de biomassa per usos energètics, incloent el sector industrial, durant l'any 2019 s'ha dut a terme les següents actuacions:

– 1er Fòrum de la biomassa (Solsona, abril 2019). Amb la participació d'una seixantena d'empreses, administracions i professionals del sector. Punt de trobada per posar en comú l'evolució de la biomassa a Catalunya i debatre propostes i actuacions per impulsar-ne la implantació.

– Aprovació del Pla de Comunicació de la biomassa a Catalunya, accions desenvolupades:

• Guia editorial: document que desenvolupa en format text el discurs de posicionament i detalla els criteris per informar sobre la biomassa des de la Generalitat de Catalunya.

• Infografies: documents sintètics i visuals, atractius i comprensibles que recullen els avantatges de l'ús de la biomassa com a font d'energia domèstica i en la indústria.

• Actualització i reorganització del contingut de la web.

– Trobades amb el Clúster de de la Bioenergia de Catalunya: associació sense ànim de lucre que representa el sector professional de la bioenergia a Catalunya i té com a objectiu el foment d'un ús sostenible de la bioenergia a Catalunya.

– Fira Biomassa Forestal de Catalunya de Vic (18-20 Octubre 2018, Vic): la fira és un punt de trobada per a tots els integrants del sector. S'adreça a totes les empreses vinculades al sector de la biomassa, principalment de l'àmbit català (enginyeries, comercials, instal·ladors, fabricants, promotors energètics, empreses de serveis energètics, productors de biomassa, distribuïdors de biomassa), a consumidors finals (tècnics de l'administració, industrials, institucions, investigadors, arquitectes, aparelladors, administradors de finques, entre d'altres) i també a la ciutadania en general, per tal de promoure la biomassa com a font d'ús energètic domèstica.

– Jornades d'impuls de la biomassa emmarcades dins del Programa Anual de Transferència Tecnològica, durant el 2019:

• Biomassa forestal per a la indústria. Lloc i data: Montblanc, 16/01/2019

• Impuls de la biomassa forestal per ús tèrmic al sector agroalimentari. Lloc i data: Vic, 28/03/2019

• Calderes i biomassa forestal. Experiències viscudes. Lloc i data: Montferrer i Castellbò, 29/11/2019

• Impuls de la biomassa forestal per ús tèrmic al sector industrial del Vallès. Lloc i data: Barberà del Vallès, 12/04/2019

– Participació en el projecte europeu BIO4ECO - *Sustainable regional bioenergy policies: a game changer*, en el marc de la convocatòria Interreg Europe, que es focalitza en el sector de la biomassa a Catalunya a través dels seus dos socis catalans: el Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació de la Generalitat de Catalunya (DARP), mitjançant la direcció general d'Ecosistemes Forestals i Gestió del Medi, i el Centre de Ciència i Tecnologia Forestal de Catalunya (CTFC), essent un total de 10 socis procedents de 8 països.

El projecte BIO4ECO té per objecte millorar els processos i les polítiques regionals i nacionals per abordar la transició cap a una economia baixa en emissions de carboni, que comprèn l'ús d'energies renovables, l'eficiència energètica dels edificis i l'ús de biomassa forestal i agrícola, establint les bases futures per a estratègies integrades i programes regionals de bioeconomia i descarbonització, augmentant-ne l'acceptació social. L'objectiu específic per a Catalunya és millorar l'instrument polític regional de l'Estratègia per promoure l'aprofitament energètic de la biomassa forestal i agrícola.

El pressupost global d'aquest projecte ascendeix a 1.495.290 €, per al període 2016-2020.

Referent a l'apartat *k)* des de la Direcció General d'Ecosistemes Forestals i Gestió del Medi (DFEFGM) s'ha anat impulsant, durant els darrers anys, una sèrie de mesures per incrementar la superfície gestionada dels boscos de titularitat pública. A través de la col·laboració entre les entitats locals i el Govern de la Generalitat s'han aplicat models de funcionament que agrupen la propietat i permeten engegar projectes per la millora de la gestió i la vertebració d'una política forestal per als boscos públics. Entre aquestes millores hi la l'agrupació d'ofertes conjuntes de major volum que es liciten en una mateix dia, i també les que preveuen la classificació dels productes obtinguts per a incrementar el seu valor afegit, generant ofertes de productes més atractives per a la indústria i més constants en el temps. Aquest increment d'activitat repercuteix també en la reinversió dels recursos obtinguts dels aprofitaments en altres treballs de millora en les pròpies forests, afavorint la generació d'ocupació i l'activitat socioeconòmica local

En aquest sentit la DFEFGM publica cada any el programa d'aprofitaments de boscos públics, que inclou el conjunt d'actuacions de millora silvícola que es realitzen en aquest boscos titularitat d'ens locals i de la pròpia Generalitat de Catalunya. La anualitat 2018 es van incloure en aquesta oferta 8.121 tn de fusta a les comarques de Terres de l'Ebre, que es destinen tant a l'aprofitament industrial en la indústria de la serra com al seu aprofitament com a biomassa.

Per altra banda, pel que fa als aprofitaments en finques de titularitat privada gestionats tant per el Centre de la Propietat Forestal (CPF) com per la DGEFGM, durant l'any 2019 es van realitzar 25 aprofitaments amb un total aproximat de 800 tn.

Apuntar, també, que en el treballs de restauració de la superfície cremada per l'incendi de Ribera d'Ebre, el Segrià i les Garrigues del mes de juny de 2019, la DGEFGM ha extret durant l'anualitat 2019 950 tn de fusta, encara aprofitables com a biomassa.

En relació amb l'apartat *l)*, el principal instrument de foment en l'àmbit forestal per a afavorir la gestió de superfícies no rendibles són les convocatòries de gestió forestal sostenible publicades per la Direcció General d'Ecosistemes Forestals i Gestió del Medi (DGEFGM) i el Centre de la Propietat Forestal (CPF). En aquest sentit, les línies que afavoreixen els treballs silvícoles són tant aquelles que financen directament els propis treballs com les que afavoreixen la construcció i arranjament de pistes amb les quals es disminueixen els costos dels treballs al facilitar els accessos i la mecanització.

Durant l'any 2019 s'han atorgat els següents ajuts:

Actuació	Tipus beneficiari	Import atorgat	Unitats
Pistes	Particulars	2.792,25 €	3,65 km
	Ens locals	29.855,64 €	6,60 km
Treballs silvícoles	Particulars	22.008,00 €	24,4 ha
	Ens locals	94.547,13 €	87,61 ha
Total		**149.203,01** €	

Per altra banda també s'ha realitzat un important esforç en la restauració dels danys ocasionats per l'incendi de la Ribera d'Ebre, el Segrià i les Garrigues, iniciat el 26 de juny de 2019. D'acord amb el perímetre definitiu, l'incendi va afectar a una superfície aproximada de 5.046 ha dels termes municipals de La Torre de l'Espanyol, Vinebre, La Palma d'Ebre, Flix, Bovera, La Granadella, Llardecans i Maials.

Durant l'any 2019 s'han invertit 582.278,87 € i s'han realitzat 162,38 ha de treballs de tallada de l'arbrat cremat i execució de cordons de restes per reduir possibles efectes erosius. També s'han arranjant 40 km de pistes forestals per afavorir els accessos en cas d'altre incendi i s'han extret 950 tn. de fusta encara aprofitables com a biomassa.

Així mateix, una altra eina per afavorir la gestió forestal és la planificació, la qual permet la gestió ordenada de les finques forestals. Aquesta línia de planificació també es dota amb les convocatòries de gestió forestal sostenible tant per la DGEFGM com pel CPF. A finals de 2019, les dades totals de finques ordenades i la seva superfície a les comarques de Terres de l'Ebre és la següent:

Comarca	Propietat	Nombre de finques	Superfície ordenada
Baix Ebre	Particular	8	3.185,97
	Pública	18	4.998,00
Montsià	Particular	1	938,20
	Pública	0	0,00
Ribera d'Ebre	Particular	15	2.252,90
	Pública	8	3.812,00
Terra Alta	Particular	14	1.098,60
	Pública	6	1.456,00
Total		**70**	**17.741,67**

Pel que fa al foment de pasturatge, la DGEFGM aprova cada any el programa d'aprofitament no fuster en boscos públics. Aquest programa inclou, entre d'altres, l'aprofitament de pastures en els boscos públics, que per una banda dona accés a aquest recurs al ramaders interessats i, per altra, contribueix al propi manteniment de les pastures.

Comarca	Pastures (ha)
Baix Ebre	3.382,00
Montsià	2.176,00
Ribera d'Ebre	599,00
Terra Alta	3.999,00
Total	**10.156,00**

Pel que fa a l'apartat *m)*, en primer lloc les actuacions de prevenció d'incendis impulsades per la Direcció General d'Ecosistemes Forestals i Gestió del Medi (DGEFGM) es financen, per una banda mitjançant les convocatòries d'ajut a la gestió forestal sostenible i, per altra banda, mitjançant l'execució d'inversions directes a càrrec del pressupost del Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació (DARP). Algunes de les actuacions executades fan referència a infraestructures de prevenció d'incendis com ara àrees de baixa càrrega de combustible, pistes forestals i punts d'aigua.

Així, per una banda en les convocatòries de gestió forestal sostenible els beneficiaris a les comarques de Terres de l'Ebre per a l'any 2019 han estat diverses Associacions de Defensa Forestals (ADF) i ens locals per al manteniment d'algunes infraestructures de prevenció d'incendis:

Actuació	Tipus beneficiari	Import atorgat	Unitats
Pistes	Ens locals	39.544,19 €	33,04 km
	ADF	19.423,28 €	14,49 km
Obra civil associada a les pistes	Ens locals	170.352,05 €	17,00 ut
	ADF	58.937,38 €	5,00 ut
Franges	Ens locals	84.408,23 €	40,92 ha
	ADF	178.138,25 €	72,59 ha
Punts d'aigua	Ens locals	11.635,52 €	2,00 ut
	ADF	2.443,10 €	2,00 ut
Total		**564.882,00 €**	

Per altra banda, pel que fa a les inversions directes de la DGEFGM durant l'any 2019 s'han executat 112 ha. d'àrees de baixa càrrega de combustible a les comarques de Baix Ebre i Ribera d'Ebre amb un import de 158.485,32 €.

En relació a les inversions directes de la DGEFGM, també cal destacar que és prevista l'execució un projecte, dotat inicialment amb un import de 410.000 €, per al condicionament de 180 km de pistes forestals en el àmbit del PPP de E3 (Ports de Tortosa-Besseit). Aquest projecte es podrà executar en el moment que sigui possible integrar la planificació de prevenció d'incendis efectiva amb els requeriments imposats pels responsables de l'avaluació ambiental i de l'espai protegit implicat.

En referència al finançament de les activitats industrials en l'àmbit forestal per millorar la mecanització i l'eficiència, tant pel que fa al treball en la pròpia forest com pel que fa al transport dels productes, durant l'any 2019 no ha tingut cap sol·licitud a les Terres de l'Ebre en la convocatòria de gestió forestal sostenible que empara aquesta línia.

Per últim, la redacció de Perímetres de Protecció Prioritària (PPP) per a la prevenció dels grans incendis forestals constitueix la principal eina de disseny de les infraestructures necessàries per a la prevenció d'aquests gran incendis. Durant l'any

2019, des de la DGEFGM es van destinar 17.778 € per a la recopilació de dades i inventari d'infraestructures en el PPP de Serra de Pàndols i Cavalls (E2).

En segon lloc, i d'acord a l'estreta col·laboració entre DARP i el Departament d'Interior en la prevenció d'incendis, la Direcció General de Prevenció, Extinció d'Incendis i Salvaments del Departament d'Interior ha revisat, per a la campanya forestal 2020, el model de prevenció i extinció d'incendis i ha optat per mesures orientades a la prevenció i a la millora de la capacitat d'extinció del cos de Bombers durant tot l'any, modificant la metodologia de treball i la tipologia de recursos humans i materials per a l'extinció dels incendis forestals.

Aquest nou model pretén dotar de mobilitat i polivalència els equips de treball, avançar en la proactivitat treballant durant tot l'any i preparar els escenaris i el paisatge en els quals es realitzarà l'extinció dels incendis. En aquest sentit, es despleguen en el territori català, durant tot l'any, 9 bases EPAF (Equips de Prevenció Activa Forestal), integrades per 9 membres, que permetran augmentar la capacitat de realització per part de la DGPEIS d'actuacions de caire preventiu en el territori. També, i com s'ha apuntat anteriorment, s'està treballant amb el DARP en l'elaboració dels criteris constructius dels vials forestals i dels punts d'aigua per prevenció i extinció d'incendis, amb l'objectiu d'homogeneïtzar criteris tècnics i establir un marc comú per a una planificació més eficient.

Amb relació a l'apartat *n)*, referent a la col·laboració entre administracions, per tal d'impulsar els objectius de mobilització de fusta i per tant dinamitzar la industria forestal, d'acord amb el que estableix la Llei 6/1988, la DGEFGM ha promogut la signatura de diversos convenis de gestió entre el Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació (DARP) i les entitats locals propietàries de terrenys forestals, per tal de realitzar la gestió conjunta d'aquestes forests. Mitjançant aquests convenis es formalitza el suport a la gestió forestal a través de personal tècnic, s'organitza la licitació conjunta dels aprofitaments i s'especifica la forma en què les parts signants poden reinvertir part dels seus ingressos per tal que puguin col·laborar en els costos de la gestió.

En total s'han arribat a signar convenis amb 104 entitats locals propietàries de forests. La superfície municipal adherida a aquests convenis suposa ja més de 198.000 hectàrees corresponents a unes 340 forestals. Fruit d'aquestes mesures, el volum de fusta ofert en el programa anual d'aprofitaments de les forests públiques de Catalunya s'ha incrementat notablement durant els darrers anys respecte la mitjana de l'última dècada, fins a estabilitzar-se en una mitjana d'unes 100.000 tones anuals. Actualment, molts d'aquests convenis signats inicialment per una vigència de 3 anys, han començat a caducar. És per això que, per poder donar continuïtat a tota aquesta feina iniciada, des del DARP s'ha elaborat un nou model de conveni, el qual s'ha traslladat novament a totes les entitats locals titulars de terrenys forestals perquè puguin valorar-ne la signatura.

Barcelona, 9 de juliol de 2020
Teresa Jordà i Roura, consellera d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació

4.53. Sessions informatives, compareixences i audiències

4.53.03. Sol·licituds de sessió informativa

Sol·licitud de sessió informativa de la Comissió de Territori amb el conseller de Territori i Sostenibilitat sobre les actuacions dutes a terme arran de l'accident a l'empresa Industrias Químicas de Óxido de Etileno (Iqoxe)

354-00233/12

RETIRADA DE LA SOL·LICITUD

Retirada en la sessió 28 de la Comissió de Territori, tinguda el 13.07.2020, DSPC-C 524.

Sol·licitud de sessió informativa de la Comissió de Territori amb el conseller de Territori i Sostenibilitat sobre la gestió de l'emergència causada pel temporal Gloria

354-00250/12

REBUIG DE LA SOL·LICITUD

Rebutjada per la Comissió de Territori, en la sessió 28, tinguda el 13.07.2020, DSPC-C 524.

Sol·licitud de sessió informativa de la Comissió de Territori amb el conseller de Territori i Sostenibilitat sobre l'aplicació del Decret llei 17/2019, del 23 de desembre, de mesures urgents per millorar l'accés a l'habitatge

354-00261/12

REBUIG DE LA SOL·LICITUD

Rebutjada per la Comissió de Territori, en la sessió 28, tinguda el 13.07.2020, DSPC-C 524.

4.53.05. Sol·licituds de compareixença i propostes d'audiència

Sol·licitud de compareixença de Roger Loppacher i Crehuet, president del Consell de l'Audiovisual de Catalunya, davant la Comissió de Control de l'Actuació de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals perquè informi sobre la sentència del Jutjat Contenciós Administratiu número 11 de Barcelona que anul·la un acord de l'ens

356-00799/12

SOL·LICITUD

Presentació: Daniel Serrano Coronado, del SP PPC (reg. 70789).
Admissió a tràmit: Mesa de la Comissió de Control de l'Actuació de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, 14.07.2020.

Sol·licitud de compareixença de la presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals davant la Comissió de Control de l'Actuació de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals perquè informi sobre els reptes dels mitjans públics catalans després de la crisi de la Covid-19

356-00813/12

SOL·LICITUD

Presentació: Josep Riera i Font, del GP JxCat, Raquel Sans Guerra, del GP ERC, David Pérez Ibáñez, del GP PSC-Units, Marta Ribas Frías, del GP CatECP, Natàlia Sànchez Dipp, del SP CUP-CC, Daniel Serrano Coronado, del SP PPC (reg. 72696).
Admissió a tràmit: Mesa de la Comissió de Control de l'Actuació de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, 14.07.2020.

Sol·licitud de compareixença d'una representació de la Federació de Municipis de Catalunya davant la Comissió d'Estudi de la Reconstrucció i la Reactivació Socials i Econòmiques perquè informi sobre les polítiques i els canvis legislatius necessaris per a impulsar mesures de reactivació social i econòmica després de la pandèmia de Covid-19

356-00814/12

SOL·LICITUD

Presentació: Lorena Roldán Suárez, del GP Cs, Jordi Munell i Garcia, del GP Jx-Cat, Ernest Maragall i Mira, del GP ERC, Alícia Romero Llano, del GP PSC-Units, Susanna Segovia Sánchez, del GP CatECP, Santi Rodríguez i Serra, del SP PPC (reg. 72347).
Admissió a tràmit: Mesa de la Comissió d'Estudi de la Reconstrucció i la Reactivació Socials i Econòmiques, 13.07.2020.

Sol·licitud de compareixença d'una representació de l'Associació Catalana de Municipis davant la Comissió d'Estudi de la Reconstrucció i la Reactivació Socials i Econòmiques perquè informi sobre les polítiques i els canvis legislatius necessaris per a impulsar mesures de reactivació social i econòmica després de la pandèmia de Covid-19

356-00815/12

SOL·LICITUD

Presentació: Lorena Roldán Suárez, del GP Cs, Jordi Munell i Garcia, del GP Jx-Cat, Ernest Maragall i Mira, del GP ERC, Alícia Romero Llano, del GP PSC-Units, Susanna Segovia Sánchez, del GP CatECP, Santi Rodríguez i Serra, del SP PPC (reg. 72347).
Admissió a tràmit: Mesa de la Comissió d'Estudi de la Reconstrucció i la Reactivació Socials i Econòmiques, 13.07.2020.

Sol·licitud de compareixença d'una representació de la Unió General de Treballadors davant la Comissió d'Estudi de la Reconstrucció i la Reactivació Socials i Econòmiques perquè informi sobre les polítiques i els canvis legislatius necessaris per a impulsar mesures de reactivació social i econòmica després de la pandèmia de Covid-19

356-00816/12

SOL·LICITUD

Presentació: Lorena Roldán Suárez, del GP Cs, Jordi Munell i Garcia, del GP Jx-Cat, Ernest Maragall i Mira, del GP ERC, Alícia Romero Llano, del GP PSC-Units, Susanna Segovia Sánchez, del GP CatECP, Santi Rodríguez i Serra, del SP PPC (reg. 72347).
Admissió a tràmit: Mesa de la Comissió d'Estudi de la Reconstrucció i la Reactivació Socials i Econòmiques, 13.07.2020.

Sol·licitud de compareixença d'una representació de la Comissió Obrera Nacional de Catalunya davant la Comissió d'Estudi de la Reconstrucció i la Reactivació Socials i Econòmiques perquè informi sobre les polítiques i els canvis legislatius necessaris per a impulsar mesures de reactivació social i econòmica després de la pandèmia de Covid-19

356-00817/12

SOL·LICITUD

Presentació: Lorena Roldán Suárez, del GP Cs, Jordi Munell i Garcia, del GP Jx-Cat, Ernest Maragall i Mira, del GP ERC, Alícia Romero Llano, del GP PSC-Units, Susanna Segovia Sánchez, del GP CatECP, Santi Rodríguez i Serra, del SP PPC (reg. 72347).
Admissió a tràmit: Mesa de la Comissió d'Estudi de la Reconstrucció i la Reactivació Socials i Econòmiques, 13.07.2020.

Sol·licitud de compareixença d'una representació de Foment del Treball Nacional davant la Comissió d'Estudi de la Reconstrucció i la Reactivació Socials i Econòmiques perquè informi sobre les polítiques i els canvis legislatius necessaris per a impulsar mesures de reactivació social i econòmica després de la pandèmia de Covid-19

356-00818/12

SOL·LICITUD

Presentació: Lorena Roldán Suárez, del GP Cs, Jordi Munell i Garcia, del GP Jx-Cat, Ernest Maragall i Mira, del GP ERC, Alícia Romero Llano, del GP PSC-Units, Susanna Segovia Sánchez, del GP CatECP, Santi Rodríguez i Serra, del SP PPC (reg. 72347).
Admissió a tràmit: Mesa de la Comissió d'Estudi de la Reconstrucció i la Reactivació Socials i Econòmiques, 13.07.2020.

Sol·licitud de compareixença d'una representació de Pimec davant la Comissió d'Estudi de la Reconstrucció i la Reactivació Socials i Econòmiques perquè informi sobre les polítiques i els canvis legislatius necessaris per a impulsar mesures de reactivació social i econòmica després de la pandèmia de Covid-19

356-00819/12

SOL·LICITUD

Presentació: Lorena Roldán Suárez, del GP Cs, Jordi Munell i Garcia, del GP Jx-Cat, Ernest Maragall i Mira, del GP ERC, Alícia Romero Llano, del GP PSC-Units, Susanna Segovia Sánchez, del GP CatECP, Santi Rodríguez i Serra, del SP PPC (reg. 72347).
Admissió a tràmit: Mesa de la Comissió d'Estudi de la Reconstrucció i la Reactivació Socials i Econòmiques, 13.07.2020.

Sol·licitud de compareixença del director de Televisió de Catalunya davant la Comissió de Control de l'Actuació de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals perquè informi sobre els reptes dels mitjans públics catalans després de la crisi de la Covid-19

356-00820/12

SOL·LICITUD

Presentació: Josep Riera i Font, del GP JxCat, Raquel Sans Guerra, del GP ERC, David Pérez Ibáñez, del GP PSC-Units, Marta Ribas Frías, del GP CatECP, Natàlia Sànchez Dipp, del SP CUP-CC, Daniel Serrano Coronado, del SP PPC (reg. 72696).
Admissió a tràmit: Mesa de la Comissió de Control de l'Actuació de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, 14.07.2020.

Sol·licitud de compareixença del director de Catalunya Ràdio i Mitjans Digitals davant la Comissió de Control de l'Actuació de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals perquè informi sobre els reptes dels mitjans públics catalans després de la crisi de la Covid-19

356-00821/12

SOL·LICITUD

Presentació: Josep Riera i Font, del GP JxCat, Raquel Sans Guerra, del GP ERC, David Pérez Ibáñez, del GP PSC-Units, Marta Ribas Frías, del GP CatECP, Natàlia Sànchez Dipp, del SP CUP-CC, Daniel Serrano Coronado, del SP PPC (reg. 72696).
Admissió a tràmit: Mesa de la Comissió de Control de l'Actuació de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, 14.07.2020.

4.70. Comunicacions del president de la Generalitat i comunicacions del Govern i d'altres òrgans

4.70.10. Altres comunicacions

Comunicació del manteniment de la suspensió, pel Ple del Tribunal Constitucional, de l'Acord de Govern GOV/90/2019, pel qual s'aprova el Pla estratègic d'acció exterior i de relacions amb la Unió Europea 2019-2022

335-00008/12

PRESENTACIÓ: ALEIX VILLATORO I OLIVER, SECRETARI GENERAL DEL DEPARTAMENT D'ACCIÓ EXTERIOR

Reg. 71994 / Coneixement: Mesa del Parlament, 14.07.2020

Al President del Parlament

Benvolgut president,

Us faig saber que el passat 17 de juny de 2020, el Ple del Tribunal Constitucional va acordar per unanimitat mantenir la suspensió de l'Acord de Govern GOV/90/2019, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Pla estratègic d'acció exterior i de relacions amb la Unió Europea 2019-2022 i se n'acorda la tramesa al Parlament de Catalunya.

L'Acord GOV/90/2019 va ser presentat al Parlament el 28 de juny de 2019, admès a tràmit el 9 de juliol següent (BOPC 384, de 12 de juliol 2019, N.T. 259-00003/12) i es troba en tramitació pel procediment de l'article 170 RPC per la Comissió d'Acció Exterior, Relacions Institucionals i Transparència, raó per la qual us poso en coneixement d'aquesta situació.

El passat 7 de novembre de 2019 us vam comunicar via carta la suspensió cautelar i amb data 12 de novembre de 2019 es va publicar la comunicació de la suspensió de la vigència (BOPC 464, de 12 de novembre de 2019, N.T. 259-00003/12).

Atentament,

Barcelona, 2 de juliol de 2020

Aleix Villatoro i Oliver, secretari general Departament d'Acció Exterior, Relacions Institucionals i Transparència